

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

943/
M7692
V. 7
Pl. 6

ANNALES
REGNI FRANCORUM

INDE AB A. 741. USQUE AD A. 829.

QUI DICUNTUR

ANNALES LAURISSENSIS MAIORES
ET EINHARDI.

POST EDITIONEM

G. H. PERTZII

RECOGNOVIT

FRIDERICUS KURZE.

HANNOVERAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI
1895.

(Unveränderter Neudruck 1950)

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

HANNOVERAE, TYPIS CULEMANNORUM.

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

ANNALES
REGNI FRANCORUM

INDE AB A. 741. USQUE AD A. 829.

QUI DICUNTUR

ANNALES LAURISSENSIS MAIORES

ET EINHARDI.

ANNALES REGNI FRANCORUM

(ANNALES LAURISSENSIS MAIORES).

*741.

*p. 1

Ann. Ripuar.

DCCXLI. a.¹ Carolus^{b.*} maior domus defunctus est^c.

742.

ib.

DCCXLII. a Quando² Carlomannus^b et Pippinus^c maior domus duxerunt exercitum contra Hunaldum^e ducem Aquitaniorum^f et ceperunt^g castrum, quod vocatur Lucca^{h.s};

*) Martellus *add.* A 1.

A 1. 2 [a]. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

741. a) DCCXLV. A 2; deest C 3; totus annus deest D 1. b) Karolus semper B 5. C 2; Karolus C 3. c) deest A 1.

742. a) DCCXLVI. A 2; deest C 3. b) Carlmannus semper A 1; karolus magnus semper A 2; karlomannus semper C 2. c) pipinus semper A 1. B 4. d) maior A 2. B 5. C 1. 2; maiorum C 3; maiorum *erasis litteris* um D 1. e) Hunaldum A 1; hunaldum B 5. u. m 1. f) Aquitaniarum A 1; aquitanorum A 2. B 2. 5. g) coeperunt B 4. C 1. 2; ceperunt C 3. h) Lucras A 1; lucas B 2. 4. C 3.

1) Cf. *Ann. S. Amandi* 741: Karlus dux Francorum mortuus est Id. Oct. 2) *Ann. S. Amandi* 742: Karl. duxit exerc. c. Chunal- dum; *Cont. Fred.* 25: rebellantibus Wascones in regione Aquitania cum Chunoaldo duce . . . Carlomannus atque Pippinus germani principes . . . Lucca castrum . . . subvertunt. 3) *Loches*.

PRAEFATIO.

Annales Regni Francorum ab a. 741. usque ad a. 829. pertinentes¹, quos vir doctissimus b. m. G. H. Pertz, editor optime de eis meritus, '*Annales Laurissenses Maiores*' et '*Einhardi Annales*' nuncupaverat², circiter anno 788. incepti et usque ad eum annum uno tenore scripti, exinde autem quotannis continuati esse videntur.

Auctorum nomina memoriae non sunt prodita, sed consentaneum est eos inter viros regi proximos quaerendos esse. Primo³, qui circa annum 788. scripsit et opus usque ad a. 795. continuavit, subsidio fuerunt *Chromici Fredegarii*, qui dicitur, continuationes⁴ usque ad a. 768., deinde *Annales Ripuarii*, e quibus *Annales S. Amandi*⁵ derivati sunt, fere usque ad a. 772., tum *Annalium Peticianorum*⁶, qui feruntur, recensio prior usque ad a. 778. et *Annales Murbacenses*, qui *Annalibus Guelferbytanis*, *Nazarianis*, *Alamannicis*⁷ tamquam fundamento communi fuerunt, usque ad a. 781.⁸, denique *Annalium Laureshamensium* recensio antiquior, e qua etiam *Mosellani*⁹, qui dicuntur, fluxerunt, usque ad a. 785; praeterea *Notitia illa de unctione Pippini regis* a. 767. a quodam *S. Dionysii monacho* conscripta¹⁰, liber aliqui locorum, quibus dies festi natalis Domini et paschatis celebrati sunt, alia quaedam ex archivo palatii petita¹¹. Longe autem plurima scriptor aut ipse regem comitatus vidit aut ab aliis regis familiaribus audivit.

Ad a. 788. cum *annales perducti* essent, exemplar

1) De quibus cf. dissertationem meam tripartitam '*Ueber die fränkischen Reichsannalen und ihre Uebersetzung*', I ('*Die handschriftliche Uebersetzung*') '*Neues Archiv*' XIX, 295—329, II ('*Quellen und Verfasser des ersten Theiles*') '*N. A.*' XX, 9—49, III ('*Die zweite Hälfte und die Uebersetzung*') '*N. A.*' XXI, 9—82. 2) *MG. SS. I*, 126—218. 3) Dubito an hic *Riculfus* fuerit, qui ab a. 787. usque ad a. 813. archiepiscopatum *Mogontiacensem* gessit, postquam in aula regis diutius diaconi munere functus est. 4) *SS. rer. Merov. II*, 179 sqq. 5) *SS. I*, 6—14. 6) *SS. I*, 7—13 et 16—18. 7) *SS. I*, 22—31 et 40—48. 8) Cf. '*N. A.*' XX, 16—19, XXI, 81. 9) *SS. XVI*, 491—499; cf. '*N. A.*' XX, 13—16. 32—33. XXI, 82. 10) *SS. XV*, 1; cf. '*N. A.*' XXI, 81. 11) Cf. a. 757. et 758.

eorum factum est, codex scilicet ille *Laureshamensis*, quo nomen *Annalium Laurissensium* nacti sunt¹. Verum etiam eam, quae subsequitur, particulam usque ad a. 795. ab eodem auctore scriptam esse e genere dicendi colligere licet. Sed iam deficit librum ea narrationis abundantia, qua auctorem iis, quae narrat, ipsum interfuisse indicari solet; propterea iam circiter ab a. 788. in comitatu regis esse desisse et tandem opus suum a. 795. alii continuandum commisisse videtur². Id quidem persuasum habeo, eum, qui tunc annales regni continuandos suscepit, neminem fuisse nisi *Einhardum*, quo constat vix quemquam exstitisse regi familiariorem.

Ab eo tempore multi annalium scriptores ex his hauserunt: primus auctor annalium quorundam *Bawariorum*, fortasse *Salisburgensium* (— 796), e quibus cum *Iuvavenses Maiores et Minores*, qui dicuntur, et *S. Emmerammi Maiores*³ tum *Maximiniani*⁴ et *Xantenses*⁵ derivati sunt⁶, deinde continuatores *Annalium Petavianorum* (— 796) et *Laureshamensium*, i. e. auctores *Annalium Mosellanorum* (— 797) et *Laureshamensium* (— 798 aut 799). aliquanto post (c. a. 805.) etiam auctor illius chronici, cuius magnae partes cum in fragmentis codicum tum in *Annalibus Mettensibus*, *Chronico Anianensi*, aliis servatae sunt⁷, postea scriptor *Annalium S. Amandi* (— 808), primus auctor *Lobbiensium*⁸ (— 810) continuatorque eorum, quos modo dixi, *Salisburgensium* (— 811)⁹.

Mortuo imperatore *Karolo* annalium compositio ea re paulisper intermissa videtur esse, quod *Einhardus* tum in vita illius describenda otium suum consumpsit. Dum imperfecti iacent, alterum exemplum eorum scriptum est, ex quo codices classis *B* pendent. Confecto autem illo negotio *Einhardus* ad annales videtur revertisse, quoniam inter eam, quae sequitur, partem eamque, quae antecedit, nulla est elocutionis differentia. Neque tamen usque ad finem omnia ab eodem *Einhardo* scripta esse veri simile est, ac dubito, an in a. 820. ante verba *Hoc anno propter iuges pluvias divisio facienda*, reliqua autem pars alii auctori¹⁰ tribuenda sit. Intra

1) V. infra p. IX. 2) Hoc ipsum in *Riculfum* optime quadrat, qui a. 787. archiepiscopus factus est. 3) SS. I, 87 sqq. 4) SS. XIII, 19—25. 5) SS. II, 217—236. 6) Cf. 'N. A.' XXI, 11—22. 7) Quem equidem *Fardulfum S. Dionysii abbatem* (793—806) fuisse existimem. Ibid. 29—49. 8) SS. XIII, 224 sqq. 9) *Communis Maximinianorum et Xantensium fontis*. 10) *Hilduinum archicapellandum* hunc fuisse cum *Monodio conicio* eidemque primam *Annalium* qui dicuntur *Bertinianorum* partem usque ad annum 837. debere putem.

annos 813. et 829. annales in Einhardi Vita Karoli et in ultima Annalium Laureshamensium continuatione, quae in Chronicon Moissiacense transiit (804—818)¹, exscripti sunt, item in Annalibus Sithiensibus, qui feruntur², fortasse ab Einhardo in usum monachorum Blandiniensium compositis (— 823)³.

Post natalem Domini a. 829. finis annalium factus est. Quamquam enim postea continuatio adiecta est, Annalium scilicet Bertinianorum, qui dicuntur, sive Regni Francorum Occidentalis pars prima (— 837), tamen ea, quoniam non eidem codici autographo adiuncta est, ab hoc opere separari solet. Ipso anno 830. duo exempla annalium regionum scripta esse videntur (archetypa classium C et D), alterum (C), cui Annales Bertiniani adiuncti sunt, alterum (D), ut videtur, quod pro codice autographo iam per quadraginta annos manibus trito substitueretur. Illius etiam antea, quam continuaretur, exemplum factum (Cx), ex hoc Einhardus exemplar, quo ad Annales Fuldenses, qui feruntur, sive Seligenstadenses componendos uteretur, ab a. 771. sibi describendum videtur curavisse (Dx).

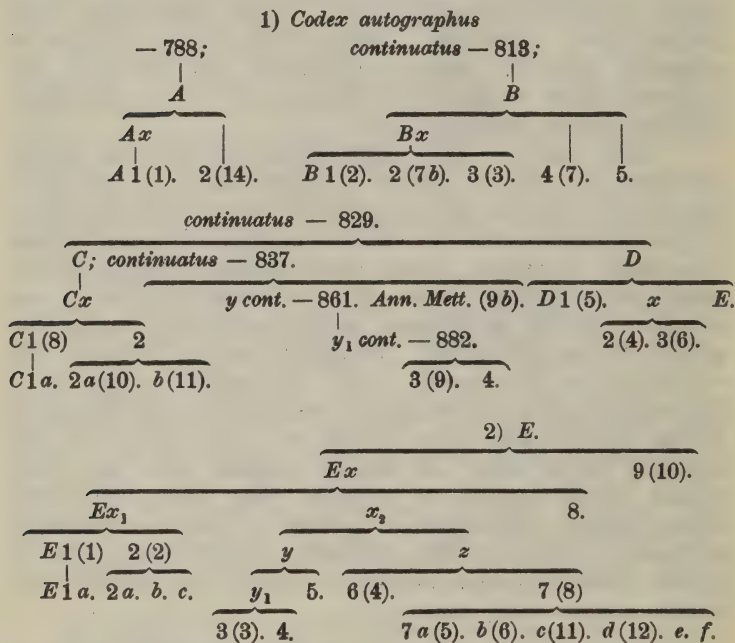
Hunc librum (D), quem autographi loco in palatio servatum esse opinor⁴, etiam is praesto habuit, a quo paulo post (circiter septimo aut octavo saeculi nomi lustro) Annales Regni Francorum ab initio retractati sunt. Causa retractandi ea videtur fuisse, quod annalium veterum dicendi genus parum politum atque adeo barbarum viris doctis eius temporis Alcuini aliorumque opera in lingua Latina bene eruditius minus probabatur. Propterea annales retractati (E) — Annales Einhardi, qui dicuntur — vel ab eo loco magis magisque cum integris congruunt, a quo Einhardus horum auctor videtur esse, circiter ab a. 801. vero nihil nisi exemplar eorum sunt. At auctori minime satis fuit elocutionem mendis purgare ac tamquam lima polire, sed narrationem passim locutionibus ex operibus et veterum scriptorum, ut Caesaris, Livii, Taciti, aliorum, et aequalium atque in primis Einhardi petitis ornavit⁵ ac multa nova addidit, auctoribus quoque novis usus.

1) Cf. 'N. A.' XXI, 26—29. 2) SS. XIII, 34—38. 3) Cf. 'N. A.' XVII, 138. XXI, 71. 4) Quod si verum est, dubitare licet, totusne codex autographus descriptus sit an partes tantum vetustiores tritioresque, verbi causa usque ad a. 800. aut 810. Recentiora igitur fortasse codici D cum autographo communia fuerunt.

5) Quibus investigandis ipse nihil curae tribui; ex eis tamen, quas M. Manitius (N. A.' VII, 517—568) et R. Dorr ('N. A.' X, 241—305) collegerunt, insignissimas quasque adnoto.

Fontes, quos adhibuit, fuerunt *Chronicon illud, de quo supra mentio facta est, Vita Karoli ab Einhardo conscripta, Annalium Fuldensium q. f. pars prima ('Annales Einhardi Seligenstadenses'), fortasse etiam Annales Sithienses ('Annales Einhardi Blandinienses')*. Multo plura autem ex eis adiecit, quae ipse meminerat, atque ex his colligi potest, eum iam ab ultimo fere octavi saeculi decennio in aula regis versatum esse. Verum enimvero sententia eorum, qui testimonio Translationis S. Sebastiani¹ nixi Einhardum auctorem fuisse arbitrantur, falsa iudicanda est, quia nihil nisi scribendi ratio, non animus in eum convenit. E formis quorundam nominum apparet scriptorem gentis Saxonicae aut Frisonicae fuisse²; quis fuerit, cognosci nequit³.

Codicum mss. haec videntur esse stemmata:

1) Cf. Wattenbach, 'Geschichtsquellen' I^o, 199. 2) Cf. 'N. A.' XXI, 77 sq. 3) M. Meyer (Dissert. inaugur. Monasteriensis 1893) Geroldum Ludowici imperatoris archidiaconum, natione Saxonem, annales veteres retractavisse coniecit: sed et haec coniectura nimis incerta est, et eundem etiam aut ultimam annalium partem aut Vitam Hludowici anonymam scripsisse nullo modo concedi potest.

Sunt autem hi codices:

A 1. editio princeps codicis loco habenda, auctore H. Canisio¹ (in editione Pertziana n. 1), qui 'apographo in Bavaria bibliotheca' usus est (Ax), 'quod transcriptum ex membranis pervetustis monasterii Laurissae prope Wormatiam', i. e. codice quodam antiquo Laurissensi sive Laureshamensi (A), 'testatur is ipse, qui transcripsit'. Continet annales ab initio usque ad a. 788. cum continuatione brevi ex Annalibus Laureshamensibus (— 793) petita².

A 2. codex Florentinus saec. XI. (in edit. Pertzii n. 14), qui annos 741—749 continet Libro Historiae Francorum³ adiunctos. Quod fragmentum, ut suum locum habeat, arbitrio huic classitribuendum statui, quamquam, num e codice A derivatum sit, valde dubium est⁴. Ad collationem, quam Pertz fecit, supplendam codice

A 2a. Vindobonensi 3126 (hist. prof. 477) saec. XV. (in ed. Pertz. n. 14b), quem post Pertzium V. Cl. Herzberg-Fränkeli me rogante benigne contulit, ita usus sum, ut lectionem huius notarem, ubi illius ignota erat.

Codices B 1 et 4 in anno 813. eisdem verbis multis suorum amissis recesserunt finiuntur; B 2. 3. 5 eiusdem familiae esse, lectionum convenientia probatur. Quorum tres (B 1. 2. 3) tam propinqua cognatione coniunguntur, ut eos e communi fonte (Bx) fluxisse veri simile sit⁵.

B 1. codex Vaticanus reginae Christinae 617 saec. IX., olim Petavianus (in ed. Pertz. n. 2), iam pridem a Pertzio, denuo a V. Cl. J. Tschiedel Romae meum in usum collatus. Incipit a verbis placitum venerunt in a. 777. mutilus et exit in a. 813. verbo recesserunt medio in folio 68.

B 2. Reginonis abbatis Prumiensis Chronicon (in ed. P. n. 7b), quod ab a. 741. usque ad a. 813. ex his annalibus derivatum est.

B 3. codex Vaticanus reg. Christ. 213 saec. X., olim Petavianus (in ed. P. n. 3), qui post Fredegarii continuationes et Annales Laureshamenses antiquiores 768—790 (Fragmentum Chesnii, quod dicitur), nostros ab a. 791. usque ad a. 806. continet, a V. Cl. Holder-Egger in itinere Italico a. 1885. collatus.

B 4. codex Parisinus 5941 A (in ed. P. n. 7), olim Colbertinus, antea Loiselianus, saeculo XI. in monasterio

1) *Antiquae Lectionis* tom. III., Ingolst. 1603, pars I, p. 187—217.

2) V. *infra* p. 84. 3) *SS. rer. Merov. II*, 328. 4) *Conf. 'N. A.' XIX*, 300 et XXI, 79. 5) *Ibid. XIX*, 300—307 et XXI, 79 sq.

*Brantosmensi*¹, ut videtur, exaratus. Est 26 foliorum continetque annales ab initio usque ad idem, quo *B 1* exit, verbum non mutilus. Ipse eum *Sundiae* a. 1892. contuli.

B 5. Annales Tiliiani, qui feruntur, primum a Chesnio in *Historiae Francicae Script.* tomo II. (p. 11—21) 'ex antiquo codice MS. Iohannis Tili', qui periisse videtur, editi, deinde a Pertzio in *Mon. Germ. SS.* tomo I. (p. 219 sqq.) iterati. Continent annales regios ab initio usque ad a. 807. in angustum coactos desinuntque verbis diversis tincta coloribus. Fuerunt mutili. Codicis amissi loco editio princeps a me iterum collata est.

Libri mss. classis C, ut alia omittamus², eis potissimum indicibus cognoscuntur, quod ea, quae ad a. 773. et 776. in margine codicis autographi videntur adiecta fuisse³, aliis locis atque ceteri codices exhibent et ad a. 828. unum enuntiatum⁴ habent, quod ceteris deest. Huius classis duae sunt familiae: altera pendet e codice aliquo, in quo annalibus *Liber Historiae Francorum* cum parte continuationis *Fredegarii* (c. 107—110, in editione *Kruschiana* 10—24) praemittebatur (*Cx*), altera ex annalibus ab ignoto quodam auctore⁵ usque ad a. 837, a *Prudentio* episcopo *Trecassino* usque ad a. 861., ab *Hincmaro* archiepiscopo *Remensi* usque ad a. 882., continuatis (*Cy*). Ipse igitur codex *C* is videtur fuisse, cui prima harum continuationum (830—837) adiuncta est; codicem autem *Cx*, antea quam ea continuatio incoharetur, i. e. ipso fere a. 830. scriptum esse necesse est. Huius duo sunt exempla:

C 1. codex Parisinus 10911 (suppl. lat. 125) saec. IX. (in ed. *Pertz.* n. 8), olim *Leodiensis* et, ut ipsi inscriptum est, 'ex *Bibl. Ill. Baronis de Crassier* A. 1755. *Leodii* divenditus'. Ipse eum *Sundiam* et inde *Berolinum* transmissum contuli. Continet *Librum Historiae Francorum* adiunctis *Fredegarii* continuati capp. CVII—CX et annales eadem manu exaratos. Ex hoc descriptus videtur esse

C 1 a. codex Gissensis n. 254 a saec. XVIII.⁶

C 2. codex Petropolitanus L. F. Otd. IV. n. 4 saec. X. in monasterio *S. Medardi Suessionico* scriptus et a *Petro Dubrowsky* ante hos fere centum annos in *Russiam* ablati. Continet post *Librum Historiae Francorum* ex *Fredegario* continuato auctum et *Annales Regni Francorum* etiam *Annales Bawaricos Breves* (SS. XX, 8), *Vitam Karoli*, *Vitam Hludo-*

1) *V. infra* p. 28. 2) Cf. '*N. A.*' XIX, 307 sq. 3) *Infra* p. 36. 38 et 44. 46. 4) *V. infra* p. 176. 5) Quem *Hilduinum* fuisse suspicor. 6) '*Archiv*' IX, 577.

wici, *Genealogiam Regum Francorum* (SS. XIII, 246 sq. n. IV). *Annales a me in bibliotheca Berolinensi collati sunt.*

Aut ex hoc aut simili codice fluxerunt

C 2 a. '*Vita Karoli Magni incerti auctoris*' a Chesnio '*ex veteri Codice MS. Bibliothecae Thuanae*', i. e. codice Parisino 5943 B saec. XI., edita (in ed. P. n. 10) et

C 2 b. *Ademari Historiae*¹, quarum libro alteri a Pithoeo separatim edito Chesnius nomen '*Vitae Karoli Magni per monachum Engolismensem scriptae*' indidit (in ed. P. n. 11).

Aut ipso codice C usque ad a. 837. continuato aut exemplo eius cum auctor Annalium Mettensium (in ed. P. n. 9b) *tum Prudentius Trecassinus usus est, qui annales usque ad a. 861. continuavit. E Trecassino codice (Cy) annales in Remensem (Cy₁) transscripti sunt, in quo Hincmarus eis tertiam continuationem (— 882) adiecit. Idem antepositis Eutropii Breviario, Marcellini Chronico, Notitia Provinciarum Gregorique Chronico cum partibus Fredegarii continuati unum opus videtur effecisse, quod ab urbe condita usque ad annum p. Chr. 882. pertinebat. Totius operis unum est exemplum*

C 3. *codex Bertinianus sive S. Audomari (St. Omer) saeculi X. nunc in duas partes divisus, quarum prior (liber bibliothecae publicae n. 697) Eutropium, Marcellinum, Notitiam, posterior (n. 706) Gregorium cum Fredegario et annales continet* (in ed. P. n. 9). *Ex hac Berolinum missa ipse annales usque ad a. 829. contuli. Huius libri*

C 3 a. *codicem Bruxellensem nr. 6439—6451 'olim S. Vedasti Atrebatensis, post collegii societatis Iesu Antwerpensis, membranaceum saeculi XI.' exemplar esse G. Waitz*² *cognovit.*

Ex eodem fonte, quo C 3, derivatus est etiam

C 4. *codex Chronici Vedastini Duacensis n. 753, sub finem saeculi XI. in monasterio S. Vedasti exaratus*³. *Sed ad verbum ab a. 815. demum maiores partes annalium transscriptae sunt, atque eae ipsae adhuc nunquam collatae, siquidem editor eas tamquam supervacaneas omisit.*

Codices classis D, cuius librum archetypum, ut supra dixi, in palatio scriptum esse suspicor, ut pro autographo substitueretur, maxime ea re a ceteris differunt, quod in eis ad annos 785. et 792. pauca de coniurationibus Hardradi

1) SS. IV, 106—148.

2) '*Annales Bertiniani*', rec. G. Waitz (Hann. 1883) p. IX.

3) Cf. *editionem Waitzianam*, SS. XIII, 674 sqq.

et Pippini e Vita Karoli et Annalibus Sithiensibus petita interponuntur, quae ceteris desunt.

D 1. codex Vindobonensis n. 473 (hist. eccl. 90) saeculi IX. (in ed. Pertz. n. 5), olim Wormaciensis, postea Ambrasinus, a me Sundiae collatus, praeter alia minora primum Gesta Pontificum Romanorum continet, deinde historiam e Libro Historiae Francorum et continuatione Fredegarii excerptam, tum annales, quibus ad a. 814. Vitae Karoli pars posterior intermiscetur, denique Genealogiam Domus Carolingicae sub finem mutilam.

Libri D 2. 3 e communi fonte derivati sunt (Dx), qui ab a. 771. demum ordiebatur:

D 2. Annalium Fuldensium, qui dicuntur, pars prima (in ed. P. n. 4), cuius auctor, quem Einhardum fuisse equidem persuasum habeo, ab a. 771. usque ad a. 795. nonnulla, inde usque ad a. 827. paene omnia ex Annalibus Regni Francorum mutuatus est. Neque vero obliviscendum, primam Annalium Fuldensium partem non ex recensione primi auctoris, sed Ruodolfi tantum, qui alteram partem (838—863) adiunxit, superesse.

D 3. codex Vindobonensis n. 612 (hist. prof. 989) saeculi XI. (in ed. P. n. 6), olim Altahensis, Sundiae a me collatus. Continet annales ab a. 771. et adnexam ad eos Vitam Godehardi priorem ipsius auctoris, Wolfherii canonici Hildesheimensis, manu scriptam.

Restat, ut libri recensionis E sive annalium retractatorum, qui falso dicuntur Einhardi, enumerentur. E 1—8 omnes ex uno archetypo (Ex) orti sunt, in quo Vita Karoli annales antecedeat; intra hanc familiam et codices E 1. 2 et E 3—7 propioribus vinculis inter se ligari communibus mendis probatur.

E 1. codex Vindobonensis n. 510 (historiae profanae n. 654) saeculi IX. exeuntis (in edit. Pertz. n. 1), olim Gotwicensis, Sundiae a me collatus est. Continet Vitam Karoli et post eam ne una quidem linea intermissa annales eadem manu scriptos; praefixa est Historia Apollonii Tyrii manu saec. XI., suffixa Epistula Domini nostri Iesu Christi mutila manu saec. XI. aut XII. exarata. Exemplar eius

E 1a. codicem Vindobonensem n. 9020 (hist. prof. n. 154) chartaceum saeculi XVII. esse Pertz vidit.

E 2. codex Parisinus n. 5942 saeculi X. (in ed. P. n. 2), olim Beccensis, item Sundiae a me collatus, mutilus incipit ab a. 743. Huius tria sunt exempla:

E 2 a. codex Parisinus n. 5943 chartaceus saec. XVI. (in ed. P. n. 13) iussu Georgii cardinalis de Armaniaco († 1585) scriptus;

E 2 b. codex Vaticanus n. 3849, item chartaceus saec. XVI.;

E 2 c. codex Vindobonensis 11817 (catalog. theol. n. 269), a. 1540. a Ioh. Fabro episcopo Vindobonensi scriptus.

Codices E 3—7 e communi fonte Ex₂ duplici ductu derivati sunt, duobus libris, qui perierunt, (Ey et Ez) interpositis. Alterius (Ey, Laureshamensis, ut videtur), in quo Vitae Ludowici a Thegano conscriptae capita 1—7 Vitam Karoli antecedeant, capita 8—58 annales sequebantur et inter annos 751. et 753. nota monasterium Laureshamense spectans¹ inserta erat, exempla sunt tria (E 3. 4. 5), quorum duo (E 3. 4) intercedente quodam codice amisso (Ey₁, fortasse Treverensi) etiam propiora inter se videntur esse:

E 3. codex Treverensis n. 1286, 43, a. 1084. Prumiae scriptus (in ed. P. n. 3) a me Halae collatus. Continet Reginonis Chronicon, Thegani cc. 1—7, Vitam Karoli, annales, Thegani cc. 8—58.

E 4. codex Britannici Musei n. 21109 saeculi XII., olim Steinfeldensis e dioecesi Coloniensi, nondum collatus². Continet Vitam Dagoberti, Vitam Karoli, Thegani cc. 1—7, annales usque ad a. 827., Vitam Hludowici anonymam, Theganum usque ad c. 22 mutilum, Widukindum, alia minora.

E 5. codex Parisinus 15425 (Sorbonnianus n. 907) saeculi XI. ignota origine (fortasse Lotharingica), Berolini a me leviter inspectus, non collatus. Continet Iustinum, Senecae dissertationem De beneficiis, Thegani cc. 1—7, Vitam Karoli, annales, Thegani cc. 8—58, Epistolam Alexandri Magni ad Aristotelem in fine mutilam.

Ex altero codice amisso (Ez), qui Vitam Karoli et annales cum Notkeri (Monachi Sangallensis) Gestis Karoli quasi in unum opus, quod Gesta Karoli inscriberetur, coniuncta praebebat, hi codices fluxerunt:

E 6. codex Hannoveranus n. XIII, 858 saec. XI. (in ed. Pertz. n. 4), ignota origine, a me Sundiae collatus. Incipit mutilus a verbis Vitae Karoli (c. 9) ut loci et angustiarum situs; Vitam annales subsequuntur, qui cum illa primum librum efficiunt; Notkeri duo libri secundus et tertius

1) Cf. infra p. 11.

2) Sed quae de eo rogavi, V. Cl. J. H. Jeayes Londiniensis mecum communicavit.

numerantur; codex desinit verbis orationibus scilicet (c. 20) mutilus.

E 7. codex Monacensis n. 17736 saec. XII. (in ed. P. n. 8), olim bibliothecae SS. Andreae et Magni in oppido Stadt-am-Hof, Sundiae a me collatus. Hic Vita Karoli per se primum librum, annales secundum, Notkeri Gesta tertium quartumque librum efficiunt. Sequuntur tres epistulae ad litem imperatorum et pontificum pertinentes eadem prima manu scriptae, post eas alia manu Tractatus de investitura episcoporum (Libelli de lite II, 495—504).

Aut ex hoc aut ex aliquo, qui periit, huius simillimo ceteri codices derivati sunt, in quibus Vita Karoli, annales, (Notkeri) Gesta in quattuor libros dividuntur:

E 7a. codex Vindobonensis n. 532 (hist. eccles. n. 110) saec. XII. (in ed. P. n. 5), in quo annales ipsi tamen saec. XV. demum suppleti sunt. Continet etiam Tractatum de inv. episc. (cf. Libell. de lite II, 496).

E 7b. codex Vindobonensis n. 610 (hist. prof. 990) saec. XIII. (in ed. P. n. 6), olim monasterii Kremsmünster.

E 7c. codex Mutinensis bibliothecae Estensis n. V, D 12 saec. XV. (in ed. P. n. 11).

E 7d. codex Casselanus historicus n. 5 saeculi XV. exeuntis (in ed. P. n. 12); Gestorum Karoli Magni libri IV a. 1498. scripti sunt.

E 7e. codex Musei Britannici Arundelianus n. 242 saec. XV.

E 7f. codex Monacensis n. 569 saec. XV.

Aut ipso codice Ex aut exemplo inde descripto etiam

E 8. Poeta Saxo, qui dicitur (SS. I, 225—279), usus est, quem inter codices annalium numerandum esse arbitror, quia ad textum recensendum saltem in nominibus propriis non inutilis videtur. Incipit autem demum ab a. 772. neque ultra a. 801. annalibus utitur; unde eum, quem habebat, codicem mutilum fuisse apparet.

Propius vero quam hi omnes ab autographo videntur distare

E 9. codex Monacensis n. 23618 saeculi X. (in edit. Pertz. n. 10), olim Salisburgensis, ut videtur, Halae a me collatus, quem valde mutilum non amplius 40 folia annos 806—821 amplexa continere sane dolendum est.

Scriptorum, qui Annalibus Regni Francorum sive integris sive retractatis usi sunt, plurimos iam commemoravimus; accedunt auctor Vitae Hludowici anonymus, Benedictus

de S. Andrea, Ekkehardus Ursaugiensis. Annalista Saxo, quem Pertz horum in numero posuit (n. 12), non hinc, sed ex Ekkehardi Reginonisque chronicis hausit.

Editiones Pertzianam hae antecesserunt:

1. *Annalium, qui dicuntur Einhardi:*

a. '*Annales Regum Francorum*' edidit H. comes de Neuenar (Nuenarius) Coloniae a. 1521. codicibus, ni fallor, E 3 et E 4 usus; quae editio Coloniae a. 1561. et Lipsiae a. 1616. iterata est.

b. '*Annales regum Francorum*' edidit J. Reuber in *Veterum Scriptorum* tomo I. Franconofurti a. 1584. ex editione principe; haec editio Hanoviae a. 1619. et a G. Ch. Joanni Franconof. a. 1726. renovata est.

c. '*Annales Francorum regum*' ed. M. Freher in *Corporis Historiae Francicae Veteris et Sincerae* parte II. Hanoviae a. 1613. ex editione principe collata cum codice quodam '*de coenobio S. Germani*', qui classis C fuisse videtur, nunc autem latet.

d. '*Annales Eginhardi*' ed. A. Du Chesne in *Historiae Franc. Scriptorum Coetan.* tomo II. Parisiis a. 1636. editionibus Nuenarii, Freheri, Reuberi usus, adiunctis in eodem tomo aliquibus emendationibus ex codice E 2a sumptis.

e. '*Annales Eginhardi*' annis 802—813 cum fine a. 801. et initio a. 814. omissis ed. M. Bouquet in *Rerum Gallicarum et Francicarum Scriptorum* tomis V. et VI. Parisiis a. 1744. omnino secundum Chesnium, priorem partem (741—801) comparatam cum editionibus prioribus et quodam '*codice regio n. 8394*', qui nunc latet, alteram (814—829) cum '*Annalibus Bertinianis*' (v. infra 2c) et codicibus C 1 et C 2a.

2. *Annalium Regni Francorum:*

a. '*Francorum Annalium Fragmentum*' (*Annales Regni* usque ad a. 788. et Laureshamenses abinde usque ad a. 793.) edidit H. Canisius in *Antiquae Lectionis* tomo III. Ingolstadii a. 1603. e codice Monacensi iam amisso (cf. supra A 1); hanc editionem J. Basnage in *Thesauri Monumentorum Eccles. et Histor.* tomo II. iteravit.

b. '*Annales Rerum Francicarum*' usque ad a. 813. ed. A. Du Chesne in *Hist. Franc. Script. Coet.* tomo II. Parisiis a. 1636. '*ex vetusto exemplari MS. Ant. Loiselii*' (B 4), unde etiam Loiseliani dicebantur, collatis editione Canisii duobusque Petavianis B 1 et B 3.

c. '*Annales Bertinianos*', i. e. *Annales Regni Francorum* totos cum continuationibus usque ad a. 882. edidit A. Du Chesne in tomo III. e codice C 3.

d. '*Annales rerum Francicarum*' usque ad a. 814. ed. M. Bouquet in *Rer. Gall. et Franc. Scr.* tomo V. secundum Chesnium, collatis editione Canisii, codice C 1, editione Chesniana codicis C 2a, *Annalibus Eginhardi* fragmentoque parvo finem anni 813. et initium anni 814. amplexo, quod P. Lambeck e codice D 1 in *Commentariis de bibl. Caesarea Vindobonensi* tomo II. a. 1669. publici iuris fecerat.

Primam autem editionem vere criticam G. H. Pertz in *Monum. Germ. SS. I*, p. 124—218 instituit eum in modum, ut praeter codices eas tantum editiones respiceret, quae aliquibus codicibus nitebantur, quos nancisci non poterat. Atque ad antiquiores annales — quibus ab illo codice *Laureshamensi*, cuius exemplo *Monacensi* Canisius usus erat, nomen *Laurissensibus Maioribus* indidit — edendos haec instrumenta adhibuit:

1. editionem Canisii (A 1),
  2. codicem B 1, quem ipse contulerat,
  3. adnotationes Chesnii e codice B 3,
  4. *Annales Fuldenses* (D 2),
  5. 6. codices D 1. 3 *Vindobonae* collatos,
  7. editionem Chesnianam codicis B 4,
  - 7b. *Reginonis Chronicon* (B 2),
  8. adnotationes Chesnii e codice C 1,
  9. 10. 11. editiones Chesnianas codicum C 3. 2a. b,
  12. *Annalistam Saxonem*,
  13. *Benedicti de S. Andrea Chronicon*,
  14. codicem A 2 a se collatum,
  15. fragmenta parva ad annos 742—755. 758. 759.
775. pertinentia e codice *Vindobonensi* n. 613 (*hist. prof.* n. 991), quae ego ut *supervacanea* neglexi;
- in '*Annalibus Einhardi*' autem recensendis his subsidiis usus est:

1. codice E 1 *Vindobonae* collato,
2. codice E 2, quem C. Weber *Parisiis*,
3. codice E 3, quem C. Wytttenbach *Treveris* ei contulerat,
4. 5. 6. codicibus E 6 et E 7a. b a se collatis,
7. editione Freheri (propter codicem *Germanensem*),
8. codice E 7 a se collato,
9. editione princeps (propter codicem E 4),
10. codice E 9 tunc *Ambergensi* ex apographo ibi facto,
11. 12. codicibus E 7c. d, quos ipse inspexerat.

In nostrum sermonem Annales qui dicuntur Einhardi ab O. Abel (1850) translati sunt; quos recognovit Wattenbach a. 1880.

Mihi in textu recensendo libri A 1. 2. B 1. 2. 3. 4. C 1. 2. 3. 4. D 1. 2. 3. E 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9 respiciendi sunt; praeterea, ut supra dixi, codicis A 2a ibi rationem habeo, ubi, quid A 2 exhibeat, non constat. Ex his A 2. B 3. C 4. E 9 partes tantum annalium minores maioresve continent, C 4 non collatus est, E 4. 5 paucis locis inspecti sunt, B 2 (Regino), B 5 (Ann. Tiliari), D 2 (Ann. Fuld.), E 8 (Poeta Saxo) ceteris non pares putandi, quia auctores annalibus liberius usi non ad verbum eos descripserunt. Tamen codicum numerus tantus est, ut neque opus sit neque licere videatur, quam unusquisque lectionem habeat, ad quodlibet vocabulum adnotare. Quam ob rem exceptis nominibus propriis, numeris vocibusque raro usitatis plerumque eas tantum lectiones variantes adnoto, in quibus duo aut plures codices conveniunt, singulos codices a ceteris dissidentes omnino neglego, praeterquam quod in eis operis partibus, quae barbaro stilo conscriptae sunt, formas eiusmodi, quae fortasse ab auctore usurpatae, a librariis propterea, quod a Latinitate recedunt, correctae esse possint, etiam e singulis codicibus (inprimis A 1. B 1. D 1) in notas recipio. Porro codici E 3 et ab a. 814. codici C 3 maiorem curam tribuo, ubi codicibus E 4. 5 et C 4 non collatis suspicari licet, in eis idem inveniri. Item, ubi vocabula uno plura omittuntur, id etiam in singulis codicibus adnotandum censeo; in A 1 vel singula vocabula omissa respicio, si aliquid suspicionis est, fieri potuisse, ut in autographum post a. 788. insererentur; in B 2. 5. D 2. E 8 autem nec vocabula nec enuntiata omissa curo, nisi alii quoque eiusdem classis codici desunt. Propterea in unaquaque pagina omnes codices, qui eo loco adhiberi possunt, enumero, ut, quali in fundamento textus constructus sit, lector ubique videat, B 2. 5. C 4. D 2. E 4. 5. 8 autem uncis includo, quia, cum de his nihil adnotatur, ex ea re non licet colligere, eos cum ceteris consentire.

Orthographicas variantes in eis partibus, quae bene Latine scriptae sunt, etiam tum neglego, cum tres vel plures codices easdem exhibent, nisi aut omnes eiusdem classis aut plurimi unius cum aliquibus aliarum classium aut plures quam tertia pars omnium codicum inter se concordant. Retractorum vero annalium orthographiam, quatenus ab anti-

quioribus recedunt, omnino classicae Latinitati accommodavi, siquidem auctor linguae Latinae admodum peritus fuit, codices autem ex uno exemplo fluxerunt, quod non autographum illius erat. Ob eandem causam in hac operis parte, quoniam ab uno auctore uno tenore scripta est, quantumvis codices discrepent, easdem ubique nominum propriorum scripturas retineo. Eadem fere ratione, quoad eius fieri potest, nomina propria etiam in ea antiquiorum annalium parte tracto, quae uno tenore composita videtur esse, i. e. usque ad a. 788; abinde autem non curo, si diversae unius nominis in eadem pagina formae occurrunt, quoniam diversis temporibus scriptae esse possunt.

Denique lectiones quasdam saepius occurrentes generaliter hic adnoto, ne centies easdem singulas suo quamque loco adnotare cogar:

numeris annorum carent D 3. E 6. 7; capitum numeri adduntur in B 1. E 7;

verba et inmutavit se numerus annorum in et similia, quae ab a. 758. usque ad a. 808. in fine uniuscuiusque anni posita sunt, semper in B 2. 5. D 2. E et ab a. 762. etiam in A 1 omittuntur;

vocabula domnus, magnus, supradictus, gloriosus similia saepissime omittuntur in D 3, nonnunquam etiam in A 1 et C 3;

adque semper fere scribitur in B 1;

Carlmannus semper in A 1, ab a. 768. autem Carolus; Karolus magnus in A 2, Karlomannus in C 2;

Carolus semper in A 1. 2. B 1. C 1 et usque ad a. 774. in D 1; Karolus semper in B 5. C 2. D 3, ab a. 768. etiam in C 3 et ab a. 774. in D 1; utroque nutat B 4; in B 2 dubium, Carolus Karolusne, in D 2, utrum Carlus an Karolus legendum sit; ego usque ad a. 788. semper formam Carolus praefero;

Gripho et Lippa semper leguntur in B 2;

Longobardi usque ad a. 773., Longibardi abinde semper in A 1;

Pipinus semper in A 1. B 4, Pipinnus ab a. 781. in D 1;

Thessilo, ab a. 781. autem Thassilo in A 1; Dasilo in B 5;

Wapharius semper in A 1, Waffarius in B 4, Waiferus in B 5;

sigla e, p, pbr in plerisque codicibus creberrima semper solvo in ae, prae, presbyter; B 1 et E 7 plerumque e, pre, presbiter exhibent.

In margine interiore paginas editionis Pertzianae adnoto. Notae, quas ex illa retinui, addita littera P. signantur; litteras vero M. et D. uncis inclusas eis adnotationibus subscripsi, quae e dissertationibus Manitii et Dorrii supra (p. VII) commemoratis sumptae sunt.

Confecto tandem opere, in quo amplius tribus annis et dimidio otium ab officiis ludi parcum relictum maxima ex parte consumpsi, sane iuvat eis gratias agere, quorum opera adiutus sum. Nemo est, cui gratiam maiorem debeam quam viro clarissimo E. Dümmmler, qui auctoritate sua effecit, ut quattuor codices Parisini (B 4. C 1. E 2. 5), Petropolitanus (C 2), Bertinianus (C 3) in meum usum partim Sundiam partim Berolinum mitterentur. Post illum maximas ago gratias viro humanissimo R. Baier bibliothecae magistratus Sundiensis praefecto, cuius liberalitate factum est, ut codices B 4. C 1. D 1. 3. E 1. 2. 6. 7 Parisiis, Vindobona, Hannovera, Monaco transmissos in bibliotheca Sundiensi conferre possem; item viris illustrissimis O. Hartwig bibliothecae universitatis Halensis directori et Stern librorum mss. bibl. regiae Berolinensis custodi, qui benevole concesserunt, ut codicem Treverensem (E 3) et fragmentum Monacense (E 9) Halae, codices Parisinum (C 1), Petropolitanum (C 2), Bertinianum (C 3), Casselanum (E 7d) Berolini inspicerem, necnon illarum praefectis bibliothecarum, qui libros sibi creditos mihi conferendos permiserunt; denique viris doctissimis J. Tschiedel, qui Romae codicem B 1 contulit, et S. Herzberg-Fränkell tunc Vindobonensi, J. H. Jeayes Londiniensi, A. Molinier et H. Lebègue Parisiensibus, C. Weeke Havniensi, qui ea, quae de codicibus in urbibus eorum asservatis ab eis quaesiveram, tam accurate quam benigne mecum communicaverunt.

Dabam Berolini d. 5. m. Oct. a. 1895.

F. KURZE.

CORRIGENDA.

P. 36, l. 7 lege castrag metatus est.

P. 137, n. 3) lege 'Grimoaldo IV.'

SCRIPTORES
RERUM GERMANICARUM

IN USUM SCHOLARUM

EX

MONUMENTIS GERMANIAE HISTORICIS

SEPARATIM EDITI.

ANNALES REGNI FRANCORUM
ET ANNALES Q. D. EINHARDI.

HANNOVERAE
IMPENSIS BIBLIOPOLII HAHNIANI
1895.

(Unveränderter Neudruck 1950)

ANNALES QUI DICUNTUR EINHARDI.

35.

*741.

Carol Mantell

DCCXLI.^a Hoc anno Karlus^b maior domus diem obiit, tres¹ filios heredes relinquens, Carlomannum^c scilicet et Pippinum atque Grifonem. Quorum Grifo, qui ceteris^d minor natu erat, matrem habuit nomine Swanahildem^e, neptem Odilonis^f ducis Baioariorum. Haec illum maligno consilio ad spem totius^g regni² concitavit, in tantum, ut sine dilatione Laudunum³ civitatem occuparet ac bellum fratribus indiceret. Qui celeriter exercitu collecto Laudunum obsidentes fratrem in deditionem accipiunt atque inde ad regnum ordinandum ac provincias^h, quae post mortem patris a Francorum societate desciverant⁴, recipiendas^{1.5} animos intendunt⁶. Et ut in externa^k profecti domi omnia tuta dimitterent, Carlomannus^c Grifonem sumens in Novo-castello⁷, quod iuxta Arduennam situm est, custodiri fecit, in qua custodia usque ad tempus, quo idem Carlomannus^c Romam¹ profectus est, dicitur permansisse.

742.

DCCXLII.^a Carlomannus^b et Pippinus Francorum regno potiti primo Aquitaniam recipere volentes contra Hunoldum^c, illius provinciae ducem, cum exercitu eandem Aquitaniam ingrediuntur; et capto quodam castello, quod Lucas^d vocatur, priusquam ex ea^e provincia secederent,

E 1. 3. (4. 5.) 6. 7.

741. a) deest 1. semper 6. 7. b) karolus 3. 6. 7. c) karlom. 1. d) ceteris 1. e) suuanshilde 1. 2. f) odilosus 3. g) totius 3. 6. 7. h) prouintias 3. 6. 7. i) recipiendas 3. 4. 5; recuperandas 6. 7. k) extrema 3. 7. l) deest 3. 742. a) DCCXLI. 1. b) karlom. 1. 3. 7; Carlm. 6. c) honoldum 7. d) lucas 6. 7. e) deest 3.

1) Ex eodem fonte, ex quo Ann. Mett. hauriunt. 2) Cf. Iust. XV, 4: ad spem regni impulsus, similiter III, 1. VIII, 6. XXIII, 2 (M.). 3) Laon. 4) V. infra a. 818: a Bulgarorum societate desciverunt (M.). 5) V. infra a. 806: ad recipiendam Dalmatiam. 6) Cf. Curt. Ruf. IV, 6, 1: ad reparandas vires . . . intendit animum (M.). 7) Neuf-Château in Belgica parte ducatus Luxemburgensis.

et in ipso itinere¹ dividerunt regnum Francorum inter

Cont. Fred. 25. se in loco, qui dicitur Vetus-Pictavis^{k. 1}. Eodemque anno²
A. Petav. 743. Carlomannus Alamanniam¹ vastavit.

743.

A. Rip. DCCXLIII.^a Tunc³ Carlomannus et Pippinus contra Odi-
C. Fred. 26/27. lonem^b ducem Baiovariorum^c inierunt^d pugnam, et⁴ Carlo-
A. Pet. 744. mannus per se in Saxoniam^e ambulabat^f in eodem anno et
 coepit^g castrum, quod^h dicitur Hooheoburg^{i. 5}, per pla-
 citum et Theodericum^k Saxonem placitando^l conquisivit^m.

744.

ib. 745. DCCXLIII.^a Iterum⁶ Carlomannus et Pippinus perrexe-
 runt in Saxoniam, et captus est Theodericus^b Saxo^c alia
 vice.

745.

DCCXLV.^a Tunc Carlomannus confessus est Pippino
 germano suo, quod voluisset seculum^b relinquere; et in
 eodem anno nullum fecerunt exercitum, sed praepara-
 verunt se uterque, Carlomannus ad iter suum^c et Pippi-
 nus, quomodo germanum suum honorifice direxisset cum
 muneribus.

A 1. 2 [a]. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

i) tempore A 1; itere corr. itinere D 1. k) loco vocatus Pict. A 1; pectavis C 2.

l) Germaniam A 1; alamaniam B 5. C 2.

743. a) DCCXLVII. A 2; deest C 3. b) Idolonem B 5. c) baioariorum
 A 1. B 2. 4. 5. C 3; uaiobariorum A 2. d) iniere A 1. e) Saxonia A 1. f) am-
 bulavit A 2. B 5. g) cepit et A 1; et cepit A 2a. B 5. C 3. h) qui A 2a. i) hooheo-
 burg A 1. C 1. 2; hohseoburch B 2; hohiseoburg B 4; Saohseburg B 5; ohseoburg C 3;
 hohoseoburg D 1. k) theodoricum A 2a; Teodericum B 5. l) Saxone placando A 1.
 m) conquesivit A 2. B 5.

744. a) DCCXLVIII. A 2; deest C 3. b) theodericus A 2; Teodericus B 5.
 c) saxus A 2.

745. a) DCCXLVIII. A 2; deest C 3. b) mundum A 1; saeculum C 1. 3. D 1.
 c) ad i. s. desunt A 2a.

1) *Vieux-Poitiers prope confluentes fluviorum Clain et Vienne.*
 2) *Cont. Fred.* 25: eodem anno . . . contra Alamannos; *Ann. Petav.*
 743: vast. Karol. Alam. 3) *Ann. S. Amandi* 743: Karl. bellum
 iniiit contra Baioarios; *C. Fred.* 26: Odilo dux Bagoariorum . . . re-
 bellionem excitat. 4) *Ann. Petav.* 744: et hostes in Saxonia; *Cont.*
Fred. 27: Carlom. confinium Saxanorum . . . inrupit; ibique . . .
 absque belli discrimini feliciter adquisivit. 5) *Seeburg prope Eisleben*
ad lacum salsum nunc evanescentem, a quo haud scio an illo tempore
Hohseo dicto pagus Hohsegowe nomen duxerit; cf. Ann. Fuld. (Hann.
1891) a. 852. 6) *Ann. Petav.* 745: Karolom. et Pipp. abierunt in
 Saxoniam.

regnum, quod communiter habuerunt, diviserunt inter se in loco, qui vocatur Vetus-Pictavis. Eodemque anno, postquam domum regressi sunt, Carlomannus^f Alamanniam^g, quae et ipsa a Francorum societate defecerat, cum exercitu ingressus ferro et igni^h vastavit.

743.

DCCXLIII.^a Carlomannus^b et Pippinus^c iunctis copiis¹ contra Odilonem ducem Baiariorum profecti sunt proelioque² commisso exercitum eius fuderunt. Et postquam inde^e reversi sunt, Carlomannus^f solus in Saxoniam profectus est et castrum, quod dicitur Hohseoburg^g, et in eo Theodericum^h Saxonem, illius loci primarium, in deditionem accepit.

744.

DCCXLIII.^a Item idem fratres Carlomannus^b et Pippinus iuncta manu Saxoniam ingressi sunt prae dictumque Theodericum iterum in deditionem acceperunt.

745.

DCCXLV.^a Hoc anno Carlomannus^b, quod diu ante praemeditatus est, patefecit fratri suo Pippino, saecularem conversationem se velle dimittere et habitu monachico Deo servire. Propter hoc dimissa expeditione^c anni praesentis ad vota Carlomanni^d perficienda et iter illius disponendum — nam Romam proficisci statuerat — et Pippinus vacabat, dans operam, ut frater honorifice ac decenter illo, quo desiderabat, perveniret.

E 1. 3. (4. 5.) 6. 7.

f) karlom. 1; carlm. 6. 7. g) alem. 6. h) igne 3.

743. a) DCCXLII. 1. b) Karlom. 1; Carlom. *incipit* 2. c) pipinus 2. d) Prel. 2; pl. 3. 6. 7. e) in cede 6. 7. f) karlom. 1; carlm. 6. 7. g) hohseoburg 2; hohseobur 6. h) theodor. 2.

744. a) *doest* 1 (*semper* 6. 7). b) karlom. 1; carlm. 6. 7.

745. a) DCCXLIII. 1. b) karlom. 1. 2; karlm. 6; carlm. 7. c) dimisit expeditionem 3. 4. 5. d) karlom. 1; karlm. 6.

1) Cf. *Liv. XXIII*, 28: ambo duces iunctis copiis (*M.*). 2) *Ann. Fuld.* (= *Süh.* 742): proelio superant.

*746.

*p. 1

A. Rip. 747.

DCCXLVI.^a Tunc Carlomannus Romam perrexit ibique se totondit^b et in Serapte^c monte^{d. 1} monasterium aedificavit^e in honore^f sancti Silvestri^g. Ibique aliquod tempus moram faciens et inde ad sanctum Benedictum in Casinum^{h. 2} usque pervenit et ibi monachus effectus est.

747.

A. Pet. 748.

DCCXLVII.^a Grifob^{b. 3} fugivit^c in Saxoniam^d, et Pippinus iter faciens per Toringam^e in Saxoniam introivit usque ad fluvium Missaha^{f. 4} in loco, qui dicitur Scahaningi^{g. 5}; et Grifo collectam fecit^h una cum Saxonibus supra fluvium Obacro^{i. 6} in loco^k, qui dicitur Orhaim^{l. 7}.

748.

(749).

DCCXLVIII.^a Grifo^s de Saxonia iter peragens fugiendo in Baioariam^b usque pervenit⁹, ipsum ducatum sibi subiugavit, Hiltrudem^{c. 10} cum Tassilone^d conquistavit. Swidger^{e. 11} ad eum venit in solatio^{f. 12} supradicti

A 1. 2[a]. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

746. a) DCCL. A 2; *deest* B 4. C 3. b) tondit 11; totundit A 2a. B 4. c) Sarepte B 5; syrapti C 3. d) *deest* A 1. e) edif. B 4. C 1. f) honorem A 2a. D 1. g) Syluestri A 1. h) cassinum B 2. 4. C 3.

747. a) DCCLI. A 2; *deest* C 3. b) gripho *semper* B 2. c) fugit A 1. B 2. 5. C 3. ex corr. C 2. d) saxoniam A 2. e) turingiam A 1. B 2; toringiam B 4; toringiam B 5. C 2: thoringiam C 3. f) Misaha A 1; missacha D 1. g) Scahanigi A 1; schaningi D 1. h) facit A 1. i) Obodoro A 1; abacro C 3. k) locum B 2. l) orchaim A 2; horaheim B 2.

748. a) DCCLII. A 2; *deest* C 3. b) ualobariam A 2; baugauriam B 4; ba-guarium D 1. c) Hiltruden A 1. d) ciuitas silonem A 2; tassilone C 3. e) Lant-fridus A 1; lanfridus A 2 et Ann. Mett. 749; suidger B 2. C 3; uuidger D 1. f) so-lario A 1; solacio A 2. B 4. D 1; solatium B 2.

1) Olim Soracte, nunc Soratte dicto. 2) Monte Casino. 3) A Pippino e custodia dimissus, qua ex anno 741. detentus erat; cf. Ann. Mettenses. 4) Meissau. 5) Schöningen. 6) Ocker. 7) Ohrum. 8) Ann. Petav. 749: quando Grippo reversus est de exilio. 9) Odilone 748. Ian. 18. mortuo; E. Mühlbacher, 'Regesten d. Kaiserreichs unter d. Karol.', 55 e (p. 28). 10) Sororem Pippini, quae invitis fratribus Odiloni nupserat. 11) Comes pagi Nordgau; cf. Stälin, 'Wirtemb. Gesch.' I, 181. Fortasse Lantfridus legendum; v. 'N. Arch.' XIX, 299. 12) Cf. Capitulare Missorum a. 786 (?) datum (Leg. Sect. II. I, p. 66 sq.) 6: ut ... veniant hostiliter in solatio domni regis.

*746.

DCCXLVI.^a Carlomannus^b Romam profectus dimissa saeculari gloria habitum¹ mutavit et in monte Soracti monasterium in honorem sancti Silvestri aedificavit, ubi quondam² tempore persecutionis, quae sub Constantino imperatore facta est, sanctus Silvester latuisse fertur. Ibique aliquandiu commoratus meliori consilio³ hoc loco dimisso ad monasterium sancti Benedicti in Samnio provincia iuxta Casinum^c castrum constitutum Deo serviturus venit ibique monachicum habitum suscepit.

747.

DCCXLVII.^a Frater⁴ Carlomanni^b et Pippini, nomine Grifo^c, Pippino fratri suo subiectus esse nolens, quamquam sub illo honorifice viveret, collecta manu in Saxoniam profugit collectoque Saxonum exercitu super fluvium Ovaca in loco, qui dicitur Orheim, consedit. Et Pippinus cum exercitu Francorum per Thuringiam^d profectus contra fratris dolos Saxoniam ingressus est conseditque super fluvium Missaha in loco, qui vocatur Skahningie. Proelium^f tamen non est inter eos^g commissum, sed ex placito discesserunt⁵.

748.

DCCXLVIII. Grifo^a Saxonum fidei diffidens^e Baioariam^b petiit et copiis, quae de Francia ad eum confluebant, ipsum ducatum in suam redegit potestatem, Tassilonem^c et Hiltrudem in deditionem accepit, Swithgerum^d ad auxilium sibi venientem^e suscepit. Haec cum ad Pippinum perlata

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

746. a) DCCXLIII. 1. b) Karlom. 1. 3; Carlm. 6. c) cassinum 2. 3. 6. 7.

747. a) DCCXLVIII. 1. b) Karlom. 1; carlm. 6. c) gripho 1. 7. d) turingiam 3. 6. e) scahn. 7. f) praelium 1; prelium 2; plium 3. 6. 7. g) inter eos non est 3.

748. a) gripho 1. 7. b) baioariorum 2. c) tassilonem 7. d) suidherum 7. e) uenientem sibi 3.

1) *Vita Karoli* 2: habitu permutato; *Ann. Sith. et Fuld.* 747: mutato habitu. 2) *Ex Vita S. Silvestri* (*L. Duchesne, Le liber pontif. I, p. 170*) c. 2: Hic exilio fuit in monte Seracten et postmodum rediens cum gloria baptizavit Constantinum augustum, . . . cuius persecutionem primo fugiens exilio fuisse cognoscitur. 3) *Cf. Ann. Mett.* (= *Chron. Anian.*) 747: Consilio vero accepto eiusdem pontificis; *V. Kar.* 5: (Lupus) saniori usus consilio (*M.*). 4) *Ann. Fuld.* 748: Gripho frater Karlomanni et Pippini potestatem quandam affectans ad Saxones se contulit. Pippino vero per Thuringiam ingresso Saxoniam super fluvium Obaca in loco, qui dicitur Horoheim, Saxones occurrentes, Griphonem cum eo pacificare cupientes. 5) *Cf. Iust. VI, 7*: veluti ex placito consensu . . . disceditur (*M.*). 6) *Ann. Fuld.* 748: Gripho autem nec Saxonibus nec Francis se credens; *cf. infra a. 808*: pop. fidei diffidentem.

Grifonis. Haec^g audiens Pippinus iter illuc arripiens cum exercitu suo, supra nominatos totos^h sibi subiugavit, Grifonem secum adduxitⁱ, Lantfridum^{k.1} similiter, Tassilonem in ducatu Baioariorum^l conlocavit per suum beneficium; Grifonem vero partibus Niustriae^m misit et dedit ei XII comitatusⁿ. Inde iterum Grifo fugiens Wasconiam petiit^o et^p ad Waifarium^q ducem Aquitaniorum^r pervenit.*

749.

DCCXLVIII.^a Burghardus^b Wirzeburgensis^c episcopus² et Folradus^d capellanus³ missi fuerunt⁴ ad Zachariam papam, interrogando de regibus in Francia^e, qui illis temporibus non habentes regalem potestatem, si bene fuisset an non. Et Zacharias papa mandavit Pippino, ut melius esset illum regem vocari, qui potestatem haberet, quam illum, qui sine regali potestate manebat; ut non conturbaretur ordo, per auctoritatem apostolicam iussit Pippinum regem fieri.

*750.

A. Rip. 751.

DCCL.^a Pippinus secundum morem^b Francorum^b electus est⁶ ad regem et unctus⁷ per manum^{c.8} sanctae memo-

*) Pippinus coniugem duxit Bertradam cognomine Bertam, Cariberti Laudunensis comitis filiam *add. C3.*

A1. 2[a]. B(2.). 4. (5.) C1. 2. 3. D1.

g) Hoc A1. h) nominatus tassilo A2. i) abduxit A1. 2. k) lanfridum B2; lamfridum B4. l) uaiobariorum A2. m) pactionibus in Austriam A1; neuustriae A2a. B2. *ex corr.* D1; niustria C1. 2. n) comitatus A1. B2. C3. o) petit A1; in Wasconia fugit B5. p) et — pervenit *desunt* C3. q) Wapfarium *semper* A1; uuaifarium *semper* B4; Waifarum *semper* B5; uuaifarium D1. r) aquitanorum B2.
749. a) *deest* A2. C3. b) Episcopus Burchartus A1; Burchardus B2. C3; Burgardus B4. c) Wurzenburgensis A1; uuidzeb. C3. d) Vollradus A1; folleradus A2; Zach. p. per Fulradum mand. B5. e) in franciam. Amen. *His verbis desinit* A2; frantia C1. 2.

750. a) *deest* B4. C3. b) more B4. c) manu C1.

1) Ducem Alamanniae, qui Grifoni auxilio videtur venisse.
2) Qui sedit 742—753. 3) Abbas monasterii S. Dionysii († 784).
4) Cf. *Cont. Fred.* 33: missa relatione ad sede apostolica, auctoritate praecepta, praecelsus Pippinus . . . ut antiquitus ordo deposcit, sublimatur in regno; et *Notam (clausulam) de unctione Pippini regis* (SS. XV, 1): Pippinus rex pius per auctoritatem et imperium sanctae recordationis domni Zachariae papae . . . in regni solio sublimatus est.
5) Cf. *Cont. Fred.* 33: ut antiquitus ordo deposcit. 6) Cf. *Ann. S. Columbae Senonensis* 750: Pippinus electus est in regem; quorum auctorem hoc loco *Neustrico quodam fonte usum esse, probare studui* 'Neues Archiv' XX, p. 26. 7) *Ann. S. Am.* 751: Pipp. in regem unctus est apud Suessiones. 8) Cf. *notam de unctione Pippini regis*: et unctionem per manus beatorum sacerdotum Galliarum et electionem omnium Francorum.

fuissent, cum maximof exercitu Baioariam¹ profectus est fratremque suum Grifonem^g cum omnibus, qui cum ipso vel ad ipsum venerant, cepit, Tassilonem^c in^h ducatum restituit domumque reversus Grifonemⁱ more ducum duodecim comitatibus^k donavit. Sed² ille tali beneficio contentus non erat, nam eodem anno ad Waifarium¹ ducem Aquitaniae profugit.

749.

DCCXLVIII. Burchardus^a Wirziburgensis^b episcopus et Folradus presbyter^c capellanus missi sunt Romam ad Zachariam papam, ut consulerent pontificem de causa regum, qui illo tempore fuerunt in Francia, qui nomen tantum regis, sed nullam potestatem regiam habuerunt; per quos praedictus pontifex mandavit, melius esse illum vocari regem, apud quem summa potestatis consisteret; dataque auctoritate sua iussit Pippinum regem constitui.

*750.

DCCL. Hoc anno secundum Romani³ pontificis sanctionem Pippinus rex Francorum appellatus est et ad huius dignitatem⁴ honoris unctus sacra unctione manu sanctae memoriae Boni-

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

f) magno 3. g) griphonem 1. 7. h) tass. ducem in duc. 8. i) griph. 1. 2. 7.

k) comitibus 6. 7. l) uuararium 2.

749. a) Burkardus 2. b) uulrziburegensis 1; uulzeiburgensis 6. 7. c) presbiter 1. 2. 7.

1) *Ann. Fuld.* 749: Pippinus in Baioariam pergens Tassilonem . . . constituit. 2) *Ann. Fuld.* 750: sed ille nec ibi se tutum esse ratus ad W. d. Aquitaniae secessit; cf. *Ann. Mett.* 749: Quibus ille solito more despectis. 3) *Vita Karoli* 3: per auctoritatem Romani pontificis . . . rex constitutus. 4) *Ann. Fuld.* 752: ut Pippinus . . . nominis quoque dignitate frueretur.

(751 Nov.) riae Bonefacii^d archiepiscopi et elevatusⁱ a Francis in regno²
 A. Pet. 752. in Suessionis^e civitate*. Hildericus vero, qui false rex voca-
 batur, tonsoratus^f est³ et in** monasterium^g missus.***

753.

A. Pet. et Rip. DCCLIII.^a Pippinus⁵ rex in Saxonia^b iter fecit, et Hilde-
 garius episcopus^{†.6} occisus est a Saxonibus in castro, quod dici-
 tur Iuberg^{c.7}; et tamen Pippinus rex victor extitit^d et
 C. Fred. 35. pervenit usque ad locum, qui dicitur Rimie^{e.8}. Et dum⁹
 reversus est de ipso itinere, nuntiatum^f est eis, quod Grifo,
 qui in Wasconiam fugitus est^h, germanus eius, occisus¹⁰ fuisset.
 A. Petav. Eodemque anno Stephanus papa venit in Franciamⁱ, adiu-
 C. Fr. 36. torium et solatium^k quaerendo^l pro iustitiis sancti Petri;
 similiter et Carlomannus, monachus et germanus supradicti
 Pippini regis, per iussionem abbatis^m sui^g inⁿ Franciam¹
 venit, quasi ad conturbandam petitionem apostolicam.^{††}

*) In codice C2 erasis verbis in Suess. civ. manu saec. XI. verba
 in monasterio sancti Medardi in loco raso, quod situm est in
 Suessionis civitate in margine adiecta sunt.

**) Sithiu⁴ add. manu post. C3.

***) Pippinus monente sancto Bonifatio quibusdam episcopatibus
 vel medietates vel tertias rerum [reddidit]^h, promittens in
 postmodum omnia restituere add. C3.

†) Coloniensis add. A1.

††) Hoc anno natalem Domini in Theodone-villa¹¹, pascha in
 Carisiaco¹² celebravit add. D1.

754 Apr. 14.

A1. B(2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1.

d) bonifacii A1. B2. 5. C3; bonefacii C2. e) Suessionis A1. f) tonsu-
 ratus A1. g) monasterio corr. -um B4. h) deest in codice; suppl. Pertz.
 753. a) DCCLI. B2; deest B4. C3. b) saxoniam A1. B2. 4. 5. c) Vi-
 berg A1; uigbergh B2. d) exstitit B4. C3. e) deest A1; rimiae B2. 5; rime B4.
 f) nuntiatum A1. B4. 5. g) deest A1. h) fugit A1; fugerat B2; fugatus est B4
 (e corr.). D1; fugiuit B5; fugitiuus est C2; fugiit C3. i) frantiam C2. k) sola-
 cium B4. C3. D1. l) quaerens B2; querendo B4. C2. 3. D1. m) abbati C1. 2.
 n) deest B4. 5. C1. D1.

1) Ann. Petav. 752: Pipp. elevatus est ad regem in Suessionis
 civitate. 2) C. Fr. 33: sublimatur in regno. 3) Cf. Ann. Col.
 Sen. 750: Hildericus tonsoratus. 4) St. Omer. 5) Ann. Petav. 753:
 Pipinus rex in Saxonia, et Hildegarius ep. defunctus est; Ann. S. Am.
 753: Hild. occ. est in Saxonia. 6) Coloniensis (750—753). 7) Iburg.
 8) Rehme supra Minden. 9) Cont. Fred. 35: Dum haec ageretur,
 nuntius veniens . . . , quod germanus ipsius rege nomine Griphe, quod
 dudum in Vasconia . . . confugium fecerat, . . . interfectus est. 10) Ann.
 Petav. 753: et papa Stephanus venit . . . in Franciam, et Karolomannus
 post eum, . . . et Grippo occisus est; Cont. Fred. 36: Stephanus papa
 . . . veniens . . . auxilium petens, ut per eius adiutorium . . . liberaret.
 11) Diedenhofen. 12) Quierzy ad fluvium Oise prope Noyon.

fatii^a archiepiscopi et martyris^b et more Francorum elevatus in solium regni in civitate Suessona. Hildericus^c vero, qui falso regis nomine fungebatur, tonso capite in monasterium missus est.*

753.

DCCLIII.^a Hoc anno Pippinus rex cum exercitu magno Saxoniam ingressus est; et quamvis Saxones ei obstinatissime resisterent, pulsi tamen cesserunt, et ipse usque ad locum, qui dicitur Rimi, qui est super fluvium Wisuram^{b.1}, accessit. In² qua expeditione Hildigarius archiepiscopus interfectus est in monte, qui dicitur Iuburg. Revertenti vero regi de Saxonia nuntius^c venit de morte fratris sui Grifonis^d et a quo vel qualiter³ fuisset interfectus.

Eodem anno Stephanus papa venit ad Pippinum regem in villa, quae vocatur Carisiacus, suggerens ei, ut se et Romanam ecclesiam ab infestatione Langobardorum^e defenderet. Venit et Carlomannus^f frater⁴ regis iam monachus factus iussu abbatis sui, ut apud fratrem suum precibus Romani pontificis obsisteret; invitus tamen hoc fecisse putatur, quia nec ille abbatis sui iussa contempnere nec abbas ille praeceptis regis Langobardorum⁵, qui ei hoc imperavit^h, audebat resistere.

*) *Hic additur in codd.* 3. 4. 5: Karlus ab Italia regrediens dedicationem ecclesiae sancti Nazarii martyris et translationem corporis ipsius in monasterio nostro Lauresham⁵ celebravit anno incarnationis Domini DCCLXXIII. die Kal. Septembr.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

750. a) bonifacii 2. 3. 6. 7.

b) martiris 1. 2.

c) Hildricus 3.

753. a) a) DCCLII. 3.

b) uuiseram 3; uuisaram 7.

c) nuncius 1. 2. 3.

d) griph. 1. 2.

e) longob. 1. 6. 7.

f) Carlom. 1.

g) long. 6. 7.

h) impera-

verat 3.

1) *Cf. infra a. 784.* 2) *Ann. Fuld.* 753: In qua expeditione Hild. . . . interimitur. Gripho frater Pippini, cum Italiam petere conaretur, in valle Maurienna a comitibus fratris sui occisus est. Stephanus papa Romanus auxilium contra Haistulfum regem Langobardorum petens ad Pippinum . . . venit. 3) *Cf. Transl. Marc. et Petri* 15: vel a quo vel qualiter (*M.*). 4) *Ann. Fuld.* 754: Carlomannus frater Pippini cum consilio Haistulfi regis Langobardorum in Franciam veniens ad persuadendum fratri, ne . . . 5) *Lorsch.*

754.

Nota de u. P.

DCCLIII.^a Supradictus¹ apostolicus Stephanus confirmavit Pippinum unctione sancta in regem et cum eo inunxit^b duos filios eius^c, domnum Carolum^d et Carlomannum, in regibus.*.

A. Murb.

Etc.² domnus Bonefacius^f archiepiscopus in Frisia^g nuntians^h verbum Dominiⁱ et praedicando^k martyr Christi effectus est.

755.

(754).

DCCLV.^a Pippinus³ rex per apostolicam invitationem *A. Rip.* in Italiam^b iter peragens, iustitiam beati Petri apostoli *C. Fr. 37.* quaerendo^c, Haistulfus^d Langobardorum^e rex supradictam iustitiam vetando clusas^f Langobardorum^g petiit, obviam Pippino regi et Francis venit^h. Et inierunt bellum, et Domino auxiliante beatoque Petro apostolo intercedente Pippinus rex cum Francis victor extititⁱ.

A. Pet. 754.

Eodemque⁴ anno Stephanus papa reductus est ad sanctam^k sedem per missos domni regis Pippini, Folradum^l et reliquos^m, qui cum eo erant. Incluso vero Haistulfo rege in Papiamⁿ civitate, iustitiam sancti Petri pollicitus est faciendi^o; unde rex Pippinus obsides XL receptos et cum sacramenta firmata^p reversus est in Franciam^q.

A. Rip.

Carlomannus⁵ autem^r monachus Viennae^s civitate remansit⁶ una cum Bertradane^t reginae^u infirmus, languabat dies multos et obiit in pace.

*) anno Domini DCCLIII. VI. Kal. Augusti *add. C 3.*

A 1. B (2). 4. (5). C 1. 2. 3. D 1.

754. a) DCCLII. B 2; *deest* C 3. b) coniunxit A 1; unxit B 5. c) *deest* A 1. d) carlum C 3. e) reges A 1. f) bonif. A 1. B 2. C 1. 3; bonefatus C 2. g) fresia B 2. h) nuncios A 1. B 5. i) dei B 2. D 1. k) praedicatione A 1; predicando C 3. D 1. 755. a) DCCLIII. B 2; DCCLVI. C 3. b) Italia B 6. c) quaereus B 2; querendo B 4. C 2. 3. D 1. d) Haistulfus A 1. B 2. e) longob. A 1 (*semper*). u 2; langob. B 4; languob. C 1. f) clausas A 1; sclusas C 2. g) langobardiam B 4. h) venit — Francia *desunt* C 3. i) exstitit B 4. C 3. k) suam B 2. 5. l) fulradum C 3. m) reliquos A 1; aliis plurimis B 2; reliqui C 3. n) papiam B 4. o) faciendam B 2; faciendo B 4; facere B 5. C 3. p) haberet *add.* B 4; essent *add.* C 3. q) frantiam B 4. D 1; francis C 1. 2. r) *deest* C 3. D 1. s) in Vienna A 1. t) Bernnadana A 1; bertrada B 2. C 3. u) regina A 1. B 2. 4. C 3; regine C 1.

1) Cf. *notam de unct. Pipp.*: Postea per manus eiusdem Stephani pontificis . . . in regem et patricium una cum predictis filiis Carolo et Carlomanno in nomine sanctae Trinitatis unctus et benedictus est. 2) *Ann. Murbacenses (Guelferbytani, Alamannici, Nazariani)* 753: Domnus Bonefacius episcopus in praedicatione in Frisia perrexit, vitam temporalem in martyrio finivit; *Ann. Petav.* 754: Bonefacius martyrium suscepit. 3) *Ann. S. Am.* 755: Pippinus rex cum Francis in Italiam perrexit. 4) *Ann. Petav.* 754: Et papa Stephanus reversus est Romam. 5) *Ann. S. Am.* 755: Carlom. obiit. 6) *Captivus; cf. Mühlbacher, 'Regesten'* 50 f. (p. 25).

754.

DCCLIII.^a Stephanus papa, postquam a rege Pippino ecclesiae Romanae defensionis firmitatem accepit, ipsum sacra unctione ad regiae dignitatis honorem consecravit et cum eo duos filios eius Karlum^b et Carlomannum; mansitque hiberno tempore in Francia.

Eodem anno Bonifatius^{c.1} archiepiscopus Mogontiacensis^d in Frisia verbum Dei praedicans a paganis interfectus martyrio coronatus est.

755.

DCCLV. Pippinus rex invitante atque suggerente praedicto Romano pontifice propter iustitiam^a beati Petri apostoli a rege Langobardorum^b exigendam Italiam cum valida manu² ingreditur³. Resistentibus Langobardis^b et claustra Italiae⁴ tuentibus⁵ ad ipsas montium clusas^c acerrime pugnatum est; cedentibusque Langobardis^b omnes copiae Francorum quamvis difficilem viam non magno labore superarunt.

Heistulfus^d vero rex Langobardorum^b manum conserere non ausus in civitate Papia a rege Pippino obsessus est; qui ante obsidionem non solvit, quam firmitatis causa pro reddenda sanctae Romanae ecclesiae iustitia^e obsides XL recepisset. Datis vero XL obsidibus promissisque iureiurando firmatis ipse quidem in regnum suum regressus est et Stephanum papam cum Folrado^f presbytero capellano et non minima Francorum manu Romam^g remisit.

Carlomannus^g autem monachus, frater regis, qui cum Bertrada^h regina in Vienna civitate remansit, priusquam rex de Italia reverteretur, febre correptus⁷ diem obiit; cuius corpus iussu regis ad monasterium sancti Benedicti, in quo monachicum habitum susceperat, relatum est.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

754. a) DCCLIII. 3. b) earlum 3. 6. 7. c) bonifacius 2. 6. 7. d) magont. 1. 6; mogonc. 3.

755. a) iusticiam 2. 3. 6. 7. b) long. 6. 7. c) clausas 3. 7. d) Heistulphus 3; Heistulfus 7. e) iusticia 3. 6. 7. f) fulrado 2; florado 7. g) Karlom. 1; Carlm. 6. h) berthrada 1. 2. 7; beitr. 3. 6.

1) *Ann. Fuld.* 754: Bonifatius arch. Mogontiacensis aeccl. evangelizans . . . verbum Dei martyrio coronatur. 2) *Eadem verba infra* 819 (*M.*). 3) *Ann. Fuld.* 754: Pippinus vero Italiam ingressus Heistulfum . . . reddere sacramento constringit. 4) *Cf. Flor. I.* 37: Alpes i. e. claustra Italiae (*M.*). 5) *Cf. Ann. Mett.* 755: Haistulphus Langobardos scclusas firmare atque Francis iussit resistere. 6) *Ann. Sith.* 754: Carlomannus, Pippini frater, Lugduni diem obiit . . . Stephanus papa Romam revertitur. 7) *Cf. V. Kar.* 30: febre valida correptus, et *infra a.* 819 (*M.*).

756.

C. Fr. 38. DCCLVI.^{a.1} Dum prospexisset Pippinus rex, ab Haistulfo^b Langobardorum^c rege ea non esse vera, quod^d antea^e promiserat de iustitiis sancti Petri, iterum^f iter peragens A. Rip. 757. in Italiam Papiam obsedit², Haistulfum inclusit, magis magisque de iustitiis sancti Petri confirmavit, ut stabiles permanerent, quod antea promiserat; et insuper Ravennam cum Pentapolim^g et omni Exarcatu^h conquisivit et sancto Petro tradiditⁱ.

Et dum reversus est Pippinus rex, cupiebat supradictus Haistulfus^k nefandus rex mentiri, quae antea pollicitus C. Fr. 39. fuerat¹, obsides dulgere^m, sacramenta inrumpereⁿ. Quodam (Dec.) die venationem fecit et percussus est^o Dei iudicio^p, vitam (757 Mart.) finivit. Et³ quomodo et qualiter missus est Desiderius rex in regno, postea dicamus^{q.4}.

757.

A. Pet. DCCLVII.^a Misit Constantinus⁵ imperator regi Pippino cum C. Fr. 40. aliis donis organum⁶, quib^b in Franciam^c usque pervenit.

Et⁷ rex Pippinus tenuit placitum suum in Compendio^{d.8} cum Francis; ibique Tassilo^e venit, dux^f Baioariorum, in vasatico^g se commendans per manus, sacramenta iuravit multa et innumerabilia, reliquias^h sanctorumⁱ manus inponens^k, et fidelitatem promisit regi Pippino et supradictis filiis eius, domno Carolo¹ et Carlo-

A1. B (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. 5.
 756. a) DCCLV. B2; deest C3. b) histulfo C2. c) langob. B4. d) quae A1. B2. 5. e) ante A1. f) iterum — Petri desunt B4. g) pentapoli A1. B2. 5. C3. ex corr. B4. h) Exarchatu A1. i) reddidit A1. k) hastulfus B4. l) deest B4. C1. 2. m) denegare A1; relinquere ex corr. B4; indulgere C3. n) irrumpere A1. B4. o) erasum C2. D1; deest C3. p) iuditio C2. 3. q) dicemus B2. 4. C3.
 757. a) DCCLVI. B2; deest C3. b) quod A1. C2; qui corr. quod C1. c) Francia B5; frantiam C1. 2. 3. d) compendio C1. D1. e) Desilo semper B5. f) dux uenit A1. C3. g) uassatico B5. C3. h) reliquiis A1; reliquia D1. i) sanct. Martyrum A1. k) imponens A1. B4. C2. l) karolo B4; carlo C1.

1) Cf. Ann. Petav. 756: Rex Pipinus perrexit in Langobardiam; et Haistulfus mortuus est. 2) Ann. S. Amandi 757: Franci obsederunt Papeia. 3) Cf. Cont. Fred. 39: Langobardi . . . Desiderio in sedem regni instituunt. 4) Huius propositi auctor postea oblitus est. 5) Constantinus V. Copronymus (741—775). 6) Ann. Petav. 757: venit organa in Franciam. 7) Ad haec auctor notitia quadam in archivo regis servata usus videtur esse; cf. Legationis edictum 789. Mart. 23. Aquis datum (Leg. Sect. II. I, p. 62 sqq.) cap. 18: De sacramentis fidelitatis causa, quod nobis et filiis nostris iurare debent, quod his verbis contestari debet: 'Sic promitto ego ille partibus domini mei Caroli regis et filiorum eius, quod fidelis sum et ero diebus vitae meae sine fraude et malo ingenio'. 8) Compiègne.

756.

DCCLVI. Heistulfus rex Langobardorum^a, quamquam anno superiore obsides dedisset et de reddenda sanctae Romanae ecclesiae iustitia^b tam se quam optimates suos iureiurando obstrinxisset, nihil de promissis opere complevit. Propter hoc Pippinus rex iterum cum exercitu Italiam intravit¹ et Heistulfum^c in Papia civitate se includentem obsedit et obsidione ad impletionem promissorum suorum compulit redditamque sibi Ravennam et Pentapolim et omnem Exarchatum ad Ravennam pertinentem ad sanctum Petrum tradidit.

Atque his peractis in Galliam² reversus est. Heistulfus^d autem post abscessum eius, cum meditaretur, quomodo sua promissa non tam impleveret, quam dolose ea, quae impleta fuerant, commutaret, in venatione de equo suo casu prolapsus³ est; atque ex hoc aegritudine^e contracta⁴ intra paucos dies⁵ vivendi terminum fecit. Cui Desiderius, qui comes stabuli eius erat, successit in regnum.

757.

DCCLVII. Constantinus imperator misit Pippino regi multa munera⁶, inter quae et organum^a; quae ad eum in Conpendio villa pervenerunt, ubi tunc populi sui generalem conventum habuit. Illuc et Tassilo dux Baioariorum cum primoribus gentis suae venit et more Francico^b in manus regis in vasaticum manibus suis semetipsum commendavit fidelitatemque tam ipso regi Pippino quam filiis eius Karlo^c et Carlomanno^d

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

756. a) long. 6. 7. b) iusticia 3. 6. 7. c) heistulfus 2; heistulphum 3.

d) Heistulphus 3. e) egrit. 2. 6. 7.

757. a) organa 3. b) francorum 6. c) carlo 3. 6. d) karlom. 2. 6; carlm. 7

- 1) *Ann. Fuld.*: Italiam ingreditur, Haistulfum . . . reddere compellit. 2) *Ann. Sith.*: post reditum Pippini in Frantiam in venatione quadam equo cadens mortuus est. 3) *Ann. Fuld.*: equo lapsus. 4) *Cf. Iust. XXXII, 3*: morbo ex aegritudine contracto (*M.*). 5) *Cf. Liv. XXI, 5*: intra paucos dies (*M.*). 6) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*): inter cetera munera etiam organum.

manno, sicut vassus^m recta mente et firma devotione per iustitiamⁿ, sicut^o vassus^m dominos suos^p esse deberet. Sic confirmavit supradictus Tassilo supra corpus sancti Dionisii^q, Rustici et Eleutherii necnon et sancti Germani seu^r sancti Martini^s, ut omnibus diebus vitae eius sic conservaret, sicut sacramentis^t promiserat; sic et eius homines maiores natu, qui erant cum eo, firma-verunt, sicut dictum est, in locis superius nominatis^u quam^v et in aliis multis.*

758.

A. Pet. DCCLVIII.^a Pippinus¹ rex in Saxoniam ibat, et firmitates^b Saxonum per virtutem introivit in loco, qui dicitur Sitnia^{c. 2}, et multae^d strages factae sunt in populo Saxonum; et tunc polliciti sunt contra Pippinum omnes voluntates eius faciendum^e et honores in placito suo praesentandum^f usque in equos CCC^g per singulos annos. Et inmutavit se numerus annorum in

*759.

ib. DCCLVIII.^a Natus est Pippino regi filius, cui supradictus rex nomen suum inposuit^b, ut Pippinus vocaretur sicut et pater eius; qui vixit annos duos et in tertio defunctus est.

760 Apr. 6. Eodem anno celebravit natalem Domini in Longlare^{c. 3} et pascha in Iopila^{d. 4}. Et mutavit se numerus annorum in

*) Eodem anno celebravit natalem Domini in Corbonaco⁵ et pascha. Et inmutavit se numerus annorum in *add. C.* Natalem Domini et paschá Corbonaco celebravit D 1.

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

m) Vasallus A 1. n) per iust. *desunt* B 4. o) sicut vassus *desunt* C 3. p) domino suo A 1. (*e corr.*) C 2. D 1. q) Dionysii A 1; dyonisi C 2. 3; dionisi D 1. r) et A 1. B 2. 5. s) Martyris (*in margine*: Fort. S. Martini) A 1. t) sacr. constrictus A 1. u) notatis A

758. a) DCCLVII. B 2. b) ciuitates B 5. C 3. c) Sithma A 1; sitma B 2; situuna B 4. d) multas C 2; multas trages D 1. e) faciendas A 1. f) praestandum et A 1. g) trecentos A 1; ac B 4.

759. a) DCCLVIII. B 2. b) imposuit A 1. B 4. C 2. 3. c) Longlase A 1; Longrare B 5. d) Topila A 1; Iopilo B 5.

1) *Ann. Petav.* 758: Rex Pipinus venit Saxonia; cetera dubito an item ex notitia quadam archivali fluxerint. 2) Sythen in medio inter urbes Wesel et Münster. 3) Longlier prope Neuschâteau in Belgica parte ducatus Luxemburgensis. 4) Jupille prope Lüttich. 5) Corbeny ad fluvium Aisne.

iureiurando supra corpus sancti Dionysii^e promisit; et non solum ibi, sed^f etiam super corpus sancti Martini et sancti Germani simili sacramento fidem se praedictis dominis suis^g diebus vitae suae servaturum est pollicitus. Similiter eth omnes primores ac maiores natu Baioarii, qui cum eo in praesentiam regis pervenerantⁱ, fidem se regi et filiis^k eius servaturos in praedictis venerabilibus locis promiserunt.

758.

DCCLVIII. Pippinus rex cum exercitu Saxoniam adgressus est; et quamvis Saxonibus validissime resistentibus et munitiones suas tuentibus, pulsus proelio^a propugnatoribus per ipsum, quo patriam defendere conabantur, vallum intravit. Commissisque passim proeliis^b plurimam ex ipsis multitudinem cecidit coegitque, ut promitterent se omnem voluntatem illius^c esse facturos et annis singulis honoris causa ad generalem conventum equos CCC pro munere daturos. His ita compositis et more Saxonico, ut rata esse deberent, confirmatis in Galliam sese cum exercitu suo recepit.

*759.

DCCLVIII. Natus est Pippino regi^a filius, quem suo nomine Pippinum vocari voluit. Sed puer in matura morte praeventus¹ tertio^b post nativitatem suam anno decessit.

Hoc anno celebravit rex natalem Domini in Lonclare et pascha in Iopila; neque extra regni sui terminos aliquod iter fecit².

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

e) dionysii 1. 3. 6; dyonysii 2. 7. f) uerum 3. g) deest 6. 7. h) deest 3. i) pervenerunt 1. 2. 3. 6. 7. k) filios 1. 2. 7.

758. a) praelio 1; plio 3. 6. 7. b) plis 3. 6. 7. c) eius fact. 3.

759. a) regi pipp. 6. 7. b) tercio 3. 6. 7.

1) Cf. V. Kar. 14 (= *Iust. XXXII*, 3): morte praeventus (*M.*).

2) Cf. *Ann. Mett.* (= *Fragm. Werth.*, SS. XX, 5) 759: nullum excoit iter.

760.

A. Pet.
C. Fr. 41.

DCCLX. Tunc Pippinus rex, cernens Waifarium^a ducem Aquitaniorum^b minime consentire iustitias ecclesiarum^c partibus, quae erant in Francia^{d.1}, consilium fecit cum Francis, ut iter^e ageret supradictas iustitias quaerendo^f in Aquitania.

Et pervenit usque in^g locum, qui dicitur Tedoad^{h.2}. Et cum haec vidisset Waifarius, misit missos suos, Othbertumⁱ et Dadinum^k, et dedit obsides Adalgarium et Eitharium^l regi Pippino, ut omnia redderet, quicquid^m supradictus rex quaerebatⁿ in causis ecclesiasticis^o.

Et celebravit natalem Domini in Carisiaco^p et 761 Mart. 22. pascha. Et^q inmutavit se^r numerus annorum in

761.

C. Fr. 42.

DCCLXI. Waifarius dux Aquitaniorum, minime cogitans de obsidibus vel de^a sacramentis suis, quasi in vindictam supra Pippinum regem exercitum misit, qui ad Cavalonum^{b.3} civitatem venerunt. Dum et supranominatus rex synodum^c suum teneret in villa, quae^d dicitur Durae^{.4}, nuntiatum^f est ei, quod Waifarius in omnibus mentitus est; iterum rex Pippinus illuc cum^a exercitu iter peragens et eius filius primogenitus nomine Carolus^g cum eo, et multa castella coepith^h, quorum nomina sunt Burbonnis^{i.5}, Can-

A. Pet. et
C. Fr. 42.

A 1. B (2). 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

760. a) uuaifarum B 4; uuaifharium C 1; uuaipharium D 1. b) aquitano-
rum B 2. c) aeccles. B 4. C 3. d) frantia C 1. 2. 3. e) ut quae A 1. f) que-
rendo B 4. C 2. 3. g) ad B 4. 5. C 2. h) thedoad A 1. B 2; theodoad B 4. i) Dot-
bertum A 1; oodbertum C 1; autbertum C 3; adotbertum D 1. k) dauuinum B 2. l) ad
Algarium, Cetherium A 1; suum propinquum (= uterinum?) B 2; alterium B 4; lthe-
rium C 1. 2; et adalg. et dedit obs. iterum C 3. m) et qu. A 1. n) querebat B 4.
C 2. 3. D 1. o) aecl. B 4. C 3. D 1; ecl. C 1. p) carisiago A 1. D 1. q) Anno
domini (omissis Et — in) C 3. r) inmutatus est B 4.

761. a) deest A 1. b) Calualdonum A 1; cabillonem B 2; cabalonnum corr.
cabillonum B 4; caualonnum C 1. 2; cauallonum C 3. c) sinodum B 2. 4. d) qui D 1.
e) duria B 2; ad duriam B 5. f) nuntiatum A 1. B 5. C 1. g) carlus B 4. C 1. 3. D 1.
h) cepit A 1. B 5; cepit n 3. i) Burbonis A 1; burdellum B 2; Burbonnes B 5.

1) Cont. Fred. 41: qui in Aquitania sitas erant. 2) Locus
ignotus in pago Arvernico quaerendus; cf. Cont. Fred.: per pago Bitonivo
usque Arvernico accessit. Oelsner, 'Jahrbücher' 343, n. 3. 3) Chalon
sur Saône. 4) Düren inter urbes Aachen et Köln. 5) Bourbon
(départ. Allier, arrond. Moulins).

760.

DCCLX. Waifarius^a dux Aquitaniae, cum res, quae in sua potestate erant et ad ecclesias sub manu Pippini regis constitutas pertinebant, rectoribus ipsorum venerabilium locorum reddere noluisset ipsumque regem pro his se per legatos suos commonentem audire contemneret^b, contumacia^c sua ad suscipiendum contra se bellum concitavit. Nam rex contractis undique copiis Aquitaniam ingressus bello se res et iustitias^d ecclesiarum exacturum^e pronuntiavit.

Cumque in loco, qui Tedom^f vocatur, positis castris consedisset, Waifarius bello certare non ausus missa ad regem legatione spondet¹ se imperata facturum, ecclesiarum iustitias^d redditurum, obsides qui imperarentur daturum; dedit etiam duos de primoribus gentis, Adalgarium et Itherium^h. Et hoc facto commotum contra se regis animum adeoⁱ mitigavit, ut statim bello desisteret. Nam acceptis² obsidibus, qui ad fidem promissionibus faciendam dati sunt, rex bello abstinuit domumque reversus dimisso exercitu in villa Carisiaco hiemavit, in qua et natalem Domini et pascha celebravit.

761.

DCCLXI. Waifarius dux, quamquam obsides dedisset, sacramenta iurasset, satius^a tamen ratus, si de inlato sibi anno superiore bello ultionem exigeret, exercitum suum, qui Francorum possessiones popularetur, usque ad Cabilonem civitatem fecit accedere. Quod³ cum Pippino regi generalem^b conventum agentis^c in villa Duria fuisset nuntiatum, coactis undique auxiliis⁴ cum magno belli apparatu Aquitaniam ingressus quaedam oppida atque castella manu cepit; in quibus praecipua fuere Burbonis, Cantilla.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

760. a) Waifarius 3.

b) contempneret 2. 3. 6. 7.

c) contumacia 2. 3. 7.

d) iustitias 3. 6. 7. e) se res et iust. eccl. bello exacturum 3.

f) tedom advocatur

1. 2; tedom vocatur 6. 7. g) cons. posit. castris 3. 4. 5.

h) iterum 7. i) ita

contra se commotum regis animum mit. 3. 5.

761. a) satius 2. 3. 6.

b) generale 1. 7.

c) deest 3.

1) Cf. *Ann. Mett.* (= *Fragm. Werth.*, SS. XX, 5) 760: spondens se sub sacramento. 2) *Ibid.*: Hac firmitate suscepta princeps Pippinus ad propria revertitur. 3) Cf. *Ann. Mett.* 761: Hoc cum Pippino regi nuntiatum fuisset. 4) Cf. *Iust. I*, 6: contractis undique auxiliis (*M.*):

tela¹, Clarmontisk². Ista¹ per pugnam coepit^m et in Alvernⁿ.³ alia multa castella coepit per placitum, quae se subdiderunt in eius dominio, et⁴ pervenit usque Lemovic^o.⁵, vastando et desertando supradictam provinciam^p propter negligentias^q Waifar^rii^r ducis.

A. Laur. et
C. Fr. 42.

Et celebravit natalem^s Domini in Carisiaco^t villa et pascha^u similiter. Et^v inmutavit se numerus annorum in

762.

A. Pet. et
C. Fr. 43.

DCCLXII. Terti^o in Aquitania Pippinus rex iter faciens et^a coepit^b civitatem Bituricam^c.⁷ et castrum, quod dicitur^d Toarcise.⁸

Et celebravit natalem Domini in Gentiliaco⁹ villa et pascha^f similiter. Et^g inmutavit se numerus annorum in

*763.

*p.

C. Fr. 47.

DCCLXIII. Pippinus¹⁰ rex habuit placitum suum in Nivernis¹¹ et quartum iter faciens in Aquitaniam. Ibique^a Tassilo dux Baioariorum postposuit sacramenta et omnia, quae^b promiserat, et per malum ingenium se inde seduxit, omnia benefacta, quae^c Pippinus rex avunculus eius ei fecit, postposuit; per ingenia fraudulenta se sub-

A1. B(2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1.

k) Darmonant^s A1; Clarmont. B5. l) Istos A1; istas corr. ista B4. C2. m) cepit A1. C3. n) Auernens A1; aruernum B2; aliurno B4. C1; aruernna C2. o) Lemonicas A1; lemodicas B2; Lemouecas B5; limouicas C1. 2. D1. p) prouinciam A1; supradictas prouincias B4; -ta -tia C1. 2. q) negligentiam A1; negligentiam D1. r) unaffari C2. s) natale A1. B5. t) Carasiago A1; karisiago B4; carisiago D1. u) nat. dom. et pascha in car. B5. C3. v) et inmutatus est numerus A1; anno domini (omissis Et — in) C3.

762. a) deest C2. 3. b) cepit A1. B5. C3. c) Bituricas B5. d) deest A1. e) Toaras A1; Toarchis B5; thoarcis C2. f) sim. et p. A1. g) Et — in abhinc semper desunt A1.

763. a) ibi A1. b) que B4. C2. c) que B4. C2. D1.

1) Chantelle (départ. Allier, arrond. Gannat). 2) Clermont. 3) Continuator Fredegarii modo urbis Arvernicae mentionem facit, quae nunc cum Claro-monte castello urbs Clermont appellatur; Annales Petaviani autem exhibent: captoque omni pago Alvernico. 4) Ann. Laureshamenses 761: Et rex Pippinus fuit in Wasconia . . . usque ad Limodiam civitatem. Forsitan noster hic potius ex fonte eorum Neustrico hauserit, quo etiam supra ad a. 750. usus videtur esse. 5) Li-moges. 6) Ann. Petav. 762: Iterum . . . perrexit in Wasconiam et adquisivit civitatem Bituricas; Cont. Fred. 43: . . . Pippinus rex . . . Bituricas venit . . . cepit urbem . . . ad castro, qui vocatur Toartius, veniens. . . . 7) Bourges. 8) Thouars (départ. Deux Sèvres, arr. Bressuire). 9) Gentilly (départ. Seine, arr. Sceaux). 10) Cont. Fred. res in Aquitania intra a. 763. et 766. gestas ordine perverso confundere videtur; num autem noster eas recte dispositas exhibeat, dubium est. Cf. Mühlbacher, 'Regesten' 43. 11) Nevers.

Clarmontis. Quaedam se victori ultro dederunt^d, maximeque Arvernorum castella, quae tunc bello premebantur. Rex tamen cuncta¹, quae extra munitiones invenit, ferro et igni^e devastans, postquam ad Limovicam^f oppidum venit, reversus est² et in villa Carisiaco hibernis habitis natalem Domini ac pascha celebravit. In hac expeditione fuit cum rege filius eius primogenitus Karlus, ad quem post patris obitum totius^g imperii summa³ conversa est.

762.

DCCLXII. Pippinus rex suscepto a se bello finem imponere⁴ cupiens iterum Aquitanicam provinciam cum magnis copiis intrat⁵; captisque Biturica^a civitate et castello Toarcis revertitur. Hiemavitque in villa Gentiliaco atque in ea natalem Domini ac paschalis festi sollemnia^b celebravit.

*763.

DCCLXIII. Redeunte anni congruo tempore conventu in Nivernis^a habito^b et contractis undique copiis rex Pippinus Aquitaniam repetit et omnia, quae extra munitiones erant, ferro et igni^c depopulatus usque ad Cadurciam oppidum accessit. Inde cum integro exercitu^{d,6} in Franciam se recepturus per Lemovicam regreditur. De qua

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

d) dederunt 3. 7. e) igne 3. f) lemouicas 7. g) totius 3. 6. 7.

762. a) beturica 6. b) sollempnia 2. 3. 6. 7.

763. a) niuersis 3; niuersis corr. niuernis 7.

b) habitu corr. habito 1. 7; c) igne 3. d) cum exercitu integro 3. 4.

1) *Ann. Fuld.* 761: Waipharius . . . ferro et igni cuncta vastando . . . Pippinum sibi . . . occurrere compulit; cf. *infra* a. 827: cunctis etiam, quae extra urbes invenerat, direptis (*D.*). 2) Cf. *Ann. Mett.* 761: in Franciam reversus est. 3) Cf. *infra* 805: summam totius regni, et *V. Kar.* 1: summa imperii (*M.*). 4) Cf. *V. Kar.* 11: Sicque bello . . . celerrimus est finis impositus (*M.*). 5) Cf. *Ann. Mett.* 762: in Aquitaniam intravit . . . Reversusque . . . 6) Cf. *Ann. R. Franc.* 796: cum integro exercitu in Gallias se recepit (*D.*).

trahendo Baioariam petiit et nusquam amplius faciem supradicti regis videre voluit. Rex Pippinus iter peragendo¹ per Aquitaniam usque^d ad Cadurciam^{e.2} pervenit^f Aquitaniam vastando et revertendo per Lemovicas^g in Franciam^h reversus est.

A. Rip. 764. Et^s facta est hiemsⁱ valida.

Et tenuit rex Pippinus natalem Domini in villa, 764 *Mart.* 25. quae^k dicitur Longlar^l, et pascha similiter. Et inmutavit se numerus annorum in

764.

A. Rip. 763. DCCLXIII. Tunc⁴ rex^a Pippinus^b habuit placitum suum^c ad Wormatiam^{d.5} et nullum iter aliud fecit, nisi in Francia^e resedit^f, causam pertractabat inter Waifarum et Tassilonem^g.

Et celebravit natalem Domini in^c Carisiaco^h villa et 765 *Apr.* 14. paschaⁱ similiter. Et^k inmutavit se numerus annorum in

765.

A. Rip. DCCLXV. Tunc Pippinus rex placitum suum^a habuit ad Attiniacum^{b.6} et nullum fecit aliud iter.

Et celebravit natalem Domini in Aquis villa et 766 *Apr.* 6. pascha similiter. Et inmutavit se numerus annorum in

766.

A. Rip. et C. Fr. 46, 48. DCCLXVI. Tunc⁷ Pippinus rex perrexit iter faciens

A1. B(2). 4. (5). C1. 2. 3. D1.

d) usque — Aquit. *desunt* D 1. e) caduriciam B 2; cadurtiam C 3. f) per C 1; peruenit per C 2. g) limouicas A 1. C 1. 2. D 1; lemodicas B 2; lemouecas B 5. C 3. h) frantiam C 1. 2. i) hyems A 1; hiemps B 2, C 3. k) qui D 1. l) Longlaar A 1; longolare B 2.

764. a) *deest* A 1; pipp. rex D 1. b) pipinus A 1. B 4. C 3. c) *deest* A 1. d) uormatiam B 4; Vurmariam B 5; uuormariam C 1. e) frantiam B 4; frantia C 1. 2; franciam C 3. f) *resedet* C 1. 2. g) tessilonem A 1. h) Carasiago A 1; parisiaco C 3; carisiago D 1. i) n. dom. et p. in B 5. C 3. k) anno domini (*omissis* Et — in) C 3.

765. a) *deest* A 1. b) Laiddniacum B 5.

1) *Cont. Fred.* 47: Aquitania pergens usque ad Lemodicas accessit, totam regionem illam vastans . . . ad propriam sedem remeavit invictus. 2) *Cahors.* 3) *Ann. S. Amandi* 764: Tunc fuit ille gelus pessimus et coepit XVIII. Kal. Ianuarii et permansit usque in XVII. Kal. Aprilis. 4) *Ann. S. Amandi* 763: Pippinus placitum habuit in Wormacia. *Ex eodem fonte Ann. Aquenses, Laubacenses, Petaviani. Anno* 764. *Carisiaci conventum habitum esse Ann. Laureshamenses memoriae produunt.* 5) *Worms.* 6) *Attigny.* 7) *Ann. S. Amandi*: Pippinus fuit in Wasconia et fecit Argentum; *Cont. Fred.* 46: Rex Pippinus castro,

expeditione Tassilo^e Baioariae^f dux aegritudine^g per dolum simulata¹ patriam reversus est firmatoque ad defectionem animo ad regis conspectum ulterius se venturum abiuravit.

Rex dimisso in hiberna exercitu^h ad hiemandum in villa Lonclare consedit atque ibi natalem Domini ac pascha celebravit. Facta² est autem eoⁱ tempore tam valida atque aspera hiems^k, ut inmanitate^l frigoris³ nullae praeteritorum annorum hiemi videretur posse conferri.

764.

DCCLXIII. Rex Pippinus distracto in diversa animo propter duo bella, Aquitanicum iam olim susceptum et Baioaricum^a propter Tassilonis ducis defectionem suscipiendum, populi sui generalem conventum⁴ habuit in Wormacia^b civitate. Dilataque in futurum expeditione illo anno domi se continuit. Hiemavitque in villa Carisiaco atque in ea natalem Domini et sanctum paschalis festi sollemnec^c celebravit.

Eclipsis^d solis facta est II. Non. Iun. hora sexta. *Iun. 4.*

765.

DCCLXV. Hoc anno rex Pippinus domi se continuit neque propter Aquitanicum bellum quamvis nondum finitum regni sui terminos egressus est, sed generalem populi sui conventum⁵ in Attiniaco^a villa, hiberna Aquisgrani habuit, ubi et^b natalem Domini et pascha celebravit.

766.

DCCLXVI. Pippinus rex propter conficiendum Aqu-

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

e) tassillo 3. *f)* baioariorum 2. *g)* egrit. 2. 6. 7. *h)* exercitu in hiberna 3. *i)* hoc 3.

k) hiemps 1. 2. 3. 6. 7. *l)* imman. 2. 3. 6. 7.

764. *a)* baioariorum 2. *b)* uuormatia 3; uuortmatia 7. *c)* sanctum pascha 3. 4.

d) eclipsis 1. 3. 6. 7; eodem anno ecl. 3.

765. *a)* atiniaco 2. 7. *b)* deest 3.

1) *Cf. V. Kar.* 20: aegritudine simulata (*M.*). 2) *Cf. Ann. Mett.* 763: Facta est autem eodem anno hiems valida. 3) *Cf. infra a.* 811: immanitate frigoris clausae (*M.*). 4) *Cf. Ann. Mett.* 764: conventum Francorum habuit in civitate, quae vocatur Wormacia. 5) *Ibid.* 765: conventum habuit ad Attiniacum villam.

in Aquitaniam; et placitum suum habuit in Aurelianis¹ civitate et restauravit Argentomo^{a.2} castro^b, quod antea Walfarius destruxit. Supradictus Pippinus rex castrum nominatum^c reaedificavit, ibi Francos misit Aquitaniam continendo, similiter et in Bituricas^d Francorum^e scaram conlocavit.

Et celebravit natalem Domini in Salmontiagum^{e.3} villam et pascha⁴ in Gentiliaco^f. Et^g inmutavit se numerus annorum in

767.

DCCLXVII. Tunc habuit domnus Pippinus rex^a in supradicta villa⁵ synodum^b magnum^c inter Romanos et Grecos^d de sancta Trinitate vel de sanctorum imaginibus⁶.

A. Rip.
et Murh.

Et⁷ postea perrexit iter peragens partibus Aquitaniae per Narbonam, Tolosam^e coepit^f, Albiensem⁸ similiter necnon et Gavuldanum^{g.9}; et sanus reversus est in patriam et celebravit pascha in Vienna civitate.

Apr. 19.
A. Rip. et
C. Fr. 49.

Et¹⁰ in eodem anno in mense Augusto iterum perrexit partibus Aquitaniae, Bituricam^h usque venitⁱ; ibi synodum fecit cum omnibus Francis solito more in campo. Et inde iter peragens usque ad Garonnam^k pervenit, multas roccas^l et speluncas conquisivit^m, castrum Scorialiam^{n.11}, Torinnam¹², Petrociam^{o.13} et reversus est Bi-

A. 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

766. a) Argentonio A 1; argentomum B 2. C 2. 3. ex corr. B 4. C 1. b) castrum A 1. B 2. C 2. 3. ex corr. B 4. C 1. c) deest A 1. d) Biturgiis A 1; biturigas D 1. e) Salmonigo A 1; salmontiaco B 2; Salmoneco B 5; salmontiacum C 2; salmunciagum D 1. f) et p. similiter A 1. g) anno domini (omissis Et — in) C 3.

767. a) deest A 1; rex pipp. C. b) sinodum B 2. 4. c) magnam A 1. B 2. d) graecos A 1. B 5. C 3. e) tholosam B 4. f) cepit A 1. B 5. g) Gvvaldanum A 1; gaulaldanem B 2; gaulaldanum B 4. h) Bituricum A 1; bituricas B 2. 5. i) pervenit A 1. C 1. 2. k) Garonam B 5. l) Rockas A 1; rocas B 2. m) conquiesuit B 4; conques. D 1. n) Scoram A 1. o) Perotiam A 1; patrotiam C 2.

cui nomen est Argentonus, . . . reparare iussit; 48: ad Aurelianis veniens, ibi placitum suum . . . tenens. 1) Orléans. 2) Argenton sur Creuse (départ. Indre, arr. Châteauroux). 3) Samoussy (départ. Aisne, arr. Laon). 4) Pascha tunc Viennae celebratum esse ipse auctor infra tradit. 5) Gentiliaci. 6) Cf. Ölsner, 'Jahrbücher', 404—407. 7) Ann. S. Amandi 767: iterum Pippinus fuit in Wasconia in mense Martio; Ann. Guelferbyti. 767: Pippinus Tolosa perrexit. 8) Pagum urbis Albi (départ. Tarn). 9) Le Gevaudan (départ. Lozères). 10) Ann. S. Am. 767: et iterum in mense Augusto; Cont. Fred. 49: Iterum . . . ad Bituricas accessit. . . Iterum . . . campo Madio, sicut mos erat, ibidem tenere iubet. 11) Ally (départ. Cantal arr. Mauriac); Mühlbacher, 101 p. 12) Turenne (départ. Corrèze, arr. Brives). 13) Peyrusse (départ. Aveyron, arr. Villefranche).

tanicum bellum conventu¹ Aurelianis^a habito in Aquitaniam profectus destructum a Waifarior^b Argentomagus castrum reaedificat dispositoque ibi necnon et in Biturica civitate Francorum praesidio regreditur natalemque Domini Salmontiaci^c, pascha vero Gentiliaci^d celebravit.

767.

DCCLXVII. Orta quaestione^a de sancta Trinitate et de sanctorum imaginibus inter orientalem et occidentalem ecclesiam, id est Romanos et Grecos^b, rex Pippinus^c conventu in Gentiliaco villa congregato synodum de ipsa quaestione^d habuit. Eoque^e peracto ad bellum praedictum conficiendum post natalem Domini in Aquitaniam proficiscitur et per Narbonam iter agens Tolosam adgressus cepit, Albiensem et Gavuldianum^e pagos in deditionem accepit. Et Viennam reversus, postquam ibi et paschalis^f festi sacra peregit et exercitum a labore refecit^g, iam prope aestate confecta mense Augusto ad reliquias belli profectus est; et Bituricam veniens conventum more *Francico^g in campo egit. Indeque ad Garonnam^h fluvium accedens castella multa et petras atque speluncas, in quibus se hostium manus plurima defendebat, cepitⁱ; inter quae praecipua fuere Scorialia^k, Turinna^l et Petrocia. Reversusque Bituricam exercitum in hiberna

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

766. a) in aur. 1. 3. b) uuarif. 7. c) salmonciaci 1. 2. 3; salmontiaco 7. d) gentiliaco 7.

767. a) questione 2. 3. 7. b) graecos 1. c) pipinus 2. d) quest. 2. 3. 6. 7. e) gauuldianum 3. f) paschales 1; pascales corr. — is 2. g) franciaco 6. 7. h) garonam 2; garronnam 3; garongam 6. 7. i) cepit 1. 3. 6. k) scolaria 3. 6. l) turinna 6.

1) Cf. *Ann. Mett.* 766: conventum . . . adunavit . . . civitates . . . reaedificare praecepit. In quibus custodes posuit . . . Revertensque . . . 2) *Ibid.* 767: His rite peractis . . . Ad Bituricam . . . veniens ibi conventum Francorum habuit. 3) Cf. *Caes. de b. Gall. VII*, 32: exercitum ex labore refecit, et 32: iam prope hieme confecta (*M.*).

A. Murb. turicam^p. Ibiq^{ue} nuntiatum^q est de obitu^r Pauli papaeⁱ, et ibi celebravit natalem Domini. Et inmutavit se numerus annorum in

768.

C. Fr. 51. DCCLXVIII. Domnus² Pippinus rex iter faciens et Remistagnum^{a.3} coepit^b, ad Sanctones^{c.4} civitatem usque pervenit^d et ibi captam^e matrem^f Waifarⁱ et sororem eius et neptas^g eius usque^h ad Garonnamⁱ. Inde perrexit in loco, qui dicitur Montis⁵; ibi Herowicus^k veniens cum illa alia sorore Waifarⁱ ducis. Et inde sanus re-
Apr. 10. versus pascha celebravit in castro, quⁱl dicitur Sels⁶.

C. Fr. 52. Iterum⁷ iter adsumens cum domna Bertradane^m regina ad Sanctonesⁿ civitatem pervenit ibique domna Bertradane regina^o cum familia dimisit et partibus Petrogorigop⁸ (Jun. 2). perrexit; et interempto Waifarⁱ cum triumpho victoriae ad Sanctones^q reversus est.

C. Fr. 53. Ibiq^{ue} moram faciens aliquod^r dies aegrotare^s coepit, partibus Turonorum^{t.9} revertendo perrexit, orationem^u ad sanctum Martinum^v fecit^w, ad sanctum Dionysium^x usque
Sept. 24. pervenit ibique diem obiens finiv^{ity}. * VIII. z Kal. Octobr.¹⁰

*) INCIPIT GESTA CAROLI MAGNI REGIS ET CARLO-MANNI FRATRIS EIVS *add. in loco raso D 1.*

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.
p) bituricas B 2. 5. q) nunciatum B 4. 5. r) de ob. *desunt* C 2.
768. a) Rhennum stagnum A 1; Remistagnum B 5. b) cepit A 1. B 2. 5; cepit C 3. c) Xantones A 1; cantones B 2; Sanctonas B 5. d) u. p. *desunt* A 1. e) capit A 1; cepit B 2; capta B 4. C. f) matre B 4. C 3. g) neptes A 1. B 5. h) et venit C. A 1. i) Garonnam A 1. B 5; garonnam B 4. k) Heronicius A 1; heriuicius B 2; herouicus B 4. l) quod A 1. B 2. m) Bertradana A 1; adsumens bertradam B 2; Bertane B 5. n) Xantones A 1; sanctonas B 2. o) ib. dictam reginam A 1; ib. reginam B 2; ib. eam B 5; domnam bertradanem reginam B 4. C 1. 3; domnam bertradanam reginam C 2. p) petrogorigo B 2. C 3; Petrocorico B 5. q) Xantones A 1. r) aliquot A 1. B 2. s) egrotare C. t) Thurorum A 1; turonis B 2. u) per. Orceronem A 1. v) martyrum D 1. w) et A 1. x) Dionysium A 1. B 5; dyonysium C 2. 3. y) obiit A 1. z) VIII. — Carlomannus *desunt* D 1.

1) *Ann. Murbacenses (Guelf., Alam., Nazar.)*: Paulus papa obiit. Qui cum die Iun. 28. mortuus esset (Ölsner 'Jahrbücher' 408. sqq.), nuntius forsitan ante expeditionem ad Garonnam factam regi Bituricam allatus sit. 2) *Cont. Fred.* 51: rex Pippinus . . ad persequendum Waiofarium ire destinavit. . . comites, qui ad Remistagnum capiendum missi fuerant, . . capiunt. 3) *Waifarⁱ patrum.* 4) *Saintes ad fluvium Charente.* 5) *Duos locos nomine Mons in regione fluvii Charente Ölsner 'Jahrbücher' 411 n. 7 profert.* 6) *Sellus apud Cont. Fred., nunc Chantoceaux (départ. Maine et Loire, arr. Cholet); Longnon 'Géographie de la Gaule' 575, Krusch, SS. Rer. Mer. II, 192 n. 2.* 7) *Cont. Fred.* 51: Waiofarius . . in pago Petrocoreco latitans; 52: . . Pippinus iterum . . ad persequendum Waiofarium . . perrexit et usque ad Sanctonis . . venit . . Waiofarius . . a suis interfectus est . . Pippinus . . cum magno triumpho et victoria ad Sanctonis, ubi Bertrada regina resedebat, veniens. 8) *Périgord.* 9) *Tours.* 10) *Ann. S. Amandi* 768: et rex P. defunctus est in VIII. Cal. Octobr.

dimisit, ipse^m ibi considens natalem Domini celebravit. Eo anno Paulus papa Romanus defunctus est, cuius rei nuntiusⁿ ibi ad regem pervenit.

768.

DCCLXVIII. Rex Pippinus, cum primum ad bellum gerendum tempus congruum esse videret, evocato undique exercitu, ad Santonicam^a civitatem contendit. Captoque in itinere Rimistaino^b, cum ad urbem praedictam venisset, mater et soror et neptes Waifariorum^c ducis ad conspectum eius adductae sunt. Quas cum pie susceptas servari iussisset, ad Garonnam fluvium proficiscitur, ubi ei Herowicus^d cum alia praedicti ducis sorore occurrit in loco, qui Montes vocatur, seque¹ et illam regi tradidit. Rebus igitur aliquot prospere gestis rex revertitur et in castello, quod dicitur Selse^e, pascha celebravit.

Adsumptaque secum uxore atque familia sua iterum ad urbem Santonicam^f venit; dimissaque ibi uxore et^g familia, cum omnibus copiis ad persequendum Waifariorum ducem animum intendit nec prius destitit², quam aut. caperet aut interficeret rebellantem. Interfecto³ igitur duce Waifariorum^h in territorio Petragorico confectoque, ut sibi videbatur, Aquitanico bello Santonas reversus est.

⁴ Cumque ibi aliquantum temporis moraretur, aegritudineⁱ decubuit; in ipsa tamen valitudine Turonos^k delatus apud sancti Martini memoriam oravit. Inde⁴ cum ad Parisios^l venisset, VIII. Kal. Oct. diem obiit. Cuius corpus in basilica beati Dionysii^m martyris humatum est. Filii⁵ vero

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

m) ipse vero 3. n) nuntius 2. 3. 7.

768. a) sattonicam 6.

b) rimistaino corr. rimastaino 7.

c) uatfarii 3.

d) euuoruuicus 3.

e) fels 2.

f) santonicum 1. 2. 7; sattonicam 6.

g) ac 3.

h) unaif. duce 3.

i) egrit. 6. 7.

k) turonis 3.

l) parisius 3.

m) dionysii 1. 3. 6. 7.

1) Auctor opinari videtur, Herowicum illam in matrimonio habuisse et a Waifariorum stetit; at nomen est origine Francica. 2) Cf. V. Kar. 6: non prius destitit, quam et Desiderium . . . in deditionem susciperet. 3) Ann. Fuld. 768: Pippinus interfecto Waiphario et omni Aquitania subacta rediens apud Parisios . . . diem obiit. 4) Cf. Ann. Mett. 768: Inde cum ad sanctum Dionysium pervenisset, . . . obiit . . . sepelieruntque eum . . . in basilica beati Dionysii martyris. 5) Ann. Fuld. 768: filiique eius . . . infulas regni suscipiunt.

A. Rip. Et domnus¹ Carolus^a et Carlomannus^b elevati sunt^c in
C. Fr. 54. regnum, domnus Carolus VII. Id.^d Octobr. in Noviom^e.² ci-
A. Rip. vitate, Carlomannus in Suessionis civitate similiter.
et Laur.

Et celebravit praedictus gloriosus domnus Carolus^f
 rex natalem Domini in villa, quae dicitur Aquis, et
 769 Apr 2. pascha in Rodomo^g.³ civitate.* Et inmutavit se nu-
 merus annorum in

769.

A. Rip. DCCLXVIII. Domnus⁴ Carolus^a gloriosus^b rex iter
 peragens partibus Aquitaniae, eo quod Hunaldus^c.⁵
 voluit rebellare totam Wasconiam etiam et Aquitaniam,
 et cum paucis Francis^d auxiliante Domino dissipata^e
 iniqua consilia supradicti Hunaldi^f. Et in ipso itinere
 iungens se supradictus^g magnus rex cum germano suo
 Carlomanno in loco, qui dicitur Duasdives^h.⁶ Inde Carlo-
 mannus se revertendo Franciamⁱ iter arripiens, domnus
 Carolus^a benignissimus rex ivit ad Aequolesinam^k.⁷ civi-
 tatem**, et inde sumpsit plures *Francos cum omni*

*) HIC INCIPIT GESTA KAROLI IMPERATORIS *add. B 5.*

**) iterum procedens ad Petrogoricum. Cuius partibus constituit
 basilicam iuxta fluvium nomen Dronam⁸ in honore beati
 Petri apostolorum principis, in qua post non multum tem-
 poris unum de innocentibus collocavit datum patri suo a
 domno papa Romano, cuius meritis et auxiliis dicebat se
 victorem bello fuisse multocius. Locus autem, quo basilica
 fundata est, Brantosmis⁹ dicitur. Postea de Petrogorico et
 Engolesima aliisque locis sumens *manu saec. XI. additum est*
in margine cod. B 4.

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

a) Karolus *abhinc etiam C 3.* b) Carlomanus *abhinc semper A 1.* c) Eleuati
 sunt utrique *D 1.* d) VIII. *C 3.* e) noviomia *C 3.* f) Karolus *etiam B 4.* g) ro-
 doma *C 3.*

769. a) Karolus *etiam B 4.* b) gloriosissimus *D 1.* c) hunoldus *B 5. C.*
 d) *deest A 1.* e) diss. sunt *A 1;* dissipavit *B 2. (ex corr.) 4.* f) hunoldi *B 5. C.*
 g) praedictus *A 1.* h) Ducischius *A 1;* duosdivus *D 1.* i) frantiam *B 4. C 2.*
 k) Eguoslesinam *A 1;* ecolensinam *B 2;* Eccolasiam *B 5;* equolesinam *C 3.*

1) *Cont. Fred. 54:* Carlus et Carlomannus . . . sublimati sunt in
 regno; *Ann. Lauresham. 768:* Et Carlus elevatus ad regem ad Noviona
 civitate, et Carlomannus ad Suessiones civitatem; *Ann. S. Amandi 768:*
 et Karlus et Karlomannus ad reges uncti sunt VII. Id. Octobris.
 2) *Noyon.* 3) *Rouen.* 4) *Ann. S. Amandi 769:* Karolus rex . .
 fuit in Wasconia. 5) *Waifarrii pater, qui anno 744. se regno abdi-*
caverat; cf. Abel-Simson, 'Jahrbücher', I², p. 43. 6) *Ad confluentes*
duarum partium fluvii Dive, nunc Moncontour de Poitou (Dép. Vienne,
arr. Loudun); Spruner-Menke, Handatlas, Vorbemerkungen 34. 7) *An-*
goulême. 8) *Dronne.* 9) *Brantôme.*

eiusⁿ Karlus^o et Carlomannus^p consensu¹ omnium Francorum reges creati, et Karlus^q in Noviom^r civitate, Carlomannus^s in Suessona^t insignia regni susceperunt. Karlusque^u, qui maior natu erat, Aquasgrani profectus ibi natalem Domini et in Ratumago^v civitate pascha celebravit.

769.

DCCLXVIII. Postquam hi^a duo fratres patri succedentes regnum inter se partiti sunt, Aquitania provincia, quae in sortem maioris natu Karli^b regis cesserat, remanentibus in ea transacti belli reliquiis², conquiescere non potuit. Nam Hunoldus quidam regnum³ adfectans^c provincialium animos ad nova molienda concitavit. Contra quem ipse, cui eadem provincia sorte obvenerat⁴, rex Karlus^d cum exercitu⁵ profectus est. Sed cum fratribus auxilium habere non posset^e, qui procerum suorum pravo consilio⁷, ne id faceret, impediatur^e, colloquio⁸ tantum cum eo habito in loco, qui Duasdives vocatur, fratre in regnum suum remeante ille Ego lisenam^f Aquitaniae civitatem proficiscitur *et inde contractis undique copiis fu-

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

n) deest 1. 6. o) Karolus. 7. p) karlom. 1. 2; karlm. 6. q) karolus 2. 7. r) noviomago 6. 7. s) Karlm. 1; Karlom. 2; carlm. 6. t) suessiona 2; suessona civitate 6. 7. u) Carlusque 6; Karolusque 7. v) rotoimago 2; ratu magno 7. 769. a) hii 1. 2. b) Karoli 1. 2. 3. 6. 7. c) affectans 3. 6. 7. d) Karolus 1. 2. 3. 7. e) imped. 2. 3. 6. 7. f) ego lisenam corr. ergo lis. 7.

1) Cf. *Ann. Mett.* 768: per consecrationem sacerdotum et electionem omnium optimatum. 2) Cf. *Vellei. II*, 114, 4: reliquiis totius belli in Dalmatia manentibus (*M.*). 3) Cf. *Ann. Mett.* (= *Fragm. Basil.*, SS. XIII, 27) 769: principatum arripere volebat. 4) Cf. *Vell. II*, 18, 3: sorte obvenit Sullae Asia provincia (*M.*). 5) Cf. *Ann. Mett.* (= *Fr. Bas.*): adunato exercitu. 6) *Vita Karoli* 5: Et licet eum frater promisso frustrasset auxilio. 7) Cf. *Vitam Karoli* 3: multis ex parte Karlomanni societatem separare molientibus. 8) Cf. *Ann. Mett.* (= *Fr. Bas.*) 769: colloquium habuit.

utensilia¹ et praeparamenta^m eorum et ibatⁿ super flumen Dornoniam^{o.1} et aedificavit ibi castrum, qui^p dicitur Fronciacus^{q.2}. Et inde missos suos mittens post Hunaldum^r et uxorem eius ad Luponem^s Wasconem, dum et ibi moram fecisset una cum Francis, adductus est supradictus Hunaldus^t una cum uxore sua. Et castro praeparato et Hunaldo^u recepto reversus est in Francia^v.

Et celebravit natalem Domini in villa, quae dicitur 770 Apr. 22. Duria^w, et pascha in Leodico^{x.3} vico publico^y. Et^z inmutavit se numerus annorum in

770.

DCCLXX. Tunc domnus Carolus rex habuit synodum^a in Warmatiam^b civitatem^c, et Carlomannus^d et A. Pet. Berta regina iungentes se ad Salossa^{e.4}. Et in eodem anno perrexit domna Berta regina per Baioariam⁵ partibus Italiae^f.

Et domnus Carolus^g rex celebravit natalem Domini 771 Apr. 7. in Mogontiam^{h.6} civitatemⁱ et pascha in Haristallio^{k.7}. Et inmutavit se numerus annorum in

A 1. B (2.) 4. (5) C 1. 2. 3. D 1.

l) omnibus utensilibus A 1. B 2. ex corr. 4; omni utensilio C 3. m) praeparamentis A 1. n) ibi A 1; abiit B 2; iuit B 4 (in loco raso). 5. o) Dornonicem A 1; dornoniam B 2. 4. 5. C 3. p) quod A 1. B 2. 4. q) frontiacus B 2. r) Hunaldum A 1; hunoldum B 5. C. s) lupum B 2; Lupenem B 5. t) Hunaldus A 1; hunoldus B 5. C. u) Hunaldo A 1; hunoldo B 5. C. v) franciam A 1. B 2. 4. C 3; frantia C 1. 2. w) Dura A 1. x) Leako A 1; leodio B 2; Leodia B 5. y) publico C 3. D 1. z) anno domini (omissis Et — in) C 3.

770. a) synodum B 2. 4. b) VWarmatia A 1; uuormatia B 2; Vurmatia^r B 5; uuormaciam C 1; uuormatiam C 2. 3; uuarmaciam eraso in D 1. c) ciuitate A 1. B 2. ex corr. D 1. d) Carlomanus A 1; Karlomannus B 5. C 2. e) Salossen A 1; salona C 3. f) et inde italicam B 2; italicae B 4. C. D 1. g) Karolus etiam B 4; carlus D 1. h) Moguntia A 1; mogontia B 2; maguntiam B 4; magantiam C 1. 2; magontiam C 3; mogontiam eraso in D 1. i) ciuitate A 1. ex corr. D 1. k) Haristallo A 1; heristellio B 2; Aristallio B 5; harestallio C 3.

1) Dordogne. 2) Fronsac. 3) Lüttich. 4) Selz ad Rhenum in Alsatia. 5) Ad pacem cum Tassilone et Desiderio conciliandam; cf. Abel-Simson, p. 65 sq. 79 sqq. 6) Mainz. 7) Herstal ad Mosam infra Lüttich.

gientem Hunoldum persequitur; paulumque abfuit^g, quin caperet. Sed ille notitia^h locorum, in quibus regis exercitum latere poterat, liberatus est dimissaque¹ Aquitania Wasconiamⁱ petiit, tutum se ibi fore arbitratus². Erat tunc Wasconum^k dux Lupus nomine, cuius fidei se Hunoldus committere³ non dubitavit. Ad quem rex missa legatione iubet sibi perfugam reddi, ea conditione mandata, si dicto audiens^l sibi non fuisset, sciret se bello Wasconiam ingressurum neque inde prius digressurum, quam illius inoboedientiae^m finem inponeretⁿ. Lupus minis regis perterritus⁴ Hunoldum et uxorem eius sine cunctatione reddidit, se quoque, quaecumque imperarentur, facturum spondit. At rex, donec legati, quos miserat, reverterentur, castellum quoddam iuxta Dornoniam^o fluvium vocabulo Fronciacum^p aedificat. Reversis igitur legatis, reducto perfuga, aedificato castello in regnum suum regreditur; celebravitque natalem Domini in villa Duria et pascha apud sanctum Lantbertum^{q. 5} in vico Leodico.

770.

DCCLXX. Domnus Karlus^a rex habuit populi sui conventum generalem^b in Wormacia^c civitate. Berhtrada^d vero, mater regum, cum Carlomanno^e minore filio apud Salusiam locuta^f pacis causa in Italiam proficiscitur peractoque, propter quod illo profecta est. negotio, adoratis etiam Romae sanctorum apostolorum liminibus ad filios in Galliam revertitur^g. Karlus^h autem rex natalem Domini Mogontiaciⁱ sanctumque pascha in villa Haristallio celebravit.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

g) afuit 1. 2. h) noticia 2. 3. 6. 7. i) uasconiam 7. k) uasconorum 2. l) quia si dicto obediens 3. 4. 5. m) inobed. 3; inobed. 6. 7. n) imp. 2. 3. 6. o) dordoniam 2; dordoninam 3. p) francia cum 1; uoc. frone. *desunt* 2; franciacum 3; froneciacum 7. q) lanbertum 2; lamb. 6. 7.

770. a) rex karlus 3; karolus 7. b) gener. conu. 3. c) uuorcia 6; unormatia 7. d) bertharda 1; berthrada 2. 7; berthrada 3. 6. e) karlom. 1. 2; karlm. 6. f) locata 6. 7. g) in galliam ad filios reuert. 6; in g. reuert ad fil. 7. h) Karolus 6. 7. i) mogonciaci 2; mogonciaco 3; magontiaci 6; mogontiacio 7.

1) *Vita Karoli* 5: Hunoldum . . . Aquitaniam relinquere et Wasconiam petere coegit . . . Lupo Wasconum duci per legatos mandat, ut perfugam reddat; quod ni festinato faciat, bello se eum expostulaturum. Sed Lupus, saniori usus consilio, non solum Hunoldum reddidit, sed etiam se ipsum cum provintia, cui praeerat, eius potestati permisit. 2) *Cf. Hirt, de b. Gall. VIII*, 27: nec se satis tutum fore arbitratur. Sed Lupus, saniori usus consilio, non solum Hunoldum reddidit, sed etiam se ipsum cum provintia, cui praeerat, eius potestati permisit. 3) *Cf. Vell. I*, 9, 4: ut se Romanorum fidei committeret (*M.*). 4) *Cf. Ann. Mett. (= Fr. Basil.)* 769: Lupus regio timore perterritus. 5) *Ibid.*: ubi sanctus Lambertus . . . requiescit.

771.

DCCLXXI. Tunc^a domnus Carolus^b rex synodum^c
A. Rip. habuit ad Valentianas^{d.1.} Et² eodem anno Carlomannus^e
 rex defunctus est in villa, quae dicitur Salmontiacus^f, prid.
Dec. 4. Non. Decembr. Domnus rex^g Carolus venit ad Corbonacum^h
 villamⁱ, ibique venientes Wilcharius^k archiepiscopus³ et
 Folradus^l capellanus cum aliis episcopis ac^m sacerdoti-
 bus, Warinusⁿ et Adalhardus^o comites cum aliis prima-
 tibus, qui fuerunt Carlomanni^p; uxor vero Carlomanni^q
 cum aliquibus paucis Francis partibus Italiae perrexerunt^r.

Et praeclarus ac gloriosus Carolus^s rex celebravit
 natalem Domini in villa, quae dicitur Attiniacus^t et pascha
772 Mart. 29. in^u Haristallio^v villa. Et^w inmutavit se numerus an-
 norum in

772.

DCCLXXII.^a Tunc domnus^b Carolus^c mitissimus^b
A. Pet. rex^d sinodum^e tenuit ad Warmatiam^f. Et⁴ inde perrexit
 partibus Saxoniae prima vice^{*}, Eresburgum^{g.5} castrum

*) Hadrianus pontificatum suscepit *add. B 5.*

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

771. a) EGREIVS KAROLUS REX SINODUM incipit D 3; abhinc etiam
Ann. Fuldensium (D 2) primus auctor e nostris plurima excerpit. b) Ka-
 rolus semper etiam D 3. c) sinodum B 2. D 3. d) Valentinianas A 1; ualentianas B 4.
 C 1. 2; ualentias corr. m. sec. ualaentianas D 1; ualentinas D 3. e) karlom. semper etiam D 3.
 f) salmonciacus A 1. D 1; in u. salmontiaco B 2; in Salmontiaciaco B 5; in salmuntiaciaco
 D 2; salmanciaco D 3. g) deest A 1. h) Carbonam A 1; corbanicum B 2; corba-
 nacum C 3. D 2. i) uilla C 1. 2. k) folcarius B 2; uulcarius B 4; uuilharius B 5. C.
 l) Fulcradus A 1; fulradus B 4. C 3. D 3. m) et A 1. B 2. n) uerinus B 2.
 o) Adalhartus A 1; adalardus B 4. C 3; Adhalarus B 5. p) Caroli Magni A 1.
 q) Carlomani ut antea A 1. r) perrexit A 1. B 2. 5. D 3. s) deest A 1; karolus
 B 4. C 2. 3. D 3. t) Atquiacus A 1; in adtiniaco B 2; atteimacus B 4. u) deest
 C 2. D 1. v) Haristelho A 1; heristellio B 2; aristallio B 4; Aristalio B 5. w) anno
 domini (omissis Et — in) C 3.

772. a) DCCLXX. C 2. b) deest A 1. c) karolus etiam B 4. d) rex
 mitissimus C. e) synodum A 1. B 5. C 2. f) in uuormatia B 2; ad uurmatiam B 5.
 D 1; nurmatiam C; uurmactiam D 3. g) Heresberg A 1; heresburgh B 2; Presburg
 B 5; heresburgum C 3.

1) Valenciennes. 2) *Ann. S. Am.* 771: Karlomannus obiit in
 Salmunciaco pridie Non. Decembris. 3) *Senonensis* (c. 769—778), ut
videtur. Mühlbacher p. 59 et Simson p. 100 sq., n. 3, auctoritatem an-
nalium retractatorum abicere nolunt; sed omisso sedis nomine alium
atque Senonensem, qui archiepiscopus provinciae Galliarum appellari solet
(Jaffé IV, 235. 293), hoc loco dici, equidem persuadere mihi non possum.
 4) *Ann. Petav.* 772: Domnus rex Carolus perrexit in Saxoniam et con-
 quisivit Heresburgum et pervenit ad locum, qui dicitur Ermensul. In
 hoc anno annales Ripuaricos veteres desisse existimo; abhinc *Ann. S.*
Amandi, ubi cum nostris congruunt, ex his videntur pendere. Conf.
'Neues Archiv' XX, 12, XXI, 46. 5) *Stadtberge ad fluvium Diemel.*

771.

DCCLXXI. Peracto secundum morem generali conventu super fluvium Scaldiam in villa Valentianas^a, rex Karlus^b ad hiemandum proficiscitur. Cumque ibi aliquamdiu moraretur, Carlomannus^c frater ad II.^d Nonas Decembris decessit¹ in villa Salmontiaci^e. Et rex ad capiendum ex integro regnum animum intendens Carbonacum villam venit. Ibi Wilharium^f episcopum Sedunensem^{g. 2} et Folradum presbyterum et alios plures sacerdotes, comites etiam atque primates^h fratris sui, inter quos vel praecipui fuere Warinus et Adalhardusⁱ, ad se venientes suscepit. Nam uxor³ eius et filii cum parte optimatum in Italiam profecti sunt; rex autem perfectionem eorum in Italiam quasi supervacuam⁴ patienter tulit. Celebravitque natalem Domini Attiniaco^k et pascha Haristallo^l.

772.

DCCLXXII.^a Romae^{b. 5} Stephano^c papa defuncto Adrianus^d in pontificatu^e successit.

Rex vero Karlus^f congregato apud Wormaciam^g generali conventu Saxoniam bello adgredi^h statuit eamque sine mora ingressus ferro et igniⁱ cuncta⁶ depopulatus^k Eres-

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

771. a) ualentiana 7. b) carlus 6. c) karlom. 1. 2; karln. 6. d) pridie 1. 2. 7; VI. 6. e) salmontiaci 3; salmotiaci 7. f) uulh. 3; uulh. 7. g) seduciensem 7. h) primatos 1. 2. 3. i) adelh. 6. k) antiniaco 6. l) in harist. 3.

772. a) *Abhinc Poeta Saxo (E 8) ex his annalibus hausit.* b) Rome 2. 6. 7. c) Paulo 8. d) hadrianus 1. 2. e) pontificatum 3. 6. 7. f) carlus 6; karolus 7; carolus 8. g) uuormatiam 3. 7. 8. h) aggr. 3. 6. 7. i) igne 3. 5. k) depop. cuncta 6. 7.

1) *Ann. Fuld. (= Sith.)* 771: decessit in villa Salmuntiaci; uxor eius et filii in Italiam pergunt. Carlus . . duces, qui fuerunt fratris sui, ad se venientes suscepit. 2) *Constat fuisse tunc Wilharium episcopum Sedunensem, qui antea archiepiscopus fuerat Viennensis; cf. Abel-Simson p. 100 sq. Hunc scriptor falso pro Senonensi videtur posuisse.* 3) *Vita Karoli* 3: uxor eius et filii cum quibusdam, qui ex optimatum eius numero primores erant, Italiam fuga petiit. 4) *Cf. V. Kar.* 3: nullis existentibus causis spreto mariti fratre, et 19: patienter tulit. 5) *Ann. Fuld. (= Sith.)* 772: Carlus Saxoniam bello adgressus . . . idolum Saxonum, quod vocabatur Irminsul, destruit. Ubi . . . divinitus aquae effusae sunt . . . Adrianus Romae pontificatum suscipit. 6) *V. supra a. 761.*

A. Laur. coepit^h, ad Ermensulⁱ usque pervenit etⁱ ipsum fanum destruxit et aurum vel^k argentum, quod ibi repperit^l, abstulit. Et fuit siccitas magna, ita ut aqua deficeret in supradicto loco, ubi Ermensul^m stabat; et dum voluit ibi duos aut tres praedictus gloriosusⁿ rex stare dies^o fanum ipsum ad perdestruendum et aquam non haberent, tunc subito divina largiente gratia media die cuncto exercituⁿ quiescente in quodam torrente omnibus hominibusⁿ ignorantibus aquae effusae sunt largissimae, ita ut cunctus exercitus sufficienter haberet. Tunc super Wisoram^q fluvium venit suprascriptus magnus^r rex et ibi cum Saxonibus placitum habuit et recepit obsides XII et reversus est in Franciam^s.

Et celebravit natalem Domini in Haristallio^t et 773 Apr. 18. pascha similiter. Et inmutavit se numerus annorum in

773.

DCCLXXIII. Tunc domnus Carolus^a rex perrexit ad hiemandum in villa, quae dicitur Theodone-villa^{b.2}. Ibique veniens missus domni Adriani^c apostolici, nomine Petrus, per mare usque ad^d Massilia^{e.3} et inde terreno ad domnum^f Carolum regem^g usque^h periungensⁱ, invitando scilicet supranominatum gloriosum^f regem una cum Francis pro Dei servitio et iustitia^k sancti Petri seu solatio ecclesiae^l super Desiderium regem et Langobardos^m; et ideo maritime venit, quia viae clausae fuerunt Romanis a Langobardisⁿ. Tunc domnus ac praeceps Carolus rex consiliavit una^o cum Francis, quid perageret^p; et sumpto consilio, ut ita^q, sicut missus apostolici per verbum domni Adriani^r apostolici postulavit, ita fieret^s, tunc synodum^t suprascriptus^u gloriosus rex tenuit generaliter^g cum Francis Ienuam^{v.4} civitatem.

A 1. B (2). 4. (5). C 1. 2. 3. D 1.

h) cepit A 1. B 2; suscepit B 5; cepit C 3. D 3. i) Ermensul A 1; hermensul B 2.
k) et A 1. B 2. 4. l) retulit A 1; reperit C 1. 2. m) Ermenstil A 1. n) deest D 3.
o) deest A 1. p) exercito C 1. 2. q) uniseram B 2. C 3; ulsurgim D 2. r) supr.
m, desunt C 3. D 3. s) frantia C 1. 2; frantiam D 1. t) Haristallo A 1; heristello B 2;
aristallo B 4; Haristallo B 5.

773. a) karolus etiam B 4. b) Theodone A 1; in theodonis villa B 2; ad Theodonuilla B 5; teodone u. C 1. 2. D 3. c) Hadriani B 5. d) deest A 1. B.
e) massiliam A 1. B 2. D 3; maxiliam D 1. f) deest D 3 hic et saepius. g) deest A 1.
h) deest A 1. D 3. i) coniungens A 1; pervenit C 3; perveniens D 3. k) iustitiam C 1. 2.
l) aecl. B 4. C 1. 3. m) Longib. A 1; longob. C 2. n) longob. A 1. C 2; longob. B 4.
o) consilium inist A 1. p) peraget A 1. q) cons. iussit A 1. r) domno Hadriano B 5.
s) fieri A 1. t) sinodum B 2. D 1. 3. u) supradictus A 1; deest C 3. D 3. v) Lernein A 1; geneuam B 2; ad Genua^a B 5; ianuam C 2; in ienuina ciuitate D 3.

1) Ann. Lauresham. 772: . . et destruxit fanum eorum, quod vocatur Irminsul. 2) Diedenhofen. 3) Marseille. 4) Genf.

burgum castrum cepit, idolum¹, quod Irminsul a Saxonibus vocabatur, evertit. In cuius destructione cum in eodem loco per triduum moraretur, contigit, ut propter continuam caeli serenitatem exsiccatis omnibus illius loci rivis ac fontibus aqua ad bibendum inveniri non posset. Sed ne diutius siti confectus laboraret exercitus, divinitus factum creditur, ut quadam die, cum iuxta morem tempore meridiano cuncti quiescerent, iuxta montem, qui castris erat contiguus, tanta vis aquae in concavo cuiusdam torrentis eruperit, ut cuncto exercitu^m sufficeret. Tumⁿ rex idolo destructo ad Wisuram^o fluvium accessit ibique a Saxonibus duodecim obsides accepit. Inde in Franciam reversus in villa Heristalli^o et natalem Domini et sanctam paschalis festi sollemnitatem^q celebravit.

773.

DCCLXXIII. Adrianus^a papa¹, cum insolentiam Desiderii regis et Langobardorum^b oppressionem ferre non posset, decrevit, ut legationem ad Karlum^c regem Francorum mitteret eumque sibi atque Romanis^d adversus Langobardos^b opem ferre rogaret. Et quia id terreno itinere per Italiam fieri non poterat, eum, quem miserat, legatum nomine Petrum Romae^e navem^f conscendere et Massiliam usque^g per mare ire atque inde terreno itinere in Franciam fecit pervenire. Qui cum ad regem in Theodonevillā^h, ubi tunc hiemaverat, pervenisset et ei legationis suae causam aperuisset, eadem, qua venerat, via Romam regressus est. Rex vero rebus, quae inter Romanos ac Langobardos^b gerebantur, diligentī cura pertractatis bellum sibi contra Langobardos^b pro² defensione Romanorum suscipiendum ratus cum toto Francorum exercitu Genuamⁱ Burgundiae civitatem iuxta Rhodanum^k sitam

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

- l) idolumque 3. 5. m) exerc. cuncto 3. n) Tunc 2. 3. o) uisuram 6; uisuram 7.
p) harist. 3. 6. q) sanctum pascha 3 (non 5).
773. a) hadrianus 1. 2. b) longob. 6. 7. c) carlum 1; carolum 6; karolum 7.
d) romanos 1. 2. e) rome 2. 3. 6. 7. f) navim 3. g) usque mass. 6. 7.
h) thedone u. 6; thedone u. 7. i) geneuam 3. k) rodanum 2. 6.

1) Cf. *Chron. Anianense*: Adrianus papa legatos suos ob defensionem Romanae ecclesiae ad Karolum regem Francorum misit, quia valde affligebatur a rege Langobardorum Desiderio. 2) *Ann. Fuld.* 773: Carlus . . pro defensione rerum s. Petri . . cum exercitu ad Italiam vadit. Cui Desid. obsistere nitens . . occurrit; Franci . . Papiæ inclusum obsident.

Ibique exercitum dividens iam fatus^w domnus^x rex, et perrexit ipse per montem Caenisium^{y.1} et misit Bernhardum^z avunculum suum² per montem Iovem^{a.3} cum aliis eius^b fidelibus. Et tunc ambo exercitus ad clusas^c se coniungentes^d, Desiderius ipse^d obviam domni Caroli regis venit^e. Tunc domnus^f Carolus rex una cum Francis contra^g metatus est ad easdem clusas^c et mittens scaram suam per montanis^h. Hoc sentiens Desiderius *A. Pel.* clusasⁱ relinquens^k, supradictus domnus Carolus rex una cum Francis auxiliante Domino et intercedente beato Petro apostolo sine lesione^l vel aliquo conturbio clusas^m apertas Italiam introivit ipse et omnes fideles sui. Et Papiam civitatem usque pervenitⁿ et Desiderio incluso ipsam civitatem *obsedit.

Ibique domnus Carolus^o in sua castra^p natalem Domini celebravit et pascha in Roma. [Et^q dum propter defensionem sanctae^r Dei Romanae ecclesiae^s eodem anno invitante summo pontifice perrexisset, dimissa marca contra Saxones nulla omnino foederatione suscepta⁵. Ipsi vero^t Saxones exierunt cum magno exercitu super confinia Francorum, pervenerunt usque ad castrum, quod nominatur Buriaburg⁶; attamen^u ipsi confinales de hac causa solliciti, cumque^v hoc cernerent, castello^w sunt ingressi. Dum igitur ipsa Saxonum^x gens coepisset^y seviens domos forinsecus incendia^z cremare, venerunt ad

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1.

w) factus A 1. C 2. x) deest A 1. D 3. y) Canisium A 1; cinisium B 2; coenium B 4; Cinisum B 5; cenisium C 3. z) bernhardum A 1. B 2. C 3; berneardum B 4; bernhardum C 1. 2. a) iouis A 1. B 2. b) suis A 1. c) sclusas C 2. 3. d) Dcs. Dño Carolo Regi obviam iuit A 1. e) deest C 1. 2. f) deest A 1. D 3. g) castra — Francis desunt B 4. h) montes A 1; montana B 2. D. i) sclusas B 5. C 2. 3; clausas D 1. k) reliquit B 2. 5. C 3. l) laesione A 1. B 5. D 1. m) sclusas B 5. C 2. 3. n) pervenit. Et dum — noluisse. Et desiderio C. o) deest D 3. p) in castris suis A 1; in suis castris D 3. q) Et — uolnisset desunt A 1, inseruntur post vocem pervenit in codicibus familiae C, post numerum DCCLXXIII. in reliquis; unde apparet, in codice autographo ea margini fuisse apposita. Ad hunc annum referenda sunt propter verba eodem anno, textui autem, non notis interponenda, propterea quod ipsi primo auctori videntur debere. r) sancto B 4. C 3. s) aecclisiae B 4. C 3. t) deest B 2. 5. deletum B 4. u) Adtamen C 1. 2. v) cum C 3. D 1. w) castellum C 3. D 1. x) saxonum superscr. no D 1. y) cepisset C 2. 3. D 3. z) incendia corr. -o B 4; incendio D 1.

1) Mont Cenis.

2) Immo patrum, fratrem regis Pippini.

3) Gr. St. Bernhard. 4) I. e. pervenientes; cf. Abel-Sinon p. 142 sq. 661 sq.

5) I. e. dimissa est marca pace non firmata. Quod non intellexit H. Ulmann, 'Deutsche Zeitschr. f. Geschichtswiss.' II (1889), 157 n.

6) Mons Bierberg nunc desertus prope Fritzlar ad dextram ripam fluvii Eder.

venit. Ibiq̃ue de bello suscipiendo deliberans copias, quas secum adduxerat¹, divisit et unam partem cum Bernhardo patruo suo per montem Iovis ire iussit; alteram ipse ducens^{m.1} per montem Cinisium Italiam intrare contendit. Supera-
toque Alpium iugo Desiderium regem frustra sibi² resistere conantem citra congressionem fugavit Ticensⁿque inclusum obsedit et in obpugnatione civitatis, quia difficilis erat, totum hiberni temporis spatium^o multa moliendo consumpsit³.

*774.

DCCLXXXIII. Dum haec in Italia geruntur, Saxones velut peroportunam^a de absentia regis nacti^b occasionem contiguos sibi Hassorum⁴ terminos ferro et igni^c popu-

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

1) *Uno folio exciso abhinc omnia, quae sequuntur, usque ad voces a. 775, uirtute repulsi cas- desunt* 2. m) alt. ipse duc. *desunt* 3. 4 (non 5). n) ticinioque 6; ticinoque 7; ticino 8. o) spacium 1. 2. 6. 7; spatio 8.

774. a) oportunam 3. 5. b) nacti 3. 6. 7. c) igne 3.

1) *Ann. Sith.* 773: Carlus ducto in Italia exercitu urbem Ticinum obsedit. 2) *Cf. A. Fuld.* 769: imperio suo resistere conantem (*M.*). 3) *Cf. Iust. XXXVII, 2*: quattuor spatium horarum consumebat (*M.*). 4) *Ann. Fuld. (= Sith.)* 774: Saxones in Hassis Francorum terminos vastant.

quam basilicam in loco, qui dicitur Frigidislar^{a.1}, quam sanctae memoriae Bonifacius^b novissimus martyr consecravit atque per^c spiritum prophetiae praedixit, quod nunquam incendio cremaretur. Coeperunt^d autem idem praefati Saxones cum nimia intentione adversus eandem certare basilicam, quemadmodum eam per quodlibet ingenium igni^e cremare potuissent. Dum^f haec igitur^g agerentur, apparuerunt quibusdam christianis, qui erant in castello, similiter et quibusdam paganis, qui in ipso aderant exercitu, duo iuvenes in albis, qui ipsam basilicam ab igne protegebant; et propterea ibidem non potuerunt neque interius neque exterius ignem accendere nec aliquod dampnum eidem inferre basilicae, sed nutu divinae maiestatis pavore perterriti in fugam conversi sunt, nemine persequente. Inventus est autem postea unus ex isdem^h Saxonibus mortuus iuxta ipsam basilicam, genibus curvis adclinusⁱ supra pedes, habens ignem et ligna in manibus, velut^k ore flando eandem basilicam igni tradere voluisset.] Et inmutavit se numerus annorum in

774.

DCCLXXIII.^a Et revertente^b domno Carolo^c rege a Roma, et^d iterum ad Papiam pervenit^e, ipsam^f civitatem coepit^g et Desiderium regem cum uxore et filia vel cum omni thesauro eius palatii. Ibi venientes omnes Langobardi de cunctis civitatibus Italiae, subdiderunt se in^h dominio domni gloriosi Caroli regis et Francorum². Adalgisusⁱ filius Desiderii regis fuga lapsus

A1. B (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1.

a) frigidislar B4; Frigidislar B5; frigidislar D2. b) bonifacius B2, C1; bonifatius C2; bonifatius D2. c) per sp. pr. desunt D3. d) Ceperunt C3, D3. e) igne B2 (ex corr.) 4. C3. f) Et dum B2, 5. g) deest B2, 5. C3, D3. h) eisdem B2, 4. D3; hisdem C3, D1. i) adclinis B2, 4. D1; adclynus C3; adclinus corr. adclinius D3. k) velut C1, 2.

774. a) Et dum — noluisset. Et reuertente D1, 3; ad eundem annum D2 hoc exhibit additamentum. b) Post revertente in archetypo classis B additamentum videtur positum fuisse: A. dom. inc. DCCLXXIII. rex dum — basilicam crematurus. Dum haec aguntur, Carolus a Roma reversus papiam venit B2; (omissis et revertente) Et dum — noluisset. Domno carolo rege B4; DCCLXXIII. Revertente eo eodem anno dimissa marca — nemine persequente. DCCLXXV. Domnus rex ad Papiam B5. c) karolo abhinc etiam D1. d) deest C3, D1, 3. e) venit B2, 5. D3. f) ipsamque B2; et ipsam B5, C3. g) cepit A1, B5, C3, D1; cepit D3. h) deest D. i) Adalgulfus A1; adalghisus B5, D1; adalg. nero B2, C3.

1) Fritzlar. 2) Hoc a. 774. factum esse, auctor ex Annalibus Petavianis et Laureshamensibus comperire potuit.

lantur. Cumque¹ in eo loco, qui nunc Frideslar^d ab incolis nominatur, basilicam a beato Bonifatio^e martyre dedicatam incendere molirentur atque hoc efficere casso labore conarentur, inmisso sibi divinitus pavore subitaneo, turpi trepidatione confusi domum fugiendo revertuntur.

At rex² dimisso ad obsidionem atque expugnationem Ticeni^f exercitu orandi gratia Romam proficiscitur; et cum peractis votis inde ad exercitum fuisset reversus fatigatam³ longa obsidione civitatem ad deditionem compulit⁴. Quam ceterae⁵ civitates secutae omnes se regis ac Francorum potestati subdiderunt; et rex subacta et pro tempore ordinata Italia in Franciam revertitur, captivum ducens⁶ Desiderium regem. Nam Adalgis filius eius, in quo⁷ Langobardis multum spei habere videbantur, desperatis^h patriae rebus relicta Italia in

E 1. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

d) frideslar 8. e) bonifacio 1. 6. 7; bonifacius 8. f) ticini 6; ticinensum 8.
g) langoberdi 1; longobardi 6. 7. h) dissperatis 1. 2.

1) *Ann. Fuld.* 774: Erat autem . . . basilica, quam s. Bonifatius . . . dedicans . . . Cui cum pagani . . . ignem subponere conarentur . . .
2) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 773: Carlus orandi gratia Romam vadit.
3) *Vita Karoli* 6: non prius destitit, quam et Desiderium, quem longa obsidione fatigaverat, in deditionem susciperet. 4) *Cf. ibid.*: Pippinus siquidem Haistulfum . . . obsidione . . . compulit . . . 5) *V. infra* 817: quem ceteri secuti . . . se dediderunt (*M.*). 6) *Ann. Fuld.* 774: ducens secum Desiderium. 7) *Vita Karoli* 6: Adalgisum, in quem spes omnium inclinatae videbantur, . . . Italia excedere compelleret.

mare introiit^k et Constantinopolim perrexit. Tunc gloriosus domnus Carolus^l rex, ipsa Italia subiugata et ordinata, custodia^m Francorum in Papia civitate dimittensⁿ cum uxore et reliquis Francis Deo adiuvante cum magno triumpho Franciam^o reversus est.

Et dum pervenisset in loco^p, qui dicitur Ingilinhaim^{q.1}, mittens quatuor scaras in Saxoniam: tres^r pugnam^s cum Saxonibus inierunt et auxiliante Domino victores extiterunt; quarta vero scara non habuit pugnam, sed cum praeda magna inlesi^t iterum reversi sunt ad propria.

Et celebravit^u praefatus gloriosus rex natalem Domini^v in^w villa, quae dicitur Carisiacum, similiter et 775 Mart. 26. pascha. Et^x inmutavit se numerus annorum in

775.

A. Pet. et Murb. DCCLXXV. Tunc² pius atque praeclarus domnus^a Carolus^b rex habuit synodum^c in villa, quae dicitur Dura. Et^d inde iter^e peragens partibus Saxoniae Sigiburgum^{f.3} castrum coepit^g, Eresburgum^h reaedificavit, super Wisoramⁱ fluvium venit in loco^k, qui dicitur Brunisberg^{l.4}. Et ibi praeparabant Saxones bellum, volentes ripam supradicti fluminis defendere; auxiliante Domino et Francis decertantibus fugati sunt^m Saxonesⁿ, Franci ambas ripas obtinuerunt, et^o multi Saxones ibi occisi sunt.

Tunc domnus Carolus rex dividens exercitum suum, sumpsit secum, quos^p voluit, perrexit usque Obaccrum^q fluvium. Ibi omnes Austreleudi^r Saxones venientes cum Hassione^s et dederunt obsides, iuxta quod placuit^t, et

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
k) intravit A 1. B 4. l) karolus etiam B 4. m) custodiam A 1. B 2. 4. n) dimittentes C 1. 2. o) frantiam C 1. 2. p) ad locum A 1. D 1; ad Ing. B 5; in locum B 2. C 3. D 3. q) Ingelheim A 1; hengilinheim B 2; ingilinhaim B 4; Ingelingam B 5; ingelhaim C 3; ingilinhaim D 3. r) quarum tres A 1. s) pugnas C. t) illaesi A 1; inlaesi D 1. u) caelebrauit A 1. C 1. 2. D 1. v) nat. dom. et pascha B 5. C 3. w) in carisiaco B 2; ad Carisiaco B 5; in karisiaco C 3. x) anno domini C 3.
775. a) deest C 3. D 3. b) karolus etiam B 4. c) sinodum B 2. D 1. 3. d) iter tunc per. A 1. e) deest C 1. 2. f) sigiburgh B 2; sigisburgum B 4; Sigeb. B 5; sygib. C 3. g) cepit A 1. B 5. D 1; cepit C 3. D 3; capit D 2. h) heresburgh B 2; aeresburgum C 1. 2. D 1. 3; heresb. C 3. i) uisaram B 2; uiseram B 5. C 3. k) locum A 1. D 3. l) brunisbergh B 2; brunesberge D 2. m) fugientibus A 1. C 3; fugatis B 2; fugantibus B 4. C 1. 2; fugati sunt D 1; uagantibus D 3. n) saxonibus A 1. B 2. C 3. D 3. o) et — sunt desunt C 1. 2. p) quod C 1. 2. q) Obaccerum A 1; hobaccerum C 1. 2; obacrum C 3; aboccerum corr. abocacrum D 1. r) auctores Saxonum A 1. s) Hassionibus A 1; hassinon B 2; hassinon C 1. 2; mansione C 3; bassione D 1; hasione D 3. t) placuit regi B 2. C 3.

1) Ingelheim. 2) Ann. Petav. 775: Domnus rex Karolus perrexit in Saxoniam et conquisivit Sigeburgum; Ann. Guelferb. 775: Mai campus ad Dura. 3) Hohen-Syburg ad confluentes fluviorum Ruhr et Lenne. 4) Locus nunc desertus supra Hörter.

Greciam¹ ad Constantinum imperatorem se contulit ibique in patriciatus ordine atque honore consenuit¹.

Rex autem domum regressus, priusquam eum Saxones venisse sentirent, tripartitum in eorum regiones² misit exercitum, qui incendiis ac direptionibus³ cuncta devastans, compluribus etiam Saxonum, qui resistere conati sunt, interfectis cum ingenti praeda regressus est.

775.

DCCLXXV. Cum rex in villa Carisiaco hiemaret, consilium iniit, ut perfidam⁴ ac foedifragam Saxonum gentem bello adgrederetur^a et eo usque perseveraret, dum aut victi christianae religioni subicerentur aut omnino tollerentur. Habitoque apud Duriam villam generali conventu, Rheno^b quoque transmissa cum totis regni viribus Saxoniam petiit et primo statim impetu⁵ Sigiburgum castrum, in quo Saxonum praesidium erat, pugnando cepit. Eresburgum^c aliud castrum a Saxonibus destructum munivit et in eo Francorum praesidium posuit. Inde ad Wisuram^d fluvium veniens in eo loco, qui Brunenberg^e vocatur, congregatam Saxonum multitudinem offendit, quae eum transitu fluminis arcere conabatur⁶, sed frustra; nam in prima congressione⁷ pulsati fugatique sunt, et magnus eorum numerus ibidem interfectus est.

Et rex amne traiecto⁸ cum parte exercitus ad Ovaccrum^f fluvium contendit, ubi ei Hessi, unus^g e^h primoribus Saxonum,

E 1. 3. (4, 5.) 6. 7. (8.)

i) graeciam 3.

775. a) aggred. 3. 6. 7.

b) reno 3. 6.

c) aeresb. 1. 2. 3; eresburg 8.

d) uuiseram 6.

e) brunesbere 6.

f) ouacerum corr. ouacrum 1; ouacrum 3; ouacerum 6; ouaccra 8.

g) hesuinus 6;

hessumus 7.

h) ex 3.

1) Cf. V. Kar. 18: magno . . honore consenuit (M.). 2) Cf. Ann. Fuld. (= Sith.) 775: omnes eorum regiones ferro et igni depopulatur. 3) V. infra a. 825: incendiis et direptionibus (M.). 4) Cf. Ann. Fuld. (= Sith.) 775: Saxonum perfidiam ultus. 5) Eisdem verbis Florus utitur II, 9 et 11 (M.). 6) Ann. Fuld. 775: ripas Visurgis fluminis defendere conantes; cf. Ann. Mett. 775: defendere transitum fluminis conati sunt; et Curt. Ruf. IV, 9, 7: quibus hostem transitu amnis arceret (M.). 7) Eadem verba infra in a. 819, occurrunt (M.). 8) Cf. Liv. XXI, 27: traiecto amni (M.).

iuraverunt sacramenta, se fideles esse partibus supradicti domni Caroliⁿ regis. Similiter inde revertendo^v iam dicto mitissimo regi^w, venerunt Angrarii^x in pago, qui^y dicitur Bucki^{z.1}, una cum Brunone^a et reliquis obtinatis^b eorum et dederunt ibi^c obsides sicut Austrasii.

Et inde revertente^d praefato rege, invenit aliam partem de suo exercitu super fluvium Wisora^e continentes ripam, quam iussi fuerant. Saxones cum ipsis pugnam fecerunt in loco, qui dicitur Lidbach^{f.2}, et Franci Deo volente victoriam habuerunt, et plures ex ipsis^g Saxones occiderunt. Hoc audiente domno Carolo^h rege, iterum super Saxones cum exercitu irruensⁱ et non minorem stragem^k ex eis^l fecit et praedam^m multam acquisivit super Westfalaosⁿ; et obsides dederunt sicut et illi^o alii Saxones. Et tunc^p obsidibus receptis et praeda multa adsumpta^q et per ter stragia^r Saxonum facta^s supradictus dominus Carolus^t rex ad propria reversus est auxiliante Domino in Franciam^u.

Tunc audiens, quod Hrodgaudus^v Langobardus^{w.3} fraudavit fidem suam et omnia sacramenta rumpens et voluit Italiam rebellare, tunc illis in partibus cum aliis quibus Francis dominus Carolus^x rex iter peragens.

Et celebravit^y natalem Domini in villa, quae dicitur Scladdistat^{z.4}. Et^a inmutavit se numerus annorum in

776.

A. Pet. DCCLXXVI. Tunc dominus Carolus^a rex Italiam ingressus est partibus Foroiulensium^b pergens^c. Hrod-

A1. B(2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

u) *deest* A1. C3; karoli *etiam* B4. v) revertente A1. B2. D1; reuertens rex C3.
w) rege A1. D1. x) angarii C2. 3. D3. y) quod A1. z) Buckhl A1; buki
B4; bocki C1. 2. a) brutone B4. b) optim. A1. C3. D1. c) ei A1. d) re-
uertendo C1. 2. D3. e) uisaram B2; uisoram B4. D3; uisaram C3. f) Lid-
bach A1; lidbad B4; lidbah C; liddach D1. g) ex ipsis *desunt* A1. h) kar.
etiam B4. i) irruens B4. C1. 2. k) stragiam C1. 2. l) ipsis A1. m) pda
multa C1. 2. D3. n) VVestphaleos A1. o) *deest* A1. D. p) et cum aliis A1.
q) assumpta C3. D3. r) et pariter strage A1; et strage C3; et preter stragem D1;
et ter stragia D3. s) factam D1. 3. t) carolus A1. C1. u) frantiam C.
v) Ruodgandus A1; rotgaudus B2. 5. C3; rodg. B4; rodhg. D1; hruodg. D2.
w) languob. C1. x) kar. *etiam* B4; carolus *etiam* D1. y) caelebr. C1. 2. D1.
z) sclezistat B2; scladdistat B4; scladistat B5; scladdistath C1. 2; scaldisstat C3.
a) anno domini nostri iesu christi C3.

776. a) kar. *etiam* B4. b) Fori Iulii A1; foroiulianorum B2; Foreiulien-
sium B5. c) iter peragens A1; petiuit B2; petens D1.

1) Regione circa oppidum Bückeburg sita. 2) Lübecke
oppidum inter Minden et Osnabrück. 3) Dux Foroiuliensis.
4) Schlettstadt.

cum omnibus Ostfalais ei occurrens et obsides, quos rex imperaverat, dedit et sacramentum fidelitatis iuravit. Inde regresso, cum in pagum, qui Bucki^l vocatur, pervenisset, Angrarii^k cum suis primoribus occurrerunt et sicut Ostfalail^l, iuxta quod imperaverat, obsides ac sacramenta dederunt^m.

Interea pars exercitus, quam ad Wisuram dimisit, in eoⁿ loco, qui Hludbeki^o vocatur, castris positus incaute se agendo Saxonum fraude circumventa atque decepta est. Nam cum pabulatores Francorum circa nonam diei horam reverterentur in castra, Saxones eis, quasi et ipsi eorum socii essent^p, sese miscuerunt ac sic Francorum castra ingressi sunt; dormientesque ac semisomnos¹ adorti^q non modicam incautae multitudinis caedem fecisse dicuntur. Sed vigilantium ac viriliter resistentium virtute repulsi castris^r excesserunt et ex pacto, quod inter eos in^s tali necessitate² fieri poterat, discesserunt. Quod cum regi fuisset adlatum, quanta potuit celeritate adcurrere^t fugientium terga insecutus^u magnam³ ex eis prostravit^v multitudinem; et tum demum Westfalorum^w obsidibus acceptis ad hiemandum in Franciam^x revertitur.

776.

DCCLXXVI. Regi domum revertenti nuntiatur, Hruodgaudum^a Langobardum^b, quem ipse^c Foroiuliensibus^d ducem dederat, in⁴ Italia res⁵ novas moliri et iam conplures ad eum civitates defecisse. Ad quos motus comprimendos⁶ cum sibi festinandum iudicaret, strenuissimum^e quemque^f suorum secum ducens raptim Italiam proficiscitur⁷; Hru-

E 1. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

i) buchi 3. 7; bukki 8. k) ungarii 3. 4. 5; angarii 6. 7; angariorum 8. l) ostfalagi 7. m) obs. dederunt ac sacr. iurauerunt 3. n) deest 3. 5. o) hudebeki 1. 3. 5. 6; hudebeci 7; hludbeki 8. p) s. essent eorum 3. 5. q) adgressi 3 (non 5). r) tris excesserunt post lacunam rursus incipit 2. s) ex 3. t) occurrens 3. 5; acc. 6. 7. u) insecutus 1. 2. v) prostr. ex eis magnam 3. w) uestfalorum 1. 2. 3. 6. 7; ad uestfalhos 8. x) franci 1; frantia 2.

776. a) hyuodgaudum 3; ruodgaudum 6; Hrodgaudum 7. 8. b) langobardorum 2; longobardum 6; longobardorum 7. c) deest 3. 4. 5. d) foroiusiens. corr. foroiuniens. 7; foroiuliensibus 8. e) strenissimum 1. 2; strennuiss. 6. 7. f) quendam 6. 7.

1) Cf. Tac. Ann. I, 51: qui semisomnos . . . ceciderant (M.).
2) Liv. XXIII, 36: in tali necessitate (M.); diversae hominum doctorum de hac pugna sententiae colliguntur apud Abel-Simson p. 230 sq. n. 3. Mihi Saxones in maiore necessitate videntur fuisse. 3) Ann. Fuld. 775: maxima eorum multitudine interfecta. 4) Ann. Fuld. (= Sith.) 775: Hruodg. Lang. in Italia regnum adfectat. 5) Vita Karoli 6: Hruodgausum . . . res novas molientem. 6) Eadem verba infra ad a. 817. usitantur (M.). 7) Ann. Fuld. (= Sith.) 776: Carlus contra Hruodgaudum in Italiam profectus eundem interficit.

gaudus^d occisus est, et supradictus domnus^e Carolus rex ad^f Tarvisium^{g. 1} civitatem pascha celebravit^h, et captas civitatesⁱ Foroiulem^{k. 2}, Tarvisium^l cum reliquis civitatibus, quae rebellatae fuerant^m; et disposuit omnes per Francos et iterum cum prosperitate et victoria reversus est in Franciamⁿ.

Tunc nuntius^o veniens, qui^p dixit Saxones rebellatos^q et omnes obsides suos dulg^rtos et sacramenta rupta et Eresburgum^s castrum per mala ingenia et iniqua placita Francos exinde suadentes exi^tendo; sic Eresburgum^u a Francis derelictum, muros et opera destruxerunt^v. Inde^w pergentes voluerunt de Sigiburgi^x similiter facere^y, auxiliante Domino Francis eis viriliter repugnantibus nihil praevaluerunt. [Dum^z enim per placita eos, qui in^{fra} ipsum castrum custodes erant, includere non potuissent, sicut fecerunt alios, qui in alium^a castellum fuerant, coeperunt^b pugnas et machinas praeparare, qualiter per virtutem potuissent illum^c capere; et Deo volente petrarias, quas praeparaverunt, plus illis damnum^d fecerunt quam illis, qui infra castrum residebant. Cum enim vidissent, quod eis non proficeret, praeparaverunt etiam clidas^e ad debellandum per virtutem ipsum castellum. Sed Dei virtus, sicut iustum est, superavit illorum virtutem, et quadam die, cum bellum praeparassent adversus christianos, qui in ipso castro residebant, apparuit manifeste gloria Dei supra domum ecclesiae^f, quae est infra ipsum castrum, videntibus multis^g tam aforis quam etiam et deintus, ex quibus multi manent usque adhuc; et dicunt vidisse instar

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

d) Hruodgandus A 1; rotgaudus B 2; rodgald B 4; Hrotgaudus B 5; rodg. D 1; hruodg. D 2. e) supr. d. *desunt* A 1, C 3. D 3. f) apud A 1. g) tarauisium B 4; Tarvisium B 5; taruisum C 1, 2; tarauisium C 3. h) caelebr. C 1. D 1. i) captis ciuitate A 1. k) Foro Iulii A 1. l) Taruisio A 1; tarauisium B 4; taruisium C 3. m) rebellant A 1; rebellate erant D 3. n) frantiam C 1, 2. o) nuncius A 1. B 4. 5. C 1. p) *deest* A 1. q) rebellare A 1; rebellantes B 4; rebelles esse B 5; rebellasse D 1. r) dulg^rtos et *desunt* A 1; tultos C 3; dultos D 3. s) heresburgh B 2; heresburgum B 4. C 3; Eresburg B 5; aeresburgum C 1. D 1. 3. t) suadendo exire ab ipsis Francis A 1; suadentibus exinde exire francos C 3. u) aeresburgum C 1. 2. D 1. 3; heresburgo C 3. v) destruxerunt. Dum — seruos suos. et pergentes — praeualuerunt B 4; *similiter* B 2. w) inde. Dum — seruos suos pergentes. Voluerunt — praeualuerunt D. x) de Sigiburgo A 1; desuburgh B 2; Segeburg B 5; desiburgi C 1, 2; de sygiburgi castello C 3. y) facere. Dum — seruos suos, auxiliante — praeualuerunt C. z) Dum — seruos suos *desunt* A 1. B 5. D 2; *additamentum hoc ridetur fuisse ab ipso auctore margini appositum; quod huc pertinere apparet, etsi in nullo codice ad hunc locum refertur.* a) sicut alios iam seduxerant C 3; aliud D 1; in alio castello D 3. b) coeperunt C 3. D 3. c) illam C; illud D. d) damnum — illis *desunt* B 4; dampnum C 3; damni D 3. e) clydas C 3. f) aecll. B 4. C 3; supra basilicam D 3. g) cunctis C 2; illis D 1.

1) Treviso. 2) Forum Iulii, Friaul, nunc Cividale del Friuli.

odgaudoques, qui regnum adfectabath, interfecto, civitatibus quoque, quae ad eum defecerant, sine dilatione receptis et in eis Francorum comitibus constitutis eadem, qua venerat, velocitate reversus est.

Cui vix Alpes transgresso occurrerunt, quiⁱ nuntiarent, Eresburgum^k castrum a Saxonibus expugnatum ac praesidium Francorum, quod in eo posuerat, expulsum; Sigiburgum aliud castellum oppugnatum quidem, sed non captum, eo quod hi^l, qui in eo causa praesidii fuerant constituti, facta eruptione *incautos atque obpugnationi

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

g) hyuodg. 3; ruotg. 6; ruodg. 7. h) affect. 3. 6. 7. i) ei qui 6. 7. k) aeresb. 1. 2; eresburg 8. l) hii 1. 2. 3. 7.

1) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 776: In Saxonia Eresburgum castrum Saxonibus redditum, Sigiburgum ab eis (a Saxonibus *Sith.*) obsessum, sed non expugnatum.

duorum scutorum colore rubeo flammantes et agitantes supra ipsam ecclesiam^h. Et cum hoc signum vidissent pagani, qui aforis erant, statim confusi sunt et magno timore perterriti coeperuntⁱ fugere ad castra, et omnis multitudo eorum in pavore concussi fugam^k arrepti^l alii ab aliis se ab^m invicem interficiebant. Qui enim retro propter pavorem aliquamⁿ respiciebant, infigebant^o se lanceis eorum, qui ante illos fugiebant^p et in humeris portabant, et alii diversis ictibus inter se sunt perpassi^q et divina ultione iudicati. Et quantum super eos Dei virtus propter salutem christianorum operata est, nullus narrare potest; attamen quantum illi plus pavore perterriti fuerunt, tanto magis christiani confortati omnipotentem Deum laudaverunt, qui dignatus est suam^r manifestare potentiam super servos suos.] Et inde fugam arripientes Saxones, persecuti sunt eos Franci interficientes illos usque ad flumen Lippiam^{s.1}, castro salvato; et cum victoria reversi sunt Franci.

Et cum pervenisset domnus Carolus^t rex Wormatiam^u, et omnes istas causas audiens, coniunxit synodum^v ad eandem civitatem. Et ibi placitum publicum^w tenens, et consilio^x facto cum Dei adiutorio sub celeritate^y et nimia festinatione Saxonum caesas^z seu firmitates subito introivit. Et Saxones perterriti omnes ad locum, ubi Lippia consurgit², venientes ex omni parte et reddiderunt patriam per wadium^a omnes manibus eorum et sponderunt se esse christianos et sub dicione^b domni Caroli^c regis et^d Francorum subdiderunt. Et^e tunc domnus^f Carolus^c rex una^g cum Francis reaedificavit Eresburgum^h A. Laur. castrum denuo^e et aliumⁱ castrum³ super Lippiam, ibique venientes Saxones una cum uxoribus et infantibus innumerabilis multitudo baptizati sunt et obsides, quantos iam-

A 1. B (2). 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

h) aeccl. B 4. C 3. D 3. i) ceperunt C 3; ceperunt D 3. k) fuga C 1. 2. D 1. l) arripientes C 3; arrepti D 3. m) deest C. D 3. n) aliquem D 1; deest D 3. o) interficiebant C 2; indigebant D 3. p) fugebant C 2. D 1. q) percussi D 1. r) se corr. suam B 4; se C 1. 2. s) lipia semper B 2. t) kar. etiam B 4. u) uuarinaciam B 4; uuarinaciam B 5. D 1. v) synodum C 1. D 1. 3. w) publicum C 3. D 3. x) concilio A 1. y) cel. et desunt D 3. z) caesas seu desunt A 1. a) VVadium A 1; unadinonium C 3; uadium D 3. b) ditone B 4. C. c) kar. etiam B 4. d) et fr. desunt D 3. e) deest A 1. D 3. f) d. C. desunt C 3. g) una cum desunt B 4. h) heresburgh B 2; aeresburgh B 4. C 1. 2. D 1. 3; Eresburg B 5; heresburghum C 3. i) alii A 1. B 2. 5. D 1.

1) Lippe. 2) Lippspringe. 3) Ann. Laureshamenses (Mossellani) 776: et conversi sunt Saxones ad fidem Christi, et baptizata est eorum multitudo innumera. Et aedificavit civitatem super fluvio Lippiae, que appellatur Karlesburg.

intentos Saxones a tergo invaserunt et plurimis interfectis reliquos non solum obpugnationem dimittere, sed etiam fugere compulerunt palantesque ac dispersos ad Lippiam^m usqueⁿ fluvium persecuti sunt.

Haec cum regi adlata^o fuissent, conventu apud Wormaciam habito Saxoniam sine mora statuit cum exercitu esse petendam contractisque ingentibus copiis tanta celeritate ad destinatum a se in Saxoniam locum pervenit¹, ut omnes hostium conatus, quibus ei resistere parabant^q, illa festinatione praeverteret. Nam ad fontem Lippiae^r veniens inmensam illius perfidi populi multitudinem velut devotam ac^s supplicem², et quam erroris sui paeniteret^t, veniam poscentem invenit. Cui cum et misericorditer ignovisset et eos, qui se christianos fieri velle adfirmabant^u, baptizari fecisset, datis et acceptis pro fide servanda fraudulentis eorundem promissionibus, obsidibus quoque, quos imperaverat, receptis³, Eresburg^o castro, quod dirutum erat, restaurato alioque castello super Lippiam^w constructo^x et in utroque non mo-

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

m) lipiam 1. 7; libiam 2. n) usque ad 1. fl. 6. 7. o) allata 3. 6. 7. p) saxoniam 2. q) conabantur 3. 5. r) ubi lyppia nascitur 8. s) et suppl. ac 3. t) penit. 1. 2. 7; deest 3. 4; poen. 5. u) affirm. 3. 6. 7. v) aeresb. 1. 2. 3; eresburg 8. w) quem lyppia diximus 8. x) exstructo 3. 5.

1) Cf. *infra* 820: ad destinata loca pervenit (D.). 2) Vita

Karoli 7: supplices regi se dederunt, . . . obsides, qui imperabantur, . . . dederunt. 3) Haec non ad fontem Lippiae, sed prope castrum novum tunc aedificatum evenisse in annalibus integris legitur; cf. Abel-Simson 263. n. 2.

dictus domnus rex eis^k quaesivit^l, dederunt. Et perfecta^m supradicta castella et disposita per Francos scaras resedentesⁿ et ipsa^o custodientes reversus est domnus Carolus^p rex in Franciam^q.

Et celebravit^r natalem Domini in Haristallio^s et pascha in villa^t, quae dicitur Niumaga^{u.1}. Et inmutavit se numerus annorum in

777.

A. Laur.
et Pet.

DCCLXXVII. Tunc² domnus Carolus rex synoduma publicum^b habuit ad Paderbrunnen^c prima vice. Ibique convenientes^d omnes Franci, et ex omni parte Saxoniae^e undique Saxones convenerunt, excepto quod Widochindis^f rebellis extitit cum paucis aliis: in *partibus Nordmanniae^g confugium fecit una cum sociis suis. Etiam ad eundem placitum^h venerunt Sarraceniⁱ de partibus Hispaniae^k, hi^l sunt Ibin al Arabi^{m.3} et filius Deiuzefiⁿ, qui et latine Ioseph^o nominatur⁴, similiter et gener eius⁵. Ibique multitudo Saxonum baptizati sunt et secundum morem illorum omnem ingenuitatem et alodem^p manibus dulgtum^q fecerunt^r, si amplius inmutassent secundum malam consuetudinem eorum, nisi conservarent in omnibus christianitatem vel fidelitatem supradicti domni Caroli^s regis et filiorum eius vel Francorum.

A. Laur.

A 1. B (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

k) deest A 1; ab eis C 3; de eis D 3. l) quesivit B 4. C 2. D 3. m) perfectis supradictis castellis et dispositis A 1. n) residentes A 1. C 3. D 1. 3; resed. corr. resid. B 4. o) ipsas B 4. C 3. p) d. C. rex desunt A 1; karolus etiam B 4. q) frantia C 1. 2. r) caelebr. B 4. C 1. 2. D 1. s) Haristalho A 1; heristellio B 2; aristallio B 4. D 1; Haristalio B 5. t) v. q. dic. desunt C 1. 2. u) Niumaga A 1. B 5; neumaga B 4.

777. a) sinodum B 4. D 1. 3. b) publicam A 1. D 1. c) apud Paderbrunnen A 1; padresbrunna B 2; Patresbrunna B 5; padarbrunna C 3. d) uenientes A 1. B 5. e) Sax. und. desunt A 1. f) Vindobundis A 1; uuidichindis B 2; uithochindis B 4; Witigingo B 5; uuidoehindus C 1. 2; uuidoehinnus D 3. g) nordmanniae B 2; normanniae B 4; Normaniae B 5; nordmannicae C 3; nordmaniae D 1. h) Ab hoc vocabulo incipit B 1. i) saraceni B 5. D 3. k) Spaniae B 5. l) scilicet Ib. A 1; hii B 1. 5. D 3. m) Ibinalakabe A 1. n) de Vizosi A 1; Deuizesi B 5; diuzeff D 1; deiuzeui D 3. o) iosep B 4. p) alodum B 4. q) dulgium A 1; dulturn B 4; indulgtum C 2. r) fecere A 1. s) kar. etiam B 4.

1) Nymwegen. 2) Ann. Laureshamenses (Mosell.) 777: Habuit Carlus conventum Francorum . . . ad Padresbrunnon (Mosell. Paderbrunnon); Ann. Petav. 777: . . . rex Karolus venit . . . Patresbrunna habuitque ibi magnum placitum; et ibi convenerunt Saxones . . . 3) Solaiman Ebn el Arabi; Lembke, 'Gesch. Spaniens' I, 344 sq. 4) Iussef Ben Abd ur Rahman el Fehri, olim (inter a. 742. et 755.) princeps omnium in Hispania Arabum electus, sed ab emiro Abd ur Rahman Ben Muawijah regno pulsus et a. 759. a suis occisus, tres filios reliquerat: quorum unus occisus, alter ab a. 760. in custodia detentus est; tertius igitur, nomine Kasem, tunc ad Karolum videtur venisse. Lembke 304 sq. 334 sqq. 5) Fortasse Hossain Ben Jahja († 781); cf. Lembke 342. 347.

dico praesidio¹ relicto ipse in Galliam reversus in villa Heristallio^y hiemavit.

777.

DCCLXXVII. Rex prima veris adspirante^a temperie² Noviomagum³ profectus est^b et post celebratam ibidem paschalis festi sollemnitate^c propter fraudulentas Saxonum promissiones, quibus fidem habere non poterat, ad locum^d, qui Padrabrunno^d vocatur, generalem populi sui conventum in eo habiturus cum ingenti exercitu in Saxoniam profectus est. Eo cum venisset, totum perfidae gentis senatum ac populum, quem ad se venire iusserat, morigerum ac fallaciter sibi devotum invenit. Nam cuncti ad eum venerunt praeter Widokindum^e, unum ex primoribus Westfalaorum^f, qui multorum sibi facinorum conscius et ob id regem veritus^g ad Sigifridum^h Danorum re⁵⁹*gem profugerat. Ceteriⁱ, qui venerant, in tantum se regis potestate^k permisere, ut ea condicione^l tunc veniam acciperem^m mererentur, si ulterius sua statuta violarent, etⁿ patria et libertate privarentur^o. Baptizata est ex eis ibidem maxima multitudo, quae se⁶, quamvis falso, christianam fieri velle promiserat. Venit eodem in loco ac tempore ad regis^p praesentiam de Hispania^q Sarracenus quidam nomine Ibin al Arabi cum aliis Sarracenis sociis suis, dedens se ac civitates, quibus eum rex Sarrace-

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

y) heristallio 2; harist. 3. 6; heristalli 8.

777. a) aspir. 3. 6. 7. 8. b) deest 8. c) sollempn. 3. 6. 7. 8. d) padrabrun 1; padabrunno 3; patherbrunno 6; padrabrunno 7; pathalbrunnon 8. e) uuidichindum 1. 2; uuidikindum 3; uuitikindum 5; uuinichindum 6; uuinichinum 7; uuidokindus 8. f) ueestfalorum 3. 6. 7. g) ueritus regem 6. 7. h) sigefridum 2. 6; sifridum 8. i) caeteri 1. 2. 3. k) potestate 3. l) condit. 3. 6. 7. m) percipere 3. n) ut 3. 6. o) priuarent 1. 2; carerent 3. p) regis ad 6. 7. q) isp. 2; hysep. 7. r) ebinalarabi 7; ibin alarbi 8.

1) *Liv. XXI*, 61: praesidio Tarracone modico relicto (*M.*).
2) *Cf. infra a.* 800. 811. 813. 820. 825 (*M.*). 3) *Nymwegen.* 4) *Ann. Fuld.* 777: Et conventus in Saxonia habitus in loco, qui vocatur Padrabrunno. 5) *V. Kar.* 7: ut ... christianae religioni se subdere velle promitterent.

Et^t celebravit natalem Domini in villa, quae dicitur
 778 Apr. 19. Dotciacum^{u. 1}, et pascha in Aquitania^v in villa Cassinogilo^{w. 2}. Et^x inmutavit se numerus annorum in

778.

A. Laur.

DCCLXXVIII.³ Tunc domnus Carolus^a rex iter peragens partibus Hispaniae^b per duas vias; una per Pampilonam^c, per quam ipse supradictus magnus rex perrexit usque Caesaraugustam^{d. 4}. Ibiq̃ue venientes de partibus Burgundiae et Austriae^e vel Baioariae^f seu Provinciae^g et Septimaniae^h et pars Langobardorum; et coniungentes se ad supradictam civitatem ex utraque parte exercitus. Ibi obsides receptos deⁱ Ibin al Arabi et de^k Abutauro^{l. 5} et de multis Sarracenis, Pampilona^m destructaⁿ, Hispani^o Wascones^p subiugatos^q, etiam et Nabarro^r, reversus in partibus Franciae^s

A1. B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

v) et Rex A1. w) Doriacum A1; in duciaco B2; dortiacum B4; Doctiacum B5; doctiacum C3. x) equitania D3. y) Cassiuogila A1; casinogilo B2. 5; cassinoilo C3. z) anno domini nostri iesu christi C3.

778. a) kar. etiam B4. b) italiae D1. c) pampilonem A1. D2 (?). 3; Pampalonia B5. d) cesaraug. B1. C3. e) austrasiae B2. C3. f) baioriae D1. g) prouintiae C. D1. h) Septimaniae A1. i) Derbanalambi A1. k) Drabatauro A1. l) abitauro D2. m) pampilonea B1; Pampalonia B5. n) distructa B1. C1. 2. o) Hispanis A1; hispania B4; Hispanos B5; hispanos et C3. p) VVasonibus A1; uasconibus B2. D2; iniastones B4. q) subiugatis A1. B2. D2. r) nabarris A1. D2; nauarros B4. s) frantiae C2; in frantia C3.

1) Douzy prope Sedan. 2) Chasseneuil ad fluvium Clain prope Poitiers; Mühlbacher 209 a, Abel-Simson 293, n. 3. 3) Usque ad hunc annum puto priorem Annalium Petavianorum recensioem, qua auctor nostrorum usus est, pertinuisse. Sed in hoc anno nihil iam ex eis haustum est. Cf. 'Neues Archiv' XX, 33. 4) Saragossa. 5) Abu Taher quodam principe; Lenbke 345, Abel-Simson 298.

norum praefecerat. Idcirco rex peracto memorato conventu in Galliam^s reversus^{*} natalem Domini in Dutciaco^u villa, pascha vero in Aquitania apud Cassinoilum^v celebravit.*

778.

DCCLXXVIII. Tunc ex persuasione praedicti Sarraceni spem capiendarum quarundam in Hispania^a civitatum haud frustra concipiens congregato exercitu¹ profectus est superatoque² in regione Wasconum Pyrinei^b iugo, primo Pompelonem Navarrorum^c oppidum adgressus^d in deditionem accepit. Inde Hiberum annem vado traiciens³ Caesaraugustam praecipuam illarum partium civitatem accessit acceptisque, quos Ibin al Arabie^e et Abuthaur^f quosque alii quidam Sarraceni obtulerunt, obsidibus Pompeionem revertitur. Cuius muros^g, ne rebellare posset, ad solum usque destruxit ac regredi statuens Pyrinei^b saltum ingressus est. In cuius summitate Wascones^h insidiis conlocatisⁱ extremum agmen adorti totum exercitum magno (Aug. 15.) tumultu perturbant^k. Et licet Franci Wasconibus tam armis quam animis praestare⁴ viderentur, tamen et iniquitate locorum et genere inparis pugnae⁵ inferiores effecti sunt. In hoc certamine plerique aulicorum, quos rex copiis praefecerat, interfecti sunt, direpta impedimenta et hostis propter notitiam¹ locorum statim in diversa dilapsus est. Cuius vulneris accepti^m dolor magnam partem

*) In qua villa natus est ei filius ex Hildegarde regina, quem ex sacro fonte Hludovicum nominaverunt *add. M. Freher ex codice quodam Germanensi, qui nunc latet.*

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

s) gallia 1. u) conuersus 6. 7. u) duciaco 3; ducciaco 7. v) cassinoillum 1. 6. 7. 778. a) hysep. 7. b) pyrenei 3; pyrynei 6; pyrenei 8. c) nauarorum 3; nauarorum 7. d) aggr. 3. 6. 7. e) ibinalarbi 8. f) aburahur 7. g) murum 3. h) nuasc. summi 6. 7. i) colloc. 3. 6. 7. k) perturbabant magno tumultu 3. 5. l) noticiam 3. 6. 7. m) accepti *cod.*; accepti *recordatio Nueuarius*, accepti dolor *Freher*, acceptio *Pertz*.

1) *Ann. Fuld. 778*: Carlus cum exercitu . . . Pampilonem urbem destruit. 2) *Vita Karoli 9*: Hispaniam . . . adgreditur; saltuque Pyrinei superato, omnibus . . . oppidis . . . in deditionem acceptis . . . revertitur, . . . in ipso Pyrinei iugo . . . Wascones in summi montis vertice positos insidiis . . . extremam impedimentorum partem et eos, qui novissimi agminis incedentes subsidio praecedentes tuebantur, desuper incursantes . . . omnes interficiunt ac direptis impedimentis . . . summa cum celeritate in diversa disperguntur . . . Francos et armorum gravitas et loci iniquitas . . . Wasconibus reddidit impares. In quo proelio Eggihardus regiae mensae praepositus . . . cum aliis compluribus interficiuntur. Neque hoc factum . . . vindicari poterat, quia hostis . . . dispersus est. 3) *Cf. Liv. XXI, 5*: annem (*scil.* Hiberum) vado traiecit (*M.*). 4) *Cf. Iust. IX, 2*: Cum virtute et animo praestarent Scythae (*M.*). 5) *Cf. Tac. Ann. II, 21*: genere pugnae et armorum superabantur (*M.*).

Et cum audissent Saxones, quod domnus Carolus^t rex et Franci tam longe fuissent partibus Hispaniae, per suasionem supradicti^u Widochindi^v vel^w sociorum eius secundum consuetudinem malam iterum rebellati sunt^x; et nuntiatum^y est hoc domno^z regi Carolo^a ad^b Autosiodorum^{c.1} civitatem. Tunc praedictus domnus rex mittens scaram Franciscam^d, ut sub velocitate festinaret ad resistendos^e supradictos Saxones: sed illi rebelles ad Renum^f usque Diuciam^{g.2} pervenerunt, tunc praedantes secus Renum^h et multas maliciasⁱ facientes, ecclesias^k Dei incendentes in sanctemonialibus^l, et quod fastidium generat enumerandi^m. Et cum subito audientes de reversione domni Caroliⁿ regis et de scara eius, quam misit obviam illis, tunc a Saxonibus dimisso Reno^o, reversi sunt per Logenehi^{p.3} partibus Saxoniae; et scarae Francorum non occurrerunt obviam eis, sed vestigium eorum^q observantes consecuti sunt eos super fluvium, cuius vocabulum est Adarnar^{r.4} in loco, qui dicitur Lihesi^{s.5}. Ibi pugna incepta et valde^t bene finita, auxiliante Domino Franci victores extiterunt; et multitudo Saxonum ibi occisi sunt et^t fugientes cum magno^v contumelio reversi sunt Saxoniam^w.

Et celebravit supradictus^x clementissimus rex natalem Domini in villa^x, quae dicitur Haristallio^z, et pascha similiter. Et inmutavit se^a numerus anhorum in

*779.

DCCLXXVIII^a. Tunc domnus Carolus rex iter peragens partibus Niustriae^b et^c pervenit^d usque in villa^e, quae dicitur Conpendio^f, et tunc iterum revertendo partibus Austriae^g, obtulit se Hildebrandus^h dux

A1, B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.
t) karolus etiam B4. u) saepedicti A1. v) Vindekindi A1; uuidokindi corr.-kingi B1; suadente uuidichindo B2; unithochindi B4; VVitigingi B5; uuidukindo tyrannidi nitente D2; uuidichindi D3. w) et A1. x) rebellarent A1; rebellauerunt B5. D1. y) nuntiatum B1. C2. 3. D1. z) domni C1. 2; deest C3. D3. a) karolo etiam B4; kar. regi C3. D1. b) apud A1. c) Annosiodorum A1; autissiodoro B2; autisiodorum B4.5. C3; authisiodorum D1; autosiod. corr. autisiod. D3. d) Francorum velociter et festinanter A1. e) ad resistendum supradictis saxonibus A1. f) hrenum C1. 2; rhenum C3. g) Diucam A1; diuciam B1; duciam B2; duritiam corr. durentiam B4; Duitiam B5; diutiam C1. 2; diutium C3; diutiam corr. dutiam D1. h) hrenum C1. 2; rhenum C3. i) malitias B4. C2. 3. D1. k) aecclesias B4. C3. D3. l) in sanctimoniales grassati, quod A1; sanctimoniales C3. D; sanctaemon. B4. C1. 2. m) numerandi C3. D3. n) karoli etiam B4. o) rheno A1. C3; hreno C1. 2. p) Longenehi A1; longenehi B4; Longenehi B5; logene in C1. 2; lingonem C3; loinahli D1; loginahli D3. q) ipsorum A1. r) adarnia B4; adarnah C3. s) liesi B4. D1. 2; liesv D3. t) deest C3. D3. u) occisa, et reliqui A1. v) magna contumelia A1. B4. C3. D. w) in Sax. reu. sunt A1. x) deest B4. C3. D3. y) v. q. dic. desunt D3. z) Haristallio A1; heristellio B2; Haristallio B5. a) inmutatus est C3. 779. a) DCCLXXVIII. B1. b) niustriae corr. austriae D3. c) deest C3. D3. d) peruenierunt in A1. e) uillam D. f) Conpendium A1. g) Austrasiae B5; austris D1. h) hittibrandus D3.

1) Auxerre. 2) Deutz. 3) Lahngau. 4) Eder. 5) Leisa.

rerum feliciter in Hispaniaⁿ gestarum in corde regis obnubilavit.

Interea¹ Saxones velut occasionem nacti^o sumptis armis ad Rhenum^p usque profecti sunt. Sed cum annum traicere non possent, quicquid a Diutia civitate usque ad fluenta^q Mosellae vicorum villarumque fuit, ferro et igni^r depopulati sunt. Pari modo sacra profanaque pessumdata; nullum aetatis aut sexus discrimen ira hostis fecerat², ut liquido appareret, eos non praedandi, sed ultionem^s exercendi gratia Francorum terminos introisse. Cuius rei nuntium cum^t rex apud Autisiodorum^u civitatem accepisset, extemplo^v Francos orientales^w atque Alamannos ad propulsandum hostem festinare iussit. Ipse ceteris^x copiis dimissis Heristallium^y villam, in qua hiemare constituerat, venit. At Franci et Alamanni, qui contra Saxones missi erant, magnis itineribus ad eos ire contendunt, si forte in finibus suis eos invenire possent. Sed illi iam re peracta revertebantur ad sua. Quorum vestigia secuti^z, qui a rege missi fuerunt^a, in pago Hassiorum^{*} super fluvium Adernam iter agentes invenerunt^b eosque statim in ipso fluminis vado adorti tanta strage ceciderunt^c, ut ex ingenti multitudine ipsorum vix pauci domum fugiendo^d pervenisse dicantur.

*779.

DCCLXXVIII. At rex de Heristallio^a, ubi hiemaverat et ubi natalem Domini ac sanctum pascha celebraverat, prima veris temperie movens Compendium^b venit. Et cum inde peracto, propter quod venerat, negotio³ revertisset^c, occurrit ei Hildibrandus^d dux Spolitinus^e cum magnis muneribus

*) In Baddanfeldun E 8.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

n) in inspania 2; in hyss. 7. o) nacti 3. 6. p) renum 3. q) fluentem 1. 2. 6. 7. r) igne 3.
a) ultione 6. 7. t) nuntium rex . . . cum accepisset 3 (non 5). u) autisiodorum 3;
autisiodorum 6. 7. v) exemplo 1; extemplo 3. 6. 7. w) orient. francos 6. 7.
x) caeteris 1. 2. 6. y) heristallium 7. z) sequuti 1. 2. a) fuerant 6. 7. b) rep-
pererunt 3. 5. c) ceciderunt 3. d) fuendo 1. 2.

779. a) heristallio 2. b) compedium 1. c) reuerteretur 3. 5. d) hilde-
brandus 2. 3. 7. e) spoliitanus 3. 7; spoletanus 8.

1) *Ann. Fuld.* 778: Interea Saxones . . Francorum terminos . . ferro et igni devastant. 2) *Cf. Tac. Ann. I*, 51: non sexus non aetas miserationem attulit: profana simul et sacra . . solo aequantur; *et Liv. XXI*, 15: vix ullum discrimen aetatis ira fecerat (*M.*). 3) *Cf. Transl. Marc. et P.* 2: peracto, propter quod venerat, negotio (*D.*).

Spolitinusⁱ cum multa munera^k in praesentiam^l supradicti^m magni regis in villa, quae vocatur Virciniacum^{n.1}.

A. Marb.
et Laur.

Et² fuit sinodus^o in villa nuncupantem^p Duria, et iter peractus est^q partibus Saxoniae. Ad Lippeham^{r.3} transitur^s Renus^t fluvius, et Saxones voluerunt resistere in loco, qui dicitur Bohholz^{u.4}; auxiliante Domino non praevaluerunt, sed abinde fugientes reliquerunt omnes firmitates eorum. Et Francis aperta est via, et introeuntes in Westfalaos^v et conquisierunt^w eos omnes; reliqui, qui ultra Wisora^x fuerunt, cum se iunxisset domnus Carolus^y rex ad locum, qui dicitur Medofulli^{z.5}, ibi dederunt obsides et deinde^a sacramenta firmantes. Et tunc reversus est suprascriptus^b gloriosus rex in Francia^c.

Et celebravit natalem Domini in Wormatiam^d civitatem et pascha similiter. Et^e inmutavit se numerus annorum in

780.

A. Laur.

DCCLXXX. Tunc⁶ domnus Carolus^a rex iter peragens

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
i) Spoletanus A 1; spoletanorum B 2; spoletanus B 4. 5. C 3. D 3. k) multis muneribus A 1. B 2 (omisso multis). C 3. D. l) praesentia A 1. B 5. D 1. m) deest A 1. C 3. D 3. n) Viraniacum A 1; uiriniacum B 4. C 3; ircin. D 3. o) synodus A 1. B 5. C. p) quae dicitur A 1; nuncupantem corr. que nuncupatur B 4; nuncupante C 1. 2. D 1; nuncupata D 3. q) peregrit A 1. D 3; actum est B 1; peractum est D 1. r) lippam B 2; lipeam B 4; lippeam C 1. 3. D 1; lippiam C 2. s) transito A 1. C 3; transitu B 1. C 1. 2; transitu corr. transitur B 4; transitus D 1; tr. R. fl. désunt D 3. t) Rheno flumine A 1; runis corr. reni B 4; hrenus C 1. 2; reno fluio C 3. u) Buchholz A 1; buhholt B 1; buochol B 2; bohhot B 4; Bothslotz B 5; boeholz C 3; bohholz D 1; hohholz D 2; bohholz D 3. v) Vestualahos A 1; -faluos B 1. 4; -faluos B 2; -faelos B 5; -faloos C 1. 2; -falos D 3. w) conquesierunt B 1. D 3. x) Vuimore A 1; deest B 1; unisaram B 2; unisoram B 4. C 3. D 3. y) karolus etiam B 4. z) Medofulli A 1; mediofalli B 4; Mediofulli B 5; medofolli C 2. a) dein A 1; denuo B 1; de B 4. b) deest C 3. D 3. c) franciam A 1. B 2. 4; frantia C 2; frantiam C 3. D 3. d) uuormatia ciuitate A 1. B 2. D 3; unarmatiam B 4; uormatiam B 5. D 1. e) anno domini C 3.
780. a) karolus etiam B 4; carolus etiam C 2.

1) Verzenay prope Reims. 2) Ann. Guelferb. 779: Mai campus ad Dura; Ann. Lauresham.: Carlus rex iterum in Saxonia usque ad fluvium Wisaraha, et Saxones pacificati dextras et obsides dederunt. Ann. Petavianos abhinc a nostris pendere equidem existimo. 3) Ad confluentes Lippiæ et Rheni; cf. Simson, 'Jahrb. Karls d. Gr.' II, Excurs II. 4) Bockholt ad fluvium Aa e septentrionali parte urbis Wesel. 5) Mid-uffuli (= Mittel-Uffeln) hoc nomen legendum esse Wippermann, 'Beschreibung des Bukkigaus' (1859), probare studuit; quem Förstemann, Oesterley, Mühlbacher, secuti sunt. At nomen non Miduffuli, sed Miduffuli sive Medofulli scribitur, i. e. Metfülle, loco fortasse propter mellis copiam datum. Locus, qui secundum annales retractatos ad Wisoram situs fuisse videtur, non iam exstat; cf. Abel-Simson 335. 6) Ann. Lauresham. 780: Domnus rex Carlus perrexit iterum in Saxonia . . et pervenit usque ad fluvium magnum Heilba (Ann. Mosell. Albeha); . . . divisitque ipsam patriam . . . nec non et Winidorum . . . multitudo credidit.

in villa Wirciniaco. Quem et benigne^f suscepit et muneribus donatum in ducatum suum remisit.

Ipse animo ad Saxoniam expeditionem intento¹ Duriam venit habitoque iuxta morem generali conventu Rhenum^g in eo loco, qui Lippeham^h vocatur, cum exercitu traiecit. Cui cum Saxones in quodamⁱ loco, qui Buocholt^k vocatur, vana spe² ducti resistere temptarent, pulsifatigatiquel^l sunt. Et rex Westfalarum^m regionem ingressus omnes eos in deditionem accepit. Inde ad Wisuram veniens castris positus in loco nomine Midufulli stativa per aliquot dies habuit³. Ibi Angrariiⁿ et Ostfalai^o venientes et obsides dederunt et sacramenta iuraverunt. Quibus peractis rex trans Rhenum^p Wormaciam^q civitatem in hiberna se recepit.

780.

DCCLXXX. Inde, cum primum temporis oportunitas adridere^a visa est, iterum cum magno exercitu Saxoniam

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

f) Quem benignissime 3. 4. 5. g) renum 3. h) lippehan 2; lippeham 3; lippiam 6; lippia 7. i) eo 6. 7. k) bocholt 8. l) fagatique 1; fatigatique 7. m) uuestfalarum 3. 6; westualorum 7; uuestfalos 8. n) angarii 2; angarios 8; ungarii 3. 5. o) ostfalhos 8. p) renum 3. 6. q) uuormatiam 3. 7.

780. a) arrid. 3. 6. 7.

1) Cf. *infra* 824: ad expeditionem . . . animo intento (*D.*). 2) Cf. *V. Kar.* 14: vana spe inflatus (*D.*). 3) Cf. *Liv. XXII*, 9: ibi per dies aliquot stativa habita, et *infra* 808. 810. 815. (*M.*)

ad disponendam Saxoniam ad Eresburgum^b pervenit et inde ad locum, ubi Lippia consurgit, ibique synodum^c tenens. Inde iter peragens partibus Albiae^d fluvii, et in ipso itinere omnes Bardongavenses^{e.1} et multi de Nordleudi^{f.2} baptizati sunt in loco, qui dicitur Orhaim^g, ultra Obacro^h fluvio. Et pervenit usque ad supradictum fluvium, ubi Ora^{i.3} confluit in Albia^k; ibique omnia^l disponens tam Saxoniam^m quam et Sclavos, etⁿ reversus est supradictus praeclarus rex in Francia^o.

Tunc sumpto consilio, ut iter perageret orationis causa^p partibus Romae, una cum uxore sua domna Hildegarda^q regina. Et celebravit natalem Domini in Papiam^r civitatem. Et inmutavit se numerus annorum in

781.

A. Laur. DCCLXXI. Et^a supradictum iter peragens celebravit pascha in Roma. Et ibi baptizatus est domnus^b Pippinus, filius supradicti domni^b Caroli^d magni regis, ab Adriano^f papa, qui et ipse eum de sacro fonte suscepit; et duo filii supradicti domni Caroli^d regis uncti^h sunt in regemⁱ a supradicto pontifice, hi sunt domnus Pippinus et domnus Hludowicus^k reges^l, domnus Pippinus rex in Italiam et domnus Hludowicus^m rex in Aquitaniamⁿ. Et inde revertente domno Carolo^d rege, Mediolanis^{o.4} civitate^p pervenit, et ibi baptizata est filia eius domna Gisola^q ab archiepiscopo nomine Thoma^{r.5}, qui et ipse eam a sacro baptismo^s manibus suscepit. Et ab inde^t reversus est in Franciam^u.

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

b) aeresburgum B 1. C 1. D 1. 3; heresburgh B 2; Heresburg B 5; heresburgum C 3. c) synodum B 1. D 1. 3. d) ad aluiam fluvium B 2. e) Bardoganenses A 1; Bargengauenses B 5; lardongauenses C 3. f) Nordlendis A 1; nordliudis B 2; Nortlendi B 5; nordleudi D 1; nortelendi D 3. g) Orcheim A 1; horheim B 2; orahim B 4; orthaim D 1. h) obacrum fluvium A 1. B 2. C 3; obacero C 1. i) iora B 2; bra B 4. k) albiā A 1. B 4. l) ibi omnia A 1; ibi omniaque B 1. D 1 (?). m) Sclauoniam quam Saxoniam A 1. n) deest A 1. C 3. D 1. o) franciam A 1. B 2. C 3. D; frantiam B 4; frantia C 1. 2. p) causae B 1; causę corr. causa C 1. q) hildegarda B 2. D 3; hildigarda C 1. 2. r) papia ciuitate A 1. B 2. C. D 3.

781. a) Et Rex Carolus A 1. b) deest A 1. D 3. c) deest A 1. C 2. D 3. d) kar. etiam B 4. e) deest B 4. D 3. f) hadriano B 4. 5. g) deest B 4. C 3; supratitulati D 3. h) uncti A 1. B 5. C. D 3. i) reges A 1. B 5. C 3. k) Loduovicus A 1; ludouicus B 2; ludouicus B 4; hludouicus B 5. C 3; hlodouicus D 1. 3. l) reges — Hlud. desunt A 1. m) hludouicus B 4. 5. C 3; hlodouicus D 1. 3. n) aquitania A 1. B 4. D 1; equitania D 3. o) mediolanum A 1. B 2; Mediolanii B 5. p) ciuitatem A 1. D 3. q) Gistola A 1; gisla B 2. D 1; Ghisla B 5. r) Dioma A 1. s) baptisate B 1; fonte B 2. 4. 5. D 3. t) inde rex karolus D 3. u) frantiam C 1. 2.

1) Incolae pagi Bardengau in sinistra ripa Albis circa vicum Bardowiek prope Lüneburg siti. 2) I. e. Saxonibus Transalbanis. 3) Ohre. 4) Mailand. 5) Qui sedit 759—783.

profectus est transiensque per castrum Eresburgum^b ad fontem Lippiae^c venit, ubi castrametatus per aliquot dies moratus est. Inde ad orientem itinere converso ad Ovaccrum^d fluvium accessit. Cui cum ibi omnes^e orientalium partium Saxones, ut iusserat, occurrissent, maxima eorum multitudo in loco, qui Orheim^f appellatur, solita simulatione baptizata est. Profectus inde ad Albiam castrisque in eo loco, ubi Ora^g et Albia confluunt, ad habenda stativa conlocatish^h tam ad resⁱ Saxonum, qui citeriorem, quam et Sclavorum, qui ulteriorem fluminis ripam incolunt, componendas operam impendit; quibus tunc pro tempore ordinatis atque dispositis in Franciam reversus est.

Initoque consilio orandi ac vota solvendi causa Romam statuit proficisci sumptisque secum uxore ac liberis sine mora in Italiamⁱ profectus est celebravitque natalem Domini Ticenik^k atque ibi residuum hiemis manendo complevit^l.

781.^a

DCCLXXXI. Inde Romam veniens honorifice ab Adriano^b papa susceptus est. Et cum ibi sanctum pascha celebraret, baptizavit idem pontifex² filium eius Pippinum unxitque eum^c in regem. Unxit etiam et Hludowicum^d fratrem eius; quibus et coronam inposuit^e. Quorum maior, id est Pippinus, in Langobardia^f, minor vero, id est Hludowicus^g, in Aquitania rex constitutus est. Rege vero Roma digresso ac Mediolanum. veniente Thomas eiusdem urbis archiepiscopus^h baptizavit ibi filiam eius nomine Gislam et de sacro fonte suscepit. Quibus gestis in Franciam reversus est.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8).

b) eresburgum 6; eresburg 8. c) lyppia 8. d) ita 8; ouacrum 1—7. e) omnium 3. 5. f) horheim 7. g) hora 3. 7. h) colloc. 3. 6. 7. i) in italia 1. 2. k) ticini 3. 6. 7; ticinensem 8. l) hiemis mansit 3. 5.

781. a) hic annus deest 8. b) hadriano 1. c) deest 3. d) hludewicum 1. 2. 3; ludeuicum 6. 7. e) impos. 2. 3. 6. f) longob. 6. 7. g) hludew. 1; ludeu. 6. 7. h) episcopus 3. 4 (non 5).

1) *Ann. Fuld.* 780: dispositisque tam Saxonum quam Sclavorum rebus. 2) *Ibid.* 781: Pippinus . . baptizatus ab A. pontifice, a quo et ipse et frater eius Hl. uncti sunt in reges.

Et tunc¹ missi sunt duo missi ab apostolico supradicto, hi sunt Formonsus^v et Damasus^w episcopi, ad Tassilonem^x ducem una cum missis domni regis Caroli^y his^z nominibus: Riculfum^a diaconem^{b.2} et Eborhardum^c magister^d pincernarum, ad commonendum et contestandum, ut reminisceret^e priscorum sacramentorum suorum et ut non aliter faceret, nisi sicut^f iureiurando iam dudum promiserat ad partem^g domni^h Pippiniⁱ regis et domni Caroli^k magni regis vel^l Francorum. Et tunc consensit Tassilo^m dux Baioariorum, ut sumptos obsides a domno rege Carolo et tunc ad eius veniret praesentiam; quod et domnus praefatus rex non rennuitⁿ. Et

A. Laur. coniungens se supradictus dux in praesentiam piissimi regis ad WORMATIAM^o civitatem, ibi renovans sacramenta et dans duodecim obsides electos, ut omnia conservaret, quicquid domno Pippino^p regi iureiurando promiserat in causa supradicti domni Caroli^q regis vel fidelium suorum; qui et ipsi obsides recepti sunt in CARISIACUM^r villa de manu Sinberti^s episcopi³. Sed non diu praefatus dux Tassilo promissiones, quas fecerat, conservavit.

Et celebravit domnus gloriosus praedictus^t rex natalem Domini in supradicta villa^u Carisiacum^v et^w 782 Apr. 7. pascha similiter. Et^x inmutavit se numerus annorum in

782.

A. Laur. DCCLXXXII. Tunc domnus Carolus^a rex iter peragens, Renum^b transiens^c ad Coloniam et synodum^d tenuit, ubi Lippia^e consurgit; ibique omnes Saxones ve-

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

v) formosus B 2. D 1. w) Damansus A 1. x) Tassilonem *abhinc semper* A 1; tassilonem C 2; tessilonem D 3. y) caroli regis A 1. B 1; karoli *etiam* B 4. z) scilicet Rich. A 1; hi sunt C 3. a) Richolfus A 1; siculfo B 2; ricolfus C 3; ruculfum D 3. b) diaconus A 1. C 3; capellano B 2; diaconum C 2. c) Eberhartus A 1; enuardo B 2; eberaldum B 4; heborhardus C 3. d) munere Pincernario A 1; magistro B 4. C 2; magistrum D. e) reminisceret A 1. D 1. f) ut A 1. D 3. g) ad p. *desunt* D 1. h) domni — et *desunt* D 3. i) pippini D 1; *ita abhinc semper*. k) karoli *etiam* B 4. l) *deest* A 1. C 3. D 3. m) tesilo D 3. n) renuit A 1. D 1. o) uuormaciam B 1; uuarnatiam B 4; uurnaciam B 5. C 1; uurnatiam C 2. D 1; uurnaticam D 3. p) pippino A 1. B 4. D 3. q) karoli *etiam* B 4. r) Carisiaca A 1. s) Simberti A 1; de manus ingberti B 4; sub manus imberti C 3. t) praed. glor. A 1; *deest* C. u) ciuitate A 1. v) Carisiaca A 1; carisiaco. B 2. 5. C 3. w) et p. *sim. desunt* C 3. x) anno domini C 3.

782. a) karolus *etiam* B 4; carolus *etiam* C 2. b) R. tr. *desunt* A 1; rhenum B 2. C 3; hrenum C 1. 2. c) pertransiens C 3. D 3. d) sinodum B 2. 4. D 1. e) lippa B 2; lyppia D 3.

1) De hac legatione iam Romae inter regem et papam convenisse in annalibus rescriptis traditur; cf. Mühlbacher nr. 236 a, Abel-Simson 382. 2) Postea archiepiscopum Mogontiacensem (787—813); qui forsitan horum annalium (usque ad a. 795.) auctor fuerit. 3) Ratisbonensis (756—791).

168.

Sed *cum Romae esset, convenit inter ipsum atque Adrianumⁱ pontificem, ut simul legatos mitterent ad Tassilonem ducem Baioariae^{k. 1}, qui eum commonerent de sacramento, quod Pippino regi et filiis eius ac Francis iuraverat, scilicet ut subiectus et obediens^l eis esse deberet^m. Electi ac directi sunt in hanc legationem de parte pontificis Formonsusⁿ ac Damasus episcopi et de parte regis Richolfus^o diaconus atque Eburhardus^p magister pincernarum. Qui cum, ut iussi erant, cum^q memorato duce locuti^r essent^s, in tantum cor eius emollitum est, ut diceret, se statim velle ad regis properare praesentiam, si sibi tales obsides dentur^t, sub quibus de sua salute dubitare nulla sit necessitas. Quibus datis sine cunctatione apud Wormaciam^u ad regem venit, sacramentum^v, quod iubebatur, iuravit^v, obsides duodecim, qui imperabantur, sine mora dedit; quos Sindbertus^w, Reginensis^x episcopus de Baioaria, in Carisiaco ad conspectum regis adduxit. Sed idem dux domum reversus non diu in ea, quam promiserat, fide permansit. Rex autem in eadem villa hiemem transiens^y et natalem Domini et pascha eodem in loco^z celebravit.

782.

DCCLXXXII. Aestatis initio, cum iam propter pabuli copiam² exercitus duci poterat, in Saxoniam eundum et ibi, ut in Francia quotannis solebat, generalem conventum habendum censuit. Traiectoque apud Coloniam Rheno^a, cum omni Francorum exercitu ad fontem Lippiae^b venit, et castris positisc, per dies non paucos ibidem

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

i) hadrianum 1. 2. k) baioariae ducem 1. 2. l) obediens 2. 3. 6; obediens 7. m) subiectus eis esset et obediens 3. 4. 5. n) formosus atque damasius 7. o) ricolphus 3; ricolphus 6. p) eberhardus 1. 7. q) commemorato duci 3. (4.) 5. r) locuti 1. 2. s) fuissent 3. (4.) 5. t) dentur obsides 3. 4 (non 5). u) uuornatiam 2. 7. v) sacram. quod iub. iur. *desunt* 1. w) sindberdus 1. x) regnensis 7. y) transiens 1. 6. z) in loco eodem 3.-7.

782. a) reno 3. b) lyppia 8. c) ibi pos. 3.

1) *Ann. Fuld.* 781: Tassilo dux Baioariae . . . apud Wormaciam . . . subiectionis fidem facit, honorifice remissus ad sua. 2) *Caes. de b. Gall. II*, 2: inita aestate . . . cum primum pabuli copia esse inciperet (*M.*).

nientes, excepto rebellis^f Widochindus^g. Etiam illuc convenerunt Nordmanni^h missi Sigifridiⁱ regis, id est Halptani^k cum sociis suis; similiter et Avari illuc convenerunt, missi a cagano et iugurro^l. Ibi peracto placito reversus est domnus Carolus^m rex in Franciam.

A. Laur. Et cum reversus fuisset, statim iterum Saxones solito more rebellati sunt, suadente Widochindusⁿ. Et ignorante hoc domno Carolo^m rege, misit missos suos Adalgisum^o et Gailonem^p atque Woradam^q, ut moverent exercitum Francorum et Saxonum super Sclavos paucos, qui rebelles fuerant^r. Et supranominati missi in via audientes, quod Saxones rebellati fuissent^s, coniungentes supradictam scaram, irruerunt^t super^u Saxones et nullum mandatum exinde fecerunt domno Carolo^m regi^v. Et commiserunt bellum cum Saxonibus; et fortiter pugnantes et multos Saxones interimentes^w victores extiterunt^x Franci¹. Et ceciderunt ibi duo ex ipsis^y missis, Adalgisus^y et Gailo^z, **p.* in monte, qui dicitur Sündal^{a. 2}.

A1. B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

f) rebelle A1. C3. D1. 2. g) Vindikinde A1; uuidoehindus B2; Wittikingo B5; uuidoehindis C3; uuidoehindo C3; uuidoehindo D1; uuidoehindo D2; iuidoehindus D3.
h) Postlimani A1; nortmannorum B2; Nortmanni B5; nortmani D1; northmanni D3.
i) Sifridi A1; godefridi B2; sigifredi B4. C1. 2; sygefridi C3. k) Halbdani A1; altdeni B2; haltoni B4; halpdan C1. 2; alptam C3; haltani D1; halpdani D2.
l) Vigerio A1; Vigurro B5; iugurto C3; iugurno D1. in) karl, etiam B4. u) Vindekindo A1; uuidoehindo B1. 2; uuidoehundo B4; uuidoehindo C3; iuidoehindo D3.
o) adalghisum B1. 5; adalgysum C3. p) Algonem A1; geilonem B2; uuailonem B4; gaylonem C3; galonem D1; gaiolonem D3. q) conradum B2. r) fuerunt A1.
s) rebellassent A. B2. D1. t) irruerunt A1. D3. u) in A1. v) rege B1.
w) interementes B1. C1. 2. x) extitere A1. y) adalgysus C3. z) geilo B2; gaylo C3. a) Sündal A1; sundal B1; sumptdal D1; sundtal D2; siimptal D3.

1) De hac victoria sententiae inter se dissident; cf. Abel-Simson 430 sq.

2) Sündel, quo nomine tunc omnes in dextra ripa Wisorae montes inter oppida Hameln et Minden siti significabantur.

moratus est. Ubi¹ inter cetera negotia etiam legatos^d Sigifridi regis Danorum, et quos ad se^e Caganus^f et Iugurrus^g principes Hunorum velut pacis causa miserunt, et audiuit et absolvit.

Cumque conventu completo trans Rhenum in Galliam se recepisset, Widokindus^h, qui ad Nordmannosⁱ profugerat, in patriam reversus vanis spebus Saxonum animos ad defectionem concitavit. Interea regi adlatum^k est, quod Sorabi Sclavi, qui campos inter Albim^l et Salam interiacentes² incolunt, in fines Thuringorum^m ac Saxonum, qui eis erant contermini³, praedandi causa fuissent ingressi et direptionibus atque incendiis quaedam loca vastassent. Qui statim accitis ad se tribus ministris suis, Adalgisio camerarioⁿ et Geilone comite stabuli et Worado comite palatii, praecepit, ut sumptis secum orientalibus Francis atque Saxonibus contumacium Sclavorum audaciam quanta potuissent^o celeritate conprimerent. Quicum iussa facturi Saxoniae fines ingressi fuissent, compererunt Saxones ex consilio Widokindi^p ad bellum Francis inferendum esse praeparatos^q; omissoque itinere, quo ad Sclavos ituri erant, cum orientalium Francorum copiis ad locum, in quo Saxones audierant congregatos, ire contendunt. Quibus in ipsa Saxonia obviavit Theodericus comes, propinquus regis, cum his copiis, quas audita Saxonum defectione raptim in Ribuarum congregare potuit. Is^r festinantibus legatis consilium dedit, ut primo per exploratores^t, ubi Saxones essent vel quid apud eos ageretur, sub quanta fieri posset celeritate cognoscerent, tum, si loci qualitas pateretur, simul eos adorirentur. Cuius consilio conlaudato una cum illo usque ad montem, qui Suntal^s appellatur, in cuius septentrionali latere Saxonum castra erant posita, pervenerunt. In quo loco cum Theodericus^t

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

d) legatis 1. 2. e) ad se *desunt* 2. 6. f) kaganus 3. g) iugurgus 8. h) uuidi-kindus 3; uuidocindus 7; uuidukindus 8. i) nordmannos 1; nordm. *corr.* norm. 2; nordom. 7; normanorum 8. k) allatum 3. 6. 7. l) albino 1; albin 3. m) turing. 3. 6. n) cam. suo 6. 7. o) possent 3. p) uuiduk. 1. 2. 7. 8; uuidik. 3. q) paratos 3. 7. r) His 3 (*non* 5). s) suntal 2; sultal 6. t) teoder. 6.

1) *Ann. Fuld.* 782: Ubi ad eum venerunt missi S. r. Danorum . . . , missi quoque Hunorum, . . . Quibus auditis atque dimissis . . . 2) *Cf. Liv. XXI*, 30: campum interiacentem Tiberi ac moenibus Romanis (*M.*). 3) *Cf. V. Kar.* 11: Baiariis ab oriente contermini, *et Tac. Germ.* 36, *Ann. III*, 45 (*M.*). 4) *Cf. Vell. II*, 112, 5: per exploratores, ubi hostis esset, cognoscerent (*M.*).

Hoc audiens domnus Carolus^b rex una cum Francis, quos sub celeritate coniungere potuit, illuc perrexit et pervenit usque ad locum, ubi Alara^{c.1} confluit in Wisora^d. Tunc omnes Saxones iterum convenientes subdiderunt se sub potestate supradicti domni regis et reddiderunt omnes malefactores illos^e, qui ipsud^f rebellium maxime terminaverunt², ad occidendum IIII^gD; quod ita et factum est³, excepto^h Widochindoⁱ, qui fuga lapsus^k est partibus Nordmanniae^l. Haec omnia peracta reversus est praefatus domnus rex in Francia^m.

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

b) karolus *etiam* B 4. c) alacra D 3. d) unisara B 2; unisoram C 3; iunsora D 3. e) illos rebelles, et occiderunt, excepto A 1. f) ipsum B 4. C 3. D 1. 3. g) quattuor milia D 1. 3. h) excepto — est *desunt* D 3. i) Vindikindo A 1; uuidoehindum B 1; uuidoehindus B 2; uuidoehindo C 3. k) elapsus A 1. l) nordmanniae B 2. 4. C 3. D 3. m) franciam A 1. B 2. 4. C 3. D 3.

1) Aller. 2) I. e. in contione gentis sciverant. 3) Omnes occisos esse negant W. de Bippen, 'Deutsche Zeitschrift f. Geschichtswiss.' 1889 I, 75 sqq. et Fr. Dieck, Progr. Gymnasii Verdensis 1894; in numero mendum esse Ulmann l. c. arbitratur.

castra posuisset, ipsi, sicut cum eo convenerat^u, quo facilius montem circumire^v possent, transgressi Wisuram^w in ipsa fluminis ripa castra posuerunt. Habitoque inter se conloquio^x veriti sunt, ne ad nomen Theoderici^y victoriae fama transiret, si eum in eodem proelio secum haberent¹. Ideo^z sine illo cum Saxonibus congredi decernunt, sumptisque armis non quasi ad hostem in acie stantem, sed quasi ad^a fugientium^b terga insequenda spoliisque diripienda, prout quemque velocitas equi sui tulerat², qua Saxones pro castris in acie stabant, unusquisque eorum summa festinatione contendit. Quo cum esset male perventum, male etiam pugnatum est; nam commissio^c proeliod³ circumventi a Saxonibus, paene^e omnes interfecti sunt. Qui tamen evadere potuerunt, non in sua⁴, unde profecti sunt, sed in Theoderici^y castra, quae trans montem erant, fugiendo pervenerunt. Sed⁵ maior Francis quam pro^f numero iactura fuit, quia legatorum duo, Adalgisus et Geilog, comitum quattuor aliorumque clarorum atque nobilium usque ad viginti interfecti, praeter ceteros^h, qui hos secutiⁱ potius cum eis perire quam post eos vivere maluerunt.

Cuius rei nuntium cum rex accepisset, nihil sibi cunctandum arbitratus⁶ collecto festinanter exercitu in Saxoniam proficiscitur accitisque ad se cunctis Saxonum primoribus de auctoribus factae defectionis inquisivit. Et cum omnes Widokindum^k huius sceleris auctorem proclamarent, eum^l tamen tradere nequirent, eo quod is re perpetrata ad Nordmannos^m se contulerat,

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

u) conuenerant 3. 6. 7. v) circuire 3. 6. w) unisaram 6. x) coll. 3. 6. 7.
y) teoder. 6. z) ideoque 3. 5. a) deest 6. 7. b) fugientem 3. 5. c) cum
misso 1. 2. d) p̃lio 3. 6. 7. e) pene 2. 3. 6. 7. f) quam pro desunt 6. 7.
g) geillo 8. h) caeteros 1. 2. 3. i) sequuti 1. 2. k) uuidikindum 3; uuiduk. 8.
l) ipsum 3. 6. m) nortm. 2; northmannorum 8.

1) Haec scriptor secundum relationem a Theoderico factam narrare mihi quidem videtur; vera haud scio an clades propterea acciderit, quod adgredientibus illis, 'sicut cum eo convenerat', auxilium Theoderici in tempore defuit. Quod sine culpa cuiusquam iniquitate loci, quoniam mons interiacebat, factum esse potest.

2) Siquidem amnis eis iterum transgrediendus erat, priusquam ad hostes pervenirent, equorum velocitas vix eis usui fuerit; immo forsitan a Saxonibus in ipso flumine traiciendo oppressi sint. Aliter Abel-Simson 432.

3) Ann. Fuld. 782: conserto cum eis proelio.

4) Nimirum, quoniam fluvius intererat.

5) Cf. Liv. XXI, 59: Sed maior Romanis quam pro numero iactura fuit, quia equestris ordinis aliquot et tribuni militum quinque et praefecti sociorum tres sunt interfecti.

6) Cf. Flor. I, 39: nihil cunctandum ratus (M.).

Et celebravit natalem Domini in villa, quaeⁿ di-
 783 *Mark. 23.* citur Teodone-villa^o, et pascha similiter. Et inmutavit
 se numerus annorum in

783.

A. Laur. DCCLXXXIII. Tunc obiit domna ac bene merita
Apr. 30. Hildegardis^a regina pridie Kal. Mai., quod^b evenit in die tunc
 in tempore vigilia ascensionis Domini. Et domnus rex Ca-
 rolus^c iter fecit partibus Saxoniae, eo quod Saxones
 iterum rebelles fuissent^d, et cum paucis Francis ad
 Theotmalli^{e. 1} pervenit. Ibi Saxones praeparaverunt
 pugna^f in campo, qui^g viriliter domnus Carolus^c rex
 et Franci solito more super eos inruentes^h etⁱ Saxones
 terga vertentes; et Domino adiuvante Franci victores
 extiterunt, et cecidit ibi^k maxima multitudo Saxonum, ita
 ut pauci fugam^l evasissent^m. Et inde cum victoria venit
 suprascriptusⁿ gloriosus rex ad Paderbrunnen^o, ibi con-
 iungens exercitum suum. Et perrexit, ubi iterum^p
 Saxones se coniunxerunt, ad fluvium, cuius vocabulum
 est Hasa^{q. 2}. Ibi iterum pugna inita non minor numerus
 Saxonum ibi cecidit, et auxiliante Domino Franci victores ex-

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

n) qu. dic. *desunt* A 1. o) Theodonis A 1; theodonis uilla B 1; teodone B 4. D 1. 3; Teodonuilla B 5.

783. a) hildegaldis B 4; hildigarda D 2. b) quae erat uigilia A 1. c) karolus etiam B 4. d) rebellarent A 1. e) Theotvvaldi A 1; thietmalli B 2; Teotmala B 5; theodmalli C 3; theodmali D 1; thiotmellie D 2. f) pugnam A 1. B 2. C 3. D 1. g) *deest* A 1. h) irruerunt A 1; irruit B 2; irruentes D 3. i) *deest* A 1; et — uertentes *desunt* B 1. 2. 5. k) *deest* B 1. 2. l) fuga B 2. C 1. 2. D 1; per fugam C 3. m) euasissent B 1. 4. n) praedictus A 1; supradictus C 3. D 3. o) Padenbrun A 1; paderbrunna B 2; Patrisbrunne B 5; paderbrunnam C 3. p) *deest* A 1. q) asa B 2; hasa C 3.

1) *Detmold.* 2) *Haase.*

ceterorumⁿ, qui persuasioni eius morem gerentes tantum facinus peregerunt, usque ad quattuor milia D^o traditi et super Alaram^p fluvium in loco, qui Ferdun^{q.1} vocatur, iussu regis omnes una die decollati² sunt. Huiusmodi vindicta patrata^r rex Theodone-villa in hiberna³ concessit ibique natalem Domini, ibi et pascha more solito celebravit.

783.

DCCLXXXIII. Adridente^a veris temperie, cum ad expeditionem Saxoniam se praeparasset, — nam de omnimoda eorum defectione ad eum perlatum^b fuerat, — priusquam de memorata villa moveret, Hildigardis regina uxor eius decessit II. Kal. Mai. Cuius funeri cum more solemn^c iusta persolveret⁴, in Saxoniam, sicut dispositum habebat, duxit exercitum. Cumque Saxones in eo loco, qui Theotmelli^d vocatur, ad pugnam se praeparare comperisset, ad eos, quanta potuit celeritate, contendit; commissoque cum eis proelio^{e.5} tanta eos caede^f prostravit⁶, ut de innumerabili eorum multitudine perpauci evasisse dicantur. Cumque de loco proeliis ad Padra-brunnon^h se cum exercitu recepisset atque ibi castris positis partem exercitus, quae adhuc de Francia venire debuerat, operiretur, audivit Saxones in finibus Westfalaorumⁱ super fluvium Hasam ad hoc congregari, ut ibi cum eo, si venisset, acie configerent. Quo nuntio commotus adunatis⁷, quae tum ad se venerant quasque ante secum habebat, Francorum copiis ad locum, ubi congregati erant, sine dilatione profectus est congressusque cum eis eadem, qua et prius, felicitate dimicavit. Caesa est eorum⁸ infinita multitudo, spoliaque direpta, captivorum quoque magnus abductus^k est numerus. Inde victor ad orientem iter convertit primoque usque ad

E1. 2, 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

n) caet. 1, 2, 3, 6. o) quingenti 1—7. p) alarum 2; alarum corr. alaram 7.
q) ferdi 1, 8; ferdi (= ferdin) 2; ferdi 3, 6, 7. r) perpetrata 3.
783. a) Arrid. 3, 6, 7. b) perl. ad eum 3. c) sollenni 2; sollempni 3, 6, 7.
d) teotm. 6. e) p̃lio 3, 6, 7. f) cede 3, 6, 7. g) p̃lii 3, 6, 7. h) patherbr. 6.
i) uuestfalorum 3, 6, 7; uuestfalhorum 8. k) adductus 6, 7.

1) Verden. 2) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 782: quorum mors quattuor milium et quingentorum hominum decollatione vindicata est. 3) *Cf. Liv. XXI*, 15: in hiberna Hannibalem concessisse (*M.*). 4) *Cf. Curt. Ruf. VI*, 6, 19; funeri adfuturus . . . ut iusta fratri persolveret (*M.*). 5) *Ann. Fuld.* 783: Carlus Saxones duobus magnis proeliis vicit. 6) *Cf. Curt. Ruf. III*, 11, 14: ingenti caede prosternunt, *IV*, 15, 10: ingenti caede prostratos (*M.*). 7) *Cf. Fragm. Bern. (SS. XIII, 30)* 783: adunatoque et aucto exercitu. 8) *Ann. Fuld.* 783: inmensa eorum multitudine interfecta. Eodem anno rex Fastradam duxit uxorem.

titerunt. Et^a iter peragens iamdictus domnus^r Wisoram^s fluvium transiit, ad Albiam^t fluvium usque pervenit; et
A. Laur. inde reversus praefatus magnus rex in Franciam.

Et in eodem anno obiit bonae memoriae domina Berta^u re-
Iul. 12. gina III. v Id. Iul. Et cum WORMATIAM^w pervenisset domnus
 rex Carolus, sociavit sibi in matrimonium domina^x Fastradaney
 regina^z.

Et celebravit natalem Domini in villa, quae dicitur
 784 *Apr. 11.* Haristallio^a, et pascha similiter. Et inmutavit se nu-
 merus annorum in

*784.

DCCLXXXIII. Et tunc rebellati sunt^a iterum
 Saxones solito more et cum eis pars aliqua Frisonum^b.
A. Laur. Tunc deinde domnus Carolus^c rex iter peragens Renum^d
 transiit ad Lippiaham^e et ingressus est Saxoniam cir-
 cuiendo^f et vastando, usque quod^g pervenit^h ad Hu-
 culvi^{i. 1.} Ibi consilio inito, eo quod nimium inundationes^k
 aquarum fuissent, ut per Toringiam^l de orientale^m parte
 introisset super Ostfalaosⁿ et filium suum domnum Car-
 olum^o dimisisset una cum scara contra Westfalaos^p;
 quod et ita factum est. Domnus rex Carolus^q perrexit
 per Toringiam^r usque ad fluvium Albiam et inde ad
 Stagnfurd^{s. 2} et inde ad Scahiningi^t; ibique conven-
 tionem^u factam reversus est in Franciam^v supradictus
 gloriosus rex.

Westfalai^w vero voluerunt se congregare ad Lip-

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
 q) Tunc dictus A 1. r) domnus rex A 1. C 3; rex B 2. s) Vuiseram A 1. B 5;
 uuisaram B 2; iuisoram D 3. t) albiu B 4. D 1. u) berth A 1. v) quarto
 A 1. B 1. 4. w) uuormaciam B 1; garmatiam B 4; uurmariam B 5. C 1. D 1: uurma-
 tiam C 2. x) nam A 1. C 3. y) fastradam A 1. B 2. D 2; fastradanam C 3.
 z) reginam A 1. B 2. C 3. a) Haristallo A 1; heristellio B 2; Aristallo B 5.
 784. a) rebellauerunt A 1; rebellauerunt D 1. b) fresonum B 2. D 1; frisorum
 B 4; Frixonum B 5; fresionum C 3; forisonum D 3. c) karolus etiam B 4. d) rhe-
 num A 1. C 3; hrenum C 1. 2. e) lippiam A 1. B 1. C 3; lippiaham B 4; lippiam D 3;
 lippiaham *Fragm. Bern. (SS. XIII, 130).* f) circueundo A 1; circumeundo B 2. g) deest
 A 1. D 3. h) deest A 1. i) Huculum A 1. k) inundaciones B 1. C 1. l) Thu-
 ringiam A 1; turingiam B 2; thoringiam B 4; toringam C 1. 2; durringiam C 3.
 m) orientali A 1. B 2. 4. C. n) Ostualaos A 1; hostfalaos B 2. D 1. o) karolum
 C 2. 3. D 1. 3. p) VVestualos A 1; Westfalos B 5; uustfalaos C 2; uustfalaos D 1.
 q) karolus C 2. 3. D 1. 3. r) turingiam A 1. B 2; toringam B 1. C 1. 2; durringiam D 3.
 s) Stain- A 1; tagn- B 2; stang- B 4. C 3. D 1; -furt A 1. D; -frud B 1; -pfurd B 2;
 -furdt B 4; -ford C 3. t) Schalingi A 1; scaininge B 2; scangi B 4; scainingi D 1. 3;
 u) conuentione facta A 1. B 4. C 3. D 1. v) frantiam C 2. D 1. 3. w) VVestuali A 1;
 uestfalai B 4; Westfali B 5.

1) Oppidum Petershagen, olim Hockeleve, nomen hodiernum una
 cum iure civitatis sortitum. P. 2) Steinfurt vicus olim ad fluvium
 Ohre situs; Abel-Simson 471, n. 8.

Wisuram¹, deinde usque ad^m Albiam cuncta devastando peragravit.

Inde reversus in Franciam duxit uxorem filiam Radolfiⁿ comitis natione Francam¹, nomine Fastradam, ex qua duas filias procreavit. Eodem anno defuncta est bonae memoriae mater² regis Bertrada^o IIII. Id. Iul. Ipse in Heristallio^p villa ibidem hiematurus consedit ibique natalem Domini ac sanctum pascha celebravit.

*784.

DCCLXXXIIII. Cum primum oportunitas temporis advenit, ad reliquias belli Saxonici conficiendas³ rex animo intento cum⁴ exercitu in loco, qui Lippeham^a vocatur, Rhenum^b traiecit et vastatis Westfalaorum^c pagis venit ad Wisuram^d. Cumque in eo loco, qui Huculbie dicitur, castris super fluvium positus consedisset, vidit se in aquilonales Saxoniae partes, sicut statuerat, propter nimias aquarum inundationes, quae tum subito ex iugitate pluviarum⁵ acciderant, transire non posse. Idcirco iter in Thuringiam^f convertit et filium suum Karlum^g cum parte⁶ exercitus in Westfalaorum^h finibus sedere iussit. Ipse⁷ per Thuringiamⁱ iter faciens venit in campestria Saxoniae, quae Albi atque Salae fluminibus adiacent, depopulatisque orientalium Saxonum agris ac villis incensis⁸ de Scahningi^k — hoc loco nomen erat¹ — in Franciam regressus^m est.

Karlusⁿ vero filius eius, cum ei iter agenti in pago

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

l) uisuram 6.
p) eristalli 8.

m) deest 6. 7.

n) radulfi 3; radoldi 6.

o) bertrada 3. 6.

784. a) lippeam 3. 6; lippea 7. b) renum 2. 3. 5. c) uuestfalaorum 3. 6. 7; uuestualorum 8. d) uisuram 7. e) uculbi 8. f) turingiam 3. 6. 7. g) karlolum 1; karolum 2. 3. 7; carolum 6. h) uuestfalaorum 3. 5. 6. 7; uuestualorum 8. i) thoringiam 2; turingiam 3. 5. 6. 7. k) scaningi 2; scanigni 3; schaningi 7; scannigi 8. l) hoc et nomen erat desunt 3. 5. m) reversus 6. 7. n) karolus 1. 2. 6. 7.

1) *Vita Karoli* 18: Habuit et alias tres filias, . . . duas de Fastrada uxore, quae de orientalium Francorum . . . gente erat, . . . Mater quoque eius Bertrada. . . 2) *A. Fuld.* 783: decessit et Berhta regis mater. 3) *Cf. Flor. I*, 34: Asiatici belli reliquias confecit (*M.*). 4) *Conf. Fragm. Bernense* 784: cum generali exercitu Francorum, transiecit Rheno in loco, qui dicitur Lippieham, . . . propter nimias inundationes aquarum, quae tunc erant, . . . 5) *V. infra* 821: iugitas pluviarum (*M.*). 6) *Fr. Bern.* 784: cum reliqua parte exercitus. 7) *Ibid.*: Ipse vero cepto itinere . . . pervenit. 8) *V. infra a.* 827: vastatis Barcinonensium agris villisque incensis (*D.*).

piam^x. Quo audito^y a supradicto filio domni Caroli regis, obviam eis accessit una cum scara, quae cum eo dimissa fuit, in pago, qui dicitur Dragini^{z.1}, et inierunt bellum. Auxiliante Domino domnus Carolus, filius magni regis Caroli^a, victor extitit una cum Francis, multis Saxonibus interfectis; volente Deo^b inlesus remeavit ad genitorem suum in WORMATIAM^c civitatem. Ibi in initio consilio cum Francis, ut iterum hieme^d tempore iter fecisset^e supradictus domnus^f rex in Saxoniam; quod ita et factum est. Et celebravit natalem Domini iuxta Skidrioburg^{g.2} in pago Waizzagawi^{h.3} super fluvium Ambra^{i.4} in villa Liuhidi^{k.5}. Et^l inmutavit se numerus annorum in

785.

DCCLXXXV. Tunc domnus rex Carolus supradictum iter peragens usque ad Rimee^a pervenit super fluvium Wisora^b, ubi confluit Waharna^{c.6}. Et propter
A. Laur. nimiam^d inundationes^e aquarum inde reversus est Eresburgum^f; uxorem suam domnam Fastradanem^g reginam una cum filiis et filiabus suis ad se venire iussit. Ibi
Apr. 3. tota hieme residens^h et ibi pascha⁷ iamⁱ fatus^k excellentissimus rex celebravit. Et dum ibi resideret^l, multoties^m scarasⁿ misit et per semetipsum iter peregit; Saxones, qui^o rebelles fuerunt, depraedavit et castra cepit^p et loca eorum munita intervenit et vias munda-
A. Laur. vit, ut dum tempus congruum venisset. Sinodum^q veror publicum tenuit ad^s Paderbrunnent^t; et inde iter peragens

A1. B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.
 x) lippam B2; philippiam D3. y) auditu B1. 4. z) Oragmi A1; dragami D3.
 a) caroli etiam C2. b) domino C1. 2. c) unarmatiam B4; uarmatiam B5.
 C2. D1; uurmactiam C1; uuormactiam C3. d) hyemis A1; hiemis B2. C3.
 e) faceret A1. C3. f) deest B4. D3. g) Kidrioburg A1; skidrioburch B2;
 Scidinburg B5; ikidrioburg C3; kydrrioburg D3. h) Vuazzaganni A1; uuizza-
 gauui B2; uaizzaunaga B4; Wizgaugi B5; uuaizzagaui D1; uuazzagaui D3. i) Am-
 bram A1. k) Lutundi A1; liudihi B1; liudi B4; liuchidi C3; liuthildi D3.
 l) anno domini C3.
 785. a) rimie B1. C3; rine B2; rimeae B4. D3; rimieq C1; rimiae C2.
 b) VVisoraha A1; uuisaram B2; uuisoram B4; Wisera B5. c) Vinharna A1;
 uuachna B2. d) nimias C2. D1. e) inundationem A1. B2. C3. ex corr. B4;
 magnitudinem B5. f) aeresburgum B1. C1. D1; heresburch B2; Heresburg B5;
 aresburgum C2; heresburgum C3; eresburgum D3. g) fastradam A1. B2; domna
 fastradane regina C1. 2; fastradanam C3. D1. 3. h) resedens B1. C1. i) iam f.
 exc. rex desunt A1. k) factus B4. C2. l) resederet B4. C1. 2. m) multoties
 A1. C1. 2. n) scaras B1. o) q. reb. desunt B1. p) coepit B1. C1. 2.
 q) synodum A1. B5. C3. r) deest A1. B1. (2. 5.) C3. s) apud A1. t) Pade-
 brunen A1; paderbrunna B2; Patrisbrunnae B5; paderbrunnen C2.

1) Dreingau in septentrionali parte Lippiae. 2) Schieder.
 3) I. e. Weissgau. 4) Emmer. 5) Lügde prope Pyrmont; Abel-
 Simson 475, n. 2. 6) Werne. 7) Cf. Ann. Laur. 785: Rex Carlus de-
 moratus est in Saxonia ad Heresburg de natale Domini usque in
 mense Iunio.

Draignio iuxta Lippiam fluvium Saxonum occurrisset exercitus, commisso cum eis equestri proelio^p felici ac prospero¹ eventu dimicavit; nam magno eorum numero interfecto, ceteris^q in diversa fugatis victor ad patrem Wormaciam^r reversus est. Rex autem congregato iterum exercitu in Saxoniam profectus est celebratoque in castris natalicio Domini die super Ambram fluvium in pago Huettagoe iuxta castrum² Saxonum, quod dicitur Skidrob^s, ad locum vocabulo Rimi, in quo Wisura^t et Waharna^u confluunt, populabundus³ accessit. Cumque eum ulterius progredi tam hiemalis temporis asperitas quam aquarum inundatio prohiberet, Eresburgum^v castrum in hiberna concessit⁴.

785.

DCCLXXXV. Cum ibi hiemare decrevisset, accitis atque adductis ad se uxore ac liberis⁵ relictoque cum eis in eodem castro satis fido ac firmo praesidio ipse cum expedita manu ad Saxonum pagos vastandos ac villas diripiendas egressus inquietam satis hiemem ubique discurrendo⁶ et cuncta caedibus^a atque incendiis⁷ permiscendo tam per se ipsum quam per duces, quos miserat, Saxonibus reddidit. Cumque huiusmodi vastationibus per totum hiberni temporis spatium⁸ omnes fere Saxonum regiones ingenti clade adfecisset^b, transacta tandem hieme et advectis ex Francia commeatibus⁹ publicum populi sui conventum in loco, qui Padrabrunno^c vocatur,

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

o) dreini 8. p) prelio 1; plio 3. 6. 7. q) caeteris 1. 2. 3. 6. r) uuormatiam 2. 7; uuarmatiam 8. s) kidrob^u 3. 5 (non 4); scridrob. 7; skideronburg 8. t) uuasara 6. u) uuarharma 2; uuaharna 3 (non 5); ad hostia uuarnae 8. v) eresburg 8.

785. a) cedibus 3. 6. 7. b) affec. 3. 6. 7. c) patherbr. 6; padarbrunn 8.

1) Cf. *Liv. XXI*, 50: prosperum ac felicem transitum (*M.*). 2) Cf. *Fr. Bern.* (= *A. Mett.*): iuxta castrum Scidrioburg. 3) *Liv. epit. XIII*: populabundus . . . processit (*M.*). 4) *V. supra a. 782 (M.)*. 5) *Fr. Bern.*: uxoremque . . . cum liberis. 6) *Ibid.*: Saxoniam vastando circuit. 7) *Liv. II*, 17: caede incendioque cuncta complent (*M.*). 8) *V. infra 828*: totum hiberni temporis spatium . . . inpendit (*D.*). 9) Cf. *Curt. Ruf. VI*, 2, 15: commeatibus undique advectis (*M.*).

vias apertas nemini^s contradicente per totam Saxoniam, quocumque voluit. Et tunc in Bardengawit^t venit ibique mittens post Widochindum^u et Abbionem et utrosque ad se conduxit et firmavit, ut non se subtrahissent^v, nisi in Francia^w ad eum pervenissent; petentibus illis, ut credentias haberent, quod in laesi^x fuissent, sicut et^{*p.} factum est. Tunc domnus Carolus^y rex reversus est in Franciam^z et mittens ad supradictos Widochindum^a et Abbionem^b obsides per missum suum Amalwinum^c; qui cum recepissent obsides, illos secum deducentes^d et coniunxerunt se ad^e Attiniacum^f villas ad domnum regem Carolum^h. Et ibi baptizati sunt supranominati Widochindusⁱ et Abbi^k una cum sociis^l eorum¹; et tunc tota Saxonia subiugata est.*

Et in eadem villa celebravit saepedictus^m gloriosus rex natalem Domini et pascha similiter. Etⁿ inmutavit se numerus annorum in

A Sith.
V.K. 20.

*) Coniuratio² Hardradi et orientalium Francorum, quao contra regem conspiraverant³, deprehensa est, et auctores eius^p partim morte partim exilio damnati sunt adduntur in recensione D.

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

s) nemine A 1. D 1. ex corr. B 4. t) Bardunganice A 1; lardingauui B 4; Bardingaugi B 5; bardangauut C 1. 2; bardingauui C 3. D 1; padangouui D 3. u) VVindikindem A 1; uuidichindum B 2. D 3; Widogingus B 5. v) subtraherent A 1. C 3; subtraissent C 1. 2; subtraissent corr. subtraxissent D 1. w) franciam A 1. B 1. 1; frantiam C 2. 3. x) illaesi A 1; inlesi B 1. 4. C 2; illesi D 3. y) deest A 1. D; karolus B 4. C 2. 3. z) frantiam C 2. 3. a) VVindekindem A 1; uindochindum D 1. b) albionem B 4. C 3. D 3. c) amuluuinum B 1; amaluonem B 4; amaluinum D 3. d) ducentes A 1. C 2. e) apud A 1. f) Artinacum A 1; Atiniacum B 5. g) uillam A 1. D 1. ex corr. B 4. h) carlum B 1; karolum C 2. 3. I 1. 3. i) VVindikind A 1; Witi-kingus B 5; uindochindus D 1; uuidukind D 2; uuidichindus D 3. k) Abbi A 1; albi B 4; albio D 3. l) sotiis C 3. D 3. m) supradictus D. n) anno domini C 3. o) quae D 1; quia D 3. p) eorum D 1; conspirationis D 2.

1) Hactenus, ubi prior Annalium Laureshamensium recensio desinere videtur, nostrum illis usum esse putaverim, cf. 'Neues Archiv' XX, 14. 33. XXI, 81 sq. 2) Ann. Sith. 785: Coniuratio orientalium Francorum, quae vocatur Hardradi, exorta et cito compressa; et V. Karoli 20: Facta est et alia prius contra eum in Germania valida coniuratio. Cuius auctores partim luminibus orbat, partim membris incolomes, omnes tamen exilio deportati sunt; neque ullus ex eis est interfectus nisi tres tantum. 3) Conf. Ann. Sith. 792: Conspiratio Pippini contra patrem facta.

more solemni^d habuit. Ac peractis his, quae ad illius conventus rationem pertinebant, in pagum vocabulo Bardengoo^e proficiscitur ibique audiens Widokindum^f ac Abbionem^h esse in Transalbianaⁱ Saxonum regione primo eis^k per Saxones, ut omissa perfidia ad^l suam fidem venire non ambigerent^l, suadere coepit^m. Cumque ipsi facinorum suorum sibi conscii regis fidei se committere dubitarent, tandem accepta ab eo, quam optabant, impunitatis sponse atque impetratis, quos sibi dari precabantur, suae salutis obsidibus, quos eis Amalwinusⁿ, unus aulicorum, a rege missus adduxerat, cum eodem ipso ad eius praesentiam in Attiniaco^o villa venerunt atque ibi baptizati sunt. Nam rex, postquam ad eos accersiendos memoratum Amalwinum direxit, in Franciam reversus est; quievitque² illa Saxonicae perfidiae pervicacitas^p per annos aliquot, ob hoc maxime, quoniam occasiones deficiendi ad rem pertinentes invenire non potuerunt.

Facta³ est eodem anno trans Rhenum^q apud orientales Francos adversus regem inmodica coniuratio, cuius auctorem Hardradum comitem fuisse constabat. Sed huius indicium cito⁴ ad regem delatum est, eiusque sollertia tam valida conspiratio citra ullum^r grande periculum in brevi conquievit, auctoribus eius partim privatione luminum partim exilii deportatione condemnatis^s.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

d) sollempni 3. 6. 7. e) berdango 8. f) uuidogindum 2; uuidikindum 3 (non 5).
g) ad 1—7; ac Pertz; abbonemque 8. h) albionem 2. 6. 7; abbonem 8. i) trans-
albina 2. k) eos 1—7. l) ambierent 1. 2. 7. m) cepit 2. 3. 6; cepit 7.
n) amuluuinus 8. o) attinico 1. p) peruersitas 3. q) renum 3. 6. r) illum 3. 5.
s) condemn. 2. 3. 5. 7; dampn. 6. 8.

1) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 785: Widukind . . ad fidem Carli venit.
2) *Cf. Ann. Fuld.* 785: et Saxonia tota subacta. 3) *Vita Karoli* 20: Facta est . . . in Germania valida coniuratio. Cuius auctores, partim luminibus orbat partim membris incolomes, omnes tamen exilio deportati sunt. 4) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 785: Coniuratio . . , quae vocatur Hartrati (*Hardrati Sith.*), exorta et cito compressa est.

786.

DCCLXXXVI. Tunc domnus Carolus^a rex misit exercitum suum partibus Brittaniae^b una cum misso suo Audulfo^c sinescalco^d; et ibi multos Brittones conquesierunt^e una cum castellis et firmitates^f eorum locis palustribus seu et^g in caesis^h. Et sicut supra diximus, in multis firmitatibus Brittonumⁱ praevaluerunt Franci et cum victoria Domino volente reversi sunt et capitaneos eorum ad synodum^k repraesentabant supradicto domno rege^l in Wormatiam^m.

Tunc domnus rex Carolusⁿ praespiciens^o, se ex omni parte Deo largiente pacem habere, sumpsit consilium orationis causae^p ad limina beatorum apostolorum iter peragendi et causas Italicas^q disponendi; et cum missis imperatoris placitum habendi de convenientiis^r eorum^l; quod ita factum est. Tunc suprascriptus^s domnus rex natalem Domini celebravit in Florentia^t civitate. Et inmutavit^u se numerus annorum in

787.

DCCLXXXVII. Tunc domnus rex^a Carolus supradicto^b itinere ita^c peragens^{*} Romam venit et valde honorifice a domno apostolico Adriano^d receptus est; et aliquod^e dies ibi moratus est cum domno apostolico.

Sept. 17.

*) eclipsis solis facta est XV. Kal. Oct. ab hora diei prima usque ad horam V. *add. D 3*; eclipsis—Oct. *etiam D 2*.

A1. B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

786. a) karolus *etiam B 4*. b) brittanniae B 4. C 3. D 1. 3; Britanniae B 5. c) Audulfo A 1; odulfo B 2; per autulfum D 2. d) Sinestcalco A 1; Siniscallo B 5; senescalcum D 2; sinescaluo D 3. e) conques. A 1. C 1; adquis. B 2; conquis. B 4. 5. C 3. D 1. 3. f) firmitatibus Brittonum, in locis A 1. g) *deest A 1. C 3*. h) incesis A 1; in cesis B 1. 4; in casis C 3; incesos D 3. i) brittoniam D 3. k) sinodum B 1. C 1. D 1. l) regi A 1. B 2. 5. D 1; rege carolo B 1; supr. karolo C 3. m) VVormatia A 1; uormaciam B 1; uarmatiam B 4; uurmatiam B 5. C 2. D 1; uurmaciam C 1. n) *deest C 3*. o) perspiciens A 1. B 5. C 3. D 1. *ex corr. B 4*. p) causa A 1. B 2. 5. C 3. D 1. *ex corr. B 4*. q) italias C 2. r) conuenientiis A 1. D 1. s) supradictus B 1. 5. t) forentia D 3. u) immutatus est n. a. domini in C 3.

787. a) carolus rex A 1. B 1; k. rex C 3. b) supradictum iter A 1. c) *deest A 1*; iter B 1. C 3. d) hadriano B 4. 5. C 1. e) aliquot A 1. B 2. C 3. D 1.

1) *Inprimis de filia sua Hruodthrude imperatori Constantino collocanda; cf. Abel-Simson 541—546.*

786.

DCCLXXXVI. Cum et hiemis tempus expletum et sanctum pascha in Attiniaco villa fuisset a rege celebratum, exercitum in Britanniam cismarinam mittere constituit. Nam cum ab Anglis ac Saxonibus Britannia^a insula fuisset invasa, magna pars incolarum eius mare traiciens in ultimis Galliae finibus Venetorum et Coriosolarum¹ regiones occupavit. Is populus a regibus Francorum subactus ac tributarius factus inpositum^b sibi vectigal licet invitus solvere solebat. Cumque eo tempore dicto² audiens non esset, missus illuc regiae mensae praepositus Audulfus perfidae gentis contumaciam mira celeritate compressit regique apud Wormaciam^c et obsides, quos acceperat, et complures ex populi primoribus adduxit.

Rex pace undique parta³ statuit Romam⁴ proficisci et partem Italiae, quae nunc Beneventus vocatur, adgredi conveniens esse arbitratus, ut illius regni residuam portionem suae potestati subiceret, cuius caput in capto Desiderio rege^d maioremque^e partem in Langobardia^f iam subacta tenebat. Nec diu moratus, sed contractis celeriter Francorum copiis in ipsa hiemalis temporis asperitate Italiam⁶ ingreditur. Cumque in Florentia Tuscorum civitate natalem Domini celebrasset, quanta potuit celeritate Romam ire contendit.

Quo cum venisset ac de profectione sua in^d Bene-^{787.} ventum tam cum Adriano^g pontifice quam cum suis

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

786. a) britannia 8. b) impos. 3. 6. 7. c) uuormatiam 3. 7. d) deest 6. 7.

e) maioreque 1. 2. f) longob. 6. 7. g) hadriano 1.

1) Qui apud Caesarem saepius commemorantur; ab eis oppidum Vannes vicusque Corseult (prope St. Malo) nomina acceperunt. 2) Vita Karoli 10: Domuit et Brittones, qui ad occidentem in extrema quadam parte Galliae super litus oceani residentes dicto audientes non erant, missa in eos expeditione, qua et obsides dare et, quae imperarentur, se facturos polliceri coacti sunt. 3) Liv. II, 26: undique partae pacis (M.). 4) Ann. Fuld. (= Sith.) 786: Carlus . . . Romam vadit. 5) Vita Karoli 10: Ipse postea cum exercitu Italiam ingressus . . .

Et Arighis^f dux Beneventanus^g misit Romaldum^h filium suum cum magnis muneribus, postolareⁱ de adventu iamdicti domni regis, ut in Benevento^k non introisset, et omnes voluntates praefati domni regis adimplere cupiebat. Sed hoc minime apostolicus credebat neque obtimates^l Francorum, et consilium fecerunt cum supranominato domno Carolo rege, ut partibus Beneventanis^m causas firmando advenisset; quodⁿ ita factum est. Et dum Capuam^o venisset, Areghisus^p dux reliquid^q Beneventum^r civitatem et in Salernum se reclusit; et timore perterritus non fuit ausus per semet ipsum faciem domni regis Caroli videre. Sed mittens missos et ambos filios suos proferens, id est Rumaldum^s, quem domnus Carolus rex secum habebat, et Grimoaldum^t, quem supradictus Areghis^u secum^v retinebat; et offerens multa munera et alios obsides, ut petitionem^w eius obtemperasset. Tunc domnus ac gloriosus Carolus^x rex praespexit^y una cum sacerdotibus vel ceteris^z *obtimatibus^a suis, ut non terra deleretur illa et episcopia vel monasteria non desertarentur^b, elegit XII obsides et tertium decimum^c filium supradicti^d ducis nomine Grimoaldum^e. Et accepta munera^f iuraverunt omnes Beneventani, tam supradictus dux quam^g et Rumaldus^h. Et reversus est sepenominatus piissimusⁱ rex et celebravit pascha cum domno apostolico in Roma.

Ibique venientes missi Tassiloni^k ducis, hii^l sunt Arnus episcopus^l et Hunricus^m abba², et petierunt apostolicum, ut pacem terminaret inter domnum Carolum regem et Tassilonem ducem. Unde et domnus apostolicus multum se interponens, postulandoⁿ iamdicto domno

A1. B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.
 f) Ariglus A1; harichis B1; herigisus B2; arigis B4. 5. C3. g) beuent. D3.
 h) romoldum C3. i) postulare A1. B4. C2. 3. D3; postulans B2. 5. k) beneuentano B5. D3. l) optimates A1. B4. C3. D1. m) ad partes Beneventanas A1; Beneuenti B5; beuentanis D3. n) quod — uenisset *desunt* B4. o) capua D3.
 p) Ariglus A1; harichis B1; herigisus B2; Arigis B5; areghisus C2; aregysus C3; areghisus D3. q) reliquit A1. B2. 5. C2. D1. r) beneuentam B4; Beneventi B5; beneuentanum C2. s) rumoldum A1. C; romaldum B4. D3. t) grimaldum B2. C3. D; cum . . Grimoaldo B5. u) Ariglus A1; areghisus C1. 2; aregysus C3; filium aragisi D2; aregis D3. v) penes se continebat A1. w) petitioni A1; petitioni D3. x) *deest* C3; rex car. B1; rex kar. D1. y) prospexit A1; perspexit D1. z) caeteris A1. B4. a) optimatibus A1. B4. C3. b) desolarentur A1. c) XIII. B1. 4. D3; duodecimum D1. d) suum suprad. C1. 2. e) grimaldum B2. C3. D1; Grimoaldo B5. f) acceptis muneribus A1. C3. *ex corr.* B4. g) quam et R. *desunt* A1. h) rumoldus C3; romaldus D1. 3. *ex corr.* B4. i) *deest* B4. C3. k) Thassilonis A1; tassilonis B2. 4. 6. C3. D; Dasilioni B5. l) scilicet A. A1; hi C. D1. m) Hunrichus A1; henricus C3. n) precando A1; postulando B4. C2. 3; postulante B5.

optimatibus deliberasset, Aragisus¹ dux Beneventanorum audito eius adventu compertaque in terram suam intrandi voluntate propositum eius avertere conatus est. Misso enim Rumoldo^h maiore filio suo cum muneribus ad regem rogare coepit, ne terram Beneventanorum intraret. Sed ille longe aliter² de rebus inchoatis faciendum sibi iudicans retento secum Rumoldoⁱ cum omni exercitu suo Capuam Campaniae civitatem accessit ibique castris positus consedit^k, inde^l bellum gesturus, ni memoratus dux intentionem regis salubri consilio³ praevenisset. Nam relicta Benevento, quae caput illius terrae habetur, in Salernum maritimam civitatem velut munitiorem se cum suis contulit missaque legatione utrosque filios suos regi obtulit, promittens se ad omnia, quae imperarentur, libenter obocditurum^m. Cuius precibus rex adnuensⁿ divini etiam timoris respectu bello abstinuit et minore ducis filio nomine Grimoldo obsidatus gratia suscepto maiorem patri remisit. Accepit insuper a populo obsides undecim misitque legatos, qui et ipsum ducem et omnem Beneventanum populum per sacramenta firmarent. Ipse post haec cum legatis Constantini^o imperatoris, qui propter petendam filiam suam⁴ ad se missi fuerant, locutus est atque illis dimissis Romam reversus sanctum paschale festum^p magna cum hilaritate celebravit.

*787.

DCCLXXXVII. Cum adhuc^a rex Romae agereth^b, Tasilo dux Baioariae misit legatos suos, Arnun videlicet episcopum et Hunricum^c abbatem, ad Adrianum^d papam, petens, ut inter regem atque illum mediator pacis fieri dignaretur. Nec pontifex precibus eius censuit abnuendum, sed quanta potuit instantia apud regem intercedere curavit,

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

h) rumoldo 3; rumolto 5. i) rumoldum 2; rumuldo 3. k) ibique c. p. cons. *desunt* 3. 5. l) et inde 6. 7. m) obgd. 2. 3. 6; obed. 7. n) annuens 3. 6. 7.o) constantino *corr.* -ni 1; constantino 2. p) pascha 3. 5.787. a) rex adhuc 1; rex *deest* 2.

b) esset 3. 5.

c) heinricum 6.

d) hadrianum 1; hardrianum 2.

1) *Vita Karoli* 10: Ipse . . . Capuam Campaniae urbem accessit atque ibi positus castris bellum Beneventanis, ni dederentur, comminatus est. Praeuenit hoc dux gentis Aragisus: filios suos Rumoldum et Grimoldum . . . mittens rogat . . . seque . . . imperata facturum pollicetur . . . Rex . . . unoque ex filiis, qui minor erat, obsidatus gratia retento maiorem patri remisit; legatisque ob sacramenta fidelitatis a Beneventanis exigenda . . . dimissis Romam redit. 2) *Liv. II*, 46: aliter longe evenit (*M.*). 3) *Cf. Transl. Marc. et Petri (SS. XV)*: salubre consilium (*D.*). 4) *Hruodthrudem, quae secundum Ann. Lauresham. iam a. 781. imperatori desponsata erat, tunc autem petenti non data est. V. infra a. 788. et Abel-Simson 569.*

rege. Et ipse dominus rex respondit apostolico, hoc se voluisse et per multa tempora quaesisse^o, et minime invenire potuit^p; et proferebat statim fieri^q. Et voluit supradictus dominus rex in praesentia domni apostolici cum ipsis missis pacem firmare; et rennuentibus^r supradictis missis, quia non ausi fuissent de eorum parte ullam firmitatem facere. Apostolicus vero cum cognovisset de instabilitate vel mendatiis^s eorum, statim supra ducem eorum vel suis consentaneis anathema posuit, si ipse^t sacramenta, quae promiserat domno Pippino^u regi^v et domno Carolo^w itemque^x regi^v, non adimpleret. Et obtestans supradictos missos, ut contestarentur^y Tassilonem, ut non aliter fecisset, nisi in omnibus oboediens fuisset domno regi^z Carolo et filiis eius ac genti Francorum, ut ne forte sanguinis effusio^a provenisset^b vel lesio^c terrae illius; et si ipse dux obdurato corde verbis supradicti apostolici minime oboedire^d voluisset, tunc dominus Carolus^e rex et suus exercitus absoluti fuissent ab omni periculo peccati, et quicquid in ipsa terra factum eveniebat in incendiis aut in homicidiis vel in quaecumque^f malitiis^g, ut hoc super Tassilonem et eius consentaneis^h evenissetⁱ et dominus rex Carolus ac Franci^k innoxii ab omni culpa exinde permansissent^l. Haec^m verbaⁿ expleta, missi Tassiloni^o absoluti sunt. Et tunc in invicem sibi dominus apostolicus atque dominus gloriosus rex Carolus valedicentes, benedictione adsumpta oratione peracta Franciam^p iamdictus praecelsus^q rex reversus est.

Et pervenit idem mitissimus rex ad coniugem suam domna^r Fastradane^s regina^t in civitate Wormatia^u; et ibi ad invicem gaudentes et laetificantes ac Dei misericordiam conlaudantes. Synodum^v namque congregavit^w suprascriptus^x dominus^y rex ad^z eandem civitatem; sacerdotibus suis et aliis obtimatibus^a nuntiavit, qualiter omnia in itinere suo peragebantur^b. Et cum venisset^c

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

- o) quesisse B 1. 4. C 2. D 3. p) potuisse A 1. B 2. C 3. D 3. q) ita fieri A 1.
 r) rennuentibus A 1. B 2. D. s) mandati A 1; mendacia B 1. 4. D; mendatio C 3.
 t) ipsa A 1. B 5. u) pipino A 1. B 4. D 3. v) rege B 1. w) carolo etiam D 3.
 x) deest A 1. y) contestarentur A 1. z) Carolo Regi A 1; carolo rege B 1; karolo regi D 3.
 a) profusio A 1. b) veniret A 1; proueniret C 3. c) laesio A 1. C 1.
 d) obedire A 1. C 3. D 3. e) carolus etiam C 2. f) qualicumque A 1. B 2. 4. C 3. D.
 g) malo A 1; malicia B 1. D 3. h) consentaneos A 1. D 3. i) veniret A 1; eueniret C 3.
 k) francis B 1. l) permanerent A 1. C 3. m) iis A 1; His C 3. n) uerbis expletis A 1. C 3.
 o) Thassilonis A 1; tassilonis B 2. C 3. D 1. p) frantiam C 2. D 3. q) precellentissimus B 1.
 r) dominam A 1; domnam B 1. C 3. s) Fastradem A 1; fastradanem B 1. D 1;
 fastrada B 2; fastradanam C 3. D 3. t) reginam A 1. B 1. C 3. D. u) uuarmatia B 4;
 ad VVrmatiam B 5; uurmatia C 1. 2. D 1. v) sinodum B 1. 2. D. w) congregatam
 A 1. x) supradictus A 1. D. y) deest A 1. C 3. z) apud A 1. a) optim. A 1. B 4.
 C 1. 3. b) peracta sunt A 1. c) ven. — quod desunt C 3.

ut inter eos pax et concordia ex suae apostolicae auctoritatis ammonitione atque interventione proveniret. Cui cum rex idem se magnopere velle respondisset simulque a legatis memorati ducis inquireret, quame huius pacationis firmitatem facere deberent, responderunt sibi de hac re nihil esse commissum nec se de hoc negotio aliud facturos, quam ut responsa regis atque pontificis domino suo reportarent. Quorum verbis papa commotus velut fallaces ac fraudulentos anathematis gladio statuit feriendos, si ab olim regi promissa fide discederent, atque ita infecto pacis negotio reversi sunt. Rex autem adoratis sanctorum apostolorum liminibus votisque solutis apostolica benedictione percepta in Franciam reversus est.

Et cum uxorem suam Fastradam filiosque ac filias et omnem comitatum, quem apud eos dimiserat, Wormaciae invenisset, generalem populi sui conventum ibi habere statuit. In quoh cum omnia, quae in Italia gesserat, coram optimatibus suis narrando commemorasset et ad ex-

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

e) quando 3. f) in 3. g) uuormat. 3. 7; uurmaciae 8. h) qua 3.

ad hoc^d locum. quod omnia explanasset de parte Tassilonis, sicut actum erat, tunc prespiciens^e idem rex, ut missos mitteret, et iussit Tassiloni^f, ut omnia adimpleret secundum iussionem apostolici, vel sicut iustitia^g erat: eo^h quod sub iureiurando promissum habebat, ut in omnibus oboediensⁱ et fidelis fuisset domno rege^k Carolo^l et filiis eius vel Francis et veniret ad eius praesentiam; quod^m rennuitⁿ et venire contempsit^o. Tunc domnus rex^p Carolus una cum Francis videns iustitiam suam, iter coepit^q peragere partibus Baioariae cum exercitu suo, et per semet^r ipsum venit in loco, ubi Lechfeld^r vocatur, super civitatem Augustam^s. Et iussit alium exercitum fieri, id est Franci^t Austrasiorum, Toringi^u, Saxones, et coniungere super Danubium fluvium in loco, qui dicitur Faringa¹. Et tertium^v exercitum iussit fieri partibus Italiae, ut domnus Pippinus^w rex venisset^x usque ad^y Trianto^z.² cum exercitu suo et ipse ibi maneret et exercitum suum pleniter in ante mitteret usque ad Bauzanum^a.³ Tunc praespiciens^b se Tassilo ex omni parte esse circumdatum et videns, quod omnes Baioarii plus essent fideles domno rege^c Carolo^d quam ei et cognovissent iustitiam iamdicti domni regis et magis voluissent iustitiam consentire quam contrarii esse, (Oct. 3). undique constrictus Tassilo venit per semetipsum, tradens se manibus in manibus^e domni regis Caroli^f in vassaticum^g et reddens ducatum sibi commissum a domno Pippino^h rege, et recrediditⁱ se in omnibus peccasse et male egisse^k. Tunc denuo renovans sacramenta et dedit obsides electos XII et tertium decimum^l filium suum Theodonem^m. Receptis obsidibus vel sacramenta tunc reversus est praefatus gloriosus rex in Franciamⁿ.

Et celebravit natalem Domini in villa, quae dicitur

A1, B1. (2.) 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

d) deest A1; hunc B1, D; hoc corr. hunc B4. e) prespiciens A1, D. f) Thassilonem A1; tassilonem B1, 4. C1, 2. g) iusticia B1, D3. h) et A1. i) oboediens A1, C3. k) regi A1, B4, C3, D3. l) karolo etiam B4. m) qui B5, C3. n) renuit A1, D1. o) Post hoc verbum unum folium excidit B1. p) kar. rex C3, D3. q) cepit C3, D3. r) Lechfeldt A1; lecfel B4; Lechfec B5; lechfeld C2; lechfele C3. s) agustam C1. t) Francorum A1. u) Thuringorum et Saxonum A1; thuringi B2; turingi D3. v) tertium B4, C1, D3. w) pippinus A1, B4, D3. x) veniret A1, C3. y) ad — usque desunt D3. z) trientum B2; triantum B4. a) Banzanum A1; bauzarum B4. b) prospiciens A1, B4, C3, D3; prespiciens B2, D1. c) regi A1, B4, C3. d) karolo etiam B4. e) se in manus A1, C3; se manibus B2, 4, D1. f) caroli etiam C2. g) Vassallum A1. h) pipino A1, B4, D3. i) cognovit A1. k) Ab hoc vocabulo post folium amissum rursus incipit B1. l) XIII, B1, 2, 4, D1, 3. m) Teodonem B5. n) frautiam C2.

- 1) Pföring ad Danubium inter urbes Ingolstadt et Regensburg.
2) Trient. 3) Bozen.

tremum de legatis Tassilonis, qui ad se Romaeⁱ venerant, mentio facta fuisset, iniit consilium, ut experiretur, quid Tassilo de promissa sibi fidelitate facere vellet, congregatoque¹ ingenti exercitu atque in tres partes diviso² Baioariam petere constituit. Cumque Pippinum filium cum Italicis copiis in Tredentinam vallem venire iussisset, orientales *quoque Franci ac Saxones, ut iussi fuerant, ad Danubium in loco, qui Pferinga^k vocatur, accessissent, ipse cum exercitu, quem secum duxerat, super Lechum^l fluvium, qui Alamannos et Baioarios dirimit^m, in Augustae civitatis suburbano consedit, inde Baioariam cum tam valida manu procul dubio petiturus, nisi Tassilo sibi ac populo suo ad regem veniendo consuleret. Nam videns se undique circumsumum, venit supplex ac veniam de ante gestis sibi dari deprecatusⁿ est. Sed et rex, sicut erat natura mitissimus, supplici ac deprecanti pepercit acceptisque ab eo praeter filium eius Theodonem^o aliis, quos ipse imperavit, duodecim obsidibus et populo terrae per sacramenta firmato in Franciam reversus est. Et in suburbano Mogontiacense^p

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

i) rome 3. 6. 7. k) pferinga 3; feringa 5. 7; pheringa 8. l) lethum 2; lecchum 8.
m) diuidit 3. 5. n) precatus 3. 5. o) teodonem 6. p) mogonciacense 2; magonciacense 3; magontiense 6.

1) *Vita Karoli* 11: copiis undique contractis Baioariam petiturus ipse ad Lechum amnem cum magno venit exercitu. Is fluvius Baioarios ab Alamannis dividit . . . Sed . . . ille . . . supplex se regi permisit, obsides, qui imperabantur, dedit. 2) *V. infra a. 824*: diviso in tres partes exercitu (*D.*).

788 Mart. 30. Ingilenhaim^o, similiter^p et pascha. Et^q inmutavit se numerus annorum in

788.

DCCLXXXVIII. Tunc domnus rex Carolus congregans synodum^a ad iamdictam villam Ingilenhaim^b, ibique veniens Tassilo ex^c iussione domni regis, sicut et ceteri eius vassi^d; et coeperunt^e fideles Baioarii dicere, quod Tassilo fidem suam salvam non haberet, nisi postea fraudulens^f apparuit, postquam filium suum dedit cum aliis obsidibus et sacramenta, suadente uxore sua Liutbergane^g. Quod et Tassilo denegare non potuit, sed confessus est postea ad Avaros^h transmisisseⁱ, vassos^k supradicti domni^l regis ad se adortasse^m et in vitam eorum consiliasse; et hominesⁿ suos, quando iurabant, iubebat, ut aliter in mente retinerent et sub dolo iurarent; et quid^o magis, confessus est se dixisse, etiamsi decem^p filios haberet, omnes voluisset perdere, antequam placita sic manerent^q vel stabile permetteret, sicut iuratum habuit; et etiam dixit, melius se mortuum esse quam ita vivere. Et de haec^r omnia conprobatus, Franci et Baioarii, Langobardi et Saxones, vel ex omnibus provinciis^s, qui ad eundem^t synodum^u congregati fuerunt, reminiscentes priorum malorum eius, et quomodo domnum Pippinum^v regem in exercitu^w derelinquens et ibi, quod theodisca^x lingua harisliz^y dicitur, visi sunt iudicasse^z eundem Tassilonem ad mortem. Sed dum omnes una voce adclamarent^a capitale^b eum ferire^c sententiam^d, iamdictus domnus Carolus piissimus rex motus misericordia ab^e amorem Dei, et quia consanguineus eius erat, contenuit^f ab ipsis Dei ac suis fidelibus, ut non moriretur. Et interrogatus a iamfato clementissimo domno rege praedictus Tassilo, quid agere voluisset; ille

41. B1. (2). 4. (5). C1. 2. 3. D1. (2). 3.

o) ingelheim A1. C3; engilinheim B2; ingilemham B4; Ingelinheim B5; ingilinhaim D3. p) et sim. pascha A1; et p. sim. B2. C1. 2. D1; nat. dom. et pascha in B5. C3. q) et inmut. se annus. A1; anno domini C3.

788. a) sinodum B1. 2. D1. 3. b) ingelheim A1. C3; ingilinhaim D2; ingilinhaim D3. c) ex — tassilo desunt B1. d) Vasalli A1; uassalli C3. e) coeperunt C3. D3. f) fraudulans A1; fraudolens B1. C. g) Luitburge A1; liutberga B2; Leutbergane B5; liudbergane C3; liutbergane D3. h) Auare A1. i) transiuisse A1; transmisisse B1. D1. k) Vasallos A1. l) domno rege B1. m) fortasse A1; adhortasse B4; cohortando C3; hortasse D3. n) hominis B1. o) quod A1; q. m. desunt C3. p) sex C3. q) manarent C1. 2. r) de omnibus A1; de his omnibus D1. s) prouintis C2. D1. t) eandem A1. B4. D3. u) sinodum B1. D1. 3. v) pipinum A1. B4. C3. w) exercitum B4. C3. D1. x) thedisca B4. y) Harisliz A1; haristalliz B1; harislit B4; herisliz D3. z) iudicasse se B1. a) acclamarent A1. B4. C3. b) capitali A1. D1; capitale C3. D3; capitalem sent. proclamarent B2. c) feriendum A1. d) sententia A1. D1. e) ad A1; ob C. D. f) obtinuit A1. B2. 4. D; optinuit C3.

in villa, quae vocatur Ingilunheim^q, quia ibi hiemaverat, et natalem Domini et pascha celebravit.

788.

DCCLXXXVIII. Cum in eadem villa generalem populi sui rex conventum fieri decrevisset ac Tassilonem ducem sicut et ceteros^a vassos suos in eodem conventu adesse iussisset atque ille, ut ei fuerat imperatum, ad regis praesentiam pervenisset, crimine maiestatis¹ a Baioarivis accusatus est. Obiciebant ei, quod, postquam filium suum obsidem regi dederat, suadente coniuge sua Liutherga^b, quae² filia Desiderii regis Langobardorum^c fuit et post patris exilium Francis inimicissima semper extitit, in adversitatem regis, et ut bellum contra^d Francos susciperent, Hunorum gentem concitaret. Quod verum fuisse rerum in eodem anno gestarum probavit eventus. Obiciebantur ei et alia complura et dicta et facta, quae non nisi ab inimico et irato vel fieri vel proferri poterant; quorum ne unum quidem infitiari^e coepit^f, sed noxae^g convictus³ uno omnium adsensu ut^h maiestatis reus⁴ capitali sententia damnatusⁱ est. Sed clementia regis licet morti addic-

E1, 2, 3, (4, 5), 6, 7, (8.)

q) ingilunheim 2; ingillunheim 3 (non 5); ingilinheim 6; ingulenheim 8.

788. a) caeteros 1, 3, 6. b) sualiberga e corr. (erasis litteris ut) 1; liuth-burga 3 (non 5); leutberga 8. c) longob. 6, 7. d) c. Fr. deunt 6. e) iuficiari 2, 3, 6, 7. f) cepit 2, 3, 6; cepit 7. g) noxię 3; noxie corr. noxe-7. h) deest 6, 7. i) dampn. 3, 6, 7.

1) Cf. Tac. Ann. I, 74. II, 50. III, 44 (M.). 2) Vita Karoli 11: qui hortatu uxoris, quae filia Desiderii regis erat ac patris exilium per maritum ulcisci posse putabat, iuncto foedere cum Hunis . . . bello regem provocare temptabat. 3) Ann. Fuld. 788: multis periuriis et infidelitatibus convictus deponitur. 4) Cf. infra a. 801: ut mai. rei, et 820: Cumque ut reus maiestatis capitali sententia damnaretur (D.).

vero postolavit^g, ut licentiam haberet sibi tonsorandi et in monasterio^h introeundi et pro tantis peccatis poenitentiamⁱ agendi et ut suam salvaret animam. Similiter et filius eius Theodo deiudicatus^k est et tonsoratus et in monasterio^l missus, et pauci Baioarii, qui in adversitate domni regis Caroli^m perdurare voluerantⁿ, missi sunt in exilio^o.

Eodem^pque^p anno commissum est bellum¹ inter Grecos et Langobardos^q, id est duce Spolitino^r nomine Hildebrando seu duce Grimaldo^s, quem domnus rex Carolus^t posuit ducem super Beneventanos²; et fuit missus Wineghisus^u una cum paucis Francis, ut praevideret eorum omnia, quae gessissent. Et auxiliante Domino victoria est facta a Francis seu supranominatis Langobardis. Idem^v similiter et alia pugna commissa est inter Avaros in^w loco, cuius vocabulum est^x . . . ., et Francis^y, qui in Italia^z commanere^a videntur; opitulante Domino victoriam obtinuerunt^b Franci^c, et Avari cum contumelia reversi sunt, fuga lapsi sine^d victoria. Tertia pugna commissa est inter Baioarios et Avaros in campo Ibose^e, et fuerunt ibi missi domni regis Caroli Grahamannus^f et Audaccrus^g cum aliquibus Francis; Domino auxiliante victoria fuit Francorum^h seu Baioariorum. Et ista omnia supradictus dux Tassilo seu malivola uxor eius, Liutbergaⁱ Deo odibilis^k, per fraudem consiliaverunt. Quarta pugna fuit commissa ab Avaris, qui voluerunt vindictam peragere contra Baioarios. Ibi similiter fuerunt missi domni regis Caroli, et Domino protegente victoria christianorum aderat. Avari fugam

A 1, B 1, (2), 4, (5.) C 1, 2, 3, D 1, (2.) 3.

g) postulavit A 1, B 1, C 3, D 3. h) monasterium A 1, B 2, 4, C, D 3. i) poenitentiam A 1, B 1; penitentiam C 2, 3, D 3. k) deiudicatus A 1, B 4, C 3, D 1. l) monasterium A 1, B 2, 4, D 3. m) Car. Regis A 1; car. etiam C 2; deest C 3. n) ita B 1; perduraverunt A 1; volebant B 4, C, D. o) exilium A 1, D 3. p) Eodem quoque A 1, C 3, q) Longobardorum B 5; longabardos D 3. r) Spoletano A 1, B 5; de spoletis B 2; spoletano B 1, C 2, 3. s) grimoaldo B 1; Grimoaldo B 5. t) Car. Rex A 1. u) Wineghisus A 1; deest B 1; et wineghisus B 2; wineghisus B 4; Winighis B 5; mistique wineghysum C 3; wineghisus D 3. v) deest A 1, B 5, D 1; id est B 1, C 1, 2; per idem tempus B 2; item C 3, D 3. w) in loco deest B 1. x) deest A 1. y) Franci A 1; francos B 2, C 3. z) taliam B 4. a) commanere B 4, C 1. b) obtinuerunt B 2, C 2, 3. c) deest A 1. d) sine vict. deest C 3. e) in c. Ib. deest A 1; ibore B 1; hibose B 1; ibosae C. f) gramannus D 3. g) Audacerus A 1; audacerus B 1; odacer B 2; audacrum C 3; audraccus D 3. h) Francorum — supradictus deest A 1. i) Liutberga A 1; liudberga C 3. k) odibili A 1.

1) In Calabria; cf. Abel-Simson 632—634. 2) Aregiso et filio eius maiore Romualdo a. 787. mortuis; cf. Abel-Simson 604 sq. 630 sqq. 3) Ips.

tum liberare curavit; nam mutato habitu in monasterium missus est, ubi tam religiose vixit, quam libenter intravit. Similiter et Theodo^k filius eius tonsus et monasticae conversationi mancipatus^l est; Baioarii quoque, qui perfidiae ac fraudis eorum conscii et consentanei fuisse reperti sunt¹, exilio per diversa loca religantur.

Huni^m vero, sicut Tassiloni promiserunt, duobus exercitibus comparatis uno marcam² Foroiuliensem, altero 5. Baioariam adgressiⁿ sunt, sed frustra; nam in utroque loco victi fugatique sunt et multis suorum amissis³ cum magno damno^o ad loca sua se receperunt. Quam iniuriam velut vindicaturi iterum^p Baioariam maioribus copiis petierunt, sed in prima congressione⁴ pulsati a Baioariis et innumera multitudo^q eorum caesa, multi etiam ex eis, qui per fugam evadere conati Danubium transire voluerunt, gurgitibus fluminis absorpti sunt⁵.

Interea Constantinus imperator propter negatam sibi regis filiam iratus⁶ Theodorum^r patricium Siciliae praefectum cum aliis ducibus suis fines Beneventanorum vastare iussit. Qui cum imperata exsequerentur^s, Grimoldus, qui eodem anno post mortem patris dux Beneventanis a rege datus est, et Hildibrandus^t dux Spolitino^urum cum copiis, quas congregare potuerunt, in Calabria eis occurrerunt, habentes secum legatum regis Winigisum^v, qui postea⁷ in ducatu Spolitino^w Hildibrando^t successit. Commissoque proelio^x successit ex eis multitudinem ceciderunt^y ac sine suo suorumque gravi dispendio victores facti magnum captivorum ac spoliis numerum in sua castra retulerunt.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

k) teodo 6. l) fuisse perhibentur 3. m) Huni — frustra *duxunt* 2. n) aggr. 3. 6. 7.
o) dampno 3. 5. 6. 7. p) bai. iterum 3. 5. q) eorum multitudo 3. (non 5.) 6. 7.
r) theodorum 6. s) exequ. 2. 6. 7. t) hildebr. 2. 3. u) spolitino^urum 3. 5. 7;
spoleti rector 8. v) winigisum 7. w) spolitino 3. 5. 7. x) proelio 1. 3. 6. 7;
proelio 2. y) ceciderunt 3. 5.

1) Cf. *infra* a. 822: monasticae conversationi se mancipavit (D.).
2) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 788: Avars in marcha (marca *Sith.*) Baioariae atque Italiae . . . victi atque fugati sunt. 3) *V. infra* a. 807: et multis suorum amissis . . . victique ac fugati sunt . . . quorum aliqui . . . in sua loca reversi sunt (D.). 4) *Eadem verba occurrunt in* a. 798. et 819 (D.). 5) *Liv. XXI.* 56: cum alibi evadere nequissent . . . gurgitibus absumpti sunt (M.). 6) Cf. *supra* a. 786. 7) *Ante* a. 799; *v. infra*. 8) *A. Fuld.* (= *Sith.*) 788: Grecorum exercitus . . . proelio superatur.

incipientes, multa stragia¹ ibidem facta est occidendo, et alii^m in Danubio fluvio vitam necando emisierunt^{n.1}.

Post haec omnia domnus rex Carolus^o per semet ipsum ad Reganesburg^p pervenit et ibi fines vel marcas Baioariorum disposuit, quomodo salvas^q Domino protegente contra iamdictos Avaros esse potuissent. Inde vero reversus celebravit natalem Domini in Aquis palatio, pascha^r similiter. Et^s inmutavit se numerus annorum in

789.

DCCLXXXVIII.* Inde iter permotum partibus Sclavaniae^a, quorum vocabulum est Wilze^{b.2}, Domino adiuvante; et^c una cum consilio Francorum et Saxonum perrexit Renum^d ad Coloniam transiens per Saxoniam, usque ad Albiam^e fluvium venit ibique duos pontes construxit, quorum uno ex utroque capite castellum ex ligno et terra aedificavit. Exinde promotus in ante, Domino largiente supradictos Slavos sub suo dominio conlocavit^f. Et fuerunt cum eo in eodem exercitu Franci, Saxones^g; Frisiones^h autem navigio per Habola^{i.3} fluvium cum quibusdam Francis ad eum coniunxerunt. Fuerunt etiam Slavi cum eo, quorum vocabula sunt Suurbi^{k.4}, nec non et Abotriti^l, quorum princeps fuit

*) Hoc vero anno, ut computatum est, depositio fuit Tilpini episcopi IIII. Non. Septembr. add. C 3.

Sept. 2.

A 1. B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

l) strages A 1. B 4. C 3. D 1; stragis D 3. m) alios in D. flumine submerserunt A 1. n) Desinente codice Laureshamensi A 1 (Canisius) abhinc Annalium Laureshamensium continuationem sequitur usque ad a. 793; amiserunt B. o) karolus D 1. 3. p) reganesburgh B 2; Ragnisburg B 5; raganeburg C 2; regnesburg C 3; reginesburg D 1; regansburg D 3. q) saluum B 1. r) et pascha B 1. 2. 4. 5; domini et pascha in aqu. pal. C 3. s) anno domini (omissis Et — in) C 3.

789. a) sclaviniae B 5. D 1. b) uuiltze B 1; uuiltz B 2. D 2; uuiltzae C 3. c) deest B 1. C 3. d) hrenum C 1. 2; rhenum C 3. D 1. e) albim D 2. f) collocavit C 3. D 1. 3. g) et saxones B 2. C 3. h) fresones B 2. D 2; frisones C 1. 2; Fresiones C 3. i) labola B 4; abola C 2. 3. k) surbi B 2; subarbi B 4; sorabos D 2. l) abotridi B 2; abotrii C 2; abodriti C 3; abodritos D 2; abotrici D 3.

1) Hactenus fere annales uno tenore scripti videntur esse, abhinc quotannis continuati. 2) Wilzi (i. e. Wlt-izi) sive Welatabi (Wlat-abi) a radice wlt sive wlat (= dominari, cf. polon. władać = thiud. walten) dicti videntur esse. Quod nomen omnes, qui inter Abodritos et Sorabos incolebant, Slavos complexum saeculo decimo, ut videtur, subrepente alia radice lud (= populus, conf. sorab. lud = thiud. leute) in Liutizi commutatum est; cf. C. Zeuss, 'Die Deutschen und ihre Nachbarstämme', p. 655. 3) Havel. 4) Sorben.

Rex autem in Baioariam profectus eandem provinciam cum suis terminis ordinavit atque disposuit; atque inde regressus in Aquisgrani palatio suo, ubi hiemaverat, et diem Domini natalicium sanctumque pascha more solemni^z celebravit.

789.

DCCLXXXVIII. Natio¹ quaedam Sclavenorum^a est in Germania, sedens super litus oceani, quae propria lingua Welatabi^b, francica^c autem Wiltzi^d vocatur. Ea Francis semper inimica et vicinos suos, qui Francis vel subiecti vel foederati^e erant, odiis insectari belloque premere ac lacerare solebat. Cuius insolentiam rex longius sibi non ferendam ratus bello eam adgredi^f statuit comparatoque ingenti exercitu Rhenum^g apud Coloniam traiecit. Inde per Saxoniam iter agens, cum ad Albiam pervenisset, castris in ripa positus amnem duobus² pontibus iunxit, quorum unum ex utroque capite vallo munivit et inposito praesidio firmavit³. Ipse fluvio transito, quo constituerat, exercitum duxit ingressusque Wiltzorum^h terram cuncta ferro et igniⁱ vastari iussit. Sed gens illa, quamvis bellicosa et^k in sua numerositate confidens, impetum exercitus regii diu sustinere non valuit⁴ ac proinde, cum primum civitatem Dragawiti ventum est, — nam is ceteris¹ Wiltzorum^h regulis et nobilitate generis et auctoritate senectutis

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

z) sollempni 6. 7.

789. a) sclavorum 6. 7; slavorum 8. b) wuelatabi 7. c) francica 6.
d) wulzi 3; wulci 5; wiltzi 7; wuliti 8. e) feder. 2. 6; fed. 3. 7. f) aggr. 3. 6. 7.
g) hrenum 3; renum 5. 6. h) wultzorum 2; wulzorum 3; wultorum 8. i) igne 3.
k) deest 3. 5. l) caeteris 1. 3.

1) *Vita Karoli* 12: Sclavis, qui nostra consuetudine Wilzi, proprie vero . . . Welatabi dicuntur, bellum inlatum est. . . Causa belli erat, quod Abodritos, qui cum Francis olim foederati erant, assidua incursione lacescebant. . . Sinus quidam ab occidentali oceano orientem versus porrigitur. . . Hunc multae circumsedent nationes. . . At litus australe Sclavi . . . incolunt. 2) *Ann. Fuld.* 789: Constructis duobus pontibus, quorum alterum . . . munivit, transito dumine Sclavorum, qui vocantur Wilzi, terram ingressus eos . . . ditioni suae subiugavit. 3) *Liv. XXI*, 57: opere magno munitum et valido firmatum praesidio (*M.*). 4) *Cf. Caes. de b. Gall. I*, 26: diutius cum sustinere nostrorum impetum non possent (*M.*).

Witzan^m. Ibiq¹ obsides receptos, sacramenta con-
plurimaⁿ, Domino perducente Franciam^o pervenit.

790 Apr. 11.

Et celebravit natalem Domini in Wormatia^p, pascha^q
similiter. Et^r inmutavit se numerus annorum in

*790.

DCCXC. In sequenti vero anno nullum fecit iter,
sed ibi in iamdicta civitate iterum natalem Domini cele-

791 Mart. 27.

bravit, pascha^a similiter. Et inmutavit^b se numerus
annorum^c in

791.

DCCXCI.^a Inde autem itinere permoto partibus
Baioariae^b perrexit, ad Reganesburg^c pervenit, ibi exer-

B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

m) uitzan B 4; uuintzan D 1. n) quam plurima B 4. C 3. o) frantiam B 2. C 2.

p) uuormacia B 1; uuarmatiam B 1; ad VVrmatiam B 5; uurnatia C 2. D 1. q) et

pascha B 1. 2. 4; nat. dom. et pascha ad Vurm. B 5; nat. d. et p. in uuorm. C 3.

r) anno domini (omissa Et — in) C 3.

790. a) pascha sim. desunt B 1; et p. sim. B 2. 4; nat. dom. et p. cel. B 5. C 3.

b) inmutatus est num. C 3; mutavit D 3. c) ann. in desunt D 3.

791. a) Hoc loco incipit B 3. b) baioariorum B 2; bagoarie B 3. c) re-
ganasburgh B 2; Ragnisburg B 5; renesburg C 3; regnesburg C 2. D 1; reganesbug D 3.

1) Usque ad fluvium Peene cum progressum esse, Ann. Laures-
hamensium recensione altera (Annal. Fragm. Chesnii, SS. I, 34) me-
moriae proditur.

longe^m praeminebat, — extemploⁿ cum omnibus suis ad regem de civitate processit, obsides, qui imperabantur, dedit, fidem se regi ac Francis servaturum iureiurando promisit. Quem ceteri^l Sclavorum primores ac reguli secuti^o omnes se regis dicioni^p subdiderunt. Tum ille subacto illo populo et obsidibus, quos dare iusserat, acceptis eadem via, qua venerat, ad Albim^q regressus est et exercitu per pontem reducto, rebus quoque ad Saxones pertinentibus secundum tempus dispositis in Franciam reversus est et in Wormacia civitate et natalem Domini et pascha celebravit.

*790.

DCCXC. Hoc anno nullum iter exercitale a rege factum; sed in Wormacia^a residens legatos Hunorum et audivit et suos vicissim ad eorum principes misit. Agebatur inter eos de confiniis^b regnorum suorum, quibus in locis esse deberent. Haec contentio atque altercatio belli, quod postea cum Hunis gestum est, seminarium et origo fuit. Rex autem, ne quasi per otium^c torpere² ac tempus terere^{d.3} videretur, per Moenum^e fluvium ad Saltz^{f.4} palatium suum in Germania iuxta Salam fluvium constructum navigavit atque inde iterum per eundem amnem secunda aqua⁵ Wormaciam^g reversus est. Cumque ibi hiemaret, ipsum^e palatium, in quo conversabatur, casu accidente nocturno⁷ incendio concrematum est. Ibi tamen permanens et natalem Domini et pascha more solemni^h celebravit.

791.

DCCXCI. Transacta verni temperie circa aestatis initium rex de Wormacia^a movens^b Baioariam profectus

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

m) deest 3. 5. n) exemplo 1; extemplo 3. 5. 6; eximpro 7. o) deest 1. 2. 7; omnes sequentes 6. p) ditioni 2. 3. 6. q) albam 3. 5.

790. a) uonormatiae 8. b) de conf. inter eos 3. 5. c) ocium 3. 6. 7.

d) terrere 3. 5. e) menum 7; moinum 8. f) salz 3; saltz 7; salt 8. g) uonormatiam 3. 5. 7. 8. h) sollempni 2; sollempni 3. 6. 7.

791. a) uonormatiae 3. (non 5.) 7. b) se mouens 6. 7.

1) V. supra 774 (M.). 2) Cf. V. Kar. 19: ne per otium torperent (D.). 3) Tempus terere locutio apud Livium saepe usitata (I, 57, XXI, 11. 48. 53. XXII, 25. 45) (M.). 4) Salz prope Neustadt ad Salam Franciam. 5) Eadem verba infra in a. 791. 819. 826 (M.). 6) Ann. Fuld. 791: Palatium Wormacense incendio consumptum est. 7) Cf. Corn. Nep. Milt. 7: nescio quo casu nocturno tempore incensus est (M.).

citum suum coniunxit. Ibique consilio peracto Franco-
rum^d, Saxonum, Frisonum, disposuerunt propter nimiam
malitiam et intollerabilem^e, quam^f fecerunt Avari contra
sanctam ecclesiam^g vel populum christianum, unde iusti-
tias^h per missos impetrareⁱ non valuerunt, iter per-
agendi; cum Dei adiutorio partibus iamdictis Avarorum
perrexerunt. Ad Anisam^{k.1} vero fluvium properantes
(Sept. 5—7). ibi constituerunt laetanas^l faciendi per triduo^m missa-
rumque sollemniaⁿ celebrandi^o; Dei solatium postulave-
runt^p pro salute exercitus et adiutorio domini nostri^q
Iesu Christi et pro victoria et vindicta super Avaros.
Supradictus vero princeps de australi parte Danubio^r
iter peragens, Saxones autem cum quibusdam Francis et
maxime plurima Frisonum^s de aquilonale^t parte Danubii
similiter iter peragentes^{u.2}, ubi ad loca^v pervenerunt,
ubi iamdicti Avari^w firmitates habuerunt praeparatas:
de australi vero parte Danubii ad Cumeoberg^{x.3}, de
alia vero ripa in loco, qui dicitur Camp^y, quia sic no-
minatur ille fluvius^z, qui ibi confluit in Danubio^{z.5}.
Avari^a enim cum vidissent utrasque ripas exercitum con-
tinentes et^b navigia per medium fluvium venientes, a
Domino eis terror pervenit: dereliquerunt eorum loca
munita, quae^c supra nominata sunt, firmitatesque eorum
vel machinationes dimiserunt fuga lapsi; Christo perdu-
cente populo suo utrosque exercitus sine^d laesione^e intro-
duxit. Supradictus^f exercitus sic iter peragens^g usque
ad fluvium, cuius^h vocabulum est Raba^g; et exinde uter-
que exercitus de ambobusⁱ ripis ad propria reversi sunt,
magnificantes Deum de tanta victoria.

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

- d) cum francis, saxonibus; fresionibus C3. e) intolerabilem B2. 3. 4. C3. D1. 3.
f) quem B3. g) aeccliam B4. C3. D3. h) iusticias B1. D3. i) inp. per
missos C1. 2. k) enisam D3. l) letanias B1. 3; cum letanias B2. m) tridua-
num ieiunium B2; per triduum C3. D1; triduo D2. n) sollempnia B2. C3; sollem-
nia B4; sollemnia D1. o) celebrando B4; celebrantes C; celebrando D3. p) postolau-
erunt C1. 2; pstolauerunt D3. q) n. I. Chr. desunt C3. r) danubii B2. D2;
per danubium C3. s) frixonum B1. 3; fresonum B2; frixonum B4; fresionum C3.
t) aquilonali B2. C3; aquiloni B3; aquilone D1. 3. u) peragens B1. D3; per-
gentes B2. v) locum B4; loco C3. w) auare B3. x) cuumberg B2; cummeo-
berg B4; Comisberg B5; cummiberg D2. y) campus B3. C; campo D3. z) danu-
bium B2. D3. a) alteri B1. b) et — uenientes desunt B4. c) que B4. C2;
quae — sunt desunt C3. d) sine — exercitus desunt B4. e) lesione B1. 2. 3. C3.
f) suprascriptus C1. 2. g) peragentes B4. C2. D3; peragens corr. peragentes B3. C1;
peregerunt C3. h) cui B. D3. i) ambabus B4. C3. D1.

- 1) Enns. De hac expeditione cf. Simson, 'Jahrbücher' II, 16—25.
2) Haec divisio iam inde a Regensburg facta esse videtur; Simson p. 17.
3) Wiener Wald; Simson p. 23. 4) Cui etiam nunc nomen est Kamp.
5) Infra Krems. 6) Raab.

est, ea meditatione^c, ut Hunis¹ factorum suorum vicem redderet et eis, quanto celerius posset, bellum inferret. Comparatis igitur ad hoc ex omni regno suo quam validissimis copiis et commeatibus congregatis bipertito^d exercitu iter agere coepit^e. Cuius partem Theoderico^f comiti et Meginfrido^g camerario suo committens eos per² aquilonalem Danubii ripam iter agere iussit. Ipse cum alia^h parte, quam secum retinuit, australem eiusdem fluminis ripam Pannoniam petiturus occupavit, Baioariis cum commeatibus exercitus, qui navibus devehebantur¹, per Danubium secunda aqua descendere iussis. Ac sic inchoato itinere prima castra super Anesum posita sunt; nam is fluvius inter Baioariorum atque Hunorum terminos medius currens certus duorum regnorum limes³ habebatur. Ibi supplicatio⁴ per triduum facta, ut id bellum prosperos ac felices⁵ haberet eventus; tum demum castra mota, et bellum genti Hunorum^k a Francis indictum est. Pulsis igitur Hunorum praesidiis ac destructis munitionibus, quarum una super Cambum fluvium, altera iuxta Comagenos¹ civitatem in monte Cumeoberg^m vallo firmissimo erat exstructa, ferro et igniⁿ cuncta vastantur. Cumque rex cum eo, quem ducebat, exercitu usque ad Arrabonis fluenta venisset, transmisso eodem fluvio per ripam eius usque ad locum, in quo is Danubio miscetur, accessit ibique per aliquot dies stativis habitis⁶ per Sabariam^{o, 7} reverti statuit. Alias vero copias, quibus Theodericum^p et Meginfridum praefecerat, per Beehaimos via, qua venerant, reverti praecepit. Sic peragrata ac devastata magna parte Pannoniae cum incolomi exercitu Francorum⁸ in Baioariam se recepit. Saxones autem et Frisiones cum Theoderico^q et Meginfrido per Beehaimos, ut iussum erat, domum regressi sunt. Facta est^r haec

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

c) conditione 6. 7. d) bipertitu corr.-to 1; bipertitu 2. e) cepit 2. 3. 6; cepit 7.
f) theoderico 1; teoderico 6; theodrico 8. g) magenfrido 8. h) deest 3. i) deuebantur 1. 2. k) honorum 1. l) camag. 7. m) cumberg 8. n) igne 3.
o) sabariam 1. p) theodericum 1; teodericum 6. q) theoricho 1; teoderico 6.
r) autem est 2; est autem 3. 5.

1) *Ann. Fuld.* 791: propter . . caedes, quas Huni exercuerunt.
2) *Ann. Fuld.*: Ipse . . ex australi parte Danubii . . . Fresonibus vero et, qui cum ipsis deputati sunt, navali evectione per alveum euntibus . . . Hunis perterritis . . omnes eorum regiones usque ad Raba fluvium ferro et igni devastat. 3) *Cf. V. Kar.* 7: certo limite (*D.*). 4) *Cf. Liv. XXII*, 1: uti supplicatio per triduum haberetur (*D.*). 5) *Cf. V. supra a. 784 (M.)*. 6) *V. supra a. 779 (M.)*. 7) *Sarvar in comitatu Eisenburgensi*. 8) *V. infra a. 827*: cum incolomi exercitu . . se . . reciperet (*D.*).

Et celebravit^k domnus rex Carolus^l natalem Domini in Reganesburg^m, paschaⁿ similiter. Et^o inmutavit se numerus annorum in

*792.

Apr. 15.

DCCXCII. Natalem^a Domini et pascha in Reganesburg. Heresis^b Feliciani primo ibi condempnata^c est; quem^{d.1} Angilbertus^{e.2} ad praesentiam Adriani^f apostolici adduxit, et confessione facta suam heresim iterum abdicavit.*

V. K. 20
et A. Sith.

*) In recensione D et in codice B 38 haec adduntur: Coniuratio³ contra regem a filio eius Pippino^h facta, detecta et compressa est.

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

k) Post hoc vocabulum nnum folium deest in codice B 1. l) karolus B 4 C 2. 3; deest D; rex postponitur C 1. 2. m) reganasburgh B 2; Ragnisburg B 5; regnesburg C 3; reginesburg D 1; regansburg D 3. n) et pascha B 2. 4. 5. o) Emutavit C 1; anno domini nostri iesu christi C 3; et mutavit D 3.

792. a) Natalem — Reganesburg desunt B 2. 3. C 3. D; Natale Domini et pascha ibidem celebrata B 5. b) Hic peruenit heresis feliciani primitus audita et in regnesburg primo cond. est C 3. c) condempnata B 3. 5. C 1. D 3; dampnata B 4. d) quem felicem B 2; quam C 3. D 1. 3. e) engilbertus B 2; anghilbertus B 3. D 1; engelbertus C 3; angilbertus D 3. f) hadriani B 3. C 1. 2. g) Ibi hoc ordine: Coniur. — est. Heresis — abdicavit. Eodem etc. h) pipinno D 1.

1) Scil. Felicem. 2) Abbas S. Richarii. 3) Vita Karoli 20: Erat ei filius nomine Pippinus . . . Is . . . adversus patrem coniuravit. Quem post fraudem . . . vacare permisit. Inde Ann. Sith. 792: Conspiratio Pippini contra patrem facta. Conf. ibid. 785: Coniuratio . . . exorta et cito compressa.

expeditio sine omni rerum incommodo, praeter quod in^s illo, quem rex ducebat, exercitu tanta^t equorum lues exorta est, ut vix decima pars de tot milibus equorum remansisse dicatur. Ipse autem cum dimissis copiis Reginum civitatem, quae nunc Reganesburg vocatur, venisset et in ea hiematurus consedisset, ibi natalem Domini et pascha celebravit.

*792.

DCCXCII. Orgellis^{a. 1} est civitas in Pyrinei^b montis iugo² sita, cuius episcopus nomine Felix, natione Hispanus, ab Elipando^c Toleti episcopo per litteras consultus, quid de humanitate salvatoris dei et domini nostri Iesu Christi sentire deberet, utrum secundum id, quod homo est, proprius an adoptivus Dei filius credendus esset ac dicendus, valde incaute atque inconsiderate et contra antiquam catholicae ecclesiae doctrinam adoptivum non solum pronuntiavit, sed etiam scriptis ad memoratum episcopum libris, quanta potuit pertinacia^d, pravitatem intentionis suae defendere curavit. Huius rei causa ductus ad palatium regis, — nam is tunc apud³ Reginum Baioariae civitatem, in qua hiemaverat, residebat, — ubi congregato episcoporum concilio auditus est et errasse convictus; ad praesentiam Adriani pontificis Romam missus ibi etiam coram ipso^e in basilica beati Petri apostoli heresim^f suam damnavit^g atque abdicavit. Quo facto ad civitatem suam reversus est.

Rege vero ibidem aetatem⁴ agente facta est contra illum coniuratio a filio suo maiore, nomine Pippino, et quibusdam⁵ Francis, qui se crudelitatem Fastradae reginae ferre non posse adseverabant^h atque ideo in necem regis⁶ conspiraverant. Quae cum per Fardulfum Langobardumⁱ de-

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

s) deest 3 (non 5.). t) tanto 3. 5.

792. a) Argellis 7. b) pirinei 1. 5. 6. 7; pirenei 2. 3; pyrenaei 8. c) helipando 8. d) pertinacia 3. 6. 7. e) deest 6. 7. f) heresem 1. 2. g) dampn. 3. 6. 7. h) asseu, 3 (non 5). 6. 7. i) longob. 6. 7.

1) Urgel. 2) Cf. V. Karoli 9: in ipso Pyrinei iugo, et 15: totumque Pyrinei montis iugum. 3) Ann. Fuld. 792: Haeresis Feliciana ipso auctore eam abnegante apud Reganesburg primum damnata est: qui etiam . . adductus denuo eam damnavit. 4) Hoc discrepat a V. Karoli 20: cum pater . . hiemaret. 5) V. Kar. 20: Is . . cum quibusdam e primoribus Francorum, qui eum . . inllexerant, adversus patrem coniuravit. . . Harum tamen coniurationum Fastradae reginae crudelitas causa et origo extitisse creditur; et ideo . . contra regem conspiratum est. 6) Cf. Iust. XVI, 5: in necem tyranni conspirant (M.).

Eodem anno nullum¹ iter exercitale factum est. Pons super navigia flumina transeuntia factus est, anchoris et funibus ita coherens, ut iungi et dissolvi possit.

793 Apr. 7.

Ibiⁱ natalem Domini, ibi^k pascha celebratum est^l. Et inmutavit se^m numerus annorumⁿ in

793.

DCCXCIII. Rex autumnali tempore de Reganesburg^a iter navigio faciens^b usque ad fossatum magnum inter Almana^{c.2} et Radantia^{d.3} pervenit, ibique missi

B (2.) 3. 4. (5.) *C* 1. 2. 3. *D* 1. (2). 3.

i) et celebrauit domnus rex *D*. k) domini et pascha *B* 5. *C* 3; ibi similiter pascha *D*.
l) celebrauit *B* 2. 4. 5; celebrauit karolus rex *C* 3. m) se num. ann. *desunt* *D* 1.
n) ann. domini *C* 3.

793. a) reganasburgh *B* 2; ragenisburg *B* 4; Ragnisburg *B* 5; ragenesburg *C* 1. 2; regnesburg *C* 3; ragnesburg *D* 1; regansburg *D* 3. b) fatiens *C* 2. *D* 3. c) almonia *B* 2; Alemana *B* 5; alamana *C* 2; alcinonam *D* 2; alimanna *corr.* alemanna *D* 3. d) radenza *B* 2; Radentia *B* 5; radancia *C* 1; radantiam *D* 2.

1) *Scilicet ab ipso rege; cf. Simson p. 37 et 52.*
3) *Rednitz sive Rezat; Simson p. 55.*

2) *Altmühl.*

tecta fuisset, ipse ob meritum fidei servatae monasterio sancti Dionysii¹ donatus est, auctores¹ vero coniurationis ut rei maiestatis² partim gladio caesi, partim patibulis suspensi ob meditatam scelus tali morte multati sunt.

Rex³ autem propter bellum cum Hunis susceptum in Baioaria sedens pontem⁴ navalem, quo in Danubio ad id bellum uteretur, aedificavit ibique natalem Domini et sanctum pascha celebravit.

793.

DCCXCIII. Cum rex bellum a se inchoatum conficere cuperet et Pannoniam iterum petere disposuisset, allatum est copias, quas Theodericus^a comes per Frisiam ducebat, in pago Hriustri^b iuxta Wisuram fluvium a Saxonibus esse interceptas atque deletas. Cuius rei nuntio accepto magnitudinem damni dissimulans iter in Pannoniam intermisit.

Et cum ei persuasum esset a quibusdam, qui id^c sibi compertum esse dicebant, quod si inter^d Radantiam^d et Alemonam^e fluvios^f eiusmodi fossa duceretur, quae esset navium capax, posse percommode a Danubio in Rhenum^g navigari, quia horum fluviorum alter Danubio, alter^h Moenoⁱ miscetur, confestim cum omni comitatu suo ad locum venit ac magna hominum multitudine congregata totum autumnus tempus in eo opere consumpsit. Ducta est itaque^k fossa inter praedictos fluvios duum milium passuum longitudine, latitudine trecentorum pedum; sed in cassum. Nam propter iuges pluvias⁶ et terram, quae palustris^l erat, nimio humore naturaliter infectam^m opus, quod fiebat, consistere non potuit; sed quantum interdiu terrae a fossoribus fuerat egestum, tantum noctibus humo iterum in locum suum relabente subsidebat.

E. 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

i) dyonysii 2. 7; dionysii 3. 6.

793. a) theodericus 2; teoder. 6; theodricus 8.

b) rustri 6. c) quid 1. 2.

d) radantia 1. 2.

e) alomonam 1—5; alimonam 6; alamoncam 7; alemona 8.

f) fluvius 1. 2.

g) renum 3. 5 6. h) deest 1. 2. i) moeno 8.

k) deest 3 (non 5).

l) planstris 1. 2. 3 (non 5). m) infecta 6. 7.

1) *Ann. Fuld.* 792: auctoribus factionis partim morte, partim exilio et caecitate damnatis. 2) *Cf. infra a. 801. et supra a. 788 (M.).*

3) *V. Kar.* 20: cum pater bello contra Hunos suscepto in Baioaria hiemaret. 4) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 792: Pons navalis in Danubio factus est.

5) *Ann. Sith.* (= *Fuld.*) 793: Fossa a rege facta inter Radantiam et Alemonam fluvios. 6) *V. infra a. 820*: propter iuges pluvias et aerem nimio humore resolutum (*D.*).

apostolici cum magnis muneribus praesentati sunt. Ibi missus nuntiavit^e Saxones iterum fidem^f suam fefellisse. Inde per Radantia^g in Mohin^{h.1} navaliⁱ iter peragens, natalem Domini celebravit ad sanctum Chilianum^k in Wirzinburg^l Et^m inmutatus est numerus annorum in

*794.

Marb. 23.

DCCXCIIII. Pascha celebratum est in Franconofurt^a; ibique congregata est synodus^b magna² episcoporum Galliarum, Germanorum, Italarum^c in praesentia^d iamfati principis et missorum domni apostolici Adriani^e, quorum nomina haec sunt, Theofilactus^f et Stephanus^g episcopi. Ibi tertio^h condempnataⁱ est heresis Felicianae, quam dampnationem^k per auctoritatem sanctorum patrum in libro conscripserunt, quem librum³ omnes sacerdotes manibus propriis subscripserunt. Ibi obiit Fastrada^l regina et in sancto Albano⁴ honorifice sepulta est. Pseudosynodus^m Grecorum⁵, quam falsoⁿ septimam vocabant, pro^o adorandis imaginibus fecerunt, reiecta est a pontificibus.

(Aug. 10).

Syn. Franc.

Inde motus est exercitus partibus Saxoniae per duas turmas: in unam^p fuit domnus Carolus^a gloriosissimus rex; in aliam^r misit domnum Carolum^s nobilissimum filium suum per Coloniam. Saxones autem

B (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
e) nunciauit B 3. C 1. D 3; nunciauerunt B 5. f) fidem suam desunt C 1. 2. g) radanza B 2; radantia B 3. h) mochin B 4. i) nauale B 4. D 1; naualter pergens C 3. k) cilianum B 3. 5; killianum C 3. l) uuirzaburgh B 2; uuirsburg B 3; uuirsinburg B 4. C 3; uursinburg D 1; uuirzeburg D 3. m) anno domini C 3; et inmutauit in D 1.

794. a) franconofurt B 4. D 1; Franconfort B 5; franchonofurt C 1. 2; franconoford C 3; frachenfurd D 3. b) sinodus B 2. 3. D 1. 3. c) italarum C. D 3. d) A syllabis senecia post folium amissum denuo incipit B 1. e) hadriani B 5. C 1. 2. f) theophilus B 2; Theofilac B 5. g) sthephaus B 1; stefanus B 3. h) tercio B 4. C 1. D 3. i) condempnata B 1. 5. C 1. k) damnationem B 1. C 1. D 1. l) fastrada corr. fastradane B 4; fastradana D 3. m) -sinodus B 1. 2. 3. D 3. n) false B 1; (deest B 2;) falle B 3. o) quam pro B 2. C 3. p) una B 5. C 2. D 1. 3. q) karolus C 2. 3. D 1. 3. r) alium B 1; alia B 5. D 1. s) karolum B 4. C 2. 3. D 1.

1) Main. 2) De qua cf. Simson, p. 63—84; Legum Sect. II, tom. I, p. 73—78 (Synodus Franconofurtensis), Mansi, Collectio sacrorum conciliorum XIII, 863—926 (documenta Franconofurti data). 3) Edid. Mansi, p. 883—899. 4) Mogontiaci. 5) A. 787. Nicaeae habita et Constantinopoli finita; cf. Syn. Franconof. cap. 2: Allata est in medio questio de noua Grecorum synodo, quam de adorandis imaginibus Constantinopolim fecerunt, . . . qui supra sanctissimi patres nostri omnimodis adorationem et seruitutem rennuentes contempserunt atque consentientes condempnaverunt.

In hoc opere occupato duo valde displicentia de diversis terrarum partibus adlataⁿ sunt: unum erat Saxo-
num¹ omnimoda defectio, alterum quod Sarraceni^{o.2} Septi-
maniam ingressi proelioque cum illius limitis custodi-
bus atque comitibus conserto multis Francorum inter-
fectis victores ad sua regressi sunt³. Quibus rebus
commotus in Franciam reversus est celebravitque natalem
Domini apud sanctum Kilianum^p iuxta Moenum^q fluvium,
pascha vero super eundem fluvium in villa Franconovurd^r,
in qua et hiemaverat.

*794.

DCCXCIII. Rex propter condemnandam^a heresim
Felicianam aestatis initio, quando et generalem populi
sui conventum habuit, concilium episcoporum ex omnibus
regni sui provinciis in eadem villa congregavit. Ad-
fuerunt^b etiam in eadem synodo et legati sanctae Ro-
manae ecclesiae, Theophylactus^d ac Stephanus episcopi, vicem
tenentes eius, a quo missi sunt, Adriani papae. In⁴ quo
concilio et heresis memorata condemnata^e est et liber contra
eam communi episcoporum auctoritate compositus, in quo
omnes propriis manibus subscripserunt. Synodus^f etiam, quae
ante paucos annos in Constantinopoli sub Herena^g et
Constantino filio eius⁵ congregata et ab ipsis non solum
septima, verum etiam universalis est appellata, ut nec
septima nec universalis haberetur dicereturve, quasi
supervacua in totum ab omnibus abdicata est. Mortua⁶
est ibi et^h Fastrada regina, et Mogontiaciⁱ apud sanctum Albanum
sepulta.

Quibus peractis rex bipertito exercitu Saxoniam pe-
tere statuit, eo videlicet modo, ut ipse cum dimidia
parte copiarum ab australi parte intraret, Karlus^k vero
filius eius cum alia medietate Rhenum^l apud Coloniam
traiceret et in eandem regionem ab occidente veniret.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

n) allata 3. 6. 7. o) saraceni 2. p) chilianum 1. 2; kylianum 7. q) moini
fluenta 8. r) franconouurt 3. 5; -uuro 7; franconoford 8.a) condempn. 2. 3. 6. b) aff. 3. 6. 7. 8. c) deest 3. 5. d) theophil. 2. 7. 8;
teophil. 6. e) condempn. 2. 3. 5. 6. 7. f) Sinodus 3. 5. 6. g) helena 3. 5. 6;herena corr. helena 7. h) deest 3. 5. 6. i) mogontia 3. 5; magontiaci 6; mon-
tiaco 7. k) carolus 1. 5. 6. 8; karolus 2. 3. 7. l) renum 3. 6.

1) *Ann. Sith.*: Saxonum defectio; cf. *supra* a. 783. et *infra*
a. 816: omnimoda defectione (*D.*). 2) *Ann. Sith.* (= *Fuld.*): Proe-
lium factum inter Sarracenos et Francos in Gothia, in quo Sarraceni
superiores extiterunt. 3) Cf. *Lembke I*, 360 sq. 4) *Ann. Fuld.*
(= *Sith.*) 794: Synodus . . . in qua . . . 5) *I. e. Irena Leonis IV.*
imperatoris vidua et filio eius Constantino VI. Porphyrogenneto (780—797).
6) *Ann. Fuld.* 794: Fastrada regina moritur et Mogontiaci apud sanctum
Albanum honorifice sepulta est.

congregantes se in campo, qui dicitur Sinistfelt^{t.1}, praeparantes se quasi ad pugnam; cum vero audissent se ex duabus partibus esse circumdatos, dissipavit Deus consilia eorum, et quamvis fraudulenter^u et christianos se et fideles domno regi^v fore promiserunt. Rex ad palatium^w, quod Aquis vocatur, rediit ibique natalem Domini celebravit et pascha. Et^x inmutavit se numerus annorum in

795.

DCCXCV. In quo etiam^a rex venit ad locum, qui dicitur Cuffinstang^{b.2}, in^c suburbium^d Mogontiacensis^e urbis, et tenuit ibi placitum suum. Audiens vero, quod Saxones more solito promissionem suam, quam de habenda christianitate et fide regis tenenda fecerant, irritam fecissent, cum exercitu in Saxoniam ingressus est et usque ad fluvium Albim^f pervenit ad locum, qui dicitur Hliuni^{g.3}; in quo tunc Witzin^h Abodritorumⁱ rex a Saxonibus occisus est. Ibi etiam venerunt missi tudun^k, qui in gente et regno Avarorum magnam potestatem habebat; qui dixerunt, quod idem tudun^k cum terra et populo suo se regi^l dedere vellet et^m eius ordinationeⁿ christianam fidem suscipere vellet.

Rex⁴ vero afflictis magna ex parte Saxonibus eorumque terra vastata acceptisque eorum^o obsidibus in Gallias rediit et in palatio, qui^p vocatur Aquis^q, natalem Domini celebravit et pascha similiter^r. Et^s inmutavit se numerus annorum in

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
 t) sinittelt B 1. C 1. 2; sinistfelt B 2; sinasfelt B 4; Sinistfelt B 5; sinittfelde D 2; sinitsfelt D 3. u) fraudulenter B 5. C 3. v) rege B 1. D 3. w) palacium B 1. C 1.
 x) anno domini C 3; Et inmutavit in D 1.
 795. a) rex etiam B 1. 3. b) cuffinstein B 2; cuffinstane B 3; Cuffstagnum B 5; cuffinstain C 1. 2; cuffinstang D 1; chusstagn D 3. c) et in B 1. d) suburbio B 2. 4. e) maganciaensis B 1; mogontiam B 2; mogontiacensis B 4; mogontiacensis C 2. f) albia B 2; Albiam B 5; albin C 2; albiun C 3. g) liuns B 4; Hliuni B 5; hiliuni C 3; libun D 1. h) uizzan B 2; uizzinn B 4; uizzin C 3. D 1. 3; uuitzan D 2. i) abrotitorum B 2; obodritorum B 4; abadritorum D 1. k) thudun B 2. 3. 5. l) rege B 1. m) et — vellet *desunt* C 1. 2. n) ordinationem B 1. D 3. o) *desunt* B 2. 4. 5. p) quod D 1. q) aquisgrani B 4. r) nat. dom. et pascha celebr. B 5. C 3. s) anno domini C 3.

1) Das Sendfeld a meridie urbis Paderborn. 2) Kostheim.
 3) Iäine prope Lüneburg. 4) Abhinc alius scriptor annales videtur continnavisse, qui haud scio an Einhardus fuerit; cf. 'Neues Archiv' XX, 40 sq., XXI, 54—58.

Quo facto, licet Saxones in campo, qui Sinotfeld^m vocatur, quasi proeliumⁿ cum rege commissuri consedisent ibique adventum eius opperirentur^o, amissa victoriae spe, quam sibi paulo ante falso pollicebantur, ad deditionem omnes conversi sunt victique sine proelio^p regis victoris potestati se subdiderunt. Dederunt igitur obsides et iureiurando fidem se regi servare velle^q promiserunt. Sic omisso proelio^p et Saxones domum reversi sunt et rex transmissio Rheno^r in Galliam se recepit; et cum Aquasgrani venisset, ibidem hibernis habitis et natalem Domini et pascha celebravit.

795.

DCCXCV. Quamquam Saxones aestate praeterita et obsides dedissent et, secundum quod iussi erant, sacramenta iurassent, rex tamen illorum perfidiae non in memor^a conventum generalem trans Rhenum^b in villa Cuffessteine^c, quae super^d Moenum^e contra Mogontiacum^f urbem sita est, moresolemni^g habuit atque inde cum exercitu Saxoniam ingressus pene totam populando peragravit. Cumque in pagum Bardengoi pervenisset et iuxta locum, qui Bardenwih^{h.1} vocatur, positis castris Sclavorum, quos ad se venire iusserat, expectaret adventum, subito ei nuntiatum est, Witzinumⁱ regem Abodritorum, cum Albim traiceret, in dispositas a Saxonibus insidias in ipso flumine incidisse et ab eis esse interfectum. Quod factum animo^k regis ad Saxones citius^l debellandos velut quosdam stimulos addidit et in odium perfidiae gentis amplius excitavit. Terra igitur magna ex parte vastata et obsidibus, quos dare iusserat, acceptis in Franciam reversus est. In² hac expeditione, dum castra super Albim haberet, venerunt ad eum legati de Pannonia unius^m ex primoribus Hunorum, qui apud suos tudun vocabaturⁿ: is et suum adventum^o et se christianum fieri velle promisit. Rex autem Aquasgrani^p veniens sicut et anno superiore^q ibi temporibus suis et natalem Domini et pascha celebravit.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

m) sinotfeldus 2; sinofeld 6; sinotfeldum 7; sinothfeld 8. n) plium 2. 6. 7.
o) operir. 3. 5. 6. 7. p) prelio 2; plio 1. 3. 5. 6. 7. q) uelle servare 3. r) reno 3. 5. 6.
795. a) imm. 3. 6. 7. b) renum 3. 6. c) cuffestein 2. 7; cuffestē 3.
d) supra 3. e) menum 2; menum 5. 7. f) magontiacum 3 (non 5); montiacum 7.
g) sollempni 3. 6. 7. h) bardeniuih 2; bardenuig 3. 5; bardenuik 6; bardonuich 8.
i) uuitzun 8. k) animum 1. 2. 6. 7. l) cicius 2. 6. 7. m) unus 3. 5. n) uocatur 6. 7; uocabatur tudun 3. 5. o) uentum 1. 2. p) aquisgrani 3. 5. 7. q) priori 3; superiori 5.

1) *Bardowiek*. 2) *Ann. Fuld.* 795: In quo loco tudun, qui in gente Hunorum magnae potestatis erat, per legatos suos se et terram . . . regi daturum et christianum futurum esse promisit.

*796.

* p.

(795 Dec. 25.)

DCCXCVI. Adrianus^a papa obiit, et Leo, mox ut in locum eius successit, misit legatos cum muneribus ad regem; claves etiam confessionis sancti Petri et vexillum Romanae urbis eidem direxit¹. Sed et Heiricus^b dux (795.) Foroiulensis^c missis hominibus suis^d cum Wonomyro^e Sclavo² in Pannonias^f hringum^g gentis Avarorum longis retro temporibus quietum, civili bello fatigatis inter se principibus, spoliavit, — chagan^h sive iuguroⁱ intestina clade addictis et a suis occisis — thesaurum priscorum regum multa seculorum^k prolixitate collectum domno regi¹ Carolo^m ad Aquis palatiumⁿ misit. Quo accepto peracta Deo largitori omnium bonorum gratiarum actione idem vir prudentissimus atque largissimus et Dei dispensator magnam inde partem Romae^o ad limina apostolorum misit per Angilbertum^p dilectum abbatem suum; porro reliquam partem obtimatibus^q, clericis sive laicis, ceterisque fidelibus suis largitus est.

In eodem anno³ tudun^r secundum pollicitationem suam cum magna parte Avarorum^s ad regem venit, se cum populo suo et patria regi dedit^t; ipse et populus baptizatus est, et honorifice muneribus donati redierunt.

Rex collectis exercitibus suis Saxoniam ingressus est, filium suum Pippinum^u regem Italiae in Pannonias cum exercitu^v misso. Cuius legationes ad eum in eadem Saxonia venerunt, una, quae dixit occurrisset ei kagan^w cum ceteris optimatibus^x, quem sibi Avarum^y post inter-

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.
 796. a) hadrianus B1. 5. C1. 2. b) heirichus B1; heinricus B2. D3; Ericus B5. c) foroiulanorum B2; foroiulensis B3; furiulensis B4. C1. 2; Foroiulensis B5; friulensis C3; foroiuliensem D2; furinlensis D3. d) deest D. e) uononmiro B2. 4. 5. C3; uonomyro D1. f) panonias B3. g) iringum B2; hyingum B3; hringum B4. h) clagan B1. i) iugurro B1. D2; Vigurro B5; iugurt C3. k) saeculorum C1. 3. D1. 3. l) rege B1. 3. m) carolo rege B1; karolo C2. 3. D1. 3. n) palacium B1. C1. 2. D1. o) romae C3. p) anghilbertum B3; ingelbertum C3; anghibertum D3. q) optimatibus B2. 5. C1. 3. r) thudun B1. 2. 5; tundun B3. s) avarum D. t) tradidit B2. 5; dedidit B3. u) pipinum B4; pipinnun D1. v) exercitu suo B1; exerto B3; exercito C1. 2. D3. w) kaia B2; cagan B4; Chagan B5. x) obtimatibus B1. 3. C2. y) auaris C3.

1) Hanc legationem a. 796. demum advenisse consentaneum est; quamobrem etiam mors Adriani ad hunc annum refertur. Legati ab Erico cum praeda Avarica Aquas missi paulo ante Romanos eo pervenerunt, tamen ipsi quoque fortasse eiusdem demum anni initio; cf. Simson 99 n. 3. 2) Slovenorum, ut videtur, principe. 3) Ante expeditionem Saxoniam; in Ann. Lauresham., quos Simson (117 n. 4) accuratiores nostris existimat, adventus tuduni cum legatione eius anno priore missa confunditur.

*796.

DCCXCVI. Romae^a Adriano^b defuncto¹ Leo pontificatum suscepit et mox per legatos suos claves confessionis sancti Petri ac vexillum Romanae urbis^c cum aliis muneribus regi misit rogavitque, ut aliquem de suis optimatibus Romam mitteret, qui populum Romanum ad suam fidem atque subiectionem per sacramenta firmaret. Missus est ad hoc Angilbertus^d, abbas monasterii sancti Richarii²; per quem etiam tunc ad sanctum Petrum magnam partem thesauri, quem Ericus^e dux Foroiuliensis spoliata Hunorum³ regia⁴, quae hringus^f vocabatur^g, eodem anno regi^h de Pannonia detulerat, misit; reliquum vero inter optimates et aulicos ceterosqueⁱ in palatio suo militantes liberali manu distribuit.

Atque his expletis ipse cum exercitu Francorum^k Saxoniam petiit¹, Pippinum vero filium suum cum Italicis ac Baioaricis copiis in Pannoniam ire iussit. Et ipse quidem Saxonia ex magna parte vastata⁵ ad hiemandum Aquasgranim^m revertitur; Pippinus autem Hunis trans Tizam⁶ fluvium fugatis eorumque regia, quae, ut dictum est, hringusⁿ, a Langobardis autem campus⁷ vocatur^o, ex toto destructa, direptis⁸ pene omnibus⁹ Hunorum^p opibus ad patrem Aquisgrani^q hiberna habentem venit ac spolia regni^r, quae secum detulit, eidem praesentavit.

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

796. a) Rome 2. 3. 6. 7. b) hadriano 1. 2. c) ecclesiae 6. 7. d) angilbertus 1; engelbertus 7. e) deest 3 (non 5); heinricus 7; erichus 8. f) hringus 2; ringus 3. 6; hrincus 5; hritigus 7. g) uocatur 3 (non 5). 7. h) de pann. regi 3. 5. i) caeter. 1. 2. 3. k) frangorum 2. l) peciit 3. 6. 7. m) aquisgrani 3. 5. 7; aqu. palatio 3. 5. n) ringus 6. o) uocatur a longob. (omissis autem campus) 6. 7. p) honorum 1. q) aquasgr. 6. r) deest 3 (non 5).

1) *Ann. Fuld.* (= *Sith.*) 796: Adriano pontifice defuncto Leo papa successit. 2) *St. Riquier*. 3) *Ann. Fuld.* 796: principibus Hunorum . . . occisis campus eorum, quem vocant hringum, primo per Ehericum ducem Foroiuliensem . . . captus est. 4) *Vita Karoli* 13: regia kagani. 5) *Ann. Fuld.* 796: Saxonia . . . vastatur. 6) *Theiss.* 7) *Et in Ann. Fuld. et in Sith.* regiae Avarorum nomen inditur campo; quod cum auctor *Sithiensium* e *Chronico* illo circa a. 805. in monasterio *S. Dionysii* conscripto sumpsisse videatur, quo etiam noster fonte usus est, ex hoc loco veri simile fit, illud a *Fardulfo Langobardo*, *S. Dionysii* abbate, compositum fuisse; cf. '*Neues Archiv*' XXI, 48 sqq. 8) *Vita Kar.* 13: thesauri direpti sunt. 9) *Ann. Fuld.* 796: omnes Hunorum opes ac thesauri . . . Carlo in Aquisgrani palatio allati sunt.

fectionem priorum^z constituerunt; altera, quae dixit Pippino^a cum exercitu suo in hringo^b sedere. Et dominus rex peragrata Saxonia cum integro exercitu suo in Gallias se recepit^c et in Aquis palatio^d filium suum Pippinum e Pannonia redeuntem et partem thesauri, quae remanserat, adducentem laetus^e aspexit.

797. Apr. 23.

Atque ibidem^f natalem Domini ac pascha celebravit. Et^g inmutavit se numerus annorum in

797.

DCCXCVII. Barcinona^a civitas Hispaniae, quae iam pridem a nobis desciverat, per Zatum^{b. i} praefectum ipsius nobis est reddita. Nam ipse ad palatium^c veniens domno regi^d semetipsum cum civitate commendavit.

Expeditio facta in Saxoniam, et usque ad oceanum trans omnes paludes et invia loca transitum est; et rex de Haduloha^{e. 2} regressus — hoc enim loco nomen, ubi oceanus Saxoniam alluit^{f. 3} — tota Saxonum^g gente in deditionem^h per obsides accepta trans Renumⁱ in Gallias reversus est⁴.

(Sept.).

Et in Aquis palatio^k Abdellam^l Sarracenum filium Ibin-Mauge^{m. 5} regis, qui a fratre⁶ regno pulsus in Mauritania exulabat, ipso semetipsum commendante suscepit. Illuc et legatus Nicetae, qui tunc Siciliam regebat, nomine Theoctistusⁿ venit imperatoris epistolam portans; quem magnifice suscipiens post paucos dies absolvit.

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
 z) priorem B 5. C 3. a) pippinum C 3. b) ringo B 4. c) recipit B 1. C 2.
 d) palacio B 1. D 3. e) letus B 1. 3. f) ibi B 1. C 3. g) anno domini nostri C 3.
 797. a) barcellona B 2. 5; Barzinona B 4; Parcinsona D 3. b) iatim in B 1;
 thathun B 2; zatū B 4. C 3. D 1. 3; zatum B 5. C 1. 2. c) palacium B 1. 4. D 1. 3.
 d) rege B 1. e) adulohoc B 2; aducha B 3; hadaloba B 4; Hadulla B 5; loco C 3;
 baduloha D 1; hadaloha D 2; hadulocha D 3. f) adluit B 4. C 3. g) saxonium B 4.
 h) dedicionem B 1. C 1. 2. D 3; dedicationem B 3. i) rhenum B 5. C 3. D 3; hrenum
 C 1. 2. k) palacio B 1. 4. D 3. l) Adabdellam B 5; addellam C 3. m) ibinmaugae
 B 1; ibinmagae B 2; ibimaugae B 4; ibimaugae C 2; ibi maure C 3. n) theoctistus B 3;
 theoctis D 1; thoctistus D 3.

1) *Ab Arabibus Zeid dictum; cf. Lembke I, 364.* 2) *Hadeln, pago inter Albim et Wisuram sito.* 3) *Cf. Curt. IV, 14, 9: terrarum . . . quas oceanus hinc alluit (M.).* 4) *Circa mensem Septembrem; Simson 135.* 5) *I. e. Abd-ur-Rahman Ben Muawijah emiri Cordubensis (755—788).* 6) *Hescham emiro; qui cum a. 796. mortuus esset, ad pellendum filium eius (el Haken) Abd-Allah Karoli auxilium expetiit.*

Tudun^{a.1} etiam ille, de quo superius mentio facta est, fidem dictis suis adhibens ibidem ad regem venit ibique cum omnibus, qui secum venerant, baptizatus ac remuneratus post datum servandae fidei sacramentum domum rediit; sed in promissa fidelitate diu manere noluit nec multo post perfidiae suae poenas^t dedit.

Rex vero, ut dictum est, Aquisgrani in hibernis considens ibi et natalem Domini et pascha more solito celebravit.

797.

DCCXCVII. Barcinona^a civitas in limite Hispanico sita, quae alternante rerum eventu nunc Francorum nunc Sarracenorum ditioni^b subiciebatur^c, tandem per Zatum Sarracenum², qui tunc eam invaserat, regi reddita est. Nam is aestatis initio Aquisgrani ad regem venit seque cum memorata civitate spontanea deditione illius potestati permisit.

Qua recepta rex filium suum Hludowicum^d ad obsidionem Oscae³ cum exercitu in^e Hispaniam^f misit et ipse more solito propter contundendam perfidiae gentis contumaciam Saxoniam vastaturus intravit. Nec prius destitit, quam^t omnes terminos eius peragrasset⁵; nam usque ad ultimos fines eius, qua inter Albim et Wisuram oceano alluitur^g, accessit.

Inde regressus cum Aquasgrani^h venisset ibique Abdellam Sarracenum, filium Ibin-Maugeⁱ regis, de Mauritania ad se venientem suscepisset legatumque Nicetae patricii, qui tunc Siciliam procurabat, nomine Theoctistum^k litteras^l imperatoris de Constantinopoli missas deferentem audisset, consilium iniit, ut propter conficiendum Saxonicum bellum in ipsa regione hiemaret.

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

s) thudun 7. t) penas 3. 6. 7.
797. a) Barzinona 8. b) ditioni 3. 6. 7. c) subiciebat 1; subiacebat 2.
d) hludeuicun 1. 2; ludouicun 3. 6. 7. e) in hispaniam desunt 2. f) hyss. 7.
g) abluitur 3. h) aquisgrani 3. 7. i) ibinmaugae 1. 6. 7; ibi inmauge 2; ibinmauge 3; abinmauge 8. k) theoctistum 1; theodictum 3; teoctistum 6. l) literas 3. 6. 7.

1) Etiam in Ann. Fuld. tuduni adventus post reditum Pippini ponitur. 2) Ann. Fuld. (= Sith.) 797: per Zatum Sarracenum . . Carlo reddita est. 3) Huesca; urbs non expugnata est. 4) Cf. supra 768 (D.). 5) Ann. Fuld. 797: totam Saxoniam . . peragravit atque . . Aquisgrani revertitur; ubi . . .

Nov.

Et Novembrio mense mediante ad hibernandum cum exercitu Saxoniam intravit positisque castris apud Wisoram^o fluvium locum castrorum Heristelli^{p.1} vocari iussit. Illuc legati gentis Avarorum^{q.2} cum muneribus magnis venerunt. Inde Abdellam Sarracenum cum filio suo Hludowico^r in Hispanias reverti fecit et filium suum Pippinum ad^s Italiam mi^sit; ipse ad disponendam^{*p} Saxoniam totum hiemis tempus impendens^t ibi natalem Domini, ibi^u pascha celebravit. Et^v inmutavit se numerus annorum in

798 Apr. 8.

798.

DCCXCVIII. Venit etiam et legatus Hadeponsi^a regis^s Galleciae^b et Asturiae^c, nomine Froia^d, papilionem mirae^e pulchritudinis praesentans.

Apr.

Sed in ipso^f paschae tempore Nordliudi^{g.4} trans Albim^h sedentes seditione commota legatos regiones, qui tunc ad iustitias faciendas apud eos conversabantur, comprehendunt, quosdam ex eis statim trucidantes, ceteros ad redimendum reservant; ex quibus aliqui effugerunt, ceteri redemptiⁱ sunt. Rex collecto exercitu de Haristalli^k ad locum, qui Mimda^{l.5} dicitur, perrexit; et facto consilio^m in desertores arma corripuit et totam inter Albimⁿ et Wisuram^o Saxoniam populando peragravit.

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

o) uisaram B2; uiseram B3. 5; uiferam B4; unisuram D1. 3. p) Heristeh B5.
q) avarum B1. 3. 5. D3. r) ludouico B2; ludouico B4; Hludvico B5; luduuuico
D1; luduico D3. s) in B1. 2. t) impendens B4. 5. C3. u) ibi pascha *desunt*
B4; et pascha B5. C2. 3. v) anno domini (*omissis* Et — in) C3.

798. a) haldifonsi B2; hadeiosi B4; hadofuns D2; hadefrondi D3. b) galli-
ciae B2; gallaeciae B5. D1; gallaetiae C2; gallitiae C3. c) austrie B1. 2; austriae
C3. D1; asturiae D3. d) flora B1; frola B2. 5. D1; floa *corr.* frola B3; floram
D2; fōla D3. e) mire C1. 2. D3. f) ipsa B1. 3. g) northliudi B2. C3;
northliudi B3; nurlindi B4; nordludi B5. D3. h) albiām B2. C1. 2; albin B4;
transalbini C3; transalbani D2. i) redempti B3. C1. k) haristallio B1. D1;
heristelli B2. 5; aristalli B3; aristelli *corr.* -stalli B4; haristelli C1. 2; haristellio C3.
l) munda B. C3; munda D3. m) consilio facto C1. 2. n) albiām B2; al-
bium C3. o) uisoram B1. C3; uisaram B2; usuram B3; Wiseram B5;
uisurgim D2.

1) *Herstelle supra Hōxter.* 2) *Contra quos Ericus dux eo anno novam expeditionem fecerat; Ann. Murbac. contin. (Ann. Alamann.) 797, Simson 133.* 3) *Alfonsi II. (791—843).* 4) *Hos Northalbingos patrio sermone vocamus Poeta Saxo 798.* 5) *Minden.*

Sumpto igitur secum comitatu suo Saxoniam petiit astrisque super Wisuram positis consedit et locum castrorum Heristelli vocari iussit, qui locus ab incolis usque in praesens ita nominatur; exercitum vero, quem secum adduxit, per totam Saxoniam in hiberna divisit¹. Illuc Pippinum de Italia^m et Hludowicumⁿ de Hispanica^o expeditione regressum ad se venire iussit, ibi legatos Hunorum cum magnis muneribus ad se missos audivit et absolvit, ibi² legatum Hadeponsi regis Asturiae atque Galleciae^p dona sibi deferentem suscepit. Inde iterum Pippinum ad Italiam, Hludowicum^q ad Aquitaniam remisit^r, cum quo et Abdellam^s Saracenum ire iussit, qui postea, ut ipse voluit, in *Hispaniam^o ductus et illorum fidei, quibus se credere non dubitavit, commissus est. Rex autem in Saxoniat^t residens ibi et natalem Domini et pascha celebravit.

798.

DCCXCVIII. Cum iam ver adpetereta^{a,3}, nondum tamen propter inopiam pabuli⁴ exercitus de hibernis produci potuisset, Saxones⁵ Transalbiani occasionem nacti^b legatos regis, qui ad eos ob iustitias^c faciendas missi erant, comprehensos interficiunt, paucis eorum quasi ad redimendum^d reservatis^e, trucidantes cum caeteris et Godescalcum^e regis legatum, quem ille ante paucos dies ad Sigifridum^f regem Danorum miserat. Is cum eodem tempore reverteretur, ab huius^g seditionis auctoribus interceptus atque occisus est. Quibus⁷ acceptis rex graviter commotus congregato exercitu in loco, cui Mimda^h nomen, super Wisuram castra posuit atque in foedifragos ac desertores arma corripuit et ultor necis legatorum suorum, quicquid Saxoniae inter Albiam acⁱ Wisuram interiacet, totum ferro et

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

m) italica 3. 5. n) hludeuicium 1; ludouicium 3. (non 5.) 6. 7. o) hyps. 7.
p) galliciae 3. 6; galatie corr. gallitiae 7. q) hludeuicium 1. 2; ludouicium 3. 6. 7.
r) misit 3. 5. s) adbellum 7. t) saxoniam 1. 2.
798. a) appareret 6. 7. b) nacti 1. 3. 5. 6. 7. c) iustitias 2. 3. 6. 7.
d) remendum 1; remedium 2; remeandum 3. 5. e) godessclacum 1; godesscalcum 2;
godescalchum 7. f) sigifridum 7. g) hunis 1. 2. 3. 5. 8. h) mimda 1; mundam
corr. mindam 2; mindā 3; minidam 5; minda 6. 7; munda 8. i) et 2. 3.

1) Cf. *Iust. XXXVIII*, 10: exercitum suum Antiochus per civitates in hiberna dividerat (*M.*). 2) *Initio anni sequentis*; v. *annales integros*. 3) *Liv. XXII*, 1: iam ver adpetebat. 4) Cf. *supra* a. 782. 5) *Ann. Fuld.* 798: Transalbiani Saxones. 6) *Ib.*: quibusdam . . . reservatis. 7) *Ib.*: Quo audito.

Nordliudi^p contra Thrasuconem^q ducem Abodritorum^r et Eburisum^s legatum nostrum commisso proelio^t acie victi sunt. Caesa sunt ex eis in loco proelii^u quattuor milia, ceteri, qui fugerunt et evaserunt, quanquam multi et ex illis cecidissent, de pacis conditione^v tractaverunt. Et rex acceptis obsidibus, etiam et his, quos perfidissimos primores Saxonum consignabant, in Franciam reversus est.

Et Aquasgrani^w palatium^x pergens legationem Gregorum a Constantinopoli missam suscepit. Erant enim legati Michahel^y patricius^z quondam Frigiae^a et Theophilus^b presbyter^c, epistolam Herenae^d imperatricis ferentes; nam filius eius Constantinus^e imperator anno superiore a suis comprehensus et excecatus^f est. Haec tamen legatio tantum de pace fuit. Quos cum absolvisset, absolvit etiam cum eis et Sisinnium^g fratrem Tarasii^h Constantinopolitani episcopi iamdudum in Italiaⁱ proelio^k captum.

Hoc anno sidus^l, quod dicitur Martis, a superioris anni Iulio usque ad huius anni Iulium nusquam in toto caelo^m videri potuit.

Insulae Baleares a Mauris et Sarracenis depraeatae sunt.

Hadefonsusⁿ rex Galleciae^o et Asturiae^p praedata Olisipona^{q. 1} ultima Hispaniae civitate insignia victoriae suae loricas, mulos^r captivosque Mauros domno regi^s per legatos suos Froiam^t et Basiliscum^u hiemis tempore misit.

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

p) nordliudi B2. 4. 5. C3. q) transachonem (trasachonem?) B2; thrasuchonem B3. D2; trasuconem B4; Suchonem B5; thrasiconem C1. 2; sigconem C3; tarsochonem D1; thrasuchorem D3. r) abrothidorum B2. s) ebroinum B2; bburisum B3 (e. corr.); eborisum C3. t) praelio B2. 3. 4. 5. C3. D3. u) praelio B3; praelil B4. 5. C3. v) condicione B1. C1. D3. w) aquis B2; quasgreconi B3; aquisgrani B4. 5. C1. D2. 3. x) palacium B1. C1. 3. D3. y) Michael B5. z) patri-tius C2. D1. a) pfrigiae B4. b) teophilus B3; theofilus B4; theophylus C2; theophyrus C3. c) presbiter B2. 4. C1. d) erene B1. 3; hirenae B2; Irenae B5; erenae C2. e) casistantinus B3. f) excaecatus B5. D. g) sisinnium B3; sim-sinnium B4; sisinnum B5. D1. h) tharasii B2; carasii C3; trasii D1. i) itali-am B4; atalia D3. k) praelio B2. 3. 4. C3. l) sydus B4. C3. m) celo B1. 4; coelo B5. n) adefon D2; hadefosus B4; Adefonsus C2; hadofuns D2. o) galli-ciae B2. 4. 5. C3; galletiae B3; gallitiae C2; gallatae D1; gallaciae D3. p) austrie B1; austriae B2. 4. q) holisipona B3; olisipona corr. olesipona B4; olisippona D2. r) multas B4; multos D1. s) regi karolo C3. t) frolam B4. u) basilicum D1.

1) Lissabon.

ignis^k vastavit. Transalbiani^{l.1} autem superbia elati², eo quod regis^m legatos inpune occidere potuerunt, arreptis armis contra Abodritosⁿ proficiscuntur. Nam Abodriti auxiliares^o Francorum semper fuerunt, ex quo semel ab eis in societatem recepti³ sunt. Quorum dux Thrasco^p cognito Transalbianorum motu eis cum omnibus copiis suis in loco, qui Suentana⁴ vocatur, occurrit commissoque proelioq ingenti eos caeder prostravit. Nam in prima congressione quattuor milia eorum cecidisse narravit legatus regis Eburis nomine, qui in eodem proelio^s fuit et in Abodritorum acie dextrum cornu tenuit⁵. Fusi igitur fugatique et multis suorum amissis⁶ cum magna calamitate ad loca sua reversi sunt.

At rex in Franciam regressus^t, cum Aquasgrani^u venisset, primo legatos Herenae^v imperatricis ad se de^w Constantinopoli missos audivit, — nam Constantinus filius eius propter morum insolentiam a suis comprehensus et excaecatus^x est, — quibus petentibus Sisinnium^y fratrem Tarasii^z Constantinopolitani episcopi olim in proelio captum domum redire permisit. Legati fuere Michael^a cognomento Ganglianos^b et Theophilus^c presbyter de Blachernis^{d.7}.

Post quorum absolutionem venerunt de Hispania^e legati Hadeconsi regis, Basiliscus et Froia, munera deferentes, quae ille de manubiis^{f.8}, quas victor apud Olisiponam^g civitatem a se expugnata ceperat, regi mittere curavit, Mauros videlicet septem cum totidem mulis atque loricis, quae, licet pro dono mitterentur, magis tamen insignia victoriae videbantur. Quos et benigne suscepit et remuneratos honorifice dimisit.

Insulae Baleares, quae nunc ab incolis earum^h Maiorica et Minorica vocitantur, a Mauris piraticam^{i.9} exercentibus depraedatae sunt.

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

k) igne 3. l) northalbingi 8. m) legatos regis 3. n) obodritos 7. o) auxiliares 6. 7. p) thasco 1. 6. 7. 8; tascho 2; tasco 3. q) plico 1. 2. 3. 6. 7. r) cede 2. 3. 6. 7. s) plico 1. 2. 3. 5. 6. 7. t) reuersus 3. 5. u) aquisgrani 3. 7. v) helenae 3. 5. 6. 7. w) a sede 3. 6. 7. x) excec. 1. 2. 3. 7. y) sisinnium 1. 6; sisinnium 3. z) tarasii 2; tharasii 7. a) michael 1. 2. 8. b) ganglianos 2; ganglianus 6. 7. c) theofilus 1; theofilus 2; teophilus 6. d) lachernis 2; blachernis 6. e) hispaniis 2; hispania 7. f) manibus 6. 7. g) olisipononam 1. 3. 5. 6; olipononam 2. h) carum 1. 2. i) pyriticam 3; deuastauere pyrate 8.

1) *Ib.*: Transalbianos per Eburisum . . vicit. 2) *Cf. infra* 819: Liudewitus superbia elatus (*D.*). 3) *Cf. infra* 821: in societatem regni recepti (*D.*). 4) *In campo Zuentinefeld (Helmoldi Chron. I, 91), ubi postea Bornhövde conditum; Simson 148.* 5) *Liv. I, 27*: hi et in acie . . tenere dextrum cornu (*M.*). 6) *V. supra* 788. et *infra* 807 (*D.*). 7) *Iuxta Constantinopolim.* 8) *Cf. Flor. I, 1*: de manubiis captarum urbium (*M.*). 9) *Ann. Fuld. (= Sith.) 798*: Mauri piraticam exercere incipiunt. *Cf. V. Kar. 17*: contra Mauros nuper pyriticam exercere adgressos.

799 Mart. 31. Sicque in hoc palatio^v et natalem^w Domini et pascha^x a^y domno rege celebrata^z sunt. Et^a inmutavit se numerus annorum in

799.

Apr. 25. DCCXCVIII. Romani Leonem papam letania^a maiore captum excēcaverunt^b ac lingua^c detruncaverunt¹. Qui in custodia^d missus noctu^e per murum evasit et ad legatos domni regis, qui tunc apud basilicam sancti Petri erant, Wirundum scilicet abbatem² et Winigisum^f Spolitinum^g ducem, veniens Spoletium^h est deductus.

(Iun.) Domnus rex ad Saxoniam profectus Renumⁱ ad Lippeam^k transivit et in loco, qui vocatur Padrabrunno^l, positis castris consedit et inde diviso exercitu Carlum^m filium suum cum medietate ad conloquium Sclavorum et ad recipiendos, qui de Nordliudisⁿ venerunt, Saxones in Bardengauwi^o direxit. Ipse altera medietate secum retenta eodem in loco Leonem pontificem summo cum
(Iul.) honore suscepit^p ibique reditum Carli^q filii sui expectans Leonem pontificem simili, quo susceptus est, honore dimisit; qui statim Romam profectus est, et rex Aquasgrani^r palatium^s suum reversus est.

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

v) palacio C 1. D 3. w) natale B 5. C 3. x) et p. similiter B 2. 4. y) a domno rege desunt B (2.) 3. (5.) z) celebravit B 2. 5. a) Et — in desunt B 3. C 3; anno domini C 3; et in m. se in D 1.

799. a) laetania C. D 1. 3. b) excaecaverunt B 2. 5. D 1. c) linguam B 2. 4. C 3. d) custodiam B 1. C 1. 2. D 3. e) nocte B 1. C 3. f) uinichisum B 4; uinegysum C 3. g) spoltanorum B 2; spoltanum B 4. C 3. D 2. h) spoletum B 2. 5. C 3; spolecium C 1. D 3. i) renum — et desunt B 1. 2. 3. 5; hrenum C 1. 2. k) lippeham C 1. 2; lippiam C 3. l) pader — B 1. 2. C 3; pada — B 4; Patrisbrunnam B 5; -brunna B 2; -bunno B 3; -bronno C 3. m) carolum (karolum?) B 2; karolum B 5. C 2. 3. D 1. n) nordliudis B 2. 4. 5. C 3. o) bardengauui B 2; bardungauui B 3; bardingaudi corr. -gauni B 4; Bardingaudi B 5; bardengauui C 3; bardingauui D 1; bardingauui D 3. p) suscepit C 1; suscepit C 2. q) caroli B 2; karoli C 2. 3. D 1. r) aquis B 2. 5; aquisgrani C 2. 3. s) palacium B 1. D 3.

1) Id quidem, qui primi venerunt, nuntii detulisse videntur; re vera Leo neque oculis neque lingua privatus est. 2) Stabulensem.

Rex vero Aquisgrani hiemavit, et ibi natalem Domini et pascha celebravit.

799.

DCCXCVIII. Romae^a Leo papa, cum letaniam^b processurus de Lateranis ad ecclesiam^c beati Laurentii, quae ad Craticulam^{d.1} vocatur, equo sedens pergeret, in^e insidias a Romanis *dispositas^f iuxta eandem basilicam incidit. Ubi equo deiectus et erutis^g oculis, ut aliquibus visum est, lingua quoque amputata, nudus ac semivivus in platea relictus est. Deinde iussu eorum, qui huius facti auctores fuere, in monasterium sancti Herasmi martyris velut ad curandum missus Albini cuiusdam cubicularii sui cura noctu per murum dimissus a Winigiso duce Spolitino^g, qui audito huiusmodi facinore Romam festinus advenerat, susceptus ac Spoletium^h deductus est.

Cuius rei nuntium cum rex accepisset, ipsum quidem ut vicarium sancti Petri et Romanumⁱ pontificem cum summo honore ad se praecepit adduci, iter tamen suum, quod in Saxoniam facere constituerat, non omisit. Habito itaque generali conventu³ super Rhenum^k in loco, qui Lippeham^l vocatur, ibique^m eodem amne transmissus⁴ cum toto exercitu suo ad Padrabrunnonⁿ accessit ibique in castris considens pontificis ad se properantis praestolatur adventum. Misit interea Karlum^o filium suum^p ad Alim cum parte exercitus propter quaedam negotia cum Wilzis^q et Abodritis disponenda et quosdam Saxones de Nordliudis recipiendos. Cuius reversionem^r cum exspectat, venit pontifex et valde honorifice ab illo susceptus est mansitque apud eum dies aliquot. Et cum ei cuncta, propter quae venerat, intimasset, iterum Romam cum magnos ho-

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

799. a) Rome 2. 6. 7. b) laetaniam 3; laetania 6. c) aecclesiam 3. 6. d) graticulam 1. 2. e) deest 6. 7. f) positas 3. 5. g) spolitano 3. 5. 6. 7; spoletanus 8. h) spoletum 2. 6. 7; spolecium 3. i) romani 1. 2. 7. k) renum 3. 5. 6. l) lippiam 6; lippia 7. m) ibique — castris desunt 2. n) paderbrunnon 6; padarbrunnon 8. o) karolum 3. 6. 7; carolus 8. p) f. s. K. 3. 5. q) uulcis 1. 2. 6; uulcis 3; uilcis 7; uulitis 8. r) uersionem 1. 2. s) magna 1. 2.

1) 'Zum Rost'. 2) Vita Kar. 28: erutis scilicet oculis linguaque amputata. 3) Cf. Ann. Guelferbyt. (SS. I, 45) 799: Karolus plaidavit ad Lippihamme. Contra Vita Hludow. (SS. II) 9: ad Fremersheim (Friemersheim), ubi placitum generale habuit. 4) Ex hoc sequeretur Lippeham in sinistra fluminis ripa situm fuisse, nisi dubium esset, num auctor ea, quae e duobus fontibus mutuatus est, recte coniunxerit; cf. infra a. 810. et Simon 589.

In eadem expeditione^t legatus Michahelis Siciliae praefecti, nomine Danihel^u, ad domnum regem venit atque inde iterum cum magno honore dimissus est.

Eodem anno gens Avarum^v a fide, quam promiserat, defecit, et Ericus^w dux Foroiulensis^x post tot prospere gestas res iuxta Tharsaticam^{y. 1} Liburniae civitatem insidiis oppidanorum oppressus est, et Geroldus^z comes², Baioariae praefectus, commisso contra Avares^a proelio^b cecidit.

Insulae Baleares^c, quae a Mauris et Sarracenis anno priore depraedatae^d sunt, postulato^e atque accepto a nostris auxilio nobis se dediderunt et cum Dei auxilio a nostris a praedonum incursione^f defensi^g sunt. Signa quoque Maurorum in pugna sublata et domno regi^h praesentata sunt.

Wido comes, qui in marcamⁱ Brittaniae^k praesidebat, una cum sociis comitibus Brittaniam^l ingressus totamque perlustrans in deditionem^m accepit; et regi^h de Saxonia reverso arma ducum, qui se dediderant, inscriptis singulorum nominibus³ praesentavit. Nam his se et terram et populum unusquisque illorum tradidit, et tota Brittaniorumⁿ provincia^o, quod numquam antea, a Francis subiugata est.

Eodem anno monachus quidam de Hierosolimis^p veniens benedictionem et reliquias de sepulchro^q Domini, quos^r patriarcha Hierosolimitanus^s domno regi^t miserat, detulit.

Azan^{u. 4} praefectus civitatis, quae^v dicitur Osca, claves urbis per legatum suum cum muneribus transmisit. Celebratusque^w est dies^x natalis^y Domini in eodem palatio. Et^z inmutavit^a se numerus annorum in

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

t) expedicione B 1. C 1. D 3. u) daniel B 1. 3. v) auarorum B 4. 5. C 3. w) einricus B 2; eiricus B 3; hericus B 4; heiricus C 3; ehericus D 2. x) foroiulanorum B 2; foroiulensis B 3; foroiulensis B 4. D 1. 2; foruiliensis D 3. y) tarsaticam B 1. 4; tharsicam B 2; tharsiticam C 2. z) geraldus B 4; Gaeroldus B 5. a) auaros C 3. b) prelio B 1. 2; p̃lio B 3. 4. C 3. c) balbares C 3. d) -praedatae — auxilio no- *desunt* B 3. e) postolato C 1. 2. D 3. f) -sione — et *desunt* B 3. g) defensati B 2; defensae D. h) rege B 1. i) marca B 1. 4. k) brittanniae B 4. C 3. D 3; brittanicae C 2. l) brittanniam B 2. 4. C 3. D 3; brittannia D 2. m) dedicionem B 1. 3. C 1. D 3. n) brittaniorum B 2. 4. D 3. o) prouintia C 2. 3. D 1. p) ierosolimis B 3. C 3; Hierusalem B 5; ierusalimis C 2; hierusalem D 1. q) sepulcro B 4. 5. C 3. r) quas B 4. s) hieru- B 1. C 2; -solynitanus C 1. 2. t) rege B 1. 3. u) atan B 4; Azam B 5. v) qui B 1. C 1. 2. w) et celebratus B 1. C 2; celebrauit B 2. 5; celebravitque C 3. x) *deest* B 2. 5. C 3. D 1. y) natalem B 1. 2. C 3; natale B 4. 5; natalis B 3. C 1. 2; nat̃ D 1; natat̃ D 3; ita igitur etiam in codice autographo scriptum videtur fuisse. z) (omissis Et — in) anno domini C 3. a) -uit se — in *desunt* B 3.

1) Tersatto prope Fiume.

2) Hildegardis reginae frater.

3) Cf. Tac. Ann. II, 18: arma subscriptis victarum gentium nominibus (M.).

4) I. e. Hassan.

nore per legatos regis, qui cum eo missi sunt, reductus atque in locum suum restitutus est.

Quo dimisso rex paucos dies ibidem moratus legatum Michahelis patricii de Sicilia nomine Danihelem^t ad se missum absolvit. Accepit etiam tristem nuntium de Geroldi et Erici^u interitu, quorum alter, Geroldus^v videlicet Baioariae praefectus, commisso cum¹ Hunis proelio^w cecidit, alter vero, id est Ericus^x, post multa proelia^y et insignes victorias apud Tharsaticam^z Liburniae civitatem insidiis oppidanorum interceptus² atque interfectus est.

Rebus itaque Saxonum pro rerum opportunitate dispositis rex in Franciam revertitur. Et cum Aquisgrani hie-maret, Wido comes ac praefectus Brittanici^a limitis, qui eodem anno cum sociis comitibus totam Brittonum^b provinciam^c perlustraverat, arma ducum, qui se dediderunt^d, inscriptis singulorum nominibus detulit. Videbatur enim, quod ea provincia tum esset^e ex toto subacta³; et^e esset, nisi perfidae gentis instabilitas cito id aliorum more solito commutasset⁴.

Allata sunt et signa, quae occisis in Maiorica Mauris praedonibus erepta fuerunt. Et Azan Sarracenus^f, praefectus Oscae, claves urbis cum aliis⁵ donis regi misit, promittens eam se dediturum^g, si oportunitas eveniret. Sed et monachus quidam de Hierosolima veniens benedictionem et reliquias de loco resurrectionis Dominicae, quae patriarcha regi miserat, detulit. Et rex natalem Domini in eodem palatio residens^h

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

t) daniellem 2. 6. 7. u) erici 3; herici 6. 7. v) geloldus 2. w) plio 1. 3. 6. 7; prelio 2. x) hericus 3; erichus 8. y) plia 1. 3. 6. 7; prelia 2. z) tharsicam 3; tarsaticam 6. a) brittanici 3. 6; britannici 7. b) breitonum 6. 8; brittonum — ducum desunt 7. c) totam britanniam 3. d) dederunt 3. 5. e) deest 6. 7. f) sarracenus 2. g) daturum 3. 5. h) in eodem pal. res. nat. dom. cel. 6. 7.

1) *Ann. Fuld.* 799: cum Hunis dimicans. 2) *V. Kar.* 13: Ericus . . . interceptus, et Geroldus . . . interfectus est. 3) *Ann. Fuld.* 799: tota subacta. 4) Ad eorum perfidiam puniendam a. 811. exercitum missum esse infra traditur. 5) *Ann. Fuld.* 799: cum aliis muneribus.

800.

- DCCC. Rex absolutum Hierosolimitanum^a monachum reverti fecit, mittens cum eo Zachariam^b presbiterum de palatio suo, qui donaria eius per illa sancta^c Mart. loca deferret. Ipse medio mense Martio^d Aquisgrani palatio digrediens, litus oceani Gallici perlustravit, in ipso mari, quod tunc^e piratis^f infestum erat, classem Apr. 19. instituit, praesidia disposuit, pascha in Centulo apud sanctum Richarium celebravit. Indeque iterum per litus oceani Ratumagum^g civitatem profectus est, ibique Sequana amne transmissio Turonis ad sanctum Martinum orationis causa pervenit, moratus ibi dies aliquot propter adversam domnae Liutgardae^h coniugis valitudinem, quae ibidem et defuncta et humata est; obiit autem die Jun. 4. II. Non. Iunii.
- Inde per Aurelianosⁱ ac Parisios^k regressus *Aquisgrani reversus est. Et pridie^l Non. Iul. insolito more Iul. 9. aspera pruina erat et VII. Id. Iul. similiter, quae tamen nihil incommoditatis fructibus attulit^m.
- Aug. Et mense Augusto inchoante Mogontiacumⁿ veniens iter in Italiam condixit^o atque inde profectus cum exercitu Ravennam venit. Ibi ordinata in Beneventanos expeditione post septem dierum inducias Romam iter convertit et exercitum cum Pippino^p filio suo^q in Beneventanorum^r terras praedatum ire iussit. Romam vero cum Nov. 23. venisset, occurrit ei pridie Leo papa et Romani cum eo apud Nomentum¹, duodecimo ab urbe lapide, et summa eum humilitate summoque honore suscepit; prandensque cum illo^s in loco praedicto statim eum ad urbem praecessit. Et in crastinum in gradibus basilicae beati Petri apostoli stans, missis obviam Romanae^t urbis vexillis, ordinatis etiam atque dispositis per congrua loca tam peregrinorum quam civium turmis, qui venienti laudes dicerent, ipse cum clero et episcopis equo descendantem gradusque ascendentem suscepit^u dataque oratione in

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.
 800. a) hieru- B 1. C 3. D 1; -solymitanum B 5. C 1. 2. b) hachariam B 3.
 c) loca sancta C 1. 2. d) martio mense B 3. C 2; marcio mense C 1. D 3. e) deest
 B 3. C. f) pyratibus B 1. 3. C 1. 2. D 1. g) rotomagum B 2. C 2. 3; ratumagnum B 3;
 ratumagnum B 4. D 3; rotomagum D 1. h) Liudgardis B 5; liudgardae C 1. 2; hild-
 gardis D 2. i) aurelianus B 3. k) parisios B 1; parisiis B 2. 3. C 3. l) II. C 1. 3.
 m) attulit B 1. C 1. 2. D 3. n) mogontia B 2; mogontiacum B 4; mogontiacum C 3;
 mogontiam D 3. o) conduxit B 4. C 3. D 1. p) pipino B 4; pipinno D 1. q) deest
 B 3. 4. C 3. D 1. 3. r) beneventorum B 4; beneventarum D 3. s) eo B 1. 2. 3. 4.
 t) romae D 1. u) suscepit C 1. 2.

1) Mentana (ad quartum decimum milliarium); cf. Simson 222 sq.

celebravit ac monachum reverti volentem absolvens Zachariam quendam presbyterum de palatio suo cum eodem ire iussit, cui et donaria sua ad illa veneranda loca deferenda commisit.

800.

DCCC. Redeunte verna^a temperie¹ medio fere Martio rex Aquisgrani digressus litus oceani Gallici perlustravit et in ipso mari, quod tunc piratis^b Nordmannicis infestum erat, classem instituit, praesidia disposuit, pascha in Centulo apud sanctum Richarium celebravit. Inde iterum per litus maris iter agens Ratumagum civitatem venit ibique Sequana amne transmisso Turonos^c ad sanctum Martinum orationis causa profectus est, moratus ibi dies aliquot propter adversam Liutgardae^d coniugis^e valitudinem, quae ibidem et defuncta et humata est; obiit autem die^f II. Non. Iun.

89.

Inde *per Aurelianos^g ac Parisios^h Aquasgraniⁱ reversus est.

Et mense Augusto inchoante Mogontiacum^k veniens generalem conventum ibidem^l habuit et iter in Italiam condixit atque inde profectus cum exercitu Ravennam venit. Ibi que septem non amplius dies moratus Pippinum^m filium suum cum eodem exercitu in terram Beneventanorum ire iussit movensque de Ravenna simul cum filio Anconam usque pervenit; quo ibi dimisso Romam proficiscitur. Cui cumⁿ pridie, quam illo veniret, Leo papa apud Nomentum occurrisset et cum magna eum^o veneratione ibidem suscepisset^p, post cenam, qua simul refecti sunt, illo ibi manente pontifex ad urbem praecessit. Et in crastinum in gradibus basilicae beati Petri apostoli cum episcopis et universo clero consistens advenientem equo que descendentem Deo laudes dicendo et gratias agendo suscepit et

E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

800. a) veris 6. 7. b) peratis 1; peractis 2; pyratis 3; infestum quod northmanni fecere pyratis 8. c) turonos corr. -nis 7. d) liuthgardae 3; liudgardis 8. e) coniugi 1. 2. f) diem 1. 2. g) aurelianis 2. h) parisius 2. i) aquisgrani 2. 3. 5. 7. k) mogonc. 3; magont. 6. l) deest 6. 7. m) pippinus 2. n) deest 3. 5. o) occurrit 3. 5. p) suscepit 3. 5; et cum — susc. desunt 6. 7.

1) V. infra a. 811: redeunte veris temperie (M.).

basilicam beati Petri apostoli psallentibus cunctis intro-
Nov. 24. duxit. Facta sunt haec sub die VIII. Kal. Decembris.

Dec. 1.

Post VII^v vero dies rex contione vocata, cur Romam
venisset, omnibus patefecit et exinde cotidie ad ea, quae
venerat, facienda operam dedit. Inter quae vel maximum
vel difficillimum erat, quod primum inchoatum est, de
discutiendis, quae pontifici obiecta sunt, criminibus. Qui
tamen, postquam nullus probator criminum esse voluit,
(Dec. 23.) coram omni populo¹ in basilica beati Petri apostoli
evangelium^w portans ambonem conscendit invocatoque
sanctae Trinitatis nomine iureiurando² ab obiectis se
criminibus purgavit. Eadem^x die Zacharias^y cum duobus
monachis, uno de monte Oliveti, altero de sancto^z Saba³,
de Oriente reversus Romam venit; quos patriarcha Hiero-
solimitanus^a cum Zacharia^b ad regem misit, qui benedic-
tionis causa claves^c sepulchri Dominici ac loci calvariae⁴,
claves etiam civitatis et montis⁵ cum vexillo detulerunt.
Quos rex benigne suscipiens aliquot dies secum detenuit^d
et Aprili mense remuneratos absolvit. Celebravitque^e
Dec. 25. natalem Domini Romae. Et inmutatus est^f annorum
numerus^g in

801.

800 Dec. 25.

DCCCL. Ipsa die sacratissima natalis Domini, cum
rex ad missam ante confessionem⁶ beati Petri apostoli
ab oratione surgeret, Leo papa coronam capiti eius im-
posuit^a, et a cuncto Romanorum populo adclamatum^b
est: 'Carolo^c augusto, a Deo coronato magno et pacifico
imperator Romanorum, vita et victoria! Et post laudes
ab apostolico more antiquorum principum adoratus est
atque ablato patricii nomine imperator et augustus est^d
appellatus.

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3.

v) VIII C3; VI D3. w) euuangelium B1. 3. C2. D3. x) eodem B1. C2.
y) zachariam B1; zaccharias D1. z) sancta B1. D1; de bethleem B2. a) hieru-
solim. B3. D1; hierosolym. C1. b) zaccharia D1. c) sep. dom. cl. C1. 2.
d) detinuit B2. 4. C3. D1. e) et celebr. B1. 2. f) deest D1; inmutavit se
B1. 3. C3. g) numerus ann. B1. 3. C3.

801. a) inposuit B3. 4. C1. D3. b) acclam B4. D1. c) karolo B2. 4. 5.
D1. 2(?) 3. d) appell. est B2. 4.

1) Ante diem natalis Domini tertium *Chron. Lauriss. (Ann. Laur. min.) K. 32.* 2) Cuius verba memoriae prodita sunt; *Jaffé Bibl. rer. Germ. IV, 378 sq.* 3) *I. e. laura seu monasterio sancti Sabae presbyteri. P.* 4) *I. e. Golgatha.* 5) *Sion addit Chron. Anianense (SS. I, 305) ex Chronico illo, quod Fardulfi esse opinor; in- dūdem Syon Ann. Lobienses.* 6) *I. e. sepulcrum Petri.*

cunctis psallentibus in ecclesiam eiusdem beatissimi apostoliq Deum glorificans atque magnificans introduxit. Facta sunt haec VIII. Kal. Decembr.

Post septem vero dies rex contione vocata, cur Romam venisset, omnibus patefecit et exinde cotidier, propter quae venerat facienda, operam impendit; in quibus vel maximum vel difficillimum erat^s, quod primo inchoatum est, de investigandis videlicet, quae pontifici obieiebantur, criminibus. Qui tamen, postquam nullus eorundem criminum probator esse voluit, coram omni populo in basilica beati Petri apostoli evangelium ferens ambonem conscendit invocatoque sanctae Trinitatis nomine de obiectis se criminibus iurando^t purgavit. Eadem die Zacharias presbyter, quem rex Hierosolimam miserat, cum duobus monachis, quos patriarcha cum eo ad regem misit, Romam venit; qui benedictionis gratia claves sepulchri^u Dominici ac loci calvariae cum vexillo detulerunt. Quos rex benigne susceptos^v per aliquot^w dies secum detinuit et redire volentes remuneratos absolvit.

801.

DCCCL. Ipse autem cum die sacratissima natalis Domini ad missarum solemniam celebranda basilicam beati Petri apostoli fuisset ingressus et coram altari, ubi ad orationem se inclinaverat, adsisteret^a, Leo papa coronam capiti eius inposuit^b, cuncto Romanorum populo adclamante: 'Karolo^c augusto, a Deo coronato magno et pacifico imperatori Romanorum, vita et victoria!' Post quas laudes ab eodem pontifice more antiquorum principum adoratus est ac deinde omisso patricii nomine imperator et augustus appellatus est.

E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

q) petri apost. 2. r) cotidie 3. 6. 7.

s) facienda — erat desunt 6. 7.

t) iure-

iurando 6. 7. u) sepulchri 1. 7.

v) receptos 1. 2.

w) aliquos 1. 3. 7.

801. a) assist. 3. 6. 7.

b) impos. 2. 3. 6.

c) Caralo 6.

Post paucos autem dies iussit eos, qui pontificem anno superiore deposuerunt^e, exhiberi; et habita de eis questione secundum legem Romanam ut maiestatis rei capitis^f dampnati^g sunt. *Pro quibus tamen papa pio affectu apud imperatorem intercessit; nam et vita et membrorum integritas eis concessa est, ceterum^h pro facinoris magnitudine exilio deportati sunt. Huius factionis fuere principes Paschalisⁱ nomenclator^k et Campulus^l sacellarius^m et multi alii Romanae urbis habitatores nobiles, qui simul omnes eadem sententia dampnatiⁿ sunt.

801. Ordinatis deinde Romanae urbis et apostolici^o totiusque^p Italiae non tantum publicis, sed etiam ecclesiasticis^q et privatis rebus — nam tota hieme non aliud fecit imperator — missaque iterum^r in Beneventanos^s

Apr. 4. expeditione^t cum Pippino^u filio suo ipse post pascha
Apr. 25. VII. Kal. Mai.^v Roma profectus Spoletium^w venit.

Apr. 30. Ibi dum esset, II. Kal. Mai. hora noctis secunda terrae^x motus maximus factus est, quo tota Italia graviter concussa *est. Quo motu tectum basilicae beati Pauli apostoli magna ex parte cum suis trabibus decidit^y et in quibusdam locis urbes montes^z ruerunt. Eodem anno loca quaedam^a circa Renum^b fluvium et in Gallia et in Germania tremuerunt. Pestilentia^c propter mollitiem^d hiberni temporis facta est.

(Mai.) Imperator de Spoletio^e Ravennam veniens^f aliquot
(Iun.) dies ibi moratus Papiam perrexit^g. Ibi nuntiatur^h ei, legatos Aaronⁱ Amir al Mumminin^{i.2} regis Persarum portum Pisas^k intrasse. Quibus obviam mittens inter Vercellis^l et Eporeiam^{m.3} eos sibi fecit praesentariⁿ;

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3.

e) deposuerunt B 2. 5. f) capitis corr. -te B 4; capite D 1. g) dampnati B 1. 3. 5. D 2. 3.

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. (8.)

h) caeterum D 3. E 1. 2. 3. i) paschalis B 3. k) nomenclator B 2. C 3. D 1. l) campulus B 3.

m) sacellarius E 1. 2. n) dampnati B 1. 3. D 1. E 1. o) apostolicis E 6. 7.

p) totiusque B 4. D 3. E 1—7. q) aecel. B 4. C 3. D 3. E 2. 3. 6. r) in benev. iterum E 3. 5.

s) Benevento B 5. t) -cione B 1. C 1. D 3. E 2. u) pipino B 4. D 1. v) maii

B 4. 5. D 2. w) spoletium B 1. 3; spoletum B 2. 5. E 6. 7; spoleticum D 3; spoletanum perrexit in urbem E 8.

x) terre B 3. 4. C 1. 3. E 6. 7. y) cecidit D 1. Ann. Maxim.

z) urbis montis B 1; urbes et montes B 5. C 3; urbes montesque D. E.

a) deest B 1; quedam B 4. D 3. E 2. 7. b) rhenum B 2. 5. C 3. D 3; hrenum C 2.

c) pestilentiam B 1. 3. d) molliciem B 1. 2. C 1. D 1. 3. E 6. 7. e) spoletio B 2. 5.

E 6. 7; spoletio C 2; spoletio E 3; spoletanis. . ab oris E 8. f) venit et E. g) Hactenus Poeta Saxo (E 8) hos annales fontem habuit.

h) nunciatur B 1; nuntiatur est B 2. E 5; nunciatum B 5; nunciatum est E 3. i) amir

mumminin B 2; amiralmummininri B 3; ammiralmummini B 4; amiralmumminin C 2;

-mumminin C 3; deest E. k) pisae B 2; piscas D 3. l) uercellos D 1. E.

m) eboreiam B 2. C 1. 2; Eporegiam B 5; epore C 3; eporediam E. n) present. B 1. 2. E 2.

1) Harun al Raschid califae (786—809).

2) Emir al Mumminin = princeps fidelium.

3) Ivrea.

Post paucos vero dies iubente ipso hi^d, qui eundem pontificem anno superiore deposuerunt, in iudicium adducti et habita de eis^e questione secundum legem Romanam^f ut maiestatis rei capitis dam^g nati^g sunt.

(Abhinc annales retractati cum integris ita concordant, ut longius separatim eos imprimere minime opus sit).

E 1, 2, 3, (4, 5,) 6, 7, 8.

d) hii 1—7, e) de eis habita 6, 7.

g) dampn. 3, 6, 7.

f) romanorum 3, 5; romanam legem 6, 7.

unus enim^o ex eis erat Persa de Oriente, legatus regis^p Persarum^o, — nam duo fuerant — alter Sarracenus^q de Africa^r, legatus amirati^{s.1} Abraham^t, qui in confinio Africae^u in Fossato² praesidebat. Qui Isaac^v Iudeum^w, quem imperator ante quadriennium ad^x regem Persarum^y cum Lantfrido et Sigimundo^z miserat, reversum cum magnis muneribus nuntiaverunt; nam Lantfridus ac Sigimundus ambo^a defuncti erant^b. Tum^c ille misit Ercanbaldum^d notarium³ in Liguriam ad classem parandam, qua^e elefants^f et ea, quae cum^g eo deferebantur^h, subveherentur. Ipse vero celebrato die
Jun. 24. nataliⁱ sancti Iohannis baptistae apud Eporeiam^k Alpes transgressus in Galliam reversus est.

Ipsa aestate^l capta est Barcinona^m civitas in Hispaniaⁿ iam biennio obsessa; Zatun^o praefectus eius et alii complures Sarraceni^p comprehensi^{q.4}. Et in Italia Teate^{r.5} civitas similiter capta et incensa est eiusque praefectus Roselmus^s comprehensus^t; castella, quae ad ipsam civitatem pertinebant, in deditionem^u accepta sunt. Zatun^v et Roselmus^s una die ad praesentiam imperatoris deducti et exilio dampnati^w sunt.

Oct. Ipsius anni mense Octobrio Isaac^x Iudeus^y de Africa^z cum elefanto^a regressus Portum Veneris⁶ intravit; et^b quia propter nives Alpes transire non potuit, in Vercellis hiemavit.

Dec. 25. Imperator Aquisgrani^c palatio natalem^d Domini celebravit. Et^e inmutavit se numerus^f annorum in

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.
 o) deest E. p) pdictique r. E 1. 2; pdicti regis E 3. (4. 5.) 6. 7. q) sarraceni B 1; Saracenus B 5. r) affrica C 1. 2. D 3. E 3. 6. s) admirati B 2; ammirati C 3; amirato E 6; admiratii E 7. t) habraam B 3. u) africe B 4; affricae C 1. 2. E 3; affrice E 7. v) ysaac E 7. w) indaeum C 3. D 1. E 1. 2. x) ad memoratum regem E. y) deest E 2. z) legatis suis add. E. a) in itinere add. B 2; in eodem itinere add. E; itere E 2; itinere E 7. b) sunt B 2. E. c) Tunc B 1. 3. 5. d) ercambaldum B 1; erchenb. (herchenb.?) B 2; Hercamb. B 3; Erchemb. B 5; ercenb. C 3; erchanb. D 3; erchembaldum E 2; erchanboldum E 7. e) que B 1. 3; quae C 3. f) elephans E 3. 6. g) cum eo desunt B 1. 2. 3. 5 (non 4). h) deferebantur B 1. C 1. D 3; adferebantur E; affer. E 3. 6. 7. i) natalis C 3. E 2; deest E 3; nat. E 6. 7. k) eboreiam B 2. C 1. 2; deest B 3 (5); epoream C 3; eporiam D 1. 3; eporediam E. l) estate B 1. C 2; etate E 7. m) barcilona B 2. n) ciu. hispanie B 1. 3; ciu. hispaniae B 2. 4; in spania D 1; in ispania D 3; in hyps. E 7. o) Zatuni E 2; Zatus E 6. p) Saraceni B 5. q) -praehensi B 1. 2. r) theate B 2; Teata B 5; theatq. C 3. s) rotselmus B 2. t) -praehensus C 1. 2; compreh. est B 2. 4. u) dedicionem C 1. 3. D 3. E 1. 6. v) Zatuni E 2. w) damnati B 1. 3. f. E 1. 2; damnatis D 2. x) hisahac B 3; ysaac E 7. y) iudaus C 1. 3. D 1. E 1. 2. z) africa C 1. 2. D 3. E 3. 6. 7. a) elephanto E 3. 6. b) et — potuit desunt B 3. c) aquis B 2. 5. d) natale B 5. E 7. e) Et — in desunt C 3. E; anno domini C 3. f) num ann. desunt D 1.

1) I. e. emiri. 2) Abbasija (Fostat) prope Kairwan; Simson 254 sq.
 3) Cancellarium circiter ab a. 794. usque ad a. 812; Simson 546 sq.
 4) Cf. Simson p. 257—268. 5) Chieti haud procul ab Ortona. P.
 6) Porto-Venere in ostio sinus Spezziani. P.

802.

DCCCII. Herena^a imperatrix de Constantinopoli misit legatum nomine Leonem spatarium^b de^c pace confirmanda inter Francos et Grecos, et imperator vicissim propter ipsum absoluto illo misit Iesse episcopum Ambianensem¹ et Helmgaudum^d comitem² Constantinopolim, ut pacem cum ea statuerent^e. Celebratum est pascha *Mart. 27.* Aquisgrani^f palatio.

Ipsius anni mense Iulio, XIII. Kal. Aug., venit *Iul. 20.* Isaac^g cum elefanto^h et ceterisⁱ muneribus, quae a rege Persarum missa sunt, et Aquisgrani omnia imperatori detulit; nomen elefanti^k erat Abul Abaz^l.

Ortona^m civitas in Italia³ in deditionemⁿ accepta, Luceria^o⁴ quoque frequenti obsidione fatigata et ipsa in deditionem venit, praesidiumque nostrorum in ea positum.

Imperator aestatis^p tempore in Arduenna venatibus operam dedit^q et misso Saxonum exercitu Transalbianos Saxones vastavit.

Grimoaldus^r Beneventanorum^s dux in Luceria^t Winigisum^u comitem Spoletii^v, qui praesidio praeerat, adversa valitudine fatigatum obsedit et in deditionem^w accepit captumque honorifice habuit.

Imperator Aquisgrani natalem Domini celebravit. *Dec. 25.* Et^x inmutavit se numerus^y annorum in

*803.

DCCCIII. Hoc^a hieme circa ipsum palatium^b et finitimas regiones terrae^c motus factus et mortalitas subsequuta^d est.

B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

802. a) Hirene B 2; Helena C 3. E 3. (4.) 5. 6. b) spatharium B 1. C 1. D 3. E 1. 2. c) propter pacem confirmandam E. d) heingaldum B 4; helingaudum B 5. D 3. E 5; elingaudum C 3; heligaldum E 3. e) statuerint B 1; statuer B 3. 4. f) ad Aquis B 5. g) hisaac B 3. E 2. h) elephanto E 3. 6. i) caeteris C 1. D 1. 3. E 1. 3. k) elefanto E; elephanto E 3. 6. l) ambulabat B 2; abulabat B 4. D 1; ambulabaz D 3. m) Octona B 2; Ortana E 1. 7; Orto nativitas E 2. n) dedicionem B 1. C 1. 2. D 1. E 6. o) lucerna B 4. D 3. p) estatis B 1. E 7. q) venat. indulgens misso E. r) Grimaldus B 2. D. E 1. 2. 5; Grimoldus B 5. E 3. 6; Crimoldus E 7. s) beneventorum B 4. E 3. 6. 7. t) lucerna B 4. u) uuinigisum B 1; uuinigisum B 3; Winighisum B 5. v) spoleti B 2. E 8; spolecii E 3. w) dedicionem B 1. C 1. D 3. x) Et — in *desunt* C 3. E; anno domini C 3. y) num ann. *desunt* D 1. 803. a) Hac E. b) palacium B 1. C 3. D 3. E 2. 3. 6. c) terre E 6. 7. d) subsequata B 1; subsequata E 1. 2.

1) Amiens (c. 799 — 836). 2) Comitem palatinum; Simson 554—556. 3) Ad mare Adriaticum sita. 4) Hodie Lucera haud procul a Foggia in Apulia.

Winigisus^e a Grimoaldo^f redditus est; et missi domni^g imperatoris de Constantinopoli reversi sunt, et venerunt cum eis legati Nicifori^h imperatoris, qui tunc rempublicam regebat, — nam Herenamⁱ post adventum legationis Franciae^{k.1} deposuerunt, — quorum nomina fuerunt Michahel^l episcopus, Petrus abbas^m et Calistusⁿ candidatus². Qui^o venerunt ad imperatorem in Germania super fluvium Sala^p, in loco qui dicitur Saltz^q, et pactum faciendae^r pacis in scripto susceperunt^s. Et inde dimissi cum epistola imperatoris Romam regressi atque Constantinopolim reversi sunt.

Imperator autem in Baioariam^t profectus dispositis
Dec. Pannoniarum causis Decembrio mense Aquasgrani^u re-
Dec. 25. versus est ibique natalem Domini celebravit. Et^v inmutavit se^w numerus annorum in

804.

DCCCIII. Imperator Aquisgrani^a hiemavit. Aestate^b autem in Saxoniam ducto^c exercitu omnes, qui trans Albiam et in Wihmuodi^{d.3} habitabant, Saxones cum mulieribus et infantibus transtulit in Franciam et pagos Transalbianos Abodritis^e dedit. Eodem tempore Godofridus^f rex Danorum^g venit cum classe sua necnon et omni equitatu regni sui ad locum, qui^h dicitur Sliesthorp^{i.4}, in confinio regni sui et Saxoniae. Promisit enim se ad colloquium^k imperatoris venturum, sed consilio suorum territus^l propius non accessit, sed^m, quicquid voluit, per legatos mandavit. Namⁿ imperator super Albiam^o fluvium sedebat, in loco, qui dicitur Holdunsteti^{p.5}, et missa ad

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.
 e) uiniegisus B1. C3; uuinigissus B3; Winighisus B5. f) grimaldo B2. 5. D1. 2; grimohaldo C1. 2; grimoldo E. g) deest B1. 2. D2. 3. E. h) Nicephori B5.
 i) erenam B3; helenam E3. 5. 6. k) franci B1; frantie B3; frantiae C1. 2. E2; francicae E1; franticae E3. 6; francie E7. l) michael B3. 5. E1. m) abba B5. D1.
 n) Caelestus B5. o) que B1. 3. p) deest B3; sola E7. q) salz B1. 2. 5. D2. E3; saltus B4; saliz D3; saltz E7. r) -ende B1. 3. 4. E7; faciendō B5; faciendi C3.
 s) susceperunt B1; susceper. C1; suscep. C2. t) Bavariam B5. u) aquis B2; aquisgrani B5. C3. E3. 5. v) Et — in desunt E. w) inmutatus est B.
 804. a) aquis B2. 5; aquasgrani D1; Aquisgarani E7. b) estate B1. E6. 7.
 c) ductu C1. 2. d) uuihemuodi B1; uuihmuodi B2; uuihuadi B4; Wiemodi B5; uuihmuodi C3; uuihmuodi D3; uuihmuodi E6; uuihuodi E7. e) abrotidis B2.
 f) godofridus B2. 5. E2. 3. 5. 6; godofredus B4; gotfridus E7. g) annorum B3; danorum E2. h) qui dicitur desunt E7. i) sliesthorp B2; sliestroph B3; liesthorp B4; sliesthorp B5. E6; sliestrob D3; suesthor E3; suestor E5; suesthorp E7.
 k) colloquium B2. D. E. l) inhibitus E. m) sed — mandavit desunt E. n) Imperator autem E. o) albi E1. 2. 6. 7. p) holdunstet B3; holdunstein C3; holdunstein D3; holdunsteti E6.

1) A. 802. Oct. 31. 2) Candidati, scholarium in palatio classis, ad custodiam imperatorum adhibiti. P. 3) Pago in orientali parte Wisurae infra Verden sito. 4) Schleswig. 5) Hollenstedt vicus haud procul ab Albi prope Harburg inter Buxtehude et Tostedt situs.

Godofridum^a legatione pro perfugis reddendis me^dio Septembrio Coloniam^r venit. Dimissoque^s exercitu primo *Sept.* Aquasgrani^t, deinde^u Arduennam^v petit^w; et venationibus indulgens Aquasgrani^x reversus est.

Medio Novembrio^y allatum^z est ei, Leonem papam *Nov.* natalem Domini cum eo celebrare velle, ubicumque hoc contingere potuisset^a. Quem statim misso ad sanctum Mauricium^{b. 1} Carlo^c filio suo honorifice suscipere iussit. Ipse obviam^d illi Remorum^e civitatem^f profectus est ibique susceptum primo Carisiacum^g villam, ubi natalem^h *Dec. 25.* Domini celebravit, deinde Aquasgraniⁱ perduxit²; et *805 Ian.* donatum magnis muneribus per Baioariam^k ire volentem deduci fecit usque Ravennam. Causa adventus eius haec erat: perlatum est ad imperatorem aestate^l praeterita^m, Christi sanguinem in Mantuaⁿ civitate fuisse repertum; propter hoc misit ad papam, petens, ut huius famae veritatem inquireret. Qui accepta occasione exeundi^o primo in Langobardiam^p quasi pro inquisitione praedicta profectus est indeque arrepto itinere subito ad imperatorem usque pervenit. Mansitque apud illum dies octo et, sicut dictum est, Romam repedavit. Et^q inmutavit se numerus annorum in

805.

DCCCV. Non multo post capcanus^{a. 3}, princeps Hunorum^b, propter necessitatem populi sui imperatorem adiit, postulans sibi locum dari ad habitandum inter Sabariam et Carnuntum^{c. 4}, quia propter infestationem Sclavorum in

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

q) godefridum B2. 5. C3. E3. 5. 6; godofredum B4; gotfridum E7. r) coliniam B3.
s) dimisoque B3. D3. t) aquisgr. B4. C3. E3. 7. u) deinde — Aquasgr. *desunt* D3.
v) arduenna B2; arduenna B3; arduentiam B4; aduennam E5. w) petiit B1. C3;
venit E3. (4.) 5. x) aquis B2. 5; aquisgr. B3. E3. y) noub E; nouembris E7.
z) adlatum B4. C3. a) posset E3. (4.) 5. b) mauritium B4. C2. 3. c) carolo
B2; karilo B3; karolo B5. D1. E6. 7; karlo C1; karoli C2. d) rem. ciu. obu. illi
E3. (4.) 5. e) remis E6; remo E7. f) ciuitate B2. 5. C3; *deest* E6. 7. g) carisiaco
B5; karisiaco C3; carisiaci D2. h) natale B5. D2. i) aquis B2. 5; aquisgrani
B3. k) Bauariam B5. l) estate B1. 3. E6. 7; aestate — veritatem *exci-*
derunt B5. m) preterita B1. 3. E2. n) mantua E7. o) exeudi C1; exudi C2.
p) longob. B3. E6. 7. q) Et — in *desunt* C3. E; anno domini nostri C3.

805. a) caganus B2. 5; capcanus B3; cappanus B4; captanos D1; capanus E7.
b) auarorum B2; bonorum B3; unorum B4. c) carantanum B2; carnuntum *corr.*
carnotum B4; carnontum B5. D2. 3; carnantum C3; carnotum D1.

1) *St. Maurice.* 2) *Ubi etiam epiphaniam a. 805. una celebraverunt; Ann. Iuvav. mai. (SS. I, 87) 805.* 3) *Hunc eundem fuisse, cuius ad a. 796. mentio fit, Zeuss, 'Die Deutschen u. d. Nachbarstämme', 740 recte, ut mihi quidem videtur, suspicatus est; capcanum a cagano diversum esse Dümmler, 'Ueber d. südöstl. Marken', p. 8 et Simson o. 320 contendunt.* 4) *Petronell prope Hainburg ad Danubium.*

pristinis sedibus esse non poterat^d. Quem imperator benigne suscepit — erat enim capcanus^e christianus nomine Theodorus^f — et precibus eius annuens muneribus donatum redire permisit.

Qui rediens ad populum suum paucis tempore transacto diem obiit. Et misit caganus unum de optimatibus^g suis, petens sibi honorem antiquum, quem caganus^h apud Hunosⁱ habere solebat. Cuius precibus imperator assensum^k praeiuit et summam totius^l regni iuxta priscum eorum ritum caganum habere praecepit.

Eodem anno misit exercitum suum cum filio suo Carlo^m in terram Sclavorum, qui vocanturⁿ Beheimi^o. *Qui omnem illorum patriam depopulatus ducem eorum nomine Lechonem^p occidit; et inde regressus in Vosego^q silva ad imperatorem^r venit in loco, qui dicitur Camp¹.

Iul. Nam imperator Iulio mense de Aquisgrani^s profectus Theodonis^t villam atque per Mettis^u transiens Vosegum^v petiit^w. Ibi venationi^x operam dans^y post reversionem exercitus ad Rumerici^z castellum² profectus ibique aliquantum temporis moratus ad hiemandum in Theodonis^a villa palatio^b suo consedit. Ibi ad eum ambo filii sui Pippinus et Hludowicus^c venerunt, celebravitque ibi

Dec. 25. natalem Domini. Et^d inmutavit se^e numerus annorum in

806.

805 Dec.

DCCCXVI. Statim post natalem Domini venerunt Willeri^{a. 3} et Beatus^b duces Venetiae^c necnon et^d Paulus dux Iaderae^{e. 4} atque Donatus eiusdem civitatis epi-

B1. (2.) 3. 4. (5.) C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.
d) poterant E6. 7. e) capcanus B3; cappanus B4; Caganus B5; captanus D1; capanus E7. f) theodorus B3. g) optimatibus B1. E2. h) capcanus E3.
i) unos B1. 3; apud hunos *desunt* D3. k) assensum E3. 6. 7. l) totius B4. E3. 6. 7. m) carlo *corr.* carolo B1; carolo B2; karolo B5. C2. 3. D1. E7; karlo E2. 5. 6. n) uocatur B1. 3; uocabantur B5; qui uoc. *desunt* D1. 2; quae uocatur E6. o) beheimi B2. C3; bemhiemi B3; behehimi B4; Cinu (*mea quidem sententia non ex Cihu id quod Pertz SSI, 22 suspicabatur, sed ex [beh]eimi ortum*) B5; beheim E6. p) leconem B3; bechonem E. q) uosega B3; uosogo B4; Wosega B5; uasego C3. r) patrem E. s) Aquis B5. t) theodonis B3. E6; per theod. u. atque mettis E2. u) mittetis B3; metis C2. D3. E2; metas E6; metā E7. v) uosegam B3; VVosegam B5; uasegam C3; uosagam D1. w) petiit E3. 6. x) uenationibus B1. 2. y) uen. uacans E. z) romarici B2; rumonci B4; romerici D3; numerici E6. 7. a) Teodonuillam B5; theodomis D3. b) palacio B1. D3. E6. c) ludowicus B3; ludouicus B4; hlodouuicus D1; holdouuicus D3; hludoicus E1. 2; ludouuicus E3. 6. 7. d) Et — in *desunt* C3. E; anno C3. e) inmutatus est B3. C1. D1.
806. a) uuillarius B2; uuileri B3. 5. D3; uuilleric C3. b) beati E7. c) ueneciae B1. 4. D1. d) *deest* E6. 7. e) iodere B4; iadente C3.

1) *Champ in Lotharingia, ab oriente Spinalii (Épinal). P.*
2) *Remiremont.* 3) *Apud Venetianos Obelierius dictus; Simson 333 n. 3.*
4) *Zara.*

scopus legati Dalmatarum^f ad praesentiam imperatoris cum magnis donis. Et facta est ibi ordinatio ab imperatore de ducibus et populis tam Venetiae^g quam Dalmatiae^h.

Illisque absolutis conventum habuit imperator cum 806. primoribus et optimatibusⁱ Francorum de pace constituenda et^k conservanda inter filios suos et divisione regni facienda in tres partes, ut sciret unusquisque illorum, quam partem tueri et regere debuisset, si superstes illi eveniret^l. De hac partitione^m et testamentumⁿ factum et iureiurando ab optimatibus Francorum confirmatum, et constitutiones pacis conservandae causa factae, atque haec omnia litteris mandata sunt et Leoni papae, ut his^o sua manu subscriberet, per Einhardum^p missa. Quibus pontifex lectis et adsensum praebeuit et propria manu subscripsit.

Imperator dimisso utroque filio in regnum sibi deputatum, Pippino^q scilicet et Hludowico^r, de villa Theodonis^s palatio per^t Mosellam et Rhenum^u secunda aqua Noviomagum^v navigavit ibique sanctum quadragesimale ieiunium et sacratissimam paschae festivitatem celebravit. Apr. 12. Et inde post non multos dies Aquasgrani^w veniens Karlum^x filium suum in^y terram Sclavorum, qui dicuntur^z Sorabi^a, qui^a sedent super Albim^b fluvium, cum exercitu misit; in qua expeditione Miliduocho^c Sclavorum dux interfectus est, duoque^d castella ab exercitu aedificata, unum super ripam fluminis Salae^e, alterum iuxta fluvium Albim^f.³ Sclavisque pacatis^g Karlus^h cum exercitu

B1. (2). 3. 4. (5.) C1. 2. 3., D1. (2). 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

f) dalmatiae B2. 5; dalmaciarum B4; dalmatharum E2. g) neneciae D1. h) dalmaciae C1. i) optim. B1. 3. C2. D3. k) et cons. desunt B4. l) deveniret E. m) partione B1. E1. 2. 6; partione superscr. ti C1; partione superscr. ci E7. n) is C1. 2. E3. o) einardum B1; Eiardum B5; heinardum C3; heinhardum D3; heinlardum E3; per perhardum E7. p) pipino B4; pipinno D1. q) ludouico B2. E3. 6; lodouico B3; ludouico B4; hludoico B5. E1; hlodouico D1; hluduico D3; ludewico E7. r) teodonis B5. E6. s) palatio per desunt E. t) renum B1. D1; remum B4; hrenum C1. 2. E3 et eraso h D3. u) niunagam B2; nouigiomagam D3; nauomagum E7. v) aquisgrani B5. C2. 3. E2. 3. 7. w) carolum B1. 2; karolum B5. C2. 3. D1. 3. E6. 7; carlum B4. C1; carlus (aut karolus?) D2. x) Ab hoc verbo incipit E9. y) dicitur B1. 2. 3. 5. D3. z) rorabi B2; sorbi C2. a) et E. b) albiām B1. 2. C; albia B3; Albin B5. c) mihiduohe B1; milliduohe B2; miliduohe B4. E6; Ludoch B5; mibduoch D3; miliduohe E7. d) duo C1. 2. e) sale B5. C3. E7. f) albiām B2; Albin B5; albiū C3. g) paccatis C1. 2. E3. h) carolus B1; carlus B4. C1. E3; karolus B5. C2. 3. D1. 3. E6. 7.

1) Capitul. reg. Franc. 1, 126 sqq. 2) Horum annalium ab a. 795. usque ad a. 820, ut videtur, auctorem. 3) Cf. Ann. Laureham. contin. (Chron. Moissiac.) 806: unam in aquilone parte Albiae contra Magadabourg; alteram vero in orientalem partem Sala ad locum, qui vocatur Halla.

regressus in loco, qui dicitur Silli^{i. 1}, super ripam^k Mosae fluminis ad imperatorem venit.

Missa est et manus de Baioaria et Alamannia^l atque Burgundia sicut anno superiore in terram Beeheim^m vastataque terraeⁿ non minima portione absque ullo gravi incommodo regressa.

Eodem anno in Corsicam insulam contra Mauros, qui eam vastabant, classis de Italia a^o Pippino^p missa est, cuius adventum Mauri non expectantes abscesserunt^q; unus tamen nostrorum, Hadumarus^r comes^s civitatis Genuae^t, imprudenter contra eos dimicans occisus est. In Hispania^u vero Navarri^v et Pampilonenses^w, qui superioribus annis ad Sarracenos defecerant, in fidem recepti sunt.

Classis a Niciforo^x imperatore, cui Niceta^y patrius praerat, ad recipiendam^z Dalmatiam mittitur; et legati, qui dudum^a ante quattuor fere annos ad regem Persarum missi sunt, per ipsas Grecarum^b navium stationes transvecti ad Tarvisiani^c portus receptaculum nullo adversariorum sentiente^d regressi sunt.

Dec. 25. Imperator celebravit natalem Domini Aquisgrani^e. Et^f inmutatus^g est numerus^h annorum in

*807.

806 Sept. 2. DCCCVII. Anno superiore IIII. Non. Septembr.^a fuit eclypsis^b lunae; tunc stabat sol in XVIma parte Virginis, luna autem stetit^c in XVIma parte Piscium; 807 Ian. 31. hoc autem anno pridie^d Kal. Febr. fuit luna XVIIIma, quando stella Iovis quasi per eam transire visa est, et Febr. 11. IIIe Id. Febr.^f fuit eclypsis^g solis media die, stante utroque sidere^h in XXV.ⁱ parte Aquarii. Iterum IIII.

- B 1. (2.) 3. 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
 i) Silu B 5; sylli D 3; sili E 3. 5. k) Hoc verbo desunt B 3. l) allamanniam D 3.
 m) behemi B 2; Behem B 6; behemin C 3; in boemanos D 2; behelm D 3. E 3. 6. 7.
 e corr. E 1. n) terra C 3. E 2. o) deest E 6. 7. p) pipino B 4; pipinno D 1.
 q) abcess. B 1. 5. E 3. r) hademarus B 2; haudomarus C 3; hadumar D 2; hadomarus D 3.
 s) comis corr.-es B 1; comitem B 4; comis D 1; com D 3. E 1. 9. t) genuae B 2.
 u) spania B 2; hyspania E 7. v) nauari B 2. 5. D 1. w) pampilonenses C 1. 2; panphilonenses E 7.
 x) nicophoro B 2; amici foro D 3; nicifero E 7. y) geta B 2. z) recipiendam B 1. 2. D 1. 3. E 6. 7; recuperandam B 4. 5. C 3. E 3. 5.
 a) deest E. b) grecorum D 3. c) taruisium B 2; tarauisiam B 4; taruisiam E 2.
 d) seuiente E 3. 5. e) aqu. palatio B 2. C 3. f) Et — in desunt C 3. E; anno domini C 3.
 g) mutatus C 1. D 3. h) num. ann. desunt D 1.
 807. a) septembris B 4. b) aecclisis B 4; eclipsis D 1. 3; ecieclis E 2.
 c) deest E. d) II. C 1. 2. E 3. 6. e) tertio B 1; tercio B 4; terciia E 7. f) februaris B 1; febroarias B 4; febrii E 7. g) eclipsis B 2. D 1. 3; aecclipsis B 4; ecbysis E 2.
 h) sydere C 3. E 3. 6. 7. i) uicesima quinta B 1; uigesima qu. C.

1) Aut 'Selle ad dextram Mosae ripam prope Dinant' (Pertz) aut Seilles ad Mosam prope Huy (Mühlbacher p. 171).

Kal. Mart.^k fuit eclipsis^l lunae, et apparuerunt acies *Febr. 26.*
eadem nocte mirae^m magnitudinis, et sol stetit in undecima parte Piscium, etⁿ luna in undecima parte Virginis. Nam et stella Mercurii XVI. Kal. Aprilis visa *Mart. 17.*
est in sole quasi parva macula, nigra tamen^c, paululum superius medio^o centro eiusdem sideris^p, quae a nobis octo dies conspicitur. Sed quando primum intravit vel exivit, nubibus impredientibus^q minime adnotare^r potuimus. Iterum mense Augusto, XI. Kal. Septembr., *Aug. 22.*
eclipsis^s lunae facta est hora noctis tertia, sole posito in quinta^t parte Virginis^u et luna in quinta^v parte Piscium. Sicque ab anni superioris Septembrio usque ad anni praesentis Septembrium ter luna obscurata est *Sept.*
et sol semel.

Radbertus^w missus imperatoris, qui de Oriente re-
vertebatur, defunctus est; et legatus regis Persarum nomine Abdella cum monachis de Hierusalem^x, qui legatione Thomae patriarchae fungebantur, quorum nomina fuere Georgius^y et Felix^z, — hic^a Georgius^b est^c abba^d in monte Oliveti, et cui patria Germania est, qui etiam proprio vocatur nomine Egilbaldus^e, — ad imperatorem pervenerunt munera deferentes, quae praedictus rex imperatori miserat, id est papilionem et tentoria atrii vario^f colore facta mirae^g magnitudinis et pulchritudinis. Erant enim omnia bissina^h, tam tentoria quam et funes eorum, diversis tincta coloribus. Fueruntⁱ praeterea munera praefati regis pallia sirica^{k-1} multa et preciosa et odores atque unguenta et balsamum; necnon et horologium^l ex auricalco arte mechanica^m mirifice compositum, in quo duodecim horarum cursus ad clepsidramⁿ vertebatur, cum totidem aereis^o pilulis, quae ad completionem horarum decidebant et casu suo subiectum sibi cymbalum^p tinnire

B 1. (2.) 4. (5.) C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

k) martii B 5. C 3. l) aelipsis B 4; eclipsis D 1. 3; eclipsis E 2. m) mire C 1. 2. D 3. E 7. n) et — virginis *desunt* C 3. o) media D 3. E. p) syderis B 5. C 3. E 3. 6. 7. q) inped. B 1. 4. C 1. D 3. r) notare E. s) eclipsis B 2. D 1. 3. E 2; aelipsis B 4. t) VI. B 5. u) virginis — parte *desunt* B 1. v) IV. B 5. w) Radbertus B 1. 2. 4. 5. E 3; Rodbertus C 3; Radbertus E 1. x) ierusalem B 2. E 3. 6; iherus. E 9. y) gregorius D 3. E 3; georius E 7. z) fili E 7. a) hic — Egilbaldus *desunt* E. b) georius D 3. c) erat B 2. C 3. d) abbas B 1. 4. e) engilb. B 2; engelb. B 4; egelb. D 1. 3. f) var. col. facta *desunt* E. g) mire B 4. C 1. 2. E 7. 9. h) byssina B 5. C 3; bissim D 3. i) *Hic desinit* B 5; Fuere E 6. 7. k) serica B 1. E 6. 7; oloserica B 2; syrica *e corr.* C 3. l) orologium C 3. D 1. 2. 3. m) metehanica E 1. 3. 5. n) clepsidram B 1. E 1. 3. 5; clepsidram C 3; clepsidram E 2. o) aeris C 3. D 1. p) cymbalum B 4. C 3. D 3. E 2. 7.

faciebant, additis in eodem eiusdem numeri equitibus, qui per duodecim fenestras completis horis exiebant^q et impulsu egressionis suae totidem fenestras, quae prius erant apertae^r, claudebant; necnon et alia multa erant in ipso horologio^s, quae nunc enumerare longum est. Fuerunt praeterea inter praedicta munera candelabra duo ex auricalco mirae^t magnitudinis et proceritatis. Quae omnia Aquis^u palatio ad imperatorem delata sunt. Imperator legatum et monachos per aliquantum tempus secum retinens in Italiam direxit atque ibi eos tempus navigationis expectare iussit.

Eodemque^v anno Burchardum comitem stabuli^w sui cum classe misit in Corsicam, ut eam a Mauris, qui superioribus annis illuc praedatum venire consueverant, defenderet. Qui iuxta consuetudinem suam de Hispania^x egressi primo Sardiniam adpulsi sunt ibique cum Sardis proelio^y commisso et multis^z suorum amissis — nam tria milia^a ibi cecidisse perhibentur — in Corsicam recto cursu pervenerunt. Ibi iterum in quodam portu eiusdem insulae cum classe cui Burchardus^b praeerat, proelio^c decertaverunt victique ac fugati sunt, amissis tredecim navibus et plurimis suorum interfectis. Adeo illo anno in omnibus locis adversa fortuna fatigati sunt, ut ipsi sibi hoc accidisse testati sint^d, eo quod anno superiore contra omnem iustitiam de Patalaria^{e.1} insula sexaginta monachos asportatos in Hispania^f vendiderunt; quorum aliqui^g per liberalitatem^h imperatoris iterum inⁱ sua loca reversi sunt.

Niceta patricius qui cum classe Constantinopolitana sedebat in Venetia^k, pace facta cum Pippino^l rege et indutiis^m usque ad mensem Augustum constitutis statione soluta Constantinopolim regressus est.

Mart. 28. Hoc anno imperator pascha Aquisⁿ celebravit nec

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
q) exiebant B 2. E 6. 9. r) apertae — erant *desunt* D 3. s) orologio B 1. 4. C 3.
t) mire B 4. C. E 2. 7. u) in aquense E. v) Eodem E 3. 6. 7. w) stabili D 2 (?). 3.
x) hyspania E 7. y) p̃lio B 2. 4. C 3. E 3. 6. 7; praelio D 1; *deest* D 3; p̃lio cum
sardis E 6. 7. z) multi C 1. 2; multos s. amisit C 3; multos D 1. a) III B 4. D 1.
E 7. 9; III ibi D 3. E 1. 3. 5. 6; tres ibi E 2. b) burghardus B 1; burcard B 4;
purchardus D 3; burkard E 2. c) p̃lio B 2. 4. E 1. 3. 6. 7; praelio C 3. D 1. d) sunt
B 1. 4. D 1. 3. E 1. 3. 5. 6. 7; testarentur C 3. e) palataria C 3; patellaria D 1; pete-
laria D 3; patellaria E. f) hyps. E 7. g) *deest* C; Qui monachi C 3. h) libertatem
B 4. C. D 3. E 2. 6. i) ad E. k) uenecia B 1. 4. D 1; uenia D 3. l) pipino B 4;
pipinno D 1. m) induciis B 1. 2. C 1. 3. D 1. E 2. 3. 6. n) aquisgrani E 6. 7.

1) Pantellaria inter Siciliam et Africam sita.

non et natalem^o Domini. Et^p mutatus^q est annorum^r *Dec. 25.*
 numerus in

*808.

DCCCVIII. Hiemps mollissima ac pestilens fuit in illo tempore; vereque inchoante imperator Noviomagum^a profectus transacto ibi quadragesimali ieiunio, celebrato etiam sancto pascha iterum Aquas^b regressus est. *Apr. 16.*

Et quia nuntiabatur^c Godofridum^d regem Danorum in Abodritos cum exercitu traiecisse, Carlum^e filium suum ad Albiam cum valida Francorum et Saxonum manu misit, iubens vesano^f regi resistere, si Saxoniae terminos adgredi^g temptaret. Sed ille stativis per aliquot^h dies in litore habitisⁱ, expugnatis etiam et manu captis aliquot Sclavorum castellis cum magno copiarum suarum detrimento reversus est. Nam licet Drasconemⁱ ducem Abodritorum^k popularium fidei diffidentem^l loco pepulisset, Godelaibum^l alium ducem dolo captum patibulo suspendisset, Abodritorum duas partes sibi vectigales fecisset, optimos tamen militum suorum et manu promptissimos amisit et cum eis filium fratris sui nomine Reginoldum^m, qui in obpugnatione cuiusdam oppidi cum plurimis Danorum primoribus interfectus est. Filius autem imperatorisⁿ Carlus^o Albiam ponte iunxit³ et exercitum, cui praeerat, in Linones^{p. 4} et Smeldingos^{q. 5}, qui et ipsi ad Godofridum^r regem defecerant, quanta potuit celeritate transposuit populatisque circumquaque eorum agris transito iterum flumine cum incolomi exercitu in Saxoniam se recepit.

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

o) natale C 1. 2. E 7. p) Et — in *desunt* C 3. E; anno domini C 3. q) inmutatus B 4. D 1. r) est ann. *desunt* B 4; ann. *deest* D 1.

808. a) nauion. E 7. b) aquis B 2. 4. C; aquasgrani E 6; aquisgrani E 7. c) nunc. B 1. 4. C 1. 2. D 3. E 3. d) godofr. corr. godefr. B 1; godefr. B 2. E 3. 6; godofredum B 4; godafridus D 2; gotfr. E 7. e) carolum B 2; karolum C 2. 3. D 1. 3. E 7; karlum E 1. 2. f) vaesano C. E 1. 2. 9. g) aggredi B 2. E 3. 6. 7. h) aliquod C. E 7. i) drasconem C. k) abrotid. B 2 *semper*; abodrot. D 3; abdrut. E 6. l) gedelaibum D 3; godol. E 3. m) reginbaldum B 2; remaldum C 3. n) dominus *add.* B 4. C 1. 2. o) carolus B 1; karolus C 2. 3. D 1. 3. E 7; karlus E 1. 2. 6. 9. p) lilones E 3. q) smeldinge B 4; smeldignos D 1. r) godefr. B 2. C. E 3. 6. 7; godofredum B 4; godafridum D 2.

1) Cf. *Liv. XXII, 9*: ibi per dies aliquot stativa habita (M.).
 2) Cf. *Tac. Ann. II, 1*: fidei popularium diffusus (M.). 3) Cf. *Liv. XXI, 45*: ponte Ticinum iungunt (M.). 4) *Abodritis finitimos in orientali parte Albis in pago postea Linan-gâ dicto*; cf. *MG. DDI, 76 (946. Mai. 9)*. 5) *Quos cum Abodritis tum Linonibus propinquos fuisse consentaneum est; praeter hoc nihil de eis constat. Linones et Smeldingi antea Abodritis videntur subiecti fuisse*; cf. *infra a. 809 (p. 129)*.

Erant cum Godofrido^s in expeditione praedicta Sclavi, qui dicuntur Wilzi^t, qui propter antiquas inimicitias^u, quas cum Abodritis habere solebant, sponte se copiis eius coniunxerunt; ipsoque in regnum suum revertente, cum praeda, quam in Abodritis capere potuerunt, et ipsi domum regressi sunt. Godofridus^v vero, priusquam reverteretur, destructo^w emporio, quod in oceani litore constitutum lingua Danorum Reric^{x.1} dicebatur et magnam regno illius commoditatem vectigalium persolutione praestabat, translatisque inde negotiatoribus, soluta classe ad portum, qui Sliesthorp^y dicitur, cum universo exercitu venit. Ibi per aliquot^z dies moratus limitem regni sui, qui Saxoniam respicit, vallo munire constituit, eo modo, ut ab orientali maris sinu, quem illi Ostarsalt^{a.2} dicunt, usque ad occidentalem oceanum totam Egidorae^{b.3} fluminis aquilonalem ripam munimentum^c valli praetexeret, una^d tantum porta dimissa, per quam^e carra et equites emitti et recipi potuissent. Diviso itaque opere inter duces copiarum domum reversus est.

Interea rex Nordanhumborum^f de Brittania^g insula, nomine Eardulf^h, regno et patria pulsus ad imperatorem, dum adhuc Noviomagiⁱ moraretur, venit et patefacto adventus sui negotio Romam proficiscitur; Romaque rediens per legatos Romani pontificis et domni imperatoris in regnum suum reducit⁴. Praeerat tunc temporis⁵ ecclesiae Romanae Leo tertius^k, cuius legatus ad Britanniam^l directus est⁶ Aldulfus^m diaconus de ipsa Brit-

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
s) godefr. B 2. C 3. E 3. 6; gotefr. E 7. i) uuilzzi D 1. E 9; uuiltzi D 3. E 1. 6. 7.
u) inimicitias B 1. C 1. D 3. E 6. 7. v) godefr. B 2. C 3. E 3. 6. 7. w) destructo B 2. C 3. D. E.
x) reric B 2. D 3; rerhic E 7. y) sliestorph B 2. E 7; sciestthrop B 4; sliestthrop C 2. D 1;
liestorp C 3; quis bestorb D 3; suestthrop E 3; fliestthrop E 6. z) aliquod B 1. C 3.
D 3. E 2. 7. a) hostar- B 2; aestar- B 4; ortar- C 3; ostar- E 2; orstal- E 3; oster- E 7;
-salz B 1. 2; -saltz C; -sal D 1. b) aegid. C 1. E 1. 2. 3. 9; egydore C 3. c) muni-
mento E 6. 7. d) uno t. portu dimisso E 6. 7. e) quem E 1. 2. 6. 7. f) nordanimbr.
B 2. E 6. 7; nordanumbr. B 4. D 2; nordanhunbr. C 1. 2; nordanhumborum D 3; nordi-
danhumbr. E 2; nordhumbr. E 3; norhumbr. E 5. g) brittannia B 4. C 3. E 3. 6; bri-
tania E 7. h) eardulfus B 4. E 3; heardulf C 3; earduf E 1. i) niunaga B 2; neu-
mago C 3. k) tercius B 4. D 3. E 2. 6. 7; tocius leo E 3. l) brittanniam B 4. E 3. 6;
britanniam E 7. m) adulfus B 2; addulfus B 4; adolphus E 3.

1) Quod ubi situm fuerit, incertum est; Simson 389. 2) Ostsee.
3) Eider; cf. tamen Simson 390 et Waitz 'Heinrich I.' ed. 3. p. 279.
4) Cf. de eo K. Hampe, 'Deutsche Zeitschr. f. Geschichtswiss.' XI, 352—359. 5) De hoc loco cf. Simson p. 605 et 'Neues Archiv' XXI, 49 sq.
6) Cum epistola absoluta prid. Kal. Iun.; Simson 398 n. 5.

tania^a, natione Saxo, et cum eo ab^o imperatore missi^(89.) abbates duo, Hruotfridus^p notarius¹ et Nantharius^q de sancto Otmaro^{r. 2}.

Imperator vero aedificatis per legatos suos super Albim^s fluvium duobus castellis³ praesidioque in eis contra Sclavorum incursiones disposito Aquisgrani^t hie-^{Dec. 25} mavit; natalemque^u Domini et sanctum pascha ibidem^{809 Apr. 8.} celebravit^v. Et^w mutatus est^x numerus annorum in

*809.

DCCCVIII. Classis de Constantinopoli missa primo Dalmatiam^a, deinde Venetiam^b appulit; cumque ibi hiemaret, pars eius Comiacum⁴ insulam accessit commissoque proelio^c contra praesidium, quod in ea dispositum erat, victa atque fugata Venetiam^d recessit. Dux autem, qui classi praeerat, nomine Paulus, cum de pace inter Francos et Grecos constituenda, quasi sibi hoc esset iniunctum, apud domnum^e Pippinum^f Italiae regem agere moliretur, Wilhareno^g et Beato Venetiae^h ducibus omnes inchoatus eius impredientibusⁱ atque ipsi etiam insidias parantibus^k, cognita illorum fraude discessit.

At in occiduis partibus domnus Hludowicus^l rex cum exercitu Hispaniam^m ingressus Dertosam^{n. 5} civitatem in ripa Hiberi^o fluminis sitam obsedit; consumptoque in expugnatione^p illius aliquanto tempore, postquam eam tam cito capi non posse vidit, dimissa obsidione cum incolomi^q exercitu in Aquitaniam se recepit.

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5) 6. 7. 9.

n) brisia B 1; britannia B 4. C 3. E 3. 6; britannia E 7. o) ad imperatorem D 3. E 6. 7; ad imperatorem corr. -rem E 1; ad imperatorem E 2. p) rotfr. B 2; et ruotfr. C 3; hrotfr. D 1. 3; hrotfr. E 1. 2. 9; ruotfr. E 3. 6; hortfr. E 5. 7. q) nantarius B 2. 4. E 6; nantarius D 3; mantharius E 3; n. abbas D. E. r) abbas de caenobio sancti Bertini (manu posteriore in loco raso) C 3; audemaro D. E; audom. D 1. E 2; audemaro E 7. s) albi B 2. D 3; albin C 2; albi B 2. t) aquis B 2. u) que omissum B 4. E 1 — 7. v) celebrat E 1; celebratur E 3. 5. w) Et — in desunt C 3. E; anno domini C 3; Et — annorum desunt D. x) mutavit se C 2.

809. a) dalmaticum B 1. D 3; dalmaticum C 2. b) ueneciam B 1. D 3. E 1. 3. 9. c) plio B 2. 4. C 3. D 3. E 1. 3. 6. 7; praelio C 2. d) ueneciam B 1. C 1. D 3. E 1. 3. 9. e) deest D. E. f) pipinum B 4. E 2; pipinum D 3. g) uuillario B 2; uuillero C 3. h) ueneciae D 3. i) inped. B 1. 4. C 1. D 3. k) parentibus D 1. E 1. 2. 7. l) ludouicus B 2. E 3. 7; ludouicus B 4; hludouicus D 1; hlodoicus D 3. E 9; hludoicus E 1; hludouicus E 2; ludoicus E 6. m) isp. E 2; hyp. E 7. n) desertosam B 1; tortosam B 2. o) biberi D 3; hiberis E 1. 3. 6. 7. p) obpugn. E. q) incolumi B 1. 2. E 2.

1) Abbas S. Amandi († 827). P. Cf. Simson l. l. 2) St. Omer.

3) Quorum alterum Hohbuoki illud videtur fuisse, cuius ad a. 810. mentio fit; cf. M. Lipp, 'Das fränkische Grenzsystem unter Karl d. Gr.' (1892), p. 34 sq. 4) Comacchio. 5) Tortosa.

Postquam Ardulfus^r rex Nordanhumbrorum^s reductus est in regnum suum et legati imperatoris atque pontificis reversi sunt, unus ex eis, Aldulfus^t diaconus, a piratis captus est, ceteris^u sine periculo traicientibus, ductusque ab eis in Brittaniam^v a quodam Coenulfi^w regis¹ homine redemptus est Romamque reversus^x.

In Tuscia Populonium civitas maritima² a Grecis, qui Orobitae^{y, 3} vocantur, depraedata est. Mauri quoque Apr. 7. de Hispania Corsicam ingressi in ipso sancto paschali sabbato civitatem quandam diripuerunt et praeter episcopum ac paucos senes atque infirmos nihil in ea reliquerunt.

Interea Godofridus^z rex Danorum per negotiatores^a quosdam mandavit, se audisse, quod imperator ei fuisset iratus, eo^b quod in Abodritos anno^c superiore duxit exercitum et suas ultus est iniurias, addens velle se purgare ab eo, quod ei obieciatur; foederis^d inruptionem^e ab illis primo^f fuisse inchoatam. Petebat etiam, ut conventus comitum imperatoris atque suorum iuxta terminos regni sui trans Albim^g fieret, in quo res invicem gestae proferri et emendatione digna inter partes enumerari potuissent. Non abnuvit imperator; colloquiumque^h trans Albiam habitum cum primoribus Danorum in loco, qui diciturⁱ . . . .ⁱ, multisque hinc et inde prolatis atque enumeratis rebus negotio penitus infecto discessum est. Thrasco^k vero dux Abodritorum, postquam filium suum postulanti Godofrido^l obsidem dederat, collecta popularium manu et auxilio a Saxonibus

*) Melac *add.* B 4; Badenflot⁴ D. E.

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
 r) eardulfus B 2. D 2; hardulfus C 3; arduolphus E 3. s) nordanimbr. B 2. E 6. 7; nordanhunbr. B 4. C 1. 2; nordanhumbr. D 1; nordanumbr. D 2; nordanhumbrorum D 3; nordhumbr. E 3. t) adulfus B 2. E 6; arduulfus B 4. D 3. E 1; haldulfus C 3; adolphus E 3; a. uidelicet diac. E. u) caeteris D 3. E 1. 2. 3. 9. v) brittaniam B 4. C 3. E 3. 6; brittoniam C 2; britaniam E 7; brittania E 9. w) cenulfi B 1. C 3. E 3. 6. x) reversus est B 1. C 3. y) orobitae B 2. E 3; orobioite B 4. D 1. E 7; orobioite C 3. z) godefr. B 2. C 3. E 3. 6; gotfr. E 7. a) negoc. B 1. C 1. E 3. 7. b) pro eo E. c) anno sup. *desunt* E 3. 5. d) federis C 3. E 7; federis E 3. 6. e) irr. B 4. D 3. E 3. 6. 7. f) ab illo primis B. C. D. E; ab illo primitus C 3; ab eis primum E 6. 7. g) albiom B 2. E 3; transalbin C 3. h) conl. C. i) *aliquid spatii vacuum relictum* B 1. C 1. 2. 3. k) trasco B 4. C 3. D 3. E 3. 6. l) godefr. B 2. C 3. E 3. 6. 7.

1) Ceonulfi regis Merciensis (796—819); de quo cf. Lappen-
 berg, 'Geschichte Englands' I, 231—235. 2) Prope oppidum Piombino
 e regione Ivae insulae. 3) 'Ogosiōtai (i. e. montium incolae. P.).
 4) Beiensteth ad fluvium Stör; Simson 401.

accepto vicinos suos Wilzos^m adgressus agros eorum ferro et igni vastatⁿ; regressusque domum cum ingenti praeda accepto iterum a Saxonibus validiori auxilio Smeldingorum^o maximam civitatem¹ expugnat atque his successibus omnes, qui ab eo defecerant, ad suam societatem reverti coegit.

His^p ita gestis imperator de Arduenna^q Aquas^r reversus mense Novembrio concilium habuit de pro-^{Nov.}cessionem Spiritus sancti, quam questionem Iohannes quidam monachus Hierosolimis^s primo commovit; cuius definiendae^t causa Bernharius^u episcopus Wormacensis^{v.2} et Adalhardus^w abbas^x monasterii Corbeiae^{y.3} Romam ad Leonem papam missi sunt. Agitatum est etiam in eodem concilio de statu ecclesiarum^z et conversatione eorum, qui in eis Deo servire dicuntur, nec aliquid tamen definitum^a est propter rerum, ut videbatur, magnitudinem.

Imperator autem, cum ei multa de iactantia et superbia regis Danorum nuntiarentur^b, statuit trans Albiam fluvium civitatem aedificare Francorumque in ea ponere praesidium. Cumque ad hoc per Galliam atque Germaniam homines congregasset armisque ac ceteris^c ad usum necessariis rebus instructos per Frisiam^d ad locum destinatum ducere iussisset, Thrasco^e dux Abodritorum in emporio Reric^f ab hominibus Godofridi^g per^h dolum interfectus est. Sed imperator, postquam locus civitati constituendaeⁱ fuerat exploratus, Egbertum^k comitem huic negotio^l exsequendo^m praeficiens Albimⁿ traicere et locum iussit occupare. Est autem locus super ripam Sturiae⁴ fluminis, vocabulo Esesfelth^{o.5},

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
 m) uultzos B 1. D 3. E 2. 6. 9; uulzos B 4. C 3. n) uastavit B 2. E 6. 7. o) smeldingorum C 1. D 3. p) has E 1. 2. q) artuenna E 2. r) aquis C; aquisgrani E 7. s) iherosol. C 2; hierus. D 1; ieros. E 1. 6; -solyms C 1. 2. t) definiende B 4. C 1. E 7; definiendi C 3. u) bernarius B 1. 4; bernhardus E 6. v) cormaricensis B 4; uormacensis D 1. 3; uuangionum D 2; uuormaciensis E 6; uuormatiensis E 7. w) adalardus C 3; adhardus D 3; adalradus E 6. x) abbatem B 1; abba D 1; abb D 3. E 3. 6. y) corbeia B 1; corbiae E 1. 3; corbie E 7. z) aeccl. B 4. C 3. E 3. 6; aecl. D 3. a) diffinitum B 4. C 3. E 3. 7. b) nunc. B 1. 4. C 1. E 3. c) caeteris D 3. E 1. 3. d) fresiam B 2. C 3. e) tharco B 1; trasco B 4. C 3. D 3. E 3. 6. f) reric B 2. D 3. E 7; reic E 6. g) godefr. B 2. C 3. E 3. 6. 7; godafr. D 2. h) per dolum desunt E 3. i) construendae E. k) aegbertum B 1; egibertum B 3. l) negocio C 1. D 3. E 3. 6. m) exequendo B 2. 4. C 2. 3. E 3. 6. n) albiam B 2. C 3. o) esses- B 2. C; essel- B 4; es- E 1. 6; ef- E 7; -felt B 2. 4. C 2. 3. D 3. E 6. 7; -feld D 2.

1) Quae in Ann. Lauresham. contin. (Chron. Moiss.) Semeldinconnoburg (= Smeldingonoburg) appellatur; Simson 401 n. 8. 2) Qui sedit 803—823. 3) Corbie († 826). 4) Stör. 5) Itzehoe. P.

et occupatus est ab Egberto^p et comitibus Saxoniciis
810 Mart. circa Idus Martias^q et muniri coeptus^r.

Aureolus^s comes^t, qui in commercio^u Hispaniae^v
atque Galliae trans Pirineum^w contra Oscam et Caesar-
augustam^x residebat, defunctus est; et Amoro^y.¹ prae-
fectus Caesaraugustae^z atque Oscae^a ministerium^b eius
invasit et in castellis illius praesidia disposuit missaque
ad imperatorem legatione sese^c cum omnibus, quae
habebat, in deditionem^d illi venire velle promisit.

Dec. 26.

Eclipsis^e lunae contigit VII. Kal. Ianuar.^f

810.

DCCCX.^a Amoro^b Caesaraugustae^c praefectus,
postquam imperatoris legati ad eum pervenerunt, petiit,
ut colloquium fieret inter ipsum et Hispanici^d limitis
custodes, promittens se in eo colloquio cum suis omni-
bus in^e imperatoris dicionem^f esse venturum. Quod,
licet imperator ut fieret annuisset, multis intervenientibus
causis remansit infectum.

Mauri^g de tota Hispania^d maxima classe^h con-
parata primo Sardiniam, deinde Corsicam appulerunt;
nulloque in ea invento praesidio insulam pene totam
subigeruntⁱ

Interea Pippinus^k rex perfidia ducum Veneticorum^l
incitatus Venetiam^m bello terraque marique iussit appe-
tere; subiectaque Venetiaⁿ ac ducibus eius in deditionem^o
acceptis eandem classem ad Dalmatiae^p litora^q vastanda
misit. Sed cum Paulus Cefalaniae^r praefectus cum
orientali classe ad auxilium Dalmatis^s ferendum adven-
taret, regia classis ad propria regreditur.

B1. (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

p) egib. E3.

q) ita B1. C2; marcias C1; martii B2; marci D3; mar sive mart

reliquit. r) caeptus C1. D3. E1. 2. 6. 9; ceptus C3. D1. E3. 7. s) auriolus B1.

t) comis B1. 4. C1. 2. u) commertio B4. C2. 3. E1. 2. 3. 6. 9. v) hispanie E7.

w) piren. B2. D3; pyrin. E3. x) caesaraugustum B1; ces. B4. E3. 6. 7; caesarag.

C1. 2. y) amaro^z D3. z) ces. B4. E3. 6. 7; aug D1; caesaraugustus D3. a) osche C3.

b) locum E. c) se B2. D3. E3. d) dedicionem B1. C1. D3. e) eclipsis B2. D1.

f) et mutavit se numerus annorum in add. B1; anno dom. C3; IN D1.

810. a) deest etiam B4. E2. b) Amoro^z D3; Amaro^z E3. c) ces. B4.

E3. 6. 7; caesaraugusto B1. d) hyp. E7. e) deest B. C1. 2. D1. E2. 7.

f) ditionem B4. C1. 2; deditionem C3. E6. 7; dictionem E2. g) Maure E9.

h) classa C1; classae C2. E1. 2. 9. i) subierunt B4; subegerunt E1—7. k) pi-

pinus B4. E7; pipinnus D1. l) ueneticorum B2. m) ueneciam D3. E1. n) uene-

cia B1. D1. 3. E1. o) dicionem B1; ditionem corr. dedit. B4. D1; ditionem C3;

dicionem D3. p) dalmaciae B1. C1. 2. D1. 3. E1. q) littora B1. 4. D3. E9.

r) caefal. C1. 2; zefaliae C3; celalan. D1; caephal. E3; cefalaige E7. s) dalmatiis

B2. C3.

1) Amruis Ben Jussef; cf. Lembke 365. 368. 380.

Hruodtrud^t filia imperatoris, quae natu maior erat, VII. Idus^u Iun. diem obiit.

Iun. 6.

Imperator vero Aquisgrani adhuc agens et contra Godofridum^v regem expeditionem^w meditans nuntium accepit, classem ducentarum navium de Nordmannia^x Frisiam^y appulisse totasque Frisiaco litori adiacentes insulas esse vastatas iamque exercitum illum in continenti esse ternaque proelia^z cum Frisonibus^a commisisse^b Danosque victores tributum victis inposuisse et vectigalis nomine centum libras argenti a Frisonibus^c iam esse solutas, regem vero Godofridum^d domi esse. Et revera ita erat. Qui nuntius adeo imperatorem concitavit, ut missis in omnes circumquaque regiones ad congregandum exercitum nuntiis ipse sine mora palatio exiens primo quidem^e classi occurrere, deinde transmisso Rheno^f flumine in loco, qui Lippeham^g vocatur¹, copias, quae nondum convenerant, statuit operiri; ubi dum aliquot dies moraretur, elefans^h ille, quem ei Aaron rex Saracenorum miserat, subita morte periit. Congregatis tandem copiis, quanta potuit celeritate ad Alaramⁱ fluvium contendit castrisque iuxta confluentem eius, quo Wisurae^k flumini^l coniungitur, positis minarum Godofridi^m regis praestolaturⁿ eventum. Nam rex ille vanissima spe victoriae inflatus acie se cum imperatore congredi velle iactabat.

Sed dum imperator memorato^o loco stativa haberet, diversarum rerum nuntii ad eum deferuntur^p. Nam et classem, quae Frisiam^q vastabat, domum regressam et Godofridum^r regem a quodam suo satellite interfectum, castellum vocabulo Hohbuoki^{s. 2} Albiae flumini adposi-

B1. (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

u) Ruod- B2; hruod- B4; Hruo- C3. E3; Hruot- E2; Bruod- E7; -thrud C1. 2; -trudh C3; -trut D1; -drud D2. E3. u) III. non. D1. v) godofredum B4; godefridum C3. E3. 7; godafr. D2. w) expedic. B1. C1. D3. x) nordmannia B4; normania D3; nordmannia E1; nordusm. E2. y) fresiam B2. z) prelia B1. 2; plia B4. C3. E3. 6. 7; praelia D2. 3. a) frisionibus B1. D3. E; fresonibus B2; fresion. C3. b) commissae C1; commisse corr. commisisse D1; commissa D3; commissis E1. 2. 3. 6. 7. c) frision. B1. 4. D3. E; freson. B2; fresion C3. d) godefr. B2. C3. E3. 7; godafr. D2. e) quidem — et Pippinum *desunt* B1, *uno folio amisso*. f) reno B4. C3. D3. E3; hreno C1. 2; rehno E7; rehen E9. g) lippia B2. C3; lippeam B4. C2. E2; lippeha E7. h) elephans C3. E3. 6. 7. i) alarum D2. E9; alacram D3; alaram E1. k) uisore B4. D1. 3; uiserae C2. E6; uisera C3. l) fluvium C. m) godefr. B2. C3. n) prest. D1. 3. E1. 2. 9. o) in mem. B2. C3. E. p) deferunt C1. 2. D3. E1. 2. 9; uenerunt C3; defecerunt E6. 7. q) fresiam B2. C3. r) godefr. B2. C3. E3. 6. 7; godafr. D2. s) huobbuoki B2; hohbuochi D2. E3

1) De hoc loco cf. Simson 589. 2) Quod ubi situm fuerit, incertum est; cf. Simson 390 n. 8.

tum¹, in quo Odo legatus imperatoris et orientalium Saxonum erat praesidium, a Wilzis^t captum et Pippinum^u filium^v eius, regem Italiae, *VIII. Idus Iulii de corpore migrasse duasque legationes de diversis terrarum partibus, unam de Constantinopoli^w, alteram de Corduba, pacis faciendae causa adventare narratur. Quibus ille acceptis disposita pro^x temporis conditione Saxonia domum revertitur. Tanta fuit in ea expeditione boum pestilentia, ut pene nullus^y tanto exercitui^z superesset, quin omnes usque ad unum perirent^a; et non solum ibi, sed etiam per^b omnes imperatori subiectas provincias^c illius generis animalium mortalitas inmanissime grassata est².

B (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

t) uulzis C3; uuilzzis D1. 3; uuiltzis E1. 2. 6. 7. 9. u) pipinum B4; pipinum D1.
v) Post folium amissum denuo incipit B1. w) de constantinopolim C. E2. x) per C1; per corr. pro C2. y) ullus C1. 2; ullo C3. D1. z) exercitu E1. 2. 3. 7.
a) interirent D. E. b) super E1—7. c) prouintias C2. D1. E3. 6.

1) Cf. Tac. Ann. II, 7: Castellum Lupiae flumini adpositum (M.).

2) Hac pestilentia superstitio quaedam concitata est, quae per magnam partem imperii propagata cum in Ann. Sith. a. 810. et in Capitulari missorum Aquisgranensi primo eiusdem anni (Capitul. reg. Franc. I, 152 sqq.) c. 4 commemoratur tum ab Agobardo Lugdunensi archiepiscopo (814—840) in libro contra insulsam vulgi opinionem de grandine et tonitruis conscripto acerrime vituperatur. Cuius libri eam partem, quae ad hanc rem pertinet (S. Agobardi episc. eccl. Lugd. opera, ed. Papirius Masson, Paris. 1605, p. 156 sq. = Maxima Biblioth. vet. patrum, Lugd. 1677, XIV, p. 274 sq. c. 16), cum alibi in Monum. Germ. non inveniatur, hoc loco liceat exhibere:

Ante hos paucos annos disseminata est quaedam stultitia, cum esset mortalitas boum, ut dicerent Grimaldum ducem Beneventorum (v. infra a. 812.) transmisisse homines cum pulveribus, quos spargerent per campos et montes, prata et fontes, eo quod esset inimicus christianissimo imperatori Carolo, et de ipso sparso pulvere mori boves; propter quam causam multos comprehensos audivimus et vidimus et aliquos occisos, plerosque autem affixos tabulis in flumen proiectos atque necatos. Et quod mirum valde est, comprehensi ipsi adversum se dicebant testimonium, habere se talem pulverem et spargere. Ita namque diabolus occulto et iusto Dei iudicio accepta in illos potestate tantum eis succedere valebat, ut ipsi sibi essent testes fallaces ad mortem; et neque disciplina neque tortura neque ipsa mors deterrebat illos, ut adversum semetipsos falsum dicere non auderent. Hoc ita ab omnibus credebatur, ut pene pauci essent, quibus absurdissimum videretur. Nec (Haec ed. princ.) rationabiliter pensabant, unde fieri posset talis pulvis, de quo soli boves morerentur, non caetera animalia, aut quomodo portari posset per tam latissimas regiones, quas superspargere pulveribus homines non possunt, nec si (sibi editt.) Beneventani, viri et feminae, senes et iuvenes, cum ternis carris pulvere caricatis egressi de regione fuissent. Tanta iam stultitia oppressit miserum mundum, ut nunc sic absurde res credantur a christianis, quales nunquam antea

Imperator Aquasgrani^d veniens mense Octimbrio^e *Oct.*
memoratas legationes audivit pacemque cum Niciforo^f
imperatore et cum Abulaz¹ rege Hispaniae^g fecit. Nam
Niciforo Venetiam reddidit et Haimricum^h comitem olim
a Sarracenisⁱ captum Abulaz remittente recepit.

Eo anno sol et luna bis^k defecerunt, sol VII.¹ Idus *Jun. 7.*
Iun. et II.^m Kal. Decembr.ⁿ luna XI. Kal. Iul.^o et *Nov. 30.*
XVIII. Kal. Ianuar.^p *Jun. 21.*
Dec. 15.

Corsica insula iterum^q a Mauris vastata est.

Amoroz^r ab Abdiraman^s filio^t Abulaz^u de Caesar-
augusta^v expulsus et Oscam intrare compulsus est.

Godofrido^w Danorum^x rege mortuo Hemmingus
filius fratris eius in regnum successit ac pacem cum im-
peratore fecit.^y

811.

DCCCXI.^a Absoluto atque dimisso Arsafio^b spa-
thario^c — hoc erat nomen legato Nicifori^d imperatoris —
eiusdem pacis confirmandae gratia legati Constantino-
polim ab^e imperatore mittuntur, Haido episcopus Bas-
lensis^{f.2} et Hug^g comes Toronicus^h et Aioⁱ Lango-
bardus^{k.3} de Foro¹ Iuli^m et cum eis Leo quidam spa-
thariusⁿ, natione Siculus^o, et Willeri^p dux Veneticorum^q,
quorum alter ante annos X Romae ad imperatorem, cum
ibi esset, de Sicilia^r profugit et redire volens patriam

B1. (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

d) aquisgr. B1. D2. E3. 7; aquis B2. e) octubrio B1; octobrio B2. 4. C3.
E2. 3. 6. 7. f) nicophoro B2; nitiphoro D3; ciniforo E7. g) hysp. E7. h) heinr.
B2; adimr. B4; heimr. D3; hamr. E1. 3. 6; amr. E2; hamri E7. i) sarac. D1.
k) defec. bis E6. 7. l) V. B2; VIII. B4. E3. 6. 7. m) pridie B2. 4. C2.
n) decembris B2. C2. o) iulii C3. E7. p) ian B4. C1. D1. 3. E. q) deest C.
r) amaro C3. D3. E3. 7. s) addiraman B4. t) filius E6. 7. u) abulat B4.
v) cesaraug. C3. D3. E3. 6. 7. w) godefr. B2. C3. E3. 7; godafr. D2. x) rege
dan. E6. 7. y) Et mutatus (inmutatus C2) est numerus annorum in add. C1. 2;
anno domini nostri iesu christi C3; in D1.

811. a) deest etiam B4. E2. b) arsaphio C3. E7. c) spatario B2. 4.
C2. 3. E3. 6. 7. d) nicofori B2. e) ad imperatorem E1. 3; ad imperatore E2.
f) basilensis C3. D2. E3. g) hugo C3; hūg D3; hugus E. h) turon. B2. 4. C3.
D2. E3; toringus D1. i) ayio C3; alio E7. k) long. E6. 7. l) fori D3.
m) de foro iulo B2. C3; iulii E1—7. n) spatarius B2. C3. D3. E3. 6. 7. o) sic-
culus D3. p) uullarius B2; uulleric C3; uilleri E6; uelleri E7. q) ueneticorum
B1; uenetiae B2; uenetiorum E7. r) silicia B1; silitia C3.

ad credendum poterat quisquam suadere paganis creatorem omnium
ignorantibus.

1) *El Hakem emiro Cordubensi* (796—822), cui cog-
nomen erat *Abul Aas*; quod nomen ei non a. 818. demum inditum esse
(Lembke I, 372) his annalibus probatur. 2) *Simul etiam abbas*
Augiensis (806—823), mortuus a. 836; cf. *W. Wattenbach, 'Deutschl.*
Geschichtsqu.' I⁶, 276 sq. 3) *Item comes*; cf. de eo *Simson* 460—462.

remittitur, alter propter perfidiam honore spoliatus Constantinopolim ad dominum suum duci iubetur.

Condicta inter imperatorem et Hemmingum Danorum regem pax propter hiemis asperitatem, quae inter partes commeandi viam claudebat, in armis tantum iurata servatur, donec redeunte veris temperie^s et apertis viis, quae inmanitate frigoris clausae fuerunt, congregientibus ex utraque parte utriusque gentis, Francorum scilicet et Danorum, XII primoribus super fluvium Egidoram^t in loco, qui vocatur . . .^u, datis^v vicissim secundum ritum ac morem suum sacramentis pax confirmatur. Primores autem de parte Francorum hii^w fuere: Walach^x comes filius Bernhardi^{y.1}, Burchardus^{z.2} comes, Unroculus^{a.3} comes, Uodo^{b.4} comes, Meginhardus^{c.5} comes^d, Bernhardus^e comes^f, Egbertus^{g.6} comes, Theotheri^{h.7} comes, Aboⁱ comes, Osdag^k comes, Wigman^l comes; de parte vero Danorum inprimis fratres Hemmingi, Hancwin^m et Angandeoⁿ, deinde ceteri^o honorabiles inter suos viri, Osfrid^p cognomento Turdimulo^q et Warstein^r et Suomi et Urm^s et alius Osfrid^t filius Heiligen^u et Osfrid^v de Sconaowe^{w.8} et Hebba^x et Aowin^y.^{*p.}

Imperator vero pace^z cum Hemmingo^a firmata et placito generali secundum consuetudinem Aquis^b habito

B1. (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
s) temperie B4. C1. 3. D3. t) egydaram C3; egidorum E9. u) *Spatium vacuum in nullo codice nisi E9.* v) clatis E2. 3. w) hi B2. C. D1. E6. 7; omnia nomina desunt D2. x) uualah B1; uuala B4. y) bernardi B1. 4. C3. z) purchardus D3. a) unr. com. desunt B2. D1; hunroculus C3; unroculus D3. E. b) uodo com. desunt B2; uado E9. c) meg. c. desunt B2. 4. D. E; meinhardus C3. d) *Hoc loco aliquantum spatii vacuum B1. D1. E9.* e) bernardus B1. 4. C3; brenhardus C2; Pernh. E7; bernh. com. desunt E3. f) egb. c. bernh. c. C1. 2. g) egilbertus D3; egberdus E1; egibertus E6; egebertus E7. h) theothericus B1; theodericus B4; theodheri C; thiotheri D1. E9; Teotheri E2; theoderi E3. i) auo B2; abbo E6; a. c. desunt E7. k) osdach C3; estagi D3; ostdag E. l) uuichman B2; uuicman C1. 3. m) ancuuin B2; hancuuin C3; hancuuihe D3; hancuin E2; hancuum E7. n) agantho B1; anganso B2; agandeo C1. 2. E7; aegandeo C3. o) caeteri E1. 2. 3. 6. 9. p) offrid B1; osfred D1. E; osfert D3. q) tardinulo B1. r) uuarsten C3. E3. s) urim B4; uuirm C3; urm D3. E7. t) offrid B4; ostfrid E7. u) eiligen C3; heligen D1. E9; eligen D3. v) offrid B4; osfred D. E; ostfred E7. w) sconaowe C2; sconatug C3; sconaouuae D1. x) hebbin C3; helbi D3. y) aduuin C3; acuin D3; auuim E2; auuin E3. 9. z) cum hemm. pace C3. E3. a) emmingo B4; Hemingo D1. b) aquisgrani E7.

1) *Fratris regis Pippini, cuius iam ad a. 773. mentio facta est.*
2) *Comes stabuli, ut videtur, supra (a. 807.) commemoratus.* 3) *Avus Berengarii imperatoris; cf. E. Dümmler, Gesta Berengarii imp. p. 17.*
4) *Fortasse is, qui anno superiore castello Hohbuoki praefuerat.*
5) *Hic quoque cum Walaho, Unroco, Burchardo, aliis testamento imperatoris (V. Karoli c. 33) subscripsit.* 6) *Qui a. 809. castellum Esesfelth munire coepit.* 7) *Idem, ut videtur, qui infra ad a. 823. commemoratur; Simson 467.* 8) *Schonen, ut videtur.*

in tres partes regni sui totidem exercitus misit, unum trans Albiam^c in Linones, qui et ipsos vastavit et castellum Hohbuoki^d superiori^e anno a Wilzis^f destructum^g in ripa Albiae^h fluminis restauravit, alterum in Pannoniasⁱ ad controversias^k Hunorum^l et Sclavorum finiendo, tertium^m in Brittones ad eorum perfidiam puniendo. Qui omnes rebus prospere gestis incolomesⁿ regressi sunt.

Ipsae autem interea^o propter classem, quam anno (Oct.) superiore fieri imperavit, videndam ad Bononiam^{p. 1} civitatem maritimam, ubi eadem^q naves congregatae erant, accessit farumque^r ibi ad navigantium cursus dirigendos antiquitus² constitutam restauravit et in summitate eius nocturnum ignem accendit. Inde ad Scaldim^s fluvium veniens in loco, qui Gand^{t. 3} vocatur^u, naves ad eandem classem aedificatas aspexit et circa medium Novembrium^v Nov. Aquas^w venit. Obviarunt^x ei venienti legati Hemmingi regis, Aowin^y et Hebbit^z, munera regis et verba pacifica deferentes; fuerunt etiam Aquis^a adventum eius expectantes^b, qui de Pannonia venerunt, canizauci^{c. 4} princeps^d Avarum^e et tudun^f et alii primores ac duces Sclavorum circa Danubium habitantium, qui a ducibus copiarum, quae in Pannoniam missae fuerunt, ad praesentiam principis iussi^g venerunt.

Interea Carlus^h filius domniⁱ imperatoris, qui maior natu erat, II. Non. Decembr.^k diem obiit; et imperator Dec. 4. Aquis^l hiemavit.^m

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

c) albicem E 2. d) hochbuochi B 2. D 2; hobuoki B 4; hoh et buochi C 3; huobuchi E 3; huobuchi E 6. e) superiore D. E. f) uultizis B 1. E; uulzis C 3; uultizis D 1; uultizi E 7. g) destructum B 2. C 3. D 2. E 3. 6. 7. h) albinie E 7. i) pannoniam B 2. k) contraversias D 3. E 1. 2. 9. l) honorum D 3. m) tertium B 1. 4. D 3. E 3. 6. 7. n) incolomes C 1. 2. D 1. E 2. 9. o) in terra B. D. E 9. p) bononiam C 1. 2. q) eadem B 1. C 1. D 3. E 1. 2. 9; adeam C 3; eadem E 6. 7. r) Earumque E 2. 5; earumque E 3. 7; eamque E 6. s) scalt B 2. t) gant B 2; ganda E 1. 3. 9; gauda E 2; granda E 6. 7. u) qui voc. g. C. v) novemb C 1. 2. novembrem C 3. E. w) aquis B 2. C 3. E 3; aquisgrani E 7. x) obuiauierunt B 2. C 3. D 1. E 3. 6. 7. y) aouin B 2; aiouuin B 4; hacuin C 3; aouun D 3. z) hebbin C 3. a) aquisgrani E 3. 7. b) exspect. B 4. D 1. 3. E 1. c) canzaucus C 3. d) princeps B 4. E 3. e) avarorum C 3. f) thudun B 2; tudon D 1; dudun D 3; tundun E 6. g) uisi fuerunt B 1; iussi sunt uenire B 2; uenire iussi fuerunt E 3. h) carolus B 2; karolus C 2. 3. D. i) Carlus E 1. 2. 6. 7. 9. l) deest E. k) decembris B 4. D 2. l) aquisgrani E 7. m) anno domini nostri add. C 3; IN D 1.

1) Boulogne. 2) A Gaio imperatore; v. Sueton. Calig. 46. 3) Gent. 4) Canizauci pariter atque cagan, iugur, tudun dignitatis, non viri nomen videtur esse; ut cagan (khakhan) 'principem principum', ita canizauci (khan izauci) fortasse summum principem significat.

812.

DCCCXII. Nec^a multo post Hemmingus Danorum rex defunctus nuntiatur^b. Cui cum Sigifridus^c nepos^d Godofridi^e regis et^f Anulo^{g.1} nepos^h Herioldiⁱ, et^k ipsius regis, succedere voluissent neque inter eos, uter regnare deberet, convenire potuisset^l, comparatis copiis et commisso proelio^m ambo moriuntur. Pars tamen Anulonisⁿ adepta victoriam^o fratres eius Herioldum^p et Reginfridum^q reges sibi constituit; quam necessario pars victa secuta eosdem sibi regnare non abnuit. In eo proelio^r XDCCCXL^s viri cecidisse narrantur.

Niciforus^t imperator post multas et insignes victorias in Moesia^u provincia commisso cum Bulgaris^v proelio^w moritur²; et Michahel^x gener eius imperator factus legatos domni^y imperatoris Karoli^z, qui ad^a Niciforum^b missi fuerunt, in Constantinopoli^c suscepit^d et absolvit. Cum quibus et suos^e legatos direxit, Michahem^f scilicet episcopum³ et Arsafium^g atque Theognostum^h protospathariosⁱ, et per eos pacem a Niciforo^k inceptam confirmavit. Nam Aquisgrani, ubi ad imperatorem venerunt, scriptum pacti ab eo in ecclesia^l suscipientes more suo, id est Greca^m lingua, laudes ei dixerunt, imperatorem eum et basileumⁿ appellantes. Et revertendo Romam venientes in basilica sancti^o Petri apostoli eundem pacti seu foederis^p libellum a Leone papa denuo susceperunt.

Quibus dimissis imperator generali conventu Aquis^q sollemniter^r habito Bernhardum^s filium Pippini^t, ne-

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
 812. a) Non C. b) nunciatur B 1. 4. C 1. 2. D 3. E 1. 7. c) sigyfr. C 3; sigifrido E 3. d) nepus B 1. C. e) godefr. B 2. C 3. E 3. 7; godafr. D 2; gotefr. D 3. f) et — regis *desunt* E 2. 7. g) anilo B 2; anolo C 1. 2. D 1. h) nepus C. i) herioldi C 1. 2. k) her. quondam r. E. l) potuissent E 2. 7. m) p̃lio B 2. 4. D 3. E 3. 6. 7; p̃lio C 3. n) anilonis B 2. o) uictoria B. C 3. D 1. E 3. 6. 7. p) eriol-dum B 4. q) reginfredum B 4; ragenfridum C 3; regenfr. E 7. r) p̃lio B 1. 2. 4. D 3. E 3. 6. 7; p̃lio E 1. s) XDCCCXL D 1. t) nicophorus B 2. u) mesia B 4. C 3. E 7. v) burgaris B 4. w) p̃lio B 2. C 3; p̃lio B 4. D 3. E 6. 7; p̃lio E 1. x) michel D 3; michael E 2. 9. y) *deest* E. z) caroli B 1. C 1. a) *deest* E 1. 2. b) nicof. B 2. c) -polim B 2. 4. D 1. E 2. d) suscepit C 1; suscepit C 2. E 3. e) legatos suos C. f) michaelem D 3. E 1. 2. 9; michalem E 7. g) arsfium B 1; arsfium B 4. D 3. E 7. 9; arsfium E 2. h) teognostum B 1. i) protospatharium B 2; -spatarius B 4. E 2. 3; protum spatarium C 3. k) nicof. B 2. l) aeccl. B 4. C 3. D 3. E 3. 6. m) grega C 3. n) basilleum C 1. 2. o) beati B 1. D 3. p) federis B 1. 2. C 3. E 7; federis E 3. 6. q) aquisgrani E 7. r) sollemniter B 1. C 2. E 1. 2. 9; sollempniter B 2. C 1. 3. D 3. E 3. 6. 7. s) bernardum B 2. 4. C 3; berenh. D 3. t) pipini B 2; pipinni D 1.

1) Nomen eius fuisse Ring, Dahlmann 'Gesch. Dänemarks' I, 26 suspicatus est. 2) A. 811. Jul. 25; Simson 480. 3) Philadelphiensem; Simson 481.

potem suum, in Italiam misit; et propter famam classis, quae et de Africa^u et de Hispania^v ad vastandam Italiam ventura dicebatur, Walanem^w filium Bernhardi^x patruelis sui¹ cum illo esse iussit, quoadusque rerum eventus securitatem nostris adferret. Haec classis partim in Corsicam partim in Sardiniam venit; et ea quidem pars, quae ad Sardiniam est delata, pene tota deleta est.

Classis etiam Nordmannorum^y Hiberniam^z Scottorum² insulam adgressa^a commissoque cum Scottis^b proelio^c parte non modica Nordmannorum^d interfecta turpiter fugiendo domum reversa est.

Pax cum Abulaz^e rege Sarracenorum facta; item cum duce Beneventanorum^f Grimoaldo^{g.3}, et^h tributum nomine XXV milia solidorum auri aⁱ Beneventaⁿis soluta.

Expeditio facta ad Wilzos^k, et ab eis obsides accepti.

Harioldus^l et Reginfridus^m reges Danorum missa ad imperatorem legatione pacem petunt et fratrem suum Hemmingum sibi remitti rogantⁿ.

Hoc anno Id. Mai. post meridiem solis eclipsis^o fuit. ^p Mai. 15.

813.

DCCCXIII.^a Imperator Aquisgrani hiemavit et incipiente verni temperie^b Amalharium^c Treverensem episcopum⁴ et Petrum abbatem monasterii Nonantulas^{d.5} propter pacem cum Michaele^e imperatore confirmandam^f Constantinopolim misit.*

*) Pons apud Mogontiacum^g mense Maio incendio conflavit^{v. K. 32.}; post quod imperator, cum in Arduenna venaretur, pedum dolore decubuit et convalescens^{et 30.} Aquasgrani^h reversus est *add. D. E.*

B1. (2.) 4. C1. 2. 3. D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

u) affrica D3. E3. 6. 7. v) hyps. E7. w) uualonem B2. C3. x) bernardi B2. 4. C3; berenb. D3. y) nordm. B4. E1. 9; nordm. B2. C3; nordannimorum E6; nordannimbr. E7. z) scotorum B4. E1. 7; scothorum E2. a) aggressa B2. D2. E6. 7. b) scotis B4. E7. c) plio B2. 4. C3. D3. E3. 6. 7. d) nordm. B4. C3; nordum. E2; nordannimbr. E7; nordm. E9. e) ambulat D3; abulax E2. f) beneventorum D3. E7. g) grimaldo B2; grimaldo D2. h) ex E6. 7. i) deest C. k) uuiltz B1. E1. 2. 9; uulzos C3; uuiltz B1. l) herioldus B2. E3; herioldus E9. m) raginfr. C1. 2; ragenfr. C3; regeufr. D3; reinfrid E2. n) rogunt B1. C1. 2. o) eclipsis B2. D1. E9; aeclipsis B4. p) Anno domini *add. C3; IN D1.*

813. a) deest etiam E2. b) tempore B4. C3; tpr C2. c) amalharum B1; hamalarium B2; amalbarium D1; almaharium E3. d) nantulas B1. e) michaele B1. D3. E1. 2. 9. f) confirmanda D1. 3. g) magont. *corr. magonc. E3.* h) aquisgrani E7.

1) Paulo supra (ad a. 811.) commemoratum. 2) Irland. 3) Grimoaldo III. (806—818); cf. Simson 363 sq. et supra p. 132, n. 2. 4) Qui sedit 809—814. 5) Nonantola prope Mutinam. (804—821).

(Sept. 11.) Ac deinde habito generali conventu¹, evocatum ad se apud Aquasgraniⁱ filium^k suum Hludowicum^l Aquitaniae^m regem, coronam illi inposuit et imperialis nominis sibi consortem fecit; Bernhardumqueⁿ nepotem suum, filium Pippini^o filii sui, Italiae praefecit et regem appellari iussit². Concilia quoque iussu eius super statu ecclesiarum^p corrigendo per totam Galliam (Mai.) ab episcopis celebrata sunt³, quorum unum Mogontiaci^q, alterum Remis, tertium^r Turonis, quartum Cabillione^s, quintum Arelati^t congregatum est; et constitutionum, quae in singulis factae sunt, collatio coram imperatore (Sept.) in illo conventu habita^u. Quas qui nosse voluerit, in supradictis quinque civitatibus invenire poterit^v, quamquam et in archivo palatii^w exemplaria illarum habeantur.

Missi sunt de hoc conventu quidam Francorum et Saxonum primores trans Albim^x fluvium ad confinia Nordmannorum^y, qui pacem cum eis secundum petitionem^z regum illorum^a facerent et fratrem eorum redderent. Quibus cum pari numero — nam XVI erant — de primatibus Danorum in loco deputato occurrissent, iuramentis utrimque factis pax confirmata et regum^b frater eis redditus est. Qui tamen eo tempore domi non erant, sed ad Westarfoldam^c cum exercitu profecti, quae regio ultima regni eorum inter septentrionem et occidentem sita, contra aquilonem^d Britanniae summitatem respicit, cuius principes^e ac populus eis subici recusabant. Quibus perdomitis cum revertissent et fratrem ab imperatore missum recepissent^f, filii Godo-

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

i) aquisgrani E 7. k) filium — Remis, tertium *desunt* E 7. l) ludouicum B 2. E 3; ludohicum B 4; hlodouuicum C 3. D 1. E 9; lodoicum D 3; hludoicum E 1; hludouicum E 2; m) equit. D 3. n) que *deest* B 1. 2; bernardum B 2. 4. o) pipini B 4; pipinni D 1. p) aecl. B 4. D 3. E 3. 6. q) mogontiae B 2; mogunciaci B 4; mogonciaco C 3; mogonciaci E 1. 2; magonc. E 3. r) tertium B 4. C 1. D 3. E 2. 3. 6. s) cabillonis B 2. E 3; cabillone B 4. D 1. E 7; caballione C 3; cabillionem D 3. t) arelato B 1. C; arelate *aut* -tum B 2; arelatu E 2; arelani E 6. u) habito D 1. E 1. 2. 3. 5. v) potuerit C 3; potuit D 1; potuit *corr.* potirir E 1. w) palatii D 3. E 2. 3. 6. x) albiam B 2. y) nortm. B 2. C 3; nordm. E 9. z) peticionem C 1. D 3. E 3. 6. 7. a) ipsorum B 2. D 1. b) regnum B 4. C 3. c) uuester- B 2. D 3; uuerstar- E 6; -falt B 2; -foldan C 1. 2; -uoldan C 3. d) aquilonalem D. E. e) princeps D 1. 3. f) recipissent B 1. C 1. 2.

1) Cf. Simson, 'Jahrbücher d. Fränk. Reichs unter Ludwig d. Fr.' I, 3 sqq., 'Karl d. Gr.' II, 518. 2) Hoc iam vere eius anni factum esse e chartis colligitur; Mühlbacher 'Regesten', p. 208. 3) Mense Maio; cf. Simson 502 sqq. 4) In meridionali parte Norvegiae; Simson 520.

fridi^s regis et ex primoribus Danorum non pauci, qui iamdudum relicta patria apud Sueones^h exulabant, comparatis undecumque copiis bellum eis intulerunt et confluentibus ad se passim ex omni Danorum terra popularium turmisⁱ commisso cum eis proelio^k etiam regno non multo eos labore pepulerunt^l.

Mauris^m de Corsica ad Hispaniamⁿ cum multa praeda redeuntibus Irmingarius^o comes Emporitani¹ in Maiorica insidias posuit et octo naves eorum cepit^p, in quibus quingentos et eo amplius Corsos captivos invenit. Hoc Mauri vindicare volentes Centumcellas² Tusciae civitatem et Niceam³ provinciae^q Narbonensis vastaverunt. Sardiniam quoque adgressi commissoque cum Sardis proelio^r pulsus ac victi et multis suorum amissis recesserunt^s.

At^{t. 4} Michahel^u imperator Bulgaros bello adpetens^v (*Iun.*) haud^w prosperis successibus utitur⁵ ac proinde domum reversus deposito diademate monachus efficitur; in cuius locum Leo, Bardae^x patricii filius, imperator constituitur. Crumas^y rex Bulgarorum^z, qui Niciforum^a imperatorem (*Iul.*) ante duos annos interfecit et Michahelem^b de Moesia^c fugavit, secundis rebus elatus cum exercitu usque ad ipsam Constantinopolim accessit et iuxta portam civitatis castra posuit. Quem moenibus^d urbi obequitantem 101. Leo imperator eruptione facta incautum *excepit^e et graviter vulneratum fugiendo sibi consulere ac patriam turpiter redire coegit.

B 1. (2.) 4. C 1. 2. 3. D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

g) godefr. B 2. C 3. E 3. 7. h) suenones B 1; suessones C 3; suones D 1; soeones E 2; sueones E 3; suenes E 6. i) turbis E 1. 2. 3. 7. 9. k) plio B 2. 4. C 3. D 3. E 6. 7. 9. l) *Huc usque Regino (B 2) annales exscripsit.* m) Muris E 2. n) bysp. E 7. o) ... ingarius B 1; erminguarias B 4; ermengarius C 3; irmigarius E 2. p) coepit B 1. 4. C 1. E 1. 2; cepit C 2. E 3. q) prouintiae C 2. D 1. E 3. 6. r) plio B 4. C 3. D 3. E 2. 6. 7. 9. s) *Hic desinunt B 1. 4.* t) *Abhinc Chronicon Vedastinum (C 4) respiciendum censeo, cuius auctor ab a. 754. nonnulla ex his annalibus sumpsit, iam paulatim maiora frustra mutuatur. Sed codicem adhuc non inspexi, in editione autem Waitziana (SS. XIII, 674—709) eae ipsae partes, quae cum annalibus ad verbum congruunt, omissae sunt.* u) michahel D 1; michael D 3. E 1. 2. 9. v) appetens C 3. 4. E 3. 6. 7. w) haut C 1. E 6. 7; aut E 2. x) barde D 3. E 6; pabdg E 3. y) Crumas C 4; Crimas E 6; Brumas (*rubra initiali littera*) E 7. z) burgarorum D 3. a) niciforum C 4. b) michahel D 1. E 1. 2. 9. c) mesia C 3. 4. E 2. 7. d) menibus C 3. D 3. E 2. 6; men. E 3. 7. e) excoepit C 1; excepit C 2. E 1. 3.

1) *Oppidum hodie Ampurias vocatur. P.* 2) *Cività-vecchia.*
3) *Nizza.* 4) *Haec ab eis legatis, qui a. 814. Constantinopoli venerunt, nuntiata esse consentaneum est; cf. 'N. A.' XXI, 55.* 5) *Cf. Simson 500.*

814.

DCCCXIII. Domnus Karolus^a imperator, dum Aquisgrani hiemaret, anno aetatis circiter septuagesimo primo¹, regni autem quadragesimo septimo subactaeque Italiae quadragesimo tertio^b, ex quo vero imperator et
Jan. 28. augustus appellatus est, anno XIIIIL., V. Kal. Febr. rebus humanis excessit^{2. *}

Cuius rei nuntium^c cum^d Hludowicus^e filius eius in Aquitania^f apud Teodadum^{g. 3} villam, ubi et ipse tunc hibernabat, plurimis deferentibus accepisset, tri-
Febr. 27. cesimo, postquam id acciderat, die Aquasgrani^h venit summoque omnium Francorum consensu⁴ ac favore patri successit. Et ad suscepti regni administrationem cura conversa primo legationes gentium, quae ad patrem venerant, auditas absolvit, alias deindeⁱ simili modo ad patrem quidem missas, ad se vero venientes suscepit^k.

Inter quas praecipua fuit legatio de Constantinopoli directa. Nam Leo imperator, qui Michaheli^l successerat, dimisso Amalharior^m episcopo et Petro abbate, qui ad Michahelemⁿ quidem missi, ad se tamen venerunt, legatos suos, Christoforum^o spatarium^p et Gregorium diaconem, cum^q eis ad domnum Karolum^r et per eos descriptionem et confirmationem pacti ac foederis^s misit. Quibus susceptis atque dimissis domnus Hludowicus^t legatos

*) FINIUNT GESTA DOMNI KAROLI MAGNI ET PRAECELLENTISSIMI FRANCORUM IMPERATORIS *rubris litteris additur D 1; ibidem post insertam Vitae Karoli partem alteram litteris partim rubris partim viridibus ita pergitur: INCIPIT GESTA HLUDOVVICI IMPERATORIS FILII KAROLI MAGNI IMPERATORIS.*

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

814. a) carolus C 1; karlus E 3. b) XLVIIIuo C 3; XLIIIL. E 2. c) nuncium C 1. 2. E 1. 3. d) Post obitum igitur karoli cum D 1. e) Hlod. D 1; ludu-
 nuicus D 3; ludouu. E 3. 9; lōdow. E 7. f) aequit. D 3. g) teoduadum C 1. 2;
 theoduadum C 3; tēdoaldum D 3; tēdoadum E 1. 2. 3. 9; teoadum E 7. h) aquis-
 grani C 3. E 3. 6. 7. i) donde E 1. 2. 3. 9. k) suscepit C 1; suscepit C 2. E 3.
 l) michaeli D 3. E 1. 2. 9. m) amalchario D 3; almah. E 3; alainah. E 7. n) michae-
 lem D 1. 3. E 1. 2. 9. o) christoph. C 3; cristof. E 3. p) spatharium C 1. E 1. 6. 9.
 q) cum eis desunt C 3. r) carolum C 1. s) federis C 3. E 7; fēderis E 1. 2. 3. 6.
 t) hludowicus C 1; hlodouu. D 1; luduuu. D 3; hlōdow. E 2; ludouu. E 3. 6; lōdow.
 E 7; hlodoicus E 9.

1) Cf. Simson l. l. 535. 2) De sepultura eius cf. Simson l. l. 537 sq., Th. Lindner, 'Zeitschr. des Aachener Geschichtsvereins' XIV (1892), p. 131—212; H. Grauert, 'Histor. Jahrb. d. Görres-Gesellsch.' XIV (1893), p. 302—319. 3) Doué (départ. Maine et Loire, arrond. Saumur). 4) Cf. V. Kar. 3: consensu omnium Francorum rex constituitur (D.).

suos, Nordbertum^u Regiensem^v episcopum et Richoinum^w Patavinum^x comitem¹, ad Leonem imperatorem ob renovandam secum amicitiam et praedictum pactum confirmandum direxit.

Habitoque Aquisgrani generali populi sui conventu^y (*Aug. 1.*) ad iustitias^z faciendas et oppressiones popularium^a relevandas legatos in omnes regni sui partes dimisit, Bernhardum^b regem Italiae, nepotem suum, ad se evocatum muneribus donatum in regnum remisit, cum Grimoaldo^c Beneventanorum duce pactum fecit atque firmavit, eo modo, quo et pater, scilicet ut Beneventani tributum annis singulis VII milia solidos darent; tunc duos ex filiis suis, Hlotharium^d in Baioariam, Pippinum^e in Aquitaniam^f misit.

Harioldus^g et Reginfridus^h reges Danorum, qui anno superiore a filiis Godofridiⁱ victi et regno pulsifuerunt, reparatis viribus iterum eis bellum intulerunt; in quo conflictu et Reginfridus^k et unus de filiis Godofridi^l, qui maior natu erat, interfectus est. Quo facto Herioldus^m rebus suisⁿ diffidens² ad imperatorem venit et se in manus illius commendavit; quem ille susceptum in Saxoniam ire et oportunum tempus expectare^o iussit, quo ei, sicut petierat, auxilium ferre potuisset.

*815.

DCCCXV. Iussum est ab^a imperatore, ut Saxones et Abodriti^b ad hanc expeditionem praepararentur, temptatumque in illa hieme duabus vicibus, si Albia^c transiri^d posset^e, sed mutatione subita aeris emolliti^f glacie^g fluminis resoluta^h negotium remansit imperfectumⁱ, donec tandem hieme transacta circa medium

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

u) nordb. C 1. 2. E 1. 9; nordusb. E 2; norb. E 6. 7. v) regensem D 3. w) riccinum C 3; richonium D 3; richouuinum E 1; riconium E 3. x) pictavinum C. D 3; pitavinum E 6. y) conuentum C 1. 2. z) iusticias D 3. E 3. 6. 7. a) popularum C 1. 2; populorum C 3. b) berenh. D 3. c) grimoldo E 6. 7; crimoaldo E 9. d) lothar. C 3. D 3. E 3. 9; hluthar. E 6; luthar. E 7. e) pipinum D 1. f) aequit. D 3. g) hariold E 1; Hairoldus E 7. h) raginfr. C 2; ragenfr. C 3. i) godefr. C 3. E 3. 7; gotefr. D 3. k) regenfr. C 1. 2; ragenfr. C 3. l) gotefr. D 3; godefr. E 3. 7. m) harioldus C 3. E 3. 6. 7. n) suis — illius *desunt* D 3. o) expect. C. E 1. 2. 6. 7. 9.

815. a) ab imp. *desunt* C 3. b) abodrici D 3. c) albiarum C 3; albis E. d) transire C. D. E 1. 2. 3. e) potuissent C 3; potuisset D 3. f) molliti C 1. 2. g) glaciae C 1. D 1. 3. E 9; glatiarum C 2. 3. h) res. neg. *desunt* D 3. i) infectum E.

1) Regium est Reggio inter Parmam et Mutinam, Patavium Padua. 2) Cf. *Curt. Ruf.* VIII, 2, 27: trepidum diffidentemque rebus suis Sisimithrem (M.).

Mai. fere Maium mensem opportunum proficiscendi tempus adrisit. Tunc omnes Saxonici comites omnesque Abodritorum copiae cum legato imperatoris Baldrico^k, sicut iussum erat, ad auxilium Harioldo^l ferendum trans Egidoram^m fluvium in terram Nordmannorum vocabulo Sinlendi^l perveniunt et inde profecti septimo tandem die in loco, qui dicitur . . . in litore oceani castra ponuntⁿ. Ibiq; stativis triduo habitis, cum filii^o Godofridi^p, qui contra eos magnis copiis et ducentarum navium classe comparata^q in insula quadam² tribus milibus a continenti separata residebant, cum eis congregi³ non audent, vastatis circumquaque vicinis pagis et acceptis popularium obsidibus XL ad imperatorem in Saxoniam reversi sunt. Ipse enim tunc temporis in loco, qui dicitur Padrebrunno^r, generalem populi sui conventum habebat. Ibi ad eum omnes orientalium Sclavorum primores et legati venerunt.

Sed antequam illuc veniret, id est^s cum adhuc domi esset, adlatum est ei, quosdam de primoribus Romanorum ad interficiendum Leonem papam in ipsa urbe Roma conspirasse ac deinde, cum huius causae indicium ad pontificem esset delatum, omnes illius factionis auctores ipsius^t iussu fuisse trucidatos. Quod cum moleste ferret, ordinatis tunc Sclavorum^u et Herioldi^v rebus (*Int.*) ipsoque in Saxonia dimisso, cum ad Franconofurd^w palatium venisset, Bernhardum^x regem Italiae, nepotem suum, qui et ipse cum eo in Saxonia fuerat, ad cognoscendum, quod nuntiabatur, Romam mittit^y. Is cum Romam venisset, aegritudine^z decubuit, res tamen, quas^a compererat, per Geroldum comitem⁴, qui ad hoc ei legatus fuerat datus, imperatori mandavit. Quem legati pontificis, Ichannes episcopus Silvae candidae⁵ et Theo-

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

k) balderico D 3. l) herioldo C 1. 2; harialdo D 3. m) heidoram C 3. n) ponuntur D 1. E 9. o) filio D 1. E 2; consilio D 3; filiis E 3. 6. 7. p) godafr. D 2; gotifr. D 3; godefr. E 3. 7. q) comp. D 1. 3. E 7. r) paderbrunna C 3; padrebrunno D 1; poderbrunno D 3; padrabr. E 1. 2. 9; padabr. E 3; patherbr. E 6; padrabruno E 7. s) deest E 6. 7. t) illius C. u) clavorum E 9. v) harioldi C 3. E 3. 6. 7. w) -ford C 3; -uurd E 3; frauchonofurt D 3. x) berenh. D 3. y) mittitur C. D 3. z) egrit. C 3. D 3. E 1. 6. 7. 9. a) quos C 1. 2.

1) In orientali parte ducatus Schleswig. 2) Fünen. 3) Cf. Tac. Ann. II, 25: non ausum congregi hostem (M.). 4) Qui circiter ab a. 811. usque ad a. 832. marchiae orientali praefuit; cf. Dümmler, 'Die südöstl. Marken' 19 et 'Geschichte d. ostfränk. Beiches' I², 35. 5) Oppidi haud longe a Roma ad occidentem versus siti.

dorus nomenclator et Sergius^b dux, subsecuti de his, quae domino suo obiciebantur, per omnia imperatori satisfecerunt.

Legati Sardorum de Carali^{c. 1} civitate dona ferentes venerunt.

Pax, quae² cum Abulaz^d rege Sarracenorum^e facta et per triennium servata erat, velut inutilis rupta^f et contra eum iterum bellum susceptum est.

Nordbertus^g episcopus et Richoinus^h comes de Constantinopoli regressi descriptionem pacti, quam Leo imperator eis dederat, detulerunt; qui inter cetera terrae motum gravissimum mense Augusto per continuos quinque dies ibi contigisse retulerunt, quo et ipsius urbis aedificia conplura cecidisse et aliarum civitatum populos ruinisⁱ oppressos³ esse testati sunt. Sed et in Gallia^k Santones^l, civitas Aquitaniae^m, mense Septembrio dicitur tremuisse. Rhenusⁿ fluvius Alpinis imbribus auctus⁴ ultra solitum exundavit.

Romani, cum Leonem papam aegritudine^o decubuisse viderent, collecta manu omnia praedia, quae idem pontifex in singularum civitatum territoriiis noviter construxit^p, primo diripiunt, deinde inmisso igne cremant, tum^q Romam ire^r statuunt et, quae sibi erepta querebantur, violenter auferre. Quo comperto Bernhardus^s rex missa manu per Winigisum^t ducem Spolitinum^u et seditionem illam sedavit et eos ab incepto^v desistere fecit, quaeque gesta erant, per legatos suos imperatori nuntiavit.

*816.

DCCCXVI. Hieme transacta Saxones et orientales Franci expeditionem in Sorabos Slavos, qui dicto audientes non erant, facere iussi imperata strenue com-

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

b) serius D 3. c) karoli D 3; caroli E 7. d) ambulaz D 3. e) sarac. E 2. f) erepta E 1; erupta E 2. 3. 6. 7. g) Nordberd E 1; Nordberdus E 6. h) ricoinus C 3; richinus D 3; ribomus E 6. i) ruinos C 1. 2. k) gallias C 3. l) sanctonis C 3; santona E 3; sanctonas E 7. m) aquitanicae C 1; aequitaniae D 3, E 3. n) bre-nus C; Renhus D 1; renus D 3. E 3; Rehnus E 7. o) egrit. C. D 3. E 6. 7. p) ex-struxit E 1. 6. 9; extruxit E 2. 3. 7. q) tunc E 3. 6. r) romani restatuunt C 1. 2. s) bernardus C 3; berenh. D 3; bernhard E 1; benrh. E 7. t) uinegisum C 3. u) spolitanum C 3. E 3. v) coepto D 1; incepto E 6.

1) Cagliari. 2) A. 812; v. supra. 3) Cf. Liv. XXIII, 15: ruina . . . sit oppressus (M.). 4) Cf. Tac. Ann. I, 76: imbribus auctus Tiberis (M.).

pleverunt et contumacium^a audaciam non magno labore compresserunt^b. Nam una civitate expugnata, quicquid in ea gente rebelle videbatur, subiectione promissa conquievit.

Wascones^c, qui trans Garonnam^d et circa Pireneum^e montem habitant, propter sublatum ducem suum nomine Sigiwinum^{f.1}, quem imperator ob nimiam eius insolentiam ac morum pravitatem inde sustulerat, solita levitate commoti coniuratione facta omnimoda defectione desciverunt; sed duabus expeditionibus ita sunt edomiti^g, ut tarda eis deditio et pacis impetratio videretur.

Interea domnus Leo papa anno pontificatus sui Mai 25. vicesimo primo circiter VIII. Kal. Iun.^{h.2} de corpore (Iun. 12.) migravit, Stephanusqueⁱ diaconus in locum eius electus (Iun. 22.) atque ordinatus est; nondumque duobus post consecrationem suam exactis mensibus quam maximis poterat itinere ad imperatorem venire contendit, missis interim duobus legatis, qui quasi pro sua consecratione imperatori suggererent. Quod ubi imperator audivit, Remis ei statuit occurrere missisque obviam his, qui eum illo deducerent, adventum eius praeveniens cum magno eum (Oct.) ibidem honore suscepit^k. Qui statim imperatori adventus sui^l causam insinuans celebratis ex more missarum sollempniis^m eum diadematis inpositione coronavit. Multis deinde inter eos muneribus et datis et acceptis conviviisque opipareⁿ celebratis et amicitia vicissim firmissimo robore constituta aliisque utilitatibus sanctae Dei ecclesiae pro temporis oportunitate dispositis pontifex Romam, imperator Compendium^o palatium petiit. (Nov.) Ibi commoratus^p legatos Abodritorum et de Hispania^q legatos Abdirahman^r filii Abulaz regis ad se missos suscepit^k; completisque ibi viginti vel eo amplius diebus Aquasgrani^s ad hiemandum profectus est.

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

816. a) contumatium audaciam C. D3. E2. 3. 7. b) conpr. C1. 2. D1.

c) Vascones E1. 2. 6. 9. d) garonnam E3; goronnam E6. 7. e) piren. C3. E6; pyrin. E3. f) sigeuinum C3; sigiuinum D1; siguuinum E3; siguinum E7. g) domiti E6. 7. h) iul C3. D1. i) stefanusque E1. 2. 9. k) suscepit C1. 2. l) eius E6. 7. m) sollempniis C1. 3. D3. E3. 6. 7. n) oppipare C1. 2. D3. E6; opime E3; oppidare E7. o) compedium D3. p) cum moratur C1. 3; commoratur C2; conmoratur E2; cum moraretur E3. 6. 7. q) hyps. E7. r) abdirahman D1; abdirahman E3. s) aquisgrani C3; grani D3.

1) Qui a. 778. comes Burdigalensis constitutus esse dicitur; Simson 'Jahrb. Ludwigs d. Frommen' I, 65, Mühlbacher (p. 234) 592 a. 2) Leo non a. d. VIII. Kal. Iun. mortuus videtur esse, quoniam teste Vita eius prid. Id. Iun. sepultus est; cf. Mühlbacher (p. 234) 596 a, Jaffé-Wattenbach, 'Regesta pontif. Rom.' I, p. 316. Stephanus IV. die Iun. 22. ordinatus est.

817.

DCCCXVII. Legati Abdirahman^a, filii Abulaz regis⁸¹⁶. Sarracenorum, de Caesaraugusta^b missi pacis petendae gratia venerunt, et Compendio^c ab imperatore auditi Aquasgrani^d eum praecedere iussi sunt. Quo cum pervenisset, legatum Leonis imperatoris de Constantinopoli⁸¹⁷ pro Dalmatinorum^e causa missum Niciforum^f nomine suscepit; quem etiam, quia Cadolah^g, ad quem illorum confinium cura pertinebat, non aderat et tamen brevi venturus putabatur, adventum illius iussit opperiri^h. Quo veniente ratio inter eum et legatum imperatoris de questionibus, quas idem detulit, habita est; et quia res ad plurimos et Romanos et Slavos pertinebat neque sine illorum praesentiaⁱ finire posse videbatur, illo discernenda differtur, missusque ad hoc cum Cadolane^k et praedicto legato in Dalmatiam Albgarius^l, Unrochi^m nepos. Legati etiam Abdirahmanⁿ, cum tribus mensibus^{Febr.} detenti essent et iam de reditu desperare coepissent, remissi sunt.

Filii quoque Godofridi^o regis Danorum propter assiduum Herioldi infestationem¹ missa ad imperatorem legatione pacem petunt eamque a se servandam pollicentur; sed cum haec simulata magis quam veracia viderentur, velut inania neglecta sunt, et auxilium contra eos Herioldo datum.

Luna Non. Febr. hora noctis secunda defecit, et^{Febr. 5.} cometes in signo Agitatoris^p apparuit.

Interea Stephanus^q papa tertio^r, postquam Romam venerat, mense, sed nondum exacto, circiter VIII. Kal. Febr.² diem obiit. Cui Paschalis^s successor electus post^{Ian. 25. (24.)} completam sollemniter^t ordinationem suam et munera^(Ian. 25.) et excusatoriam imperatori misit epistolam, in qua sibi non solum nolenti, sed etiam plurimum renitenti ponti-

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

817. a) abdirahman D1; abdiracman D3; abdirachman E3. b) ces. D3. E3. 6. 7. c) comp. C3. E2. d) aquisgr. C. e) dalmaticorum D1, E6; dalmatinorum D3. f) nom. nicif. E6. 7. g) cadolach C1. 2. E3; cadolon D1. h) operiri C. D3. E3. 6. i) sine illorum iudicio (omissis praesentia — illo) C3. k) cadelane D3; cadolone E7. l) abgarius E2. 3; albag. E7. m) unrohci E9. n) abdirahman D1; abdiracman D3; abdirachman E3. o) godefr. D3. E3. 7. p) sagittarii C3. q) stefanus E1. 9. r) tercio D3, E2. 3. 7; deest E6. s) pascalis C1. t) sollempniter C2. 3. D3. E6. 7; sollempniter E1. 3. 9.

1) Cf. V. Kar. 17: assidua infestatione vastabant (D.). 2) Stephanus a. d. IX. Kal. Febr. mortuus, Paschalis postero die consecratus est; cf. Ann. Fuld. 817, Jaffé-Wattenbach p. 318.

ficatus honorem^u velut in pactum adseverat. Missa tamen alia legatione pactum^u, quod cum praecessoribus suis factum erat, etiam secum fieri et fir mari rogavit. Hanc legationem Theodorus nomenclator et detulit et ea, quae petierat, impetravit.

Apr. 9.

Feria quinta, qua cena^v Domini celebratur, cum imperator ab ecclesia peracto sacro officio remearet, lignea porticus, per quam incedebat, cum et fragili materia esset aedificata^w et tunc iam marcida et putrefacta, quae contignationem et tabulatum sustinebant, transtra pondus aliquod ferre non possent, incedentem desuper imperatorem subita ruina¹ cum viginti et eo amplius hominibus, qui una ibant, ad terram usque deposuit. Qui casus cum plerosque ex his, qui simul deciderant, graviter adfecisset, illi tamen nihil aliud laesionis^x intulit, praeter^y quod capulo gladii, quo accinctus erat, imi pectoris pars sinistra contusa est et auris dextra in parte posteriore vulnerata, femur quoque dextrum cuiusdam ligni pondere iuxta inguina conlisum. Sed instantia medicorum, qui ei curam adhibebant, summa

Apr. 29.

celeritate convaluit. Nam vicesima, postquam id acciderat, die Noviomagum profectus venatu sese^z exercebat.

(Iul.)

Unde reversus generalem populi^a sui conventum Aquisgrani^b more solito habuit, in quo filium suum primogenitum Hlotharium^c coronavit et nominis atque imperii sui socium sibi constituit, caeteros^d reges appellatos unum Aquitaniae^e, alterum Baioariae praefecit². Conventu^f peracto, cum Vosegi saltum venandi gratia peteret, obvios habuit legatos Leonis imperatoris; quos

(Aug.)

cum in Ingilenhaim^g palatio iuxta Mogontiacum^h civitatem audisset ac legationem eorum non aliam esse, nisi quam Niciforus eiusdem imperatoris legatus proxime adtulerat, comperisset, celeriter absolutos dimisit et, quo tendebat, proficiscitur.

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2). 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

u) honorem impositum intimavit et pactum E 6. 7. v) caena C 1. D 1. E 6. w) edif. C 1. 2. E 1. 3. 7. x) lesionis C 2. 3. D 3. E 3. 6. 7. y) propter C 1. 2. z) se E 6. 7. a) populo suo C. b) aquasgrani D 3. c) lothar. D 3. E 3; lotar. E 7. d) ceteros C 2. D 1. E 7. 9. e) equit. D 3. f) Conuento C 1. 2. g) ingelaihaim C 3; ingilenhaim E 1. 2. 6. 7; ingileheim E 3. h) mogunt. C 3; magontiam D 3; mogontiacum E 1. 3.

1) Cf. V. Kar. 32: Porticus . . . subita ruina usque ad fundamenta conlapsa (D.). 2) De hac divisione regni cf. Simson p. 100—110, Mühlbacher 243 (nr. 628), Dümmler 20—23.

Nuntiataque defectione Abodritorum et Schlaomiri comitibus tantum, qui iuxta Albim in praesidio residere solebant, ut terminos sibi commissos tuerentur, per legatum mandavit. Causa defectionis erat, quod regiam potestatem, quam Schlaomirⁱ eatenus post mortem Thrasconis^k solus super Abodritos tenebat, cum Ceadrago^l filio Thrasconis^k partiri iubebatur; quae^m res illum tam graviter exacerbavit, ut adfirmaretⁿ se numquam posthac Albim fluvium transiturum neque ad palatium venturum. Statim missa trans mare legatione iunxit amicitias¹ cum filiis Godofridi^o et, ut exercitus in Saxoniam Transalbianam mitteretur, impetravit. Nam et classis eorum per Albiam usque ad Esesfeld^p castellum venit, quae totam Sturiae^q fluminis ripam devastavit, et Gluomi^r custos Nordmannici^s limitis pedestres copias ducens simul cum Abodritis^t terreno itinere ad ipsum castellum accessit. Quibus cum nostri fortiter restitissent, omnia castelli obpugnatione^u discesserunt^v.

Interea cum imperator venatione peracta de Vosego Aquasgrani reverteretur, nuntiatum est ei, Bernhardum nepotem suum, Italiae regem, quorundam pravorum ho- (Nov.)minum consilio tyrannidem meditatam iam omnes aditus, quibus in Italiam intratur, id est clusas^w, impositis firmasse praesidiis atque omnes Italiae civitates in illius verba iurasse²; quod ex parte verum, ex parte falsum erat. Ad quos motus comprimendos cum ex tota Gallia atque Germania congregato summa celeritate magno exercitu imperator Italiam intrare festinasset, Bernhardus^x rebus suis diffidens³, maxime quod se a suis cotidie^y deseri videbat, armis depositis apud^z Cavil- (Dec.)lionem^a imperatori se tradidit; quem ceteri^b secuti non solum armis depositis se dediderunt, verum ultro et ad primam interrogationem omnia, uti gesta erant, aperue-

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

i) seloamir E7. k) trasconis C3. E3. 7. l) ceadrago C3. D2; caeadrago D1. m) quaerens C1; querens corr. que res C2. n) aff. D3. E3. 6. 7. o) godafr. D2; godefr. E3. 7. p) esesfeld C2; esesfeldum D1; esesfeldum D3; esesfeld E1. 2. 9; esesfeld E3; esesfeld E6; esesfeld E7. q) struriae E1. r) glomi E7. s) nordm. E2. t) abodricis E7. u) oppugn. C2. D. E1. 2. 9. v) disc. — venatione desunt D3. w) classas C2; clausas E3. 6. 7. x) brenhardus C2; bernardus C3; bernard E2; berhardus E9. y) quott. C1; cott. D3. E3. 7. z) apud — depositis desunt C2. a) caballionem C3; gauillionem D1; cauillionem D3. E3. b) caeteri D2. E1. 2. 3. 9.

1) Cf. *Iust. XLIII*, 3: amicitiam cum Romanis iunxit (M.).
2) Cf. *Vellei. II*, 20, 4: is (scilicet exercitus) cum universus in verba eius iurasset (M.). 3) V. *supra* a. 814.

runt. Huius coniurationis principes fuere Eggideo^c, inter amicos regis primus, et Reginhardus^d camerarius eius et Reginharius^e Meginharii^f comitis filius, cuius maternus avus Hardradus^g olim in Germania cum multis ex ea provincia^h nobilibus contra Karolumⁱ imperatorem coniuravit. Erant praeterea et alii multi praeclari et nobiles viri, qui in eodem scelere deprehensi sunt, inter quos et aliqui^k episcopi, Anshelmus^l Mediolanensis et Wolfoldus Cremonensis^m et Theodulfusⁿ Aurelianensis.

*818.

DCCCXVIII. Detecta fraude¹ et coniuratione patefacta ac seditiosis omnibus in potestatem suam redactis imperator Aquasgrani^a revertitur; transactoque quadragesimali ieiunio paucis post sanctum pascha diebus coniurationis auctores, qui superius nominati sunt, simul et regem iudicio Francorum capitali sententia condemnatos^b luminibus tantum iussit orbari², episcopos synodali^c decreto depositos monasteriis mancipari, caeteros^d, prout quisque vel nocentior vel^e innocentior apparebat, vel exilio deportari vel detondi atque in monasteriis conversari.

Atque his ita dispositis ipse cum maximo exercitu Britanniam^f adgressus generalem conventum Venedis³ habuit. Inde memoratam provinciam^g ingressus captis rebellium munitionibus brevi totam in suam potestatem non^h magno labore redegit. Nam postquam Mormanusⁱ, qui in ea praeter solitum Brittonibus morem regiam sibi vindicaverat potestatem, ab exercitu imperatoris occisus est, nullus Britto^k inveniebatur, qui resisteret aut qui imperata facere aut qui obsides, qui iuebantur, dare rennueret.

Qua¹ expeditione completa cum imperator dimisso exercitu Andecavos^{m.4} civitatemⁿ esset reversus, Irmin-

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.
c) egiddeo E3; eggideo E9. d) reinhardus C3. e) reinarius C3. f) meinarti C3.
g) ardradus E2; hartradus E7. h) prouintia C2. D. E3. 6. i) carolum C1. E3.
k) alii E2. 7. l) anselmus C3; anshelmus E7. m) et Wolf. Crem. desunt C3.
n) theodolfus C3. D3. E3.

818. a) aquisgrani C3. E3. 7. b) condempn. D3. E2. 3. 6. 7. c) sinod. C3.
D1. 3. E6. d) cet. D1. E2. 7. e) uel innoc. desunt D3. f) brittanniam
D3. E1. 2. 3. 6. 9. g) prouintiam D1. 3. E2. 3. 6. h) non magno lab. desunt C3.
i) mormanis C2; nordmannus corr. mormannus D1; mormanno . . occiso D2; marmamamus D3. k) bretto E6. 7. l) Qui D1. E2. m) andegaues C; andecaui D1;
andegaui E7. n) ciuit. — Irmingardis desunt E7.

1) Cf. Liv. XXII, 43: detecta fraude (M.). 2) Bernhardus tertio post caecationem die (Apr. 17) mortuus est; item Reginharius. Simson 121, Mühlbacher 210 (496 p). 3) Vannes. 4) Angers.

gardis^o regina, coniux^p eius, quam proficiscens ibi aegrotantem^q dimiserat, duobus diebus postquam ipse ad eam venit, morbo invalescente V. Non. Octobr. decessit. Eclyp^{Oct. 3.} sis^r solis contigit VIII. Id. Iul.¹

Imperator per Ratumagum^s et per Ambianos^t et Camaracum^{u. 2} Aquasgrani^v ad hibernandum^w reversus, cum Heristallium^x venisset, obvios habuit legatos Sigonis ducis Beneventanorum dona deferentes^y eumque de nece Grimoldi ducis antecessoris sui excusantes³. Erant ibi et aliarum nationum legati, Abodritorum⁴ videlicet ac Bornae^{z. 5}, ducis Guduscanorum^{a. 6}, et Timocianorum^{b. 7}, qui nuper a Bulgarorum societate desciverant⁸ et ad nostros fines se contulerant, simul et Liudeviti^c, ducis Pannoniae inferioris⁹, qui res novas moliens Cadolaum^d comitem et marcae Foroiuliensis^e praefectum crudelitatis atque insolentiae accusare conabatur. Quibus ibi auditis atque dimissis imperator Aquasgrani^f ad hie-mandum profectus est.

819.

DCCCXVIII. Sclaomir Abodritorum rex, ob cuius^{818.} perfidiam ulciscendam exercitus Saxonum et orientalium Francorum eodem anno trans Albiam missus fuerat, per praefectos Saxonici limitis et legatos imperatoris, qui exercitui praeerant, Aquasgrani^a adductus est. Quem cum primores populi sui, qui simul iussi venerant^b,

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

o) ermeng. C3. p) coniunx D1. 3. E3. 6. q) egrot. C. D3. E2. 3. 6. 7. r) eclips-
sis C3. D1. s) ratumagum C2; rotomagus C3. t) ambiones D1. u) came-
racum E1. 2. 9. v) aquisgr. C3. E3. 7. w) hie-mandum E6. 7. x) heristadium
D3; heristallum E2. y) ferentes C1. 2. z) borne C. E7. a) ducis canorum D3.
b) timocianorum C1. 2. D3. E3. 9; timonitanorum C3. c) aliud euuiti C3; liudeuuiti
D1; liudeuuiti D3; liudeuuiti E2; liudeuuiti E6; liudowici E7. d) calolaum D1.
e) foroiuliensis D1; foroiubensis E2. f) aquisgr. C3. E3. 7.

819. a) aquisgr. C3. E3. 7; aquas D3. b) rant — quem iuxta Dravum flu-
vium iter agentem parva manu uno folio exciso omnia desunt C1.

1) Huius eclipsis noster reginae morte commonefactus videtur esse, quasi hanc illa praesagiverit. 2) Cambray. 3) Grimoldo intersecto Sico a Beneventanis dux electus erat; Simson 138. 4) Orientalium; cf. infra a. 824: Abodritorum, qui vulgo Praedenecenti vocantur et contermini Bulgaris Daciam Danubio adiacentem incolunt. 5) Qui infra (a. 819. 821) dux Dalmatiae atque Liburniae, i. e. Croatiae, appellatur; cf. Dümmler, 'Sitzungsber. d. Wiener Akad.' XX, 338. 6) Incolarum pagi Gutzisca inter montes, qui Kapella dicuntur, et oram maris siti; Dümmler 388 n. 3. 7) Quos a fluvio Timok (in confinio Serbiae et Bulgariae) nomen accepisse consentaneum est. 8) Cf. Vellei. II, 100, 1: Parthus desciscens a societate Romana (M.). 9) Intra fluvios Drau et Save; infra (a. 822) civitas eius Siscia commemoratur.

multis criminibus accusarent et ille rationabili defensione obiecta sibi refellere non valeret, exilio condempnatus^c est et regnum Ceadrago^d Thrasconis^e filio datum. Simili modo et Lupus Centulli Wasco, qui cum Berengario^{f.1} Tolosae et Warino Arverni^g comite eodem anno proelio confligit, — in quo et fratrem Garsandum^h singularis amentiae hominem amisit et ipse, nisi sibi fugiendo consuleret, prope interitum fuit, — cum in conspectum imperatoris venisset ac de perfidia, cuius aⁱ memoratis comitibus inmane accusabatur, se purgare non potuisset, et ipse temporali est exilio deportatus^k.

819. Conventus Aquisgrani^l post natalem Domini ha-

Ian. bitus, in quo multa de statu ecclesiarum^m et monasteriorum tractata atque ordinata sunt, legibus etiamⁿ capitula quaedam pernecessaria, quia deerant, conscripta atque addita sunt. Quo peracto imperator inspectis plerisque nobilium filiabus Huelpi^o comitis filiam nomine (Febr.) Iudith duxit uxorem.

Iul. Iterumque^p conventus mense Iulio apud Ingilunheim^q palatium habitus et^r exercitus de Italia in Pannoniam propter Liudewiti^s rebellionem missus, qui rebus parum prospere gestis infecto pene negotio regressus est. Et Liudewitus superbia elatus legatos quasi pacem petendo ad imperatorem misit², conditiones quasdam proponens, ad qua^rum concessionem^u ea, quae iuberentur, * se facturum pollicebatur. Quas cum imperator non reciperet^v aliasque ei per suos legatos proponeret, permanendum sibi in inchoata perfidia velut optimum iudicans missis circumquaque legatis vicinas iuxta se gentes ad bellum sollicitare curavit. Timocianorum^w quoque populum, qui dimissa Bulgarorum societate^x ad imperatorum venire ac dicioni^y eius se permittere gestiebat, ne hoc efficeret, ita interceptit^z ac falsis persuasionibus

C2, 3, (4), D1, (2), 3, E1, 2, 3, (4, 5), 6, 7, 9.

c) condemn. E1, 9. d) ceadrago D2. e) trasc. C3, E7, 9. f) bermgari C2; bergario D3, E; bergario E2. g) aruernico C3; arduenni D1: aruenni E2, 7, 9. h) garhardum E3. i) a memor. desunt C3. k) dep. exilio C. l) aquasgr. E1, m) eccl. C3, D3, E3, 6. n) etiam aut C. o) huelpi C2; uelpi C3. p) Itemque C. q) ingulenh. C2; ingelah. C3: ingilenhaim D1; ingilheim D3; ingilumb. E2; ingilinh. E6; ingilanh. E9. r) deest C. s) leud. C3; luid. D1; ludeuvitis D3; ludeuicel E6; ludowici E7. t) luid. D1; ludeuicus D3; ludeuicus E6; ludowicus E7. u) confess. D1, 3. v) acciperet E6, 7. w) timotian. C3, D1, 3. x) sot. C2, 3, D3. y) dit. D3, E2, 3, 6. z) interceptit C3, E3, 6; -coeuit D3.

1) Unrochi filio; cf. Simson 141, n. 2. 2) Hos iam ad conventum mense Iulio habitum advenisse (cf. Mühlbacher 671a) ex his annalibus non sequitur.

inlexit, ut omisso, quod facere cogitabat, perfidiae illius socius et adiutor existeret.

Exercitu vero de Pannonia reverso Cadolach^a dux Foroiuliensis febre correptus in ipsa marca decessit. Cui cum Baldricus^b esset subrogatus et in Carantanorum^c regionem, quae ad ipsius curam pertinebat, fuisset ingressus, obvium ibi habuit Liudewiti^d exercitum; quem iuxta Dravum¹ fluvium iter agentem parva manu adgressus^e pluribus interfectis et avertit et de illa provincia^f fugavit.

Borna vero dux Dalmatiae^g cum magnis copiis ad Colapium^{h. 2} fluvium Liudewitoⁱ ad se venienti occurrens in prima congressione³ a Guduscanis deseritur; auxilio tamen praetorianorum suorum⁴ protectus evasit. Periit in eo proelio^k Dragamosus¹ socer Liudewiti^m, qui in exordio defectionis relicto genero Bornaeⁿ se coniunxerat. Guduscani domum regressi^o iterum a^p Borna subiguntur. At Liudewitus^q occasionem nactus^r cum valida manu De-^{Dec.} cembrio mense Dalmatiam ingressus, ferro et igni cuncta^s devastat. Cui cum Borna se penitus inparem^t conspiceret, omnia sua castellis inclusit et ipse cum delecta manu nunc a tergo nunc a latere insistens Liudewiti^u copias et noctu et interdiu, quacumque poterat, laceravit neque eum in sua provincia^v impune versari permisit; ad extremum gravi damno^w adfectum^x regione sua coegit^y excedere, tribus hominum milibus de exercitu illius interfectis et trecentis vel eo amplius caballis captis praeter sarcinas et spolia diversi generis direpta; quae qualiter gesta fuerint, per legatos suos imperatori nuntiare^z curavit.

At in partibus occiduis⁵ Pippinus^a imperatoris filius

C 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

a) cadolah D 3. E 1. 2. 6. 7.; cadolad E 9. b) haldricus D 1. c) carantanorum D 3.; cantanorum E 3. d) luduvvici D 3.; ludeuici E 6.; lōdowici E 7. e) *Ab hoc vocabulo post folium excisum pergit* C 1. f) prouintia C 2. D 3. E 2. 3. 6. 9. g) dalmaciae E 1. h) colampium E 6. 7. i) lieuuito C 3.; lud. D 1.; liudenvico D 3.; liudeuito E 2.; ludeuico E 6.; ludouico E 7. k) plio D 1. 3. E 3. 6. 7.; prelio E 2. l) dragom. C 3. E 3.; dramagosus E 7. m) liudeuici D 3.; ludeuici E 6.; lōdowici E 7. n) borne C. E 2. 7. o) reuersi C 3. *Ann. Mett.* p) a B. *desunt* E 1. q) ludeuicus D 3.; Aliud euuitas E 1.; liudeuicus E 3.; ludeuicus E 6.; lōdowicus E 7. r) nactus D 3. E 3. 6. 7. s) *desst* E 1.—7. t) imp. D 1. E 3. 6. 7. u) liudeuici D 3.; liudeuici E 1. 2. 9.; ludeuici E 6.; ludouici E 7. v) prouintia C 2. 3. D 1. 3. E 2. 3. 6. 7. w) dampno D 3. E 3. 6. x) affectum D 1. 3. E 3.; affectus E 6. 7. y) cepit E 6.; cepit E 7. z) nunciare C 1. E 2. 3. 7. a) pipinus C 3.; pipinnus D 1.; pippinis D 3.

1) *Drav.* 2) *Kulpa.* 3) *Cf. Iust. IV, 5. XXII, 3. XXXI, 6. XXXVI, 4 (M.).* 4) *I. e. Croatarum; cf. Dümmler l. l.* 5) *Cf. supra a. 809: At in occiduis partibus domnus Hl. rex cum exercitu Hispaniam ingressus (D.).*

iussu patris Wasconiam cum exercitu ingressus sublati ex ea seditiosis totam eam provinciam^b ita pacavit¹, ut nullus in ea rebellis aut inoboediens remansisse videretur.

Harioldus quoque iussu imperatoris ad naves suas per Abodritos reductus in patriam quasi regnum ibi^c accepturus navigavit. Cui se duo ex filiis Godofridi^d quasi una cum eo regnum habituri sociasse dicuntur, aliis duobus patria expulsis; sed hoc dolo factum putatur².

Imperator conventu dimisso primo Cruciniacum^{e, 3}, deinde Bingiam⁴ veniens secunda aqua Confluentem⁵ usque per Rhenum^f navigavit, inde Arduennam^g venandi gratia proficiscitur; venatorio quoque exercitio^h more solemniⁱ ibidem exacto Aquasgrani^k ad hiemandum revertitur.

820.

Ian. DCCCXX. Mense Ianuario conventus ibidem habitus, in quo de Liudewiti^a defectione deliberatum est, ut tres exercitus simul ex tribus partibus ad devastandam eius regionem atque ipsius audaciam^b coercendam mitterentur. Borna quoque primo per legatos, deinde ipse veniens, quid sibi facto opus esse videretur, suggestit.

In eo conventu Bera comes Barcinonae⁶, qui iam diu fraudis et infidelitatis a vicinis suis insimulabatur^c, cum accusatore suo equestri pugna configere conatus vincitur. Cumque ut reus maiestatis capitali sententia damnaretur^d, parsum est ei misericordia imperatoris, et Ratumagum^e exilio deportatus est.

Transacta hieme, ut primum herba pabulum iumentis⁷ praebere potuit, tres illi exercitus contra Liudewitum^f mittuntur. Quorum unus de Italia per Alpes Noricas, alter per Carantanorum^g provinciam^h, tertiusⁱ per

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

b) prouintiam C 2. D 1. 3. E 3. 6. c) ibi — regnum *desunt* D 3. d) godefr. E 3. 7.

e) crucianacum D 1; crucianiacum E 7. f) hrenum C; renum E 3; pernhenum E 9.

g) aduennam D 3. h) excitio C 1; exitio C 2. i) sollempni C 3. D 3. E 3. 6. 7.

k) aquisgr. C 3. E 3. 7.

820. a) quo ludeuicus D 3; liudeuitti E 2; ludeuicel E 6. 7. b) audatiam

C. D 3. E 3. 7. c) simulabatur E 6. 7. d) dampn. C 3. D 3. E 2. 3. 6. 7. e) roto-

magum C 3; ratumagum D 3. E 2. f) liudeuicum D 3; ludeuicum E 6; ludo-

wicum E 7. g) canratan. E 7. h) prouintiam C 1. 2. D 1. E 3. 6. i) tercius

C 1. 3. E 1. 3. 6. 7.

1) Cf. *Iust. XXXVIII*, 7: qui totam pacavit Asiam (*M.*).
2) *Haec opinio falsa erat: v. infra a. 821.* 3) *Kreuznach.*

4) *Bingen.* 5) *Koblenz.* 6) *A. 801. constitutus; cf. Vitae Hludowici c. 13 et 33.* 7) Cf. *Caes. de b. Gall. II*, 2: cum primum pabuli copia

esse inciperet (*M.*).

Baioariam et Pannoniam superiorem intravit: et duo quidem, id est dexter ac sinister, tardius ingressi sunt, eo quod unus Alpium transitu hostium manu resistente prohibebatur, alter et longitudine itineris et Dravo flumine, quod traiciendum erat, impediabatur; medius autem, qui per Carantanos intrabat, quamquam in tribus locis ei ⁷resisteretur, feliciore usus fortuna ter hoste superato, Dravo etiam transmisso celerius ad destinata loca pervenit. Contra haec Liudewitus^k nihil molitus munitione tantum castelli, quod in arduo monte construxerat, se suosque continuit et nec belli nec pacis vel per semet ipsum vel per legatos ullum cum eis sermonem habuisse dicitur. Exercitus vero, postquam in unum convenerunt, totam pene¹ regionem ferro et igni devastantes haud^m ullo gravi damnoⁿ accepto domum reversi sunt. Is tamen, qui per Pannoniam superiorem iter fecerat, in transitu Dravi fluminis ex locorum et aquarum insalubritate soluti ventris incommodo graviter adfectus^o est, et^p pars eius non modica hoc morbo consumpta est. Hi^q tres exercitus de Saxonia et orientali Francia^r et Alamannia^s, Baioaria^t quoque atque Italia congregati sunt. Quibus domum reversis Carniolenses¹, qui circa Savum fluvium habitant et Foroiuliensibus^u pene contigui sunt, Baldrico^v se dediderunt; idem et pars Carantanorum, quae ad Liudewiti^w partes a nobis defecerat, facere curavit.

Foedus inter nos et Abulaz regem Hispaniae^x constitutum et neutrae parti satis proficuum consulto ruptum bellumque adversus eum susceptum est².

In Italico mari octo naves negotiatorum^y de Sardinia^z ad Italiam revertentium a piratis captae ac dimersae^a sunt: de Nordmannia^b vero tredecim piraticae^c naves egressae primo in Flandrensi^d litore praedari molientes ab his, qui in praesidio erant, repulsae sunt; ubi tamen ab eis propter custodem incuriam aliquot casae viles incensae et parvus pecoris numerus abactus est. In ostio Sequanae similia temptantes resistantibus

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

k) ludeuicus D3. E6; lüdowicus E7. l) poene C1. 2; paene C3. m) haut C3. D3. E6. 7. n) dampno D3. E3. 6. o) aff. C3. D2. E3. 6. 7. p) et — est desunt D3. q) Hii D3. E1. 2. 3. 9. r) frantia C2. 3. D3. s) alimannia E1. t) baioaria D3. u) foroiulens. C3; foro niliens. D3. v) baldorico C3. w) ludeuici D3; leudeuitti E2; ludeuici E6; ludovvici E7. x) hispanie E7. y) negoc. C1. E2. 3. 7. z) sardia E2. a) dimerse C. E7. b) normandia D3; nordmannia E1. 2. 9. c) pyrat. C. E3. d) flandensi D3; flandresi E6; fladrensi E7.

1) Carniolum = Krain.

2) Cf. supra a. 812.

sibi litoris custodibus, quinque suorum interfectis inritae^e recesserunt. Tandem in Aquitanico^f litore prosperis usae successibus vico quodam, qui vocatur Buyn^{g.1}, ad integrum depopulato cum ingenti praeda ad propria reversae sunt.

Hoc² anno propter iuges pluvias et aerem nimio humore^h resolutum magna incommoda contigerunt. Nam et hominum et boum pestilentia tam inmane longe lateque grassata est, ut vix ulla pars totius regni Francorum ab hac peste immunis atque intacta possetⁱ inveniri. Frumenta quoque et legumina imbrum adsiduitate^k corrupta^l vel colligi non poterant vel collecta computrescebant. Vinum etiam, cuius parvus proventus eodem anno fuit, propter caloris inopiam acerbum^m et insuave fiebat. In quibusdam vero locis de inundatione fluminum aquis in plano stagnantibus³ autumnalis satio ita impedita est, ut penitus nihil frugum ante verniⁿ temperiem seminaretur. Luna defecit VIII. Kal. Decembr. hora noctis secunda.

Imperator post peractum Carisiaci conventum autumnalemque venationem ex more completam Aquasgrani^o reversus est.

821.

Febr. DCCCXXI. Conventus mense Febr. Aquis^a habitus et in eo de bello Liudewitico^b tractatum ac tres exercitus ordinati, qui futura aestate perfidorum agros^c per vices^d vastarent. Simili modo de marca Hispana^e constitutum et hoc illius limitis praefectis imperatum est. Iterumque conventus mense Maio Noviomagi habendus conductus est comitesque, qui illuc venirent deputati.

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7. 9.

e) inrite C3. D1. E2; irrita E7. f) equitaneo D3. g) burn C3. Ann. Mett.; buin Vita Hludowici; buynbundium D1. 3; bundium E. h) umore E1. 2. 9. i) possit D1. E1. 3. 9. k) assid. C3. D3. E3. 6. 7. l) corrupti C3. D3. m) acerrum C. D3. E2. 9. n) ueris E6. 7. o) aquisgr. C3. D1. E3. 7.

821. a) aquisgrani E3. 7. b) ludeuico E6; ludowici E7. c) per ulces agros uast. C. d) uicos E6. 7. e) hispania C3. D1. 3. E6; hispania E7.

1) Bouin e meridie ostii Ligeris (départ. Vendée, arrond. les Sables).

2) Abhinc annales alii auctori videntur deberi, quem Hilduinum fuisse suspicor; cf. Dünzelmann, 'Neues Archiv' II, 491, G. Monod, 'Hilduin et les Ann. Einhardi' ('Mélanges Iulien Havet', Paris 1895).

3) Cf. Tac. Ann. I, 76: Tiberis plana urbis stagnaverat (M.).

Eo domnus^f imperator post festi paschalis exple-^{Mart. 24.} tionem per Mosam^g navigavit; ibique constitutam annis superioribus atque conscriptam inter filios suos regni^{h.} partitionem recensuit ac iuramentis optimatum, qui tunc adesse potuerantⁱ, confirmavit. Susceptisque ibidem Pa-^{Mai.} schalis Romani pontificis legatis, Petro videlicet Centumcellensi^k episcopo et Leone nomenclatore, eisdemque celeriter absolutis, comitibus etiam, qui aderant, ad expeditionem Pannonicam destinatis ipse paululum ibi remoratus Aquasgrani^l reversus est. Et post paucos dies per Arduennam iter faciens^l Treveros^m ac Mettisⁿ venit; indeque Rumerici castellum petens reliquum aestivi ca-^(Aug.) loris et autumnii dimidium exercitatione venatoria in 8. Vosegi^o saltu atque secretis *exegit.

Interea Borna dux Dalmatiae atque Liburniae defunctus est, et petente populo atque imperatore consentiente nepos illius nomine Ladasclavus^p successor ei constitutus est. Adlatum^q est et de morte Leonis Constantinopolitani imperatoris, quod conspiratione quorundam optimatum suorum et praecipue Michahelis^r comitis domesticorum in ipso palatio sit interemptus; qui suffragio civium et praetorianorum militum studio infulas^s imperii suscepisse dicitur². Fortunatus patriarcha Gradensis^t, cum a quodam presbitero^u suo nomine Tiberio^v apud imperatorem fuisset accusatus, quod Liudewitum^w ad perseverandum in perfidia, qua coeperat, hortaretur eumque ad castella sua munienda artifices et murarios mittendo iuvaret et ob hoc ad palatium ire iuberetur, primo velut iussionem impleturus in Histriam^x profectus est, inde simulato reditu ad Gradum³ civitatem nullo suorum praeter eos, cum quibus hoc tractaverat, suspicante nactus^y occasionem clam navigavit, veniensque Iaderam^{z. 4} Dalmatiae^a civitatem Io-

C 1, 2, 3, (4.) D 1, (2.) 3, E 1, 2, 3, (4, 5.) 6, 7, 9.

f) Eodem tempore post D 1; Eo dum imperator E 1, 2. g) inosam D 3. h) Hic desinit E 9.
i) poterant C, E 6; potuerunt E 3. k) -celensi C 3, D 3, E 2. l) aquisgr. C 3, E 3.
m) treueres E 2. n) metis C 3; metis E 6. o) uosei C 3. p) ladasclao C.
q) Allatum D, E 2, 3, 6, 7. r) michaelis D 3, E 1, 2. s) infulas — dicitur desunt E 2.
t) gradiensis E 6. u) pbro D 3, E 3, 6, 7. v) tyberio C 3, E 3, 7. w) liudeuicicum D 3; liudeuicicum E 6; ludouicicum E 7.
x) histria E 1; hystriam E 3.
y) nactus D 3, E 3, 6, 7. z) iaderiam C 3. a) dalmaticae C 2; dalmatiam C 3; dalmac. E 1, 7.

1) Die Iul. 28. Prumiae versatus est. 2) Leo V. iam a. 820. Dec. 24. interfectus erat; sed successor eius Michaelis II. a. 824. demum primam legationem misit. Vide infra. 3) Grado. 4) Zara.

hanni praefecto provinciae^b illius fugae suae causas aperuit, qui eum statim navi impositum^c Constantino-polim misit.

Oct. Medio mense Octobrio conventus generalis apud Theodonis villam magna populi Francorum frequentia celebratur, in quo domnus Hlotharius^d, primogenitus domni imperatoris Hludowici^e, Irmingardam^f Hugonis^g comitis¹ filiam solemnem^h more duxit uxorem. Illuc etiam legati sanctae Romanae ecclesiae, Theodorus primicerius ac Florus superista, cum magnis venere muneribus. Adfueruntⁱ et comites in eodem conventu iam de Pannonia regressi, qui depopulata desertorum et Liudewito^k adhaerentium^l universa regione, cum nullus eis copiam pugnandi fecisset, domum regressi sunt. Eminuit in hoc placito piissimi imperatoris misericordia singularis, quam ostendit super eos, qui cum Bernhardo^m nepote suo in Italia contra caput ac regnum suum coniuraverunt: quibus ibi ad praesentiam venire iussis non solum vitam et membra concessit, verum etiam possessiones iudicio legis in fiscum redactas magna liberalitateⁿ restituit. Adalhardum quoque de Aquitania^o, ubi exulabat², evocatum Corbeiae^p monasterio, ut prius fuerat, abbatem ac rectorem esse iussit; cum quo et Bernharium^q fratrem eius reconciliatum eidem monasterio reddidit. Completisque his, quae ob regni utilitatem inchoaverat, et sacramento, quod apud Noviomagum pars optimatum iuraverat, generaliter consummato ipse Aquasgrani^r revertitur, filium autem Hlotharium^s post nuptias ritu solemnem^t celebratas ad hiemandum Wormatiam^u misit.

De parte Danorum omnia quieta eo anno fuerunt, et Harioldus a filiis Godofridi^v in societatem regni re-

C1, 2, 3, (4.) D1, (2.) 3, E1, 2, 3, (4, 5,) 6, 7.

b) prouintiae C2, 3, D1, 3, E2, 3, 6. c) inpos. C1, 3, D3. d) lotharius C3, E3; hlotar. E7. e) hludoici C1; hludouici D1, E1, 2; hlodoici D3; hludouici E3, 7; ludeuici E6. f) erving. C3; irmingartham D3; irmengardam E2; yrming. E7. g) hunonis E6. h) sol. more desunt C3; sollempni D3, E3, 6; solemnem E2, 7. i) Aff. E3, 6, 7. k) luid, D1; liudeuico D3; ludeuico E6; ludowico E7. l) adherent. C3, D3, E1, 2, 3, 7. m) bernardo C3, E2; berenhardo D3. n) libertate E1, 7. o) equit. D3. p) chorb. D3. q) bernarium D1; berenharium D3. r) aquisgr. C3, D3, E3, 7. s) lotharium C3, D3; hlutharium E1; lutharium E3; hlotarium E6; lotar. E7. t) sollempni C3; sollempni D3, E3, 6, 7. u) uormatiam D1; uormaciam E1, 2, 6. v) godefridi E3, 7.

1) Turonensis supra (a. 811.) commemorati. 2) Ab a. 814. in monasterio S. Philiberti in insula Hermoutier sive Noirmoutier custoditus erat; tunc revocatus abinde iterum Corbeiae monasterio praefuit, usque eo dum a. 826. mortuus est. Cf. Simson I, 21, 171, II, 267—273.

ceptus¹; quae res tranquillum inter eos huius temporis statum fecisse putatur^w. Sed quia Ceadragus^x Abodritorum princeps perfidiae et cuiusdam cum filiis Godofridi^y factae societatis notabatur, Sclaomir^z emulus eius in patriam remittitur; qui, cum in Saxoniam venisset, aegritudine decubuit perceptoque baptismi sacramento defunctus est.

Autumnalis satio iugitate pluviarum in quibusdam locis impedita est. Cui hiems^a in tantum proluxa successit et aspera, ut non solum minores rivi ac mediocres fluvii, verum ipsi maximi ac famosissimi amnes, Rhenus^b videlicet ac Danubius Albisque ac Sequana caeteraque^c per Galliam atque Germaniam^d oceanum petentia flumina, adeo solida glacie^e stringerentur^f, ut tricenis vel eo amplius diebus plaustra huc atque illuc commeantia velut pontibus iuncta sustinerent; cuius resolutio non modicum villis iuxta Rheni^g fluentia constitutis damnum intulit.

822.

DCCCXXII. In regione Thuringorum^a quodam in loco iuxta fluvium cespis longitudine pedum quinquagenum, latitudine quattuordecim, altitudine sesquipedali de terra sine manibus et praecisus et sublatus est et ab eo loco, in quo sumptus est, viginti quinque pedum spatio distans inventus est. Item in parte orientali Saxoniae^b, quae^c Soraborum^d finibus contigua est, in quodam deserto loco iuxta lacum, qui dicitur Arnseo^{e. 2}, in modum aggeris terra intumuit et limitem unius leugae longitudine porrectum sub unius noctis spatio absque humani operis molimine ad instar valli subrexit.

Winigisus^f dux Spolitinus^g iam senio confectus habitu saeculari deposito monasticae conversationi se

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

w) putabatur E6. 7. x) ceadrogo D2. y) godafridi D2; godefr. E3. 7. z) sclamoir E3. a) hiemps C3. D3. E3; hiem E1. 2. b) hrenus C; renus E3. c) cet. C3. D1. E2. 7. d) germaniam D3; germania E1. e) glatie C2. 3. D3; glatie E2; glacie E3. f) stringerentur E1. 2. g) reni C1. D1. E3; hreni C2. 3. 822. a) thoring. C3. E2; turing. E3. b) saxonia C3. c) quae — in Italiam misit uno folio exciso omnia desunt C1. d) saraborum C3. E7; solaborum D1. e) arnseo E7. f) uiniegisus C3; Vuinnig. E1. g) spolitannus C3. E3. 6. 7.

1) Cf. *Iust. XLIII*, 1: ut et in societatem regni reciperetur (*M.*).

2) *Arendsee inter oppida Salzwedel et Seehausen in parte districtus Magdeburgensis septentrionali, quae dicitur Altmark.*

mancipavit ac non multo post tactus corporis infirmitate decessit; in^b cuius locum Suppo Brixiae^{i.1} civitatis comes substitutus est².

Domnus imperator consilio cum episcopis et optimatibus suis habito fratribus suis, quos invitos tondere iussit, reconciliatus est et tam de hoc facto quam et de his, quae erga Bernhardum^k filium fratris sui Pippini¹ necnon et his, quae circa Adalhardum abbatem et fratrem eius Walahum^{m.3} gesta sunt, publicam confessionem fecit et paenitentiamⁿ egit. Quod tamen in eo conventu, *Aug.* quem eodem anno mense Augusto Attiniaci^o habuit, in praesentia totius^p populi sui peregit; in quo, quicquid similium rerum vel a se vel a patre suo factum^q invenire potuit, summa devotione emendare curavit.

Exercitus de Italia propter Liudewiticum^r bellum conficiendum in Pannoniam^s missus est, ad cuius adventum Liudewitus^t Siscia^{u.4} civitate relicta ad Sorabos^{v.5}, quae natio magnam Dalmatiae partem optinere dicitur, fugiendo se contulit et uno ex ducibus eorum, a quo receptus est, per dolum interfecto civitatem eius in suam redegit dicionem^w. Missis tamen ad exercitum imperatoris legatis suis ad eius praesentiam se velle venire promisit.

Saxones interea iussu imperatoris castellum quoddam trans Albiam^x in loco, cui Delbende^{y.6} nomen, aedificant, depulsis ex eo Sclavis, qui illum prius occupaverant, praesidiumque Saxonum in eo positum contra incursiones illorum.

Comites marcae Hispanicae^z trans Sicorim^{a.7} fluvium in Hispania^z profecti vastatis agris et incensis compluribus villis et capta non modica praeda regressi

C 2, 3. (4.) D 1, (2.) 3, E 1, 2, 3. (4, 5.) 6, 7.

h) in — est *desunt* E C. 7. i) brizie C 3; brixiae E 3. k) brenh. C 2; bernardum C 3; berenh. D 3. l) pipinni C 3, D 1. m) uualachum C. E 3; uualahuum D 1; uualahun E 6; walaum E 7. n) poenit. C 2; penit. C 3, D 3, E 1, 7. o) atiniaci D 3, E 3; attiniaco E 7. p) totius D 3, E 2, 3, 7. q) factarum C. r) liudeuunt cum C 2; liudeuuntum D 1; luduunucium D 3; liudeuunticum E 6; liudeuunticum E 7. s) pannonia E 3. t) liudeuuntum C 2; liudeuuntus D 1; liudeuunticus E 6; ludowicus E 7. u) sciscia C 2, D 3; sisscia C 3; sciscia D 1; scicia E 2. v) sarabos C 3, E 2, 7. w) ditionem C 2, 3, E 3, 6, 7. x) alpiam *e corr.* C 3. y) delbenne E 7. z) hysep. E 7. a) transicorim C 2, 3, E 7.

1) Brescia. 2) Suppo a. 817. *conturbationem Bernhardi imperatori detexerat*; Simson 115. 3) Qui a. 814. *monachus Corbeiensis factus erat et a. 826. Adalhardi loco abbas eius monasterii constitutus est, cui usque ad a. 836. praefuit.* Cf. Simson 21. 179. 263. 4) Sisek. 5) Serben. 6) Sine dubio prope silvam Delvunder (Sachsenwald) et fluvium Delvundam (Delvenau), quorum Adamus Bremensis mentionem facit. 7) Segre.

sunt. Simili modo post aequinoctium autumnale a comitibus marcae Brittanicae^b in possessionem cuiusdam Brittonis^c, qui tum rebellis extiterat, nomine Wihomarcus^d, expeditio facta, et omnia ferro et igni vastata sunt.

Peracto conventu, quod Attiniaci^e habebatur, domnus imperator venandi gratia Arduennam^f petiit; Hlotharium^g vero filium suum^h in Italiam misit, cumⁱ quo Walahum^k monachum propinquum suum, fratrem videlicet Adalhardi^l abbatis, et Gerungum ostiariorum magistrum una direxit, quorum consilio et in re familiari et in negotiis ad regni comoda pertinentibus uteretur. Pippinum^m autem in Aquitaniamⁿ ire praecepit, quem tamen prius filiam Theotberti^o comitis Matricensis¹ in coniugium fecit accipere et post nuptias celebratas ad occiduas partes proficisci. Ipse vero peracta autumnali venatione trans Rhenum^p ad hiemandum in loco, qui Franconofurd^q appellatur, profectus est.

Ibique generali conventu congregato necessaria (Nov.) quaeque ad^r utilitatem orientalium partium regni sui pertinentia more solemni^s cum optimatibus, quos ad hoc evocare iusserat, tractare curavit. In quo conventu omnium orientalium Sclavorum, id est Abodritorum, Soraborum^t, Wilzorū^u, Beheimorum^v, Marvanorum^{w.2}, Praedenecentorum^{x.3}, et in Pannonia residentium Abarum^y legationes cum muneribus ad se directas audivit. Fuerunt in eodem conventu et legationes de Nordmannia^z, tam de parte Harioldi^a quam filiorum Godofridi^b; quibus om^{*}nibus auditis ac dimissis ipse in eodem loco constructis ad hoc opere novo aedificiis, sicut dispositum habuerat, hiemavit.

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

b) brittanicae D3; britannicae E2; brittann. E3. c) brettonis E6. d) wihomarcus C3; -martus D1; wihomarcus E7. e) attiniaci E3. 6; attiniaco E7. f) arduennam E2. g) lotharium E3; hlotharium E6. 7. h) Post hoc vocabulum duo exciderunt folia E1. i) Ab hoc vocabulo post folium amissum pergit C1. k) walahum C3. E7; walahun E3. l) adalardi C3; adelh. E2. m) Pippinum D1. n) aequit. D3. o) theodb. C3; theob. D3. E2. 3. p) hrenum C; renum E3. q) franconouard E3. r) et ad C. s) sollempni C3. D3. E3. 6. 7. t) saraborum C3. D1. 3. E2. 6. 7. u) uulzorum D1; uulzorum D3. E1. 2. 6. v) behemorum C3. w) maritanorum E3; deest E6. x) pred. C3. E6; pdeuec. D3. y) abrum C2; abarorum C3; auarum E1; ab harum E7. z) nordmania C1; nordimannia E2. a) harioldis C3. b) godefr. C3. E3; gotdefr. E7.

1) Pagus Matricensis inter fluvios Seine et Eure (départ. Eure) situs erat, ubi hodie vicus nomine Madrie invenitur. 2) Mährer. 3) Abodritorum orientalium in pago Branitschewo; cf. supra a. 818. et infra a. 824.

823.

Mai. DCCCXXIII. Mense Maio conventus in eodem loco habitus, in quo non universi Franciae^a primores, sed de orientali Francia^b atque^c Saxonia, Baioaria^d, Alamannia^e atque Alamanniae contermina^f Burgundia et regionibus Rheno^g adiacentibus adesse iussi sunt. In quo inter caeteras^h barbarorum legationes, quae velⁱ iussae vel sua sponte venerunt, duo fratres, reges^k videlicet Wilzorum^l, controversiam inter se de regno habentes ad praesentiam imperatoris venerunt, quorum nomina sunt Milegastus^m et Cealadragusⁿ. Erant idem filii Liubi^o regis Wilzorum^p; qui licet cum fratribus suis regnum divisum teneret, tamen, propter quod maior natu erat, ad^q eum totius^r regni summa pertinebat. Qui cum commisso^s cum orientalibus Abodritis proelio^t interisset, populus Wilzorum^l filium eius Milegastum^u, quia maior natu erat, regem sibi constituit; sed cum is^v secundum ritum gentis commissum sibi regnum parum digne administraret, illo abiecto iuniori fratri regium honorem deferunt: quam ob causam ambo ad praesentiam imperatoris venerunt. Quos cum audisset et gentis voluntatem proniorem in^w iunioris fratris honorem agnovisset, statuit, ut is delatam sibi a populo suo potestatem haberet, ambos tamen muneribus donatos et sacramento firmatos in patriam remisit.

Accusatus est in eodem placito apud imperatorem Ceadragus^x Abodritorum princeps, quod se erga partem Francorum parum fideliter ageret et ad imperatoris praesentiam iam diu venire dissimulasset. Propter quod ad eum legati directi sunt, cum quibus ille iterum quosdam ex primoribus gentis suae ad imperatorem misit; perque^y illorum verba promisit, se ad proximum hiemis tempus ad illius praesentiam esse venturum.

Hlotharius^z vero, cum secundum patris iussionem in Italia^a iustitias^b faceret et iam se ad revertendum de Italia praepararet, rogante Paschale papa Romam

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

823. a) frantiae C 2. 3. D 3. b) frantia C 2. 3. D 3. c) atque Sax. desunt E 3. d) bauuaria D 3. e) alimannia D 3. f) conterminia C 1. 2. g) hreno C; reno E 3. h) ceteras C 3. D 1. E 7. i) vel iussae desunt E 3. k) deest C. l) uuilzorum D 1; uuiltzorum D 3. E 2. 6. m) milegatus C 3. E 2; meligastus E 3; millegastus E 6. 7. n) celeadragus C; cealadargus D 3. o) ludi C 3. p) uuiltzorum D 1; uuiltzorum D 3. E 2. 6. 7. q) ad — natu erat desunt C 2. r) tocius D 3. E 3. 7. s) misso E 2. 7. t) plio C 1. D 3. E 3. 6. 7. u) melegastum C 3; melig. E 3; milleg. E 7. v) his C 2. 3. D 3. w) deest C 3. D 1. 3. x) caedragus D 3; et adragus E 3. y) per quae C 1. D 1. 3. z) Lotharius E 3; Hlotar. E 6. a) in italiam C 3. b) iustic. D 3. E 3. 6. 7.

venit et honorifice ab illo susceptus in sancto paschali ^{Apr. 5.} die apud sanctum Petrum et regni coronam et imperatoris atque augusti nomen accepit; inde Papiam regressus mense Iunio ad imperatorem venit. Qui cum imperatori ^{Iun.} de iustitiis^c in Italia a se partim^d factis partim inchoatis fecisset indicium^e, missus est in Italiam Adalhardus comes palatii^f, iussumque est^g, ut Mauringum^h Brixiae comitem secum adsumeret et inchoatas iustitiasⁱ perficere curaret.

Drogonem^k fratrem eius sub canonica vita degentem Mettensi^l ecclesiae^m clero eiusdem urbis consentiente atque eligente rectorem constituit eumque ad pontificatus gradum censuit promoveri.

(Iun. 12.)

In eodem conventu tempus et locus alterius conventus habendi conductus est, November videlicet mensis et Compendium palatium; peractoque placito et dimissis primoribus, cum imperator iam inde¹ digredi statuisset, adlatumⁿ est ei de interitu Liudewiti^o, quod relictis Sorabis, cum Dalmatiam^p ad Liudemuhslum^q avunculum Bornae ducis pervenisset et aliquantum temporis cum eo moratus fuisset, dolo ipsius^r esset interfectus.

Nuntiatum^s est etiam, Theodorum sanctae Romanae ecclesiae primicerium et Leonem nomenclatorem^t, generum eius, in patriarchio Lateranense^u primo excaecatos ac deinde fuisse decollatos et hoc eis ob hoc contigisse, quod se in omnibus fideliter erga partes Hlotharii^v iuvenis imperatoris agerent; erant et, qui dicerent, vel iussu vel consilio Paschalis pontificis rem fuisse perperatam. Ad^w quod explorandum ac diligenter investigandum missi^x sunt Adalungus^y abbas monasterii sancti Vedasti² et Hunfridus^z comes Curiensis. Sed antequam illi fuissent profecti, venerunt legati *Paschalis pontificis, Iohannes episcopus Silvae-candidae et Benedictus

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

c) iustic. D 3. E 6. 7. d) p. factis *desunt* E 7. e) indit. C 3. E 3. 6. f) palatii E 2. 6. 7. g) *deest* C 3. E 6. h) magr. corr. mar. D 1; mar. E 3; maun. E 6. i) iustic. D 3. E 2. 3. 6. 7. k) Dragonem E 6. l) metensi C 3. E 6. 7; mettensis D 1. m) gecl. D 3. E 3. 6. n) all. D 1. E 3. 6. 7. o) luid. D 1; luduuuici D 3; ludewici E 6; ludowici E 7. p) dalmaciam E 2. q) liudemhuslum C 3; liudemislum D 1; liudemuslum D 3; liudemunhslum E 3; ludemuhslum E 6. r) -us esset *post duo folia amissa pergit* E 1. s) Nunc. C 1. 2. D 3. E 7. t) elatorem E 1. 2. 3. u) lateranensi E 6. v) lotharii E 3; blotarii E 7. w) At C 1. 2. E 7. x) m. sunt *desunt* C 3 (non in Ann. Mett.). y) adelongus C 3; adalangus E 3; adalingus E 6; adalgundus E 7. z) humfr. D 1.

1) Scilicet Franconofurdo. 2) St. Vaast. Adalungus ibi teste Chr. Vedastino abbas fuit 809—839.

archidiaconus sanctae sedis apostolicae, rogantes imperatorem, ut illam infamiam a pontifice auferret, qua ille in memoratorum hominum necem consensisse credebatur. Quibus cum ille, iuxta quod ratio postulabat, respondisset eosque dimisisset, praedictos legatos suos ad investigandam rei veritatem, sicut prius disposuit, Romam ire praecepit; ipse vero reliquum aestatis tempus in pago Wormacense^a ac deinde in Arduenna transigens^b per-
 Nov. 1. acta autumnali venatione ad Kal. Novembr., sicut condixerat, Compendium venit.

Legati Romam venientes rei gestae certitudinem adsequi non potuerunt, quia Paschalis pontifex et se ab huius facti communione cum magno episcoporum numero iureiurando purificavit et interfectores praedictorum hominum, quia de familia sancti Petri erant, summo opere defendens mortuos velut maiestatis reos condemnabat^c, iure caesos^d pronuntiavit atque ob hoc cum praedictis, qui ad eum missi fuerant, legatis Iohannem Silvacandidae episcopum et Sergium^e bibliothecarium^f, Quirinum quoque subdiaconum ac Leonem magistrum militum ad imperatorem misit. Qui cum tam per illos quam per suos legatos de sacramento pontificis et excusatione reorum comperisset, nihil sibi ultra in hoc negotio faciendum ratus^g, memoratum Iohannem episcopum et socios^h eius ad pontificem dato conveniente responso remisit.

Cedragusⁱ Abodritorum princeps pollicitationibus suis adhibens fidem cum quibusdam primoribus populi sui Compendium venit dilatique per tot annos adventus sui rationem coram imperatore non improbabili reddidit. Qui^k licet^l in quibusdam causis culpabilis appareret, tamen propter merita parentum suorum non solum impunitus, verum muneribus donatus ad regnum redire permissus est.

Venerat et Harioldus de Nordmannia^m, auxilium petens contra filios Godofridiⁿ, qui eum patria pellere minabantur; ob cuius causam diligentius explorandam ad eosdem filios Godofridiⁿ Theotharius^o et Hruod-

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

a) uormacense C 3. D 1; uuormacensi E 6. b) transiens C 2. 3. Ann. Mett. D 1. 3. c) condempn. C 2. 3. D 1. E 3. 6. 7. d) coecos C 3; cessos D 3; cesos E 3. 6. 7. e) serium D 3. f) bibliotec. D 1. E 2. g) deest E 6. 7. h) sociis C 1; sotiis C 2; socios C 3. i) Cedargus D 3; Ceadragus E 6. 7. k) Post hoc vocabulum octo folia exciderunt C 1. l) libet C 2. D 3. E 1. 2. m) nordmannia D 1; norm. D 3. n) godefr. C 3. E 3. 7. o) teotharius C 2; theotar. D 1; theosar. D 3; theodar. E 3.

1) *Supra* (a. 811.) commemoratus.

mundus^p comites missi fuerunt, qui et causam filiorum Godofridi^q et statum totius regni Nordmannorum^r diligenter explorantes adventum Harioldi praecesserunt et imperatori omnia, quae in illis partibus comperire^s potuerunt, patefecerunt. Cum quibus et Ebo^t Remorum^u archiepiscopus, qui consilio imperatoris et auctoritate Romani^v pontificis praedicandi gratia ad terminos Danorum accesserat et^w aestate^x praeterita multos ex eis ad fidem venientes baptizaverat, regressus est.

Hoc anno prodigia quaedam extitisse narrantur, in quibus praecipua fuerunt in Aquense^y palatio terrae^z motus et in territorio Tullense^a iuxta villam Commercium^{b.1} puella quaedam annorum fere XII ab omni cibo per decem menses abstinens². Et in Saxonia in pago, qui vocatur Firihhazi^c, viginti tres villae igne caelesti concrematae, et fulgora^d sereno atque interdiu de caelo cadentia. Et^e in territorio Cumetensi^f Italiae^g civitatis in^h vico Grabadona^{i.3} in ecclesia sancti Iohannis baptistae imago sanctae Mariae puerum Iesum gremio continentis^k ac magorum munera offerentium in absida eiusdem ecclesiae depicta et ob nimiam vetustatem obscurata et pene abolita^l tanta claritate per duorum dierum spatia effulsit, ut omnem splendorem novae^m picturae suae vetustatisⁿ pulchritudine cernentibus penitus^o vincere videretur. Magorum tamen imagines praeter munera, quae offerebant, minime claritas illa inradiavit^p. Et in multis regionibus fruges *grandinis vastatione deletae atque in quibusdam locis simul cum ipsa grandine veri lapides atque ingentis ponderis decidere visi; domus quoque de caelo tactae hominesque ac caetera^q animalia passim fulminum^r ictu praeter solitum crebro exanimata^s dicuntur. Secuta est ingens

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

p) hrudmandus C2; ruotmundus C3; ruodm. D3. E3; hariolthmundus E6. 7. q) godefr. C3. E3. r) norm. D1. s) comperiri E6. 7. t) ebbo D1. u) remus E3. v) pont. rom. E6. 7. w) deest C. D. E2. 6. 7. x) estate E3. 6. 7. y) aquinso C2; aquensi E6. z) terre C2. 3. E6. 7. a) tulense D1; tullensse E1; tullensi E6. b) cummertiacum C2. D1; commertiam cum C3; commerciacum E2. c) firihzai C2, firisazi C3; firihzati D1; firihzazi D3; strihsazi E6. 7. d) fulgura C3. D1. E3. 6. 7. e) Et — inradiavit *desunt* E. f) cummetensi C2; cometense C3; cometensi D2. g) italicae C3; italio D3. h) in vico *desunt* D3. i) gradabona D2; grabbadona D3. k) continens *codices*. l) abolita D1; ippolita D3. m) noua D1. 3. n) uenustatis C. o) paenitus C3. D3. p) irradi. C3. D3. q) cetera C2. 3. D1. E2. 7. r) fluminum C2. 3. E2. s) examin. C2. 3. D1. E7.

1) *Commercy.* 2) *Infra (a. 825.) narratur, eam a pascha a. 823. usque ad a. 825. cibo abstinuisse; unde sequitur, haec circiter mense Februario a. 824. scripta esse.* 3) *Gravedona in occidentali parte lacus Cumani.*

pestilentia atque hominum mortalitas, quae per totam Franciam^t inmaniter usquequaque grassata est et innumeram hominum multitudinem diversi sexus et aetatis gravissime seviendo consumpsit.

824.

DCCCXXIII. Rex Bulgarorum N.^{a.*} velut pacis faciendae gratia legatos ad imperatorem cum^b litteris misit. Quos ille cum audisset ac litteras, quae adlatae^c fuerant, legisset, rei novitate non inmerito permotus ad explorandam^d diligentius insolitae et numquam prius in Franciam^e venientis legationis causam Machelmum^f quendam de Baioaria^g cum ipsis legatis ad memoratum regem Bulgarorum direxit.

Hiemps^h aspera valdeque prolixa facta est, quae non solum caeteraⁱ animalia, verum etiam homines quosdam inmanitate frigoris extinxit. Luna defecit Mart. 5. III.^k Non. Mart.^l hora noctis secunda. Suppo^m dux Spolitinusⁿ decessisse nuntiatur^o.

Interea^p legati Romani pontificis Romam regressi eundem valida infirmitate detentum ac morti iam proximum invenerunt; qui etiam paucis post adventum illorum exactis diebus^q vita decessit. In cuius locum cum duo per contentionem populi fuissent electi, Eugenius tamen archipresbyter tituli sanctae Sabinae vincente nobilium parte subrogatus atque ordinatus est. Cuius rei nuntium^r cum Quirinus subdiaconus, unus ex his, qui priori legatione fungebantur, ad imperatorem detulisset, conventu circiter VIII. Kal. Iul. pronuntiato^r atque Compendio habito ipse ad Britannicam^s expeditionem per se faciendam animo intento Hlotharium^t filium imperii socium Romam mittere decrevit, ut vice sua functus ea, quae rerum necessitas flagitare videbatur,

*) Omortag² add. D 2. E.

C 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

t) frantiam C 2. D 3. E 3.

824. a) non C 2. 3. D 1; deest E. b) c. litt. desunt C 3. c) all. C 3. D 1. E 3. 6. 7. d) explorandum E 2. 7. e) frantiam C 2. 3. D 3. E 3. f) machemum C 3. g) bauuaria D 3. h) hiems C 2. D 2. E 2. 6; Interea h. E. i) cetera D 1. E 7. k) II. C 2. l) martii C 3. E 6. 7; marc D 1. 3. E 2. 3. m) suppo E 2. n) spolitani E 3. 6. 7. o) nunc. D 3. E 3. 7. p) deest E. q) nuncium C 3. D 3. E 3. 7. r) pronicam (omissis nuntiatio — Britta-) E 6. 7. s) brittanniam D 1; brittanniam D 3; brittannicam E 1. 3. t) hlotharium E 1. 7; lothar. E 3.

1) Incertum, quo die. Cf. Simson 212, Jaffé-Wattenbach 320.

2) Qui Crumae a. 815. successerat; cf. Dümmler l. l. 396.

cum novo pontifice populoque Romano statueret atque firmaret. Et ille quidem ad haec exsequenda^u post medium Augustum in Italiam profectus est, imperator *Aug.* vero iter, quod in Britanniam^v facere paraverat, propter famem, quae adhuc praevalida erat, usque ad initium autumnus adgredi^w distulit. Tum demum adunatis undique omnibus^x copiis Redonas¹ civitatem terminis Brit- *(Sept.)* taniae^y contiguam venit et inde diviso in tres partes exercitu duabusque partibus filiis suis Pippino^z et Hludowico^a traditis tertiaque^b secum retenta Britanniam^c ingressus totam ferro et igni devastavit^d. Consumptisque in hac expeditione XL vel eo amplius diebus, acceptis, quos perfido Brittonum^e populo imperaverat, obsidibus Ratumagum^f civitatem, ubi^g coniugem se operiri iusserat, ad XV. Kal. Decembr. reversus est. *Nov. 17.*

Nam et illuc legatos Michahelis^h imperatoris, qui ad eum mittebantur, sibi occurrere iussit, cum quibus et Fortunatusⁱ patriarcha Veneticorum^k regressus ad eius venit praesentiam. Sed legati imperatoris litteras et munera deferentes, pacis confirmandae causa se missos esse dicentes pro Fortunato nihil locuti sunt; inter caetera^l tamen ad legationem suam pertinentia quaedam de imaginum veneratione protulerunt, propter quae se Romam ire atque apostolicae sedis praesulem consulere debere dixerunt. Quos cum legatione eorum audita ac responso reddito absolveret, Romam, ut se velle dicebant, ducere iussit; Fortunatum etiam de causa fugae ipsius percontatus ad examinandum eum Romano pontifici direxit.² Ipse Aquasgrani^m, ubi hiemare statuerat, profectus est.

Quo cum venisset et ibi natalem Domini celebrasset, *Dec. 25.* allatum est ei, quod legati regis Bulgarorum essent in Baioariaⁿ; quibus obviam mittens ipsos quidem usque ad tempus congruum ibidem fecit operiri. Caeterum^o *113.* legatos Abodritorum, qui vulgo Praedenecenti vocantur

C 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

u) exsequenda C 2. 3. D 3. E 3. v) britanniam D 2. 3. E 1. 3. 6. w) aggr. E 3. 6. 7.
x) deest E 6. 7. y) britanniae D 3. z) pipinno D 1. a) ludeuu. D 1. 3. E 6. 7;
ludou. E 3; hludeuuiho E 1. 2. b) tertiaque D 3. E 3. 6. 7. c) britanniam D 3.
E 1. 3. 6. d) uast. C 3. D 1. e) brantonium D 3. f) rodtom. C 3. g) ibi D 1. E 6.
h) michaelis C 3. E 1. 2; michaellem D 3. i) fornatus D 1. k) uenetiorum E 7.
l) cetera C 3. D 1. E 6. 7. m) aquisgr. C 2. 3. E 3. n) bauuaria D 3. o) cet.
C 2. D 1. E 7.

1) Rennes; ibi die Sept. 22. diploma datum est (Mühlbacher 766).

2) Paulo post Fortunatus in Francia mortuus esse dicitur; Simson 222.

et contermini Bulgaris^p Daciam^q Danubio adiacentem incolunt, qui et ipsi adventare nuntiabantur^r, ilico venire permisit. Qui cum de Bulgarorum iniqua infestatione quererentur et contra eos auxilium sibi ferri deponcerent, domum ire atque iterum ad tempus Bulgarorum legatis constitutum redire iussi sunt.

Suppone^s apud Spoletium^t, sicut dictum erat, defuncto eundem ducatum Adalhardus comes palatii, qui iunior vocabatur, accepit. Qui cum vix quinque menses eodem honore potiretur, correptus febre^u decessit. Cui cum Moringus Brixiae comes successor esset electus, nuntio honoris sibi deputati accepto decubuit et paucis interpositis diebus vitam finivit.

Aeblus^v et Asinarius^w comites cum copiis Wasconum ad Pampilonam^x missi, cum peracto iam sibi iniuncto negotio reverterentur, in ipso Pirinei^y iugo perfidia montanorum in insidias deducti ac circumventi capti sunt, et copiae, quas secum habuere, pene^z usque ad internicionem^a deletae^b; et Aeblus^c quidem Cordubam^d missus, Asinarius vero misericordia eorum, qui eum ceperant^e, quasi qui consanguineus eorum esset¹, domum redire permissus est.

Hlotharius^f vero iuxta patris mandatum Romam (Nov.) profectus ab Eugenio pontifice honorifice suscipitur.² Cui cum iniuncta sibi patefaceret, statum populi Romani iam dudum quorundam praesulum perversitate depravatum, memorati pontificis benivola adsensione^g ita correxerit, ut omnes, qui rerum suarum direptione graviter^h fuerant desolati, deⁱ receptione bonorum suorum, quae per illius adventum Deo donante provenerat, magnifice sunt^k consolati.

(Iun.) Hoc anno paucis ante solstitium^l aestivale diebus in territorio Augustodunense^{m.3} aere in tempestatem

C 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

p) bulgaris E 3. q) datiam C 2. D 1. 3. E 7; clauem C 3. r) nuntiabant C 2; buntur C 3. D 1. 3. E 1. 2. s) subpone E 2. t) spoletinum D 3; spoletum E 6. 7. u) febrae C 2. 3. v) Eblus E 6; Elbus E 7. w) asimarus D 3. x) pampilonem E 2. y) pyrinei C 3. E 3; pirinaei D 1. 3; perinei E 1. 2; pirenai E 6. z) poene C 2; poene C 3. a) internit. C 2. 3. E 3. 6. b) Post hoc vocabulum unum folium excidit E 1. c) eblus D 3. E 6; Elbus E 7. d) missus cord. E 6. 7. e) coeperant C 2. 3; cperant D 3. E 2. 3. 6. f) Lothar. E 3; hlotar. E 7. g) ass. E 3. 6. 7. h) graviter — receptione desunt E 2. i) direptione bon. E 6. 7. k) sint E 6. 7. l) solsticium D 3. E 6. 7. m) augustad. D 2; augustud. E 3. 6. 7.

1) Ipse enim Wasco genere fuisse videtur; cf. Simson 141. A Prudentio in Annalibus regni occidentalis a. 836. Azenarius appellatur. 2) Cf. Pauli continuationem Romanam (SS. rer. Langob. 203): missam sancti Martini Romae celebravit; Simson 225. 3) Augustodunum = Autun.

subita mutatione converso ingens fragmentum ex glacieⁿ simul cum grandine decidisse narratur, cuius longitudo quindecim, latitudo septem, crassitudo duos pedes habuisse dicitur.

825.

DCCCXXV. Sacro paschali festo sollempniter^a *Apr. 9.* Aquisgrani^b celebrato, arridente etiam verna temperie^c imperator venandi gratia Noviomagum profectus legatos Bulgarorum circa medium Maium Aquasgrani^d venire praecepit. Nam sic illo reverti statuit, habiturus ibi conventum, quod^e de Britannia^f regressus eo se tempore ibidem habere velle optimatibus indicaverat.

Quo cum peracta^g venatione fuisset reversus, Bulgaricam^h legationem audivit; erat enim de terminis ac finibus inter Bulgaros ac Francos constituendis. Adfueruntⁱ in eodem conventu pene omnes Britanniae^k primores, inter quos et Wihomarcus^l, qui perfidia sua et totam Britanniam^m conturbaverat etⁿ obstinatione stultissima ad memoratam expeditionem illo^o faciendam imperatoris animum provocaverat, tandem saniore usus consilio¹ ad fidem imperatoris, ut ipse dicebat, venire non dubitavit. Cui cum imperator et ignosceret et muneribus donatum una cum caeteris^p gentis suae primoribus domum remeare permetteret, promissam fidem, ut prius consueverat, gentilicia^q perfidia commutavit ac vicinos suos incendiis et direptionibus, in quantum potuit, infestare non cessans, donec ab^r hominibus^s Lambert^t comitis² in domo propria circumventus atque interfectus est. Imperator vero audita Bulgarorum legatione per eosdem, qui ad eum missi fuerant, legatos regi eorum missis litteris, prout videbatur, respondit.

Dimissoque conventu in Vosegum ad Rumerici montem venandi gratia profectus filium suum Hloth-

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E2. 3. (4. 5.) 6. 7.

n) glatie C2. 3; glatie E3.

825. a) sollempniter D1; sollempniter E2. b) aquasgr. D3. E6. c) temperie C2. 3. D3. d) aquisgr. C3. E3. 7. e) quem E3. f) brittannia D3. E3. 6. 7. g) peracto C2. 3. h) bulcaricam E2. i) Aff. C3. E3. 6. k) brittanniae D3. E6; britanniae E2. l) uuihomarchus C2; uulomarcus E3. m) brittanniam D3. E3. 6. n) et — provocaverat desunt D3. o) illam C3. D1. p) cet. C2. D1. E7. q) gentilia C2. D3; gentilicia C3. E2. 3. r) ab hom. desunt E3. s) -nibus post folium amissum pergit E1. t) landberti C3; lamberti E6. 7.

1) Cf. V. Kar. 5: Lupus saniori usus consilio (D.). 2) Comitis Namnetensis († 837), cui cura marcae Brittanicae commissa erat; cf. Simson 130.

rium^u ex Italia regressum ibique ad se venientem suscepit; ac peracta venatione Aquasgrani^v rediens generalem ^{Aug.}populi sui conventum more sollempni^w mense Augusto habuit. In quo conventu inter ceteras^x legationes, quae de diversis partibus venerunt, etiam et filiorum Godefridi^y de Nordmannia^z legatos audivit ac pacem, quam idem sibi dari petebant, cum eis in marca eorum mense Octobrio confirmari iussit. Completisque omnibus negotiis^a, quae ad illius conventus rationem *pertinere vide-^{p. 4} bantur, Noviomagum^b cum filio^c maiore secessit, minorem vero filium suum^d Hludowicum^e in Baioariam^f direxit. Ipse^g autem autumnali venatione completa circa hiemis ^{Nov.}initium Aquasgrani^h reversus est.

In territorio Tullenseⁱ iuxta Commercium^k villam puella quaedam^l nomine^m N.ⁿ annorum circiter duodecim post sacram communionem, quam in pascha de sacerdotis manu sumendo perceperat, primo pane, deinde aliis omnibus cibis et potibus abstinendo in tantum ieiunasse perhibetur, ut nulla penitus corporis alimenta percipiens sine omni victus desiderio plenum triennium compleverit. Coepit^o autem ieiunare anno incarnationis dominicae DCCCXXIII., sicut in ipsius anni descriptione superius adnotatum est; et hoc anno, id est DCCCXXV., circa Novembris mensis initium peracto ieiunio escam^p sumere ac more caeterorum^q mortalium manducando vi vere coepit^r.

826.

DCCCXXVI. Cum regi Bulgarorum legati sui, quid egerint, renuntiassent, iterum eum, quem primo miserat, ad imperatorem cum litteris remisit, rogans, ut sine morarum interpositione terminorum definitio^a fieret vel, si hoc non placeret, suos quisque terminos sine pacis foedere^b tueretur. Cui imperator, quia fama erat Bulgarorum regem a suo quodam^c optimate aut regno

C 2, 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

u) lothar. E 3; hlotar. E 6. 7. v) aquisgr. E 3. w) sollempni C 2, D 1, E 1; sollempni C 3, E 2. x) caet. D 3, E 1. 2. 3. 6. y) godofr. D 1; godafr. D 2; godfr. D 3. z) norm. D 1. 3; nordm. E 2. a) negociis D 3, E 2. 7. b) noum. E 3. c) filio suo E 6. 7. d) deest E 6. 7. e) ludeuu. D 3; hludeuu. E 1; ludouu. E 3; lōdow. E 7. f) bauuariam D 3. g) Ipse — est desunt E 2. h) aquisgr. C 3, E 3. i) tulense D 1. 3. E 7; tulensi E 6. k) commercium corr. cummert. C 2; commert. C 3; cummert. D 1; cum marciacum E 2. l) quedam E 1. 2. 7. m) deest C 3, D 1, E 3. 6. 7. n) non C 3; deest D 1, E 1. 3. 6. 7. o) cepit D 3, E 3. 6; cepit E 2. 7. p) aescam C 2, 3, D 1, E 3. 6. q) cet. C 2, D 1, 2, E 7. r) cepit D 3, E 3. 6; cepit E 6. 826. a) diffinitio D 2, E 3. 6. 7. b) federe D 3, E 2. 3. 6; federe E 7. c) quondam E 6. 7.

pulsum aut interfectum, respondere distulit; illoque expectare^d iusso propter famae^e certitudinem comperiendam Bertricum^f palatii comitem ad Baldricum^g et Geroldum comites et Avarici limitis custodes in Carantanorum provinciam^h misit. Qui cum reversus nihil certi super his, quae fama vulgaverat, reportasset, imperator legatum ad se evocatumⁱ sine litteris remeare fecit.

Interea Pippinus^k rex, filius imperatoris, ut iussus erat^l, cum suis optimatibus^m et Hispaniciⁿ limitis custodibus circa Kal. Febr. Aquasgrani^o — nam ibi tunc Febr. 1. imperator hiemaverat — venit; cum quibus cum de tuendis contra Sarracenos^p occidentalium partium finibus esset tractatum atque dispositum, Pippinus^k in Aquitaniam^q regressus aestatem in deputato sibi loco transegit.

Imperator vero medio mense Maio Aquis^r egressus Mai. circa Kal. Iun.^s ad Ingilenheim^t venit; habitoque ibi Iun. 1. conventu non modico multas et ex diversis terrarum partibus missas legationes audivit et absolvit. Inter quas praecipua caeterisque^u praeminens erat legatio sanctae sedis apostolicae, Romanae videlicet ecclesiae^v, qua fungebatur Leo Centumcellensis^w episcopus et Theofilactus^x nomenclator, et de partibus transmarinis Dominicus abbas^y de monte Oliveti, legati quoque filiorum^z Godofridi^a regis Danorum, pacis ac foederis^b causa directi et de Sclavorum regionibus quidam Abodritorum primores Ceadragum ducem suum accusantes. Accusabatur et Tunglo, unus de Soraborum^c primoribus, quod et ipse dicto audiens non esset. Quorum utrique denuntiatum^d est, quod si medio Octobrio ad imperatoris generalem conventum venire distulisset, condignas perfidiae suae poenas^e esse daturum. Venerunt et ex Brittonum^f primoribus, quos illius limitis custodes adducere voluerunt.

Eodem tempore Herioldus^g cum uxore et magna Danorum multitudine veniens Mogontiaci^h apud sanctum

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

d) exspect. D1. 3. e) fame E2. 6. 7. f) berticum D3. g) baldericum D3. E3.
h) prouintiam C2. D1. E6. i) uocatum C. k) pipinnus D1. l) iusserat C2. D3.
m) obtin. C2. 3. D3. n) hyps. E7. o) aquisgr. C3. E3. 7. p) sarac. C3.
q) acquit. D3. r) aquisgrani E7. s) iut D1. t) ingilunheim C3. E1. 2. 7.
ingilunheim D1; higilenheim D3; ingeleheim E3; ingilinheim E6. u) cet. C2. 3. D1.
v) gecl. C3. D1. 3. E3. 6. w) centumcellis D1; leocent uercellensis E7. x) theophilactus C2; theofylactus D1; theophilactus D3; theosyl. E2; theophyl. E3.
y) abba C. z) god. reg. fil. E6; fil. deest E7. a) godefr. C3. E3. 6. 7. b) federis E3. 6; fed. E7. c) sarab. C3; sarab. corr. sorab. E7. d) denunc. D3. E3. 7.
e) penas C2. D3. E3. 6; penas D1. E7. f) pritonum D3. g) harioldus E3. 7.
h) magont. C3; mogontiali D3; mogontiaci E3; magontiam E6; mogontiam E7.

(*Inn.* 24.) Albanum cum his, quos secum adduxit, baptizatus est¹; multisque muneribus ab imperatore donatus per Frisiam, qua venerat via, reversus est. In qua provincia¹ unus comitatus, qui Hriustri^{k. 2} vocatur, eidem datus est, ut in eum se cum rebus suis, si necessitas exigeret, recipere potuisset.

Baldricus vero et Geroldus comites ac Pannonici¹ limitis praefecti in eodem conventu adfuerunt^m et adhuc de motu Bulgarorumⁿ adversum nos nihil se sentire posse testati sunt. Venit cum Baldrico^o presbyter quidam de Venetia^p nomine Georgius^a, qui se or^{*}ganum^{* p. 6} facere posse adserebat^r; quem imperator Aquasgrani^s cum Thancolfo^t sacellario^u misit et, ut ei omnia ad id^v instrumentum efficiendum necessaria praeberentur, imperavit.

Condictoque ac pronuntiato^w ad medium Octobrium generali conventu, caeteris^x omnibus more sollempni^y absolutis ipse trans Rhenum^z ad villam, quae Salz^a vocatur, cum suo comitatu profectus est. Ibi ad eum legati Neapolitanorum venerunt, atque inde accepto responso ad sua regressi sunt. Ibi ad eius notitiam^b perlatum est de fuga ac perfidia Aizonis^{c. 3}, quomodo fraudulenter Ausonam^{d. 4} ingressus et a populo illo, quem dolo deceperat, receptus Rotam^{e. 5} civitatem destruxit, castella eiusdem regionis, quae firmiora videbantur, communivit^f missoque ad Abdiraman^{g. 6} regem Sarracenorum^h fratre suo auxilium, quod petebat, iussu eiusdem regis contra nostros accepit. Sed imperator licet huius rei nuntium graviter ferret, nihilⁱ tamen inconsulte gerendum iudicans consiliariorum suorum ad-

C2, 3, (4.) D1, (2.) 3, E1, 2, 3, (4, 5.) 6, 7.

l) prouintia C2, D1, E3. k) riustri C3. l) pannoci D3. m) aff. C3, E3, 6, 7.
n) bulgariorum D3. o) balderico D3, E6. p) nenecia D1; uenatia E6.
q) georius E7. r) asserebat C3, D1, E3, 6, 7. s) aquisgr. C3, E3, 7. t) tan-
culfo C3, D1; thangolfo D3; thamcolfo E2; tancolfo E6. u) saccell. E1, 2, 3, 6, 7.
v) deest C3, E2, 6, 7. w) pronunc. D3, E3, 7. x) cet. C2, D1, E6, 7. y) so-
lempni C2; sollempni C3; solemni D1, E1; solenni E2. z) hrenum C2, 3; renum E3.
a) saltuo D1; saltz D3, E1; satz E7. b) noticia D3, E3; noticiam E2, 6, 7.
c) uilzonis D1; iaconis D3. d) ausollam D3; ausoniam E6. e) ueltorotam C3
(i. e. ro- vel to- tam); totam E3. f) cumminuit C2; comminuit C3, D3; comminuit
corr. communiit D1. g) abdirahman C2; thraman D3; abdiramman E2; abdi-
ranam E3. h) sarac. C3. i) nichil C2, E2, 7.

1) Cf. *Simson* 256—262. 2) *V. supra* p. 93. 3) Cf. *Ann. Fuld.* 826: Aizo Gothus de palatio fugiens. 4) *Vich* (i. e. Vicus Ausonensis) prope fluvium Ter (Pertz). 5) Roda ad fluvium Ter, prope Vich. 6) Abd-ur-Rahman II., qui a. 822. patri El Hakem (Abulaz) successerat et usque ad a. 852. regnavit.

ventum statuit operiri; transactaque autumnali venatione circa Kal. Octobr. per Moenum^k fluvium usque ad Franconofurd^l secunda aqua^m navigavit.

Inde ad Ingilunhaimⁿ medio Octobrio veniens gene-^{Oct.} ralem ibi^o, ut conductum erat, populi sui conventum habuit. In quo et Ceadragum Abodritorum^p ducem necnon et Tunglonem^q, qui^r apud eum perfidiae accusabantur, audivit: et Tunglonem^q quidem accepto ab eo filio eius obside domum redire permisit, Ceadragum vero caeteris^s Abodritis^t dimissis secum retinuit missisque ad populum Abodritorum legatis, si eum sibi vulgus regnare vellet, perquirere iussit. Ipse autem Aquasgrani^u, ubi hiemare constituerat, profectus est. Cumque legati, quos ad^v Abodritos^w miserat, reversi nuntiassent^x, variam gentis illius super rege suo recipiendo sententiam, meliores tamen ac praestantiores quosque de illius receptione concordare, acceptis ab eo, quos imperavit, obsequiis in regnum suum eum fecit restitui.

Dum haec aguntur, Hildoinus^y abbas monasterii sancti Dionisii^z martyris^{a.1} Romam mittens adnuente^b precibus^c eius Eugenio sanctae sedis apostolicae tunc praesule ossa beatissimi martyris Christi Sebastiani accepit et ea apud Suessionam^d civitatem in basilica sancti Medardi collocavit. Ubi dum adhuc inhumata in loculo, in quo adlata^e fuerant, iuxta tumulum sancti Medardi iacerent, tanta signorum ac prodigiorum multitudo clauit, tanta virtutum vis in omni genere sanitatum per divinam gratiam in nomine eiusdem beatissimi martyris enituit², ut a nullo mortalium eorundem miraculorum aut numerus conprehendi aut varietas verbis valeat enuntiari. Quorum quaedam tanti stuporis esse narrantur, ut humanae inbecillitatis fidem excederent³, nisi

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

k) menum E1; mennum E6. l) franconusuurd C3; franchonefurt D3; franconouurd E1. 6; franconauurd E2. m) aqua nav. desunt E2. n) ingilinhaim C2; ingilumh. C3. E2; ingulunh. D3; ingelenh. E3; ingilinheim E6; ingilinhaim E7. o) ibi — erat desunt E3. p) abadr. D1. q) tuncglonem C3; tuncglonem E2. r) qui — Tungl. desunt D3. s) cet. C2. D1. E6. 7. t) abodr. C3. u) aquisgr. C3. E3. v) deest C2. 3. D1. E1. 2. w) obodr. D3. x) nunc. D3. E3. 7. y) hilduinus C; hildomus E6; hylomus E7. z) dyonisi C2. E7. a) martiris E1. 2. 6. b) ann. C2. D1. 2. E3. 6. 7. c) prec. — tunc desunt E6. 7. d) uessionam E1. 6; uessionem E2; uessonam E3. e) allata D. E3. 6. 7.

1) Circiter 806—842; idem erat abbas S. Medardi et S. Germani; praeterea archicapellanus 818—830 et, ni fallor, horum annalium ab a. 820. auctor. 2) Cf. Iust. XXIX, 1: magna indole virtutis enituit (M.). 3) Cf. Vell. II, 50, 1 et 56, 1: humanam fidem excedere (M.).

certum esset, dominum nostrum Iesum Christum, pro quo idem beatissimus martyr passus esse dinoscitur, omnia, quae vult, facere posse per divinam omnipotentiam^f, in qua illi omnis creatura in caelo et in terra subiecta est.

*827.

* 216

DCCCXXVII. Imperator Helisachar^a presbyterum et abbatem¹ et cum eo Hildibrandum^b atque Donatum comites ad motus Hispanicae^c marcae componendos misit. Ante quorum adventum Aizo Sarracenorum^d auxilio fretus multa eiusdem limitis custodibus adversa intulit eosque assiduis^e incursionibus in tantum fatigavit, ut quidam illorum relictis, quae tueri debebant, castellis recederent. Defecit ad eum et filius Berani nomine Willemundus^f necnon et alii complures novarum rerum gentilitia^g levitate cupidi; iunctique Sarracenis^h ac Mauris Ceritaniam^{i.2} et Vallensem^{k.3} rapinis atque incendiis cotidie¹ infestabant. Cumque ad sedandos ac mitigandos Gothorum atque Hispanorum^m in illis finibus habitantium animos Helisacharⁿ abbas cum aliis ab imperatore missus^o multa et propria^p industria et sociorum consilio prudenter administrasset^q, Bernhardus^r quoque Barcinonae^s comes Aizonis insidiis et eorum, qui ad eum defecerant, calliditati ac fraudulentis machinationibus pertinacissime resisteret atque eorum temerarios conatus irritos efficeret, exercitus a rege Sarracenorum^h Abdiraman^t ad auxilium Aizoni ferendum missus Caesaraugustam^u venisse nuntiatur^v, supra quem Abumarvan regis propinquus dux constitutus ex persuasionibus Aizonis^w haud dubiam sibi victoriam pollice-

C2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

f) potentiam D3. E3.

827. a) elisagarum C3. b) hildebrandum C2. E7; ildebr. E2. c) hispanice E7. d) saracen. C3; sarracaen. E2. e) adsid. C2. E1. f) uuillimundus D3. g) gentilitia C2. 3. E2. 3; gentilia D3. h) sarac. C3. i) ceritamam C3; ceritatum E2. k) ualensem C3. l) quotidie C2; cottidie E3. 6. 7. m) hispaniorum D3; hyspanorum E7. n) ellisachar C2; helys. E6. 7. o) missis D3. E2. 3. p) priora C. q) amministraret E3; administraret E7. r) Brenhardus C2; bernardus D1; berenhardus D3. s) barcinone C3. D1. E7. t) abdirahman C2. u) cesaraug. E3. 6. 7. v) nunciatur D3. E3. 7. w) Ab hoc vocabulo post quaternionem amissum pergit C1.

- 1) Qui ab a. 808. usque ad a. 819. Hludowici cancellarius fuerat et monasteriis S. Albini Andegavensi et S. Richarii Centulensi praeerat; cf. Simson 234 sq. 2) Cerdaña ad fluvium Segre; cf. Simson 273. 3) 'Valles ad orientem fluminis Llobregat, e septentrione Barcinonae'. P.

batur. Contra quem imperator filium suum Pippinum^x Aquitaniae^y regem cum inmodicis Francorum copiis mittens regni sui terminos tueri praecepit. Quod ita factum esset, ni^z ducum¹ desidia, quos Francorum exercitui praefecerat, tardius, quam rerum necessitas postulabat, is, quem ducebant, ad marcam venisset exercitus. Quae tarditas in tantum noxia fuit, ut Abumarvan^a vastatis Barcinonensium^b ac Gerundensium² agris villisque incensis, cunctis etiam, quae extra urbes invenerat, direptis cum incolomi exercitu Caesaraugustam^c se^d prius reciperet, quam a nostro exercitu vel videri potuisset. Huius cladis praesagia credita sunt visae multoties^e in caelo acies et ille terribilis nocturnae coruscationis in aere discursus.

Imperator autem duobus conventibus habitis, uno apud Niumagam^f propter falsas Hohrici^g filii Godefridi^h regis Danorum pollicitationes, quibus se illo adⁱ imperatoris praesentiam venturum promiserat, altero apud Compendium, in quo et annualia dona suscepit et his, qui ad marcam^k Hispanicam^l mittendi erant, quid vel qualiter agere deberent, imperavit, ipse^m inter Compendium et Carisiacum caeteraqueⁿ his vicina palatia usque ad hiberni temporis initium conversatus est.

Interea reges Danorum, filii videlicet Godofridi^o, Herioldum de consortio regni eicientes Nordmannorum^p finibus excedere compulerunt^q.

Bulgari quoque Sclavos in Pannonia^r sedentes misso per Dravum navali exercitu ferro et igni vastaverunt et expulsis eorum ducibus Bulgaricos^s super eos rectores constituerunt.

Eugenius papa mense Augusto decessit. In cuius *Aug.* locum Valentinus diaconus a Romanis et electus et ordinatus vix unum mensem in pontificatu complevit. Quo defuncto Gregorius presbyter tituli sancti Marci^t electus,

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

x) pipinum D 1. y) aequit. D 3. z) nisi C 3. D 2. a) abumarvam E 2. b) barcinensium E 6. c) caesaraug. D 3. E 3. 6. 7. d) superius rec. C 3. D 3. e) multoties D 3. E 2. 3. 7. f) niomagum C 2; noviomagum E 3. g) horici C 3. h) godefr. C 1. 2. E 1; godefr. D 3. i) ab C 1. 2. k) marcham D 1. 3. l) hispaniam C 2. D 1. 3. E 6; hispanicam E 7. m) Ipse autem C. n) cet. C 2. D 1. E 7. o) godefridi C 3. E 3. 6. 7; godefr. D 3. p) nordm. D 1; nordm. E 2. q) comp. C 1. E 1. 2. 3. 6. 7. r) pannoniā D 1. E 2; panniam E 1. s) bulgaricos D 1. t) marcelli C 3.

1) Hugonis comitis Turonensis et Mahtfridi Aurelianensis; V. Hludow. 41, Simson 275 n. 7. 2) Gerunda nunc Gerona dicitur.

sed non prius ordinatus est, quam legatus imperatoris Romam venit et electionem populi, qualis^u esset, examinavit.

Legati Michahelis^v imperatoris de Constantinopoli ad imperatorem quasi propter foedus^w confirmandum *Sept.* missi Septembrio mense Conpendium^x venerunt; quos ille^y ibi benigne receptos et audivit et absolvit.

Corpora beatissimorum Christi^z martyrum^a Marcellini et Petri de Roma sublata et Octobrio¹ mense in Franciam translata et ibi multis signis atque virtutibus clarificata sunt^b.

*828.

DCCCXXVIII. Conventus Aquisgrani^a mense Febr. bruario factus est; in quo cum de multis aliis causis tum praecipue^b de his, quae in marca^c Hispanica^d contigerunt, ratio habita et legati, qui exercitui praeerant², culpabiles inventi et iuxta merita sua honorum amissione multati sunt. Similiter et Baldricus dux Foroiuliensis^e, cum propter eius ignaviam Bulgarorum exercitus terminos Pannoniae superioris impune vastasset, honoribus, quos habebat, privatus et marca, quam solus tenebat, inter quattuor^f comites divisa est³. Halitgarius^g Camaracensis^h episcopus⁴ et Ansfridusⁱ abba^k monasterii Nonantulae^l Constantinopolim missi et a Michahel^m imperatore, sicut ipsi inde reversi retulerunt, honorifice suscepti sunt.

Iun. Imperator Iunio mense ad Ingilnheimⁿ villam venit ibique per aliquot dies placitum habuit; in quo cum de filiis suis Hlothario^o et Pippino^p cum exercitu ad marcam Hispanicam^q mittendis consilium inisset et,

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (4. 5.) 6. 7.

u) qualis — Constantinopoli *desunt* D 1. v) michaelis D 3. E 1. w) fedus D 3. E 3. 6; fedus E 7. x) comp. C 1. 2. E 3. 6. 7. y) ibi ille E 6. 7. z) *deest* E 1. 2. 3. 7. a) martirum E 1. 2. 6. 7. b) *Hic desinunt annales in codice E 4 (non mutilo).* 828. a) aquasgr. D 1. 3. E 1. b) praecipuae C 1. 2. c) marcha D 3. d) hispania C 3. D 3; hispinica E 1; hyspan. E 7. e) foroiulensis C 3. D 1; foriulensis E 3. f) quatuor C 2. 3. E 1. 7. g) Halitgarius E 3. h) camacensis E 6. 7. i) hausfridus C 3. k) abb D 3. E 1. 3. 6. 7; abbas E 2. l) nonantile C 2. m) michaele D 3. E 1. n) ingelunheim C 1; ingelinheim C 2; ingulheim C 3; ingulinheim D 1; ingilunheim E 1. 7; ingelünh. E 2; ingileh. E 3. o) lothario E 3; hlothario E 7 p) pippino D 1. q) hyps. E 7.

1) Novembrio *Ann. Fuld.* 2) I. e. Hugo et Mahtfridus comites; v. *supra.* 3) Cf. Dümmler, 'Gesch. d. ostfr. Reichs' I², 37. 4) 817—831.

id quomodo fieret, ordinasset, missos etiam Romani pontificis Quirinum primicerium ac Theofilactum^r nomenclatorem, qui ad eum illo venerant. audita illorum legatione dimisisset, ad villam Franconofurd^s profectus est. Ibique aliquandiu moratus Wormatiam^t venit atque inde Theodonis villam perrexit; de^u quo loco Hlotharium^v filium suum^w cum magnis Francorum copiis ad Hispanicam^x marcam^y direxit. Qui cum Lugdunum venisset, consedit nuntium^z opperiens, qui se de Sarracenorum^a adventu faceret certiores; in qua expectatione cum Pippino fratre conloquitur^b et comperto, quod Sarraceni ad marcam^y venire aut timerent aut nollent, redeunte in Aquitaniam fratre ipse ad patrem Aquasgrani^c revertitur.

Interea, cum in confinibus Nordmannorum^d tam de foedere^e inter illos et Francos confirmando quam de Herioldi rebus tractandum esset et ad hoc totius^f pene^g Saxoniae comites simul cum markionibus^h illo convenissent, Herioldusⁱ rerum gerendarum nimis cupidus conductam et per obsides firmatam pacem incensis^k ac direptis aliquot Nordmannorum^l villulis inrupit. Quod audientes filii Godofridi^m contractis subito copiis ad marcam^y veniunt et nostros in ripa Egidoreⁿ fluminis sedentes ac nihil tale opinantes¹ transito flumine adorti castris exuunt^o eisque in fugam actis cuncta diripiunt ac se cum omnibus copiis suis in sua castra recipiunt. Deinde inito consilio, ut ultionem huius facti praevenirent, missa legatione ad imperatorem, quam inviti et quanta necessitate coacti id fecerint^p, exposuerunt, se tamen ad satisfactionem esse paratos, et hoc in^q imperatoris esset arbitrio, qualiter ita fieret emendatum, ut de reliquo inter partes pax firma maneret.

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (5.) 6. 7.

r) theophilactum C 3. E 2; theosylactum E 1; theophylactum E 3. s) franconofurdh D 3; franconouurd E 3. 6. t) uormatiam D 1; uuormaciam E 1. 2. 6. u) de — direxit desunt E 3. v) lothar. D 3; hlotar. E 7. w) deest D 1. 3. x) hispaniam D 3; hispanicam E 7. y) marcham D 3. z) nunc. D 1. E 3. 6. 7. a) sarac. C 3. b) coll. C 3. E 6. 7. c) aquisgr. C. D 3. E 3. 7. d) nortm. D 1; nordusm. E 2. e) federe C 3. E 7; federe D 3. E 3. 6. f) tocius D 3. E 3. 7. g) poene C 2. E 1. 2. h) marconibus corr. marchionibus C 1; marchonibus C 2; marchionibus C 3. E 6. 7; marcionibus D 3. i) harioldus E 7. k) accensis C 1. 2. l) nortm. D 1. 3; nordm. E 2. m) godefr. C 3. E 2. 3. 6. 7. n) egidore C 2; eidore C 3; egidorae E 1. o) exciunt E 1; exeunt E 6. 7. p) fecerunt C 2. 3. q) deest E 3. 7.

1) Cf. Flor. II, 8: ex exitu inviso nihil tale opinantis ducis subito impetu castra rapuerunt (M.).

Bonifacius^r comes¹, cui tutela Corsicae insulae tunc erat commissa², adsumpto^s secum fratre Berehario^t necnon et aliis quibusdam comitibus de Tuscia Corsicam^u atque Sardiniam parva classe circumvectus, cum nullum in^v mari piratam invenisset, in Africam^w traiecit et inter Uticam atque Kartaginem^x egressus, innumeram^y incolarum multitudinem^z subito congregatam offendit; cum qua et proelium^a conseruit et quinquies vel eo amplius fusam fugatamque profligavit^b magnaue Afrorum multitudine prostrata, aliquantis etiam sociorum^c suorum per temeritatem amissis in naves suas se recepit atque hoc facto ingentem Afris^d timorem incussit.

Iul. 1. Luna Kal. Iul.^d primo diluculo in occasu suo defecta est^e; similiter et in VIII. Kal. Ian., id est in natale Domini, media nocte obscurata est.*

Nov. 11. Imperator circa missam sancti Martini Aquasgrani^f ad hiemandum venit ibique positus totum hiberni temporis spatium^g in diversis conventibus ob necessaria regni negotia congregatis inpendit.

829.

DCCCXXVIII. Post exactam hiemem in ipso sancto quadragesimali ieiunio paucis ante sanctum Mart. (27). pascha³ diebus Aquisgrani^a terrae^b motus noctu factus

*) Ferunt in regione Wasconia trans Garonnam^h fluvium in pago Aginnenseⁱ annona de caelo^k pluere similem frumento, sed paululum breviora ac rotundiora grana habere; de qua domno imperatori adlatum est ad Aquis palatium⁵ adduntur in recensione C.

C1. 2. 3. (4.) D1. (2.) 3. E1. 2. 3. (5.) 6. 7.

r) Bonifatius C1; Bonifatius C2; Bonifacius D3. E1. 6. 7. s) ass. E3. 6. 7.
t) berenhario D3; berethario E3; bernhario E6; bernhardo E7. u) corsica a. sardinia C3; torsicam E1. v) in — in A- desunt D3. w) affricam E3. 7. x) cartaginem C1. 2. D3. E3. 7; carthag. C3; kartag. D1. E1. 6; chartag. E2. y) annumeram C1. 2. z) multitudine C1. 2. a) plium C1. D3. E1. 3. 6. 7. b) profugavit C. c) sotiorum C2. 3. E1. 2. d) iunii C3. e) defecit D. E. f) aquisgr. C3. D1. E7. g) spacium C1. D3. E2. 6. 7. h) garunnam C3. i) aginnense C3. k) pluere de c. C3.

829. a) aquasgr. D3. E1. b) terre C3. E2. 7.

1) Bonifatius II. comes Lucensis sive marchio Tusciae; de quo cf. Dümmler I², 96. 120, III, 16. 2) Cf. Iust. IV, 2: tutelamque eorum Micytho commisisset (M.). 3) Aginum hodie Agen ad Garonnam. 4) Ann. Fuld. 829: Ante pascha in sabbato sancto. Pascha eo anno die Mart. 28. celebratum est. 5) Verba Ferunt — palatium a librario codicis archetypi classis C interpolata videntur esse, quoniam locutiones in regione Wasconia et ad Aquis palatium a dictione huius annalium partis discrepant; tamen dubito an et haec Aquis scripta sint.

ventusque tam vehemens coortus, ut non solum humiliores domos, verum etiam ipsam sanctae Dei genitricis basilicam, quam capellam vocant, tegulis plumbeis tectam^c non^d modica denudaret parte.

Imperator vero in diversis occupationibus usque ad Kal. Iul.^e Aquisgrani^f moratus tandem ad generalem conventum Wormatiae^g habendum cum comitatu suo mense Augusto statuit proficisci. Sed priusquam inde (Iun.) promoveret, nuntium^h accepit, Nordmannosⁱ velle Transalbianam^k Saxoniae regionem invadere atque exercitum eorum, qui hoc facturum esset, nostris finibus adpropinquare. Quo nuntio commotus misit in omnes Franciae partes et iussit, ut^l cum summa festinatione tota populi sui generalitas post se in Saxoniam veniret, indicans simul, velle se apud Novesium^{m.1} medio circiter Iulio Rhenumⁿ transire.

Sed ubi vana esse compererat^o, quae de Nordmannis^p fama disperserat, sicut prius dispositum habebat, medio^q mense Augusto Wormatiam^r venit ibique habitus^s Aug. generali conventu et oblata sibi annua dona sollempni^t more suscepit et legationes plurimas, quae tam de Roma et Benevento, quam et^u de aliis longinquis terris ad eum venerant, audivit atque absolvit. Hlotharium^v quoque filium suum finito illo conventu in Italiam direxit ac Bernhardum^w comitem Barcinonae, qui eatenus in marca Hispaniae^x praesidebat, camararium^y in palatio^z suo constituit. Aliis etiam causis², quae ad illius placiti completionem pertinere videbantur, congruo modo dispositis atque completis populoque ad sua ire dimisso ipse ad autumnalis venationis exercitium^a Franconovurdum^b villam profectus est; qua transacta ad hiemandum

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (5.) 6. 7.

c) tectum C 2, D 1. d) ex parte n. mod. den. D. E. e) iunii E 6; iun. E 7.
f) aquasgr. D 1. 3. E 1. g) uormatiae D 1; uormaciae D 2, E 1. 2. 3. 6. h) nunc. C. D 3. E 3. 7. i) nortm. D 1. 3; nordsm. E 2. k) transalbianam C 3, E 7. l) deest E 1. 2. 7. m) nouensium E 6; nouiensium E 7. n) hrenum C 3; renum D 3. E 3. o) comparat corr. comperit C 1; comperit C 2; comparat D 3, E 2. p) nortm. D 1. q) mense medio D 3, E 7. r) uormaciam C 1, E 1. 2. 6; uormatiam D 1; uormatia E 3. s) habitu C. t) solemni C 1, 2, E 1; sollempni D 1, E 2. u) deest E. v) lothar. D 3. E 3. 7. w) brenhardum C 2; berenhardum D 3. x) hysep. E 7. y) camerar. D 2, E 3. 7. z) palacio E 2. 3. 7. a) exercitum C 3, D 1, E 2. 3. 7. b) franconofurdum C 2, D 1; franconouordo C 3; franconofurdum D 3; franconouardum E 2; franconouurd E 3. 6; franconofrudum E 7.

1) Neuss. 2) 'Karolo filio suo partem regni tribuit'. P. Cf. Dümmler I², 50 sqq.

Nov. 11. **A**quasgrani^c reversus est, ubi et^d missam sancti Martini
 Nov. 30. **ac** festivitatem beati Andreae apostoli necnon et ipsum
 Dec. 25. sacrosanctum Dominicae nativitatis diem cum magna
 laetitia^e et exultatione^f celebravit.*

*) Explicit *add.* E 2; EXPLICIT LIBER PRIMUS GESTO-
 RUM KAROLI *rubris litteris* E 6; Explicit liber secundus E 7.

C 1. 2. 3. (4.) D 1. (2.) 3. E 1. 2. 3. (5.) 6. 7.
 c) aquisgr. C 1. 3. E 3. 7. d) ad C. e) leticia D 3. E 6; leticia E 3. 7. f) cum
 m. 1. exultationis E 6. 7.

INDEX NOMINUM ET RERUM.

A.

- Aaron (*Harun al Raschid*) Amir al Mumminin, rex Persarum *i. e. chalifa* (786—809) 114. (116. 117. 122. 123); rex Sarracenorum 181.
- Abares *v.* Avari.
- Abbio Saxo quidam nobilis (785) 70. 71; Abbi 70.
- Abdella (*Abd - Allah*) Sarracenus, filius Ibin-Mauge regis (797) 100—103; frater: (*Hescham emirus*).
- Abdella legatus regis Persarum (807) 123. 124.
- Abdiraman, Abdirahman (*Abd-ur-Rahman*) filius Abulaz (810. 816) 133. 144. 145; rex Sarracenorum *i. e. emirus Cordubensis* (822—852) 170. 172; propinquus: Abumarvan.
- Abo comes (811) 134.
- Abodriti 96. 97. 104—107. 118. 125. 126. 128. 129. 141. 142. 144. 147. 149. 152. 157—160. 162. 169. 171; Abotriti Sclavi 84: duces: Witzan, Thrasuco, Godelaiibus, Schlaimir, Ceadragus; gentes subactae: Linones, Smeldingi.
- Abodriti, qui vulgo Praedenecenti vocantur, *v.* Praedenecenti.
- Abraham amiratus (*emirus*), qui in Fossato praesidebat (801) 116.
- Abul Abaz elefans (801—810) 116. 131; elefantus 116. 117.
- Abulaz (*El Hakem Abul Aas*) rex Hispaniae *i. e. emirus Cordubensis* (796—822) 133. 153; rex Sarracenorum 137. 143—145; filius: Abdiraman.
- Abumarvan regis (Abdiraman) propinquus (827) 172. 173.
- Abutaurus (*Abu Taher*) Sarracenus (778) 50; Abuthaur 51.
- acies in caelo (807) 123. (827) 173.
- Adalgarius *vir nobilis a Waifario obses datus* (760) 18. 19.
- Adalgisus filius Desiderii regis (774) 38—41; Adalgis 39.
- Adalgisus camerarius († 782) 60. 61. 63.
- Adalhardus abbas monasterii Corbeiae († 826) 129. 156. 158. 159; fratres: Bernharius, Walach.
- Adalhardus comes (771) 32. 33.
- Adalhardus comes palatii (823) 161; c. pal., qui iunior vocabatur, dux *Spolitinus* († 824) 166.
- Adalungus abbas monasterii sancti Vedasti (809—839) 161.
- Adarna (*Eder*) fluvius 52; Aderna 53.
- Adrianus I. apostolicus, papa, pontifex (772—795) 33—35. 56—59. 72—77. 90. 91. 94. 95. 98. 99; [Hadrianus 32;] domnus 34. 72. 74. 76. 94.
- Aeblus comes (824) 166.
- aequinoctium autumnale 159.
- Aequolesina (*Angoulême*) civitas 20; Egolesina 29; [Engolesima 28].
- Afri 176.
- Africa *Aghlabitarum regnum* 116. 117. 176; caput: Fossatum; amiratus: Abraham.
- [Aginnensis pagus (*circa oppidum Agen*) 176].
- Agitator *sidus* 145.
- Aio Langobardus comes de Foro Iuli (811) 133.

- Aistulfus *v.* Haistolfus.
 Aizo *Gothus quidam nobilis* (826. 827) 170. 172.
 Alamanni 53. 79.
 Alamannia 4. 5. 122. 153. 160; *dux*: Lantfridus.
 Alara (*Aller*) fluvius 62. 65. 131.
 Albano, in sancto, *Mogontiaci* 94; apud sanctum Albanum 95. 169. 170.
 Albgarius Unrochi nepos (817) 145.
 Albia (*Elbe*) amnis, flumen, fluvius, 56. 57. 66. 67. 84. 85. 103. 118. 125. 128. 129. 131. 135. 141. 147. 149. 158; Albis 61. 67. 87. 96. 97. 101. 102. 107. 121. 127 —129. 138. 147. 157.
 Albiensis pagus (*circa oppidum Albi*) 24. 25.
 Albinus quidam cubicularius *Leonis papae* (799) 107.
 Alcmāna (*Altmühl*) 92; Alcmōna fluvius 93.
 Aldulfus diaconus *Romanus* natione Saxo (808. 809) 126—128.
 Alpes 37. 45. 116. 152. 153; A. Noricae 152; Alpini imbres 143.
 Alvernum (*Auvergne*) 20; Arverni comes (Warinns) 150; Arvernorum castella 21.
 Amalharius Treverensis episcopus (809—814) 137. 140.
 Amalwinus missus (785) 70; unus aulicorum 71.
 Ambra (*Emmer*) fluvius 68. 69.
 amiratus *v.* Abraham.
 Amoroꝝ (*Amruis*) praefectus Caesar-augustae atque Oscae (809. 810) 130. 133.
 anathema 76. 77.
 Ancona 111.
 Andecavos (*Angers*) civitatem 148.
 Andreae beati apostoli festivitas (*Nov.* 30) 178.
 Angandeo (*Angantyr*) frater Hemmingi Danorum regis (811) 134.
 Eggideo (= Engideo) inter amicos regis (Bernhardi) primus (817) 148.
 Angilbertus abbas monasterii sancti Richarii (790—814) 90. 98. 99.
 Angli 73.
 Angrarii (*Engern*) Saxonum pars 42. 43. (54.) 55; *dux*: Bruno.
 Anisa (*Enns*) fluvius 88; Anesus 89. (Ansa) uxor Desiderii (774) 38. 39.
 Ansfridus abba monasterii Nonantulae (821 — *post* 828) 174.
 Anshelmus Mediolanensis *archiepiscopus* (—818) 148.
 Anulo (= *Ring*?) nepos Herioldi regis († 812) 136; fratres: Harioldus, Reginfridus, Hemmingus.
 Aowin *Danus quidam nobilis* (811) 134. 135.
 Aquarius *sidus* 122.
 Aquas *acc.* (*Aachen*) 125. 129. 135; *Aquis abl.* 22. 84. 100. 124. 134 —136. 154. 169; *pro nomin.* 28; *pro accus.* 98. 176; Aquasgrani *acc.* 29. 97. 101. 104—106. 110. 111. 118. 119. 121. [137.] 138. 140. 144. 145. 147 —149. 152. 154 —156. 165. 167 —169. 171. 175. 176. 178; Aquisgrani *abl.* 23. 85. 99. 101. 107. 109—111. 116 —118. 120. 122. 127. 131. 133. 136. 137. 140. 141. 146. 150. 167. 176. 177; villa 22. (768) 28; palatium (788) 84. 85. 96. 98. 100. 104. 106. 108 —110. 116. 117. 124. 131. [176]; Aquense palatium 163.
 Aquitania 3. 9. 18—20. 22. 24. 25. 28. 29. 31. 50. 51. 56. 57. 103. 127. 138. 140. 141. 143. 146. 156. 169. 173. 175; Aquitanica provincia 21; Aquitanicum bellum (760—768) 23. 25. 27; duces: Hunaldus, Waifarius; reges: Hludowicus, Pippinus; pagi: Aginnensis, Albiensis, Alvernum, Gavuldanus.
 Aquitanii 2. 8. 18.
 archivum palatii 138.
 Arduenna *silva* 117. 119. 129. 137. 152. 159.
 Ardulfus *v.* Eardulf.
 Areghis, Areghisus, Arighis *dux* Beneventanus (758—787) 74; Aragisus 75. (83); filii: Romaldus, Grimoaldus *III*.
 Arelate (*Arles*) 138.
 Argentomus (*Argenton*) castrum 24; Argentomagus 25.
 Arnseo (*Arendsee*) lacus 157
 Arnus episcopus *Salzburgensis* (785 —821) 74.

- Arrabo *v.* Raba.
 Arsafius spatharius (810. 811) 132.
 133; protospatharius (812) 136.
 Arverni, Arvernum *v.* Alvernum.
 Asinarius comes (824) 166.
 Asturia 102—104.
 Attiniacus (*Attigny*) villa 22. 23.
 32. 33. 70. 73. 158. 159.
 Aud- *v.* Od-.
 Augusta (*Augsburg*) civitas 78. 79.
 Augustodunense territorium (*circa oppidum Autun*) 166.
 aulici *v.* palatium.
 Aurelianus (*Orléans*) civitate 24. 25;
 per Aurelianos 110. 111.
 Aureolus comes († 809) 130.
 Ausona (*Vich*) 170.
Aust-, Ost-.
 Ostarsalt (*Ostsee*) 126; *cf.* oceanus.
 Ostfalai *v.* Austreleudi.
 Austrasii *v.* Austreleudi *et* Franci.
 Austreleudi Saxones 40. (42. 54);
 Austrasii 42; Ostfalai 43. 55. 66;
 orientales Saxones 67. 132; dux:
 Hassio; *cf.* Saxones.
 Austria 50. 52; *cf.* Francia *et* Ri-
 buaria.
 Autosiodorum (*Auxerre*) civitas 52;
 Autesiodorum 53.
 Avari 60. 80. 82. 88. 96. 98. 102;
 Avars 98. 108. 135; Abares 159;
 Huni 61. 81. 83. 87. 89. 93. 97.
 99. 103. 109. 119. 120. 135;
 principes: caganus, iugurru,
 tudun; regia: hringus.
 Azan (*Hassan*) Sarraenus, prae-
 fectus Oscae (799) 108. 109.
- B.**
- [Baddanfeld 53.]
 [Badenflot (*Beienfleth*) 128.]
 Baioaria 6. 7. 9. 22. 23. 30. 50.
 59. 75. 78. 79. 83. 85—87. 91.
 93. 108. 109. 118. 119. 122. 141.
 146. 153. 160. 164. 165. 168;
 Baioaricae copiae 99; Baioaricum
 bellum 23; duces: Odilo, Tas-
 silo; praefectus: Geroldus;
 rex: Hludowicus.
 Baioarii 3. 5. 8. 14. 15. 17. 20. 58.
 78. 80—84. 89; Baioarii 4.
 Baldricus legatus imperatoris (815)
 142; dux Foroiliensis (819—828)
 151. 153. 174; comes et Avarici
 limitis custos 169; c. et Panno-
 nici I. praefectus 170.
 Baleares insulae 104. 105. 108; quae
 nunc Maiorica et Minorica voca-
 tantur 105.
 Barcelona (*Barcelona*) civitas 100.
 101. 116. 152. 172. 177; Barci-
 nonenses 173; comites: Bera,
 Bernhardus.
 Barda patricius 139; filius: Leo V
 imperator.
 Bardengawi (*Bardengau*) 70; Bar-
 dengauwi 106; pagus vocabulo
 Bardengoo 71; Bardengoi 97;
 Bardongavenses 56.
 Bardenwih (*Bardowiek*) 97.
 basileus *v.* Carolus.
 Basiliscus legatus *Hadefonsi regis*
 (798) 104. 105.
 Baslensis episcopus (*Haido*) 133.
 Bauzanum (*Bozen*) 78.
 Beatus dux Venetiae (805. 809)
 120. 127. (130).
 Beeheim terra 122.
 Bechaimi 89; Beheimi 120. 159;
 dux: Lecho.
 Benedictum, ad sanctum (*Monte*
Casino) 6; monasterium s. Bene-
 dicti 7. 13.
 Beneventum civitas 74. 177; Bene-
 ventus 75.
 Beneventus pars Italiae 73. (Bene-
 ventum?) 74; [Beneventorum dux
 132;] Beneventani 74. 75. 82.
 110. 111. 114. 117. [132.] 137.
 141. 149; partibus Beneventanis
 74; Beneventanus dux 74; po-
 pulus 75; duces: Areghis, Gri-
 moaldus III., Grimoaldus IV.,
 Sigo.
 Bera comes Barcinonae (—820) 152;
gen. Berani 172; filius: Wille-
 mundus.
 Berengarius Tolosae comes (819) 150.
 Bereharius frater Bonifacii co-
 mitis (828) 176.
 Bernehardus *frater Pippini regis*
 (773) 36; Bernhardus 37. 134.
 137; filii: Adalhardus, Bern-
 hardus, Walach.
 Berhhardus comes (811) 134.
 Bernhardus filius Pippini, rex Italiae
 (813—818) 136—138. 141—143.

- 147—148.156.158; camerarius: Reginharius.
 Bernhardus Barcinonae comes (820—832) 172; camararius in palatio (829—830.) 177.
 Bernharius episcopus Wormaciensis (803—823) 129.
 Bernharius *monachus* (821); fratres: Adalhardus, Walach.
 Bertrada regina († 783) [8.] 12. 26; Berhtrada 13. (27.) 31. 67; Berta 30. 66; *dat.* Bertradane 12; domna 26. 66; maritus: Pippinus; filii: Carolus, Carlomannus, Pippinus.
 Bertricus palatii comes (826) 169.
 bibliothecarius *v.* Roma.
 Bingia (*Bingen*) 152.
 Biturica (*Bourges*) civitas 20. 21. 24. 25; Bituricas 24.
 Blachernae (*iuxta Constantinopolim*) 105.
 Bohholz (*Bocholt*) 54; Buocholt 55.
 Bonifacius archiepiscopus (732—754) 10. 12; novissimus martyr 38; Bonifatius 9. 11. 13. 39.
 Bonifacius comes *Lucensis* (828) 176; frater: Bereharius.
 Bononia (*Boulogne*) 135.
 Borna dux Guduscanorum (818) 149; d. Dalmatiae (819. 820) 151. 152; d. D. atque Liburniae († 821) 155; avunculus: Liudemuhslus; nepos: Ladasclavus.
 boum pestilentia *v.* pestilentia.
 [Brantosmis (*Brantôme*) 28; basillica: beati Petri.]
 Britannia insula 126. 128. 138; Britannia 73; reges: Coenulfus, Eardulf.
 Britannia (*Bretagne*) 72. 108. 148. 165. 167; Britannia cismarina 73; Brittonum provincia 109; Britannica expeditio 164; rex: Mormanus; rebellis: Wihomarcus; marca Britanniae 108; m. Britannica 159; Brittanicus limes 109. 169; praefecti: Wido, Lantbertus.
 Brittanii 108; Britto quidam (Wihomarcus) 159; Brittones 72. 109. 135. 148. 165. 169.
 Brixia (*Brescia*) civitas 158. 161. 166; comites: Suppo, Mauringus.
 Brunisberg (*supra Höxter*) 40; Brunenberg 41.
 Bruno dux *Angrariorum* (775) 42.
 Bucki pagus (*circa oppidum Bückeburg*) 42. 43.
 Bulgari 136. 139. 149. 150. 164—168. 170. 173. 174; Bulgarica legatio 167; Bulgarici duces 173; reges: Crumas, [Omortag].
 Burbonnis (*Bourbon*) castellum 18; Burbonis 19.
 Burghardus Wirzeburgensis episcopus (742—753) 8; Burchardus 9.
 Burchardus comes stabuli (807. 811.) 124. 134.
 Burgundia 35. 50. 122. 160.
 Buriaburg (*Bierberg*) castrum 36.
 Buyn (*Bouin*) vicus 154.

C.

- Cabillio, Cabillo *v.* Cavalonum.
 Cadolach, Cadolah comes (817. 818. † 819) 145; marcae Foroiuliensis praefectus 149; dux Foroiuliensis 151; *acc.* Cadolaum 149; *abl.* Cadolane 145.
 Cadurcia (*Cahors*) oppidum 21. 22.
 Caenisius mons (*Mont Cénis*) 36; Cinisius 37.
 Caesaraugusta (*Saragossa*) civitas 50. 51. 130. 133. 145. 172. 173; praefectus: Amoro.
 caganus (*princeps Avarorum*) 60. 120; Caganus princeps Hunorum 61; chagan, kagan 98; capcanus (Theodorus) 119. 120; canizauci 135.
 Calabria 83.
 Calistus candidatus (803) 118.
 calvariae locus (*Golgatha*) 112. 113.
 Camaracus (*Cambray*) 149; Camaracensis episcopus (Halitgarius) 174.
 camerarius, camararius *v.* palatium et Bernhardus.
 Camp (*Kamp*) fluvius 88; Cambus 89.
 Camp (*Champ*) 120.
 Campania 75.
 Campulus sacellarius *Romanus* (801) 114.
 campus *v.* hringus.

- candelabra (807) 124.
 candidatus *v.* Constantinopolis.
 canizauci *v.* cagan.
 Cantela (*Chantelle*) 18. 20; Cantilla 19.
 capcanus *v.* caganus.
 capella *v.* Maria.
 Capua civitas 74. 75.
 Caralis (*Cagliari*) civitas 143.
 Carantani 151. 153; Carantanorum provincia (*Kärnten*) 152. 169.
 Carbonacu *v.* Corbonacus.
 Carisiacum (*Quierzy*) [10.] 20. 22. 40. 58; Carisiacus 11. 21. 23. 41. 59. 119. 154. 173; villa 20—23. 40. 41. 58. 59. 119; palatium 173.
 [Caribertus Laudunensis comes (748) 8; filia: Bertrada regina.]
 Carlomannus maior domus (741—747) 2—7; monachus († 754) 10—13; fratres: Pippinus, Grifo; soror: Hiltrudis.
 Carlomannus filius Pippini regis 12—15; rex (768—771) [26.] 28—33; fratres: Carolus, Pippinus; uxor: (Gerberga.)
 Carniolienses, qui circa Savum fluv. habitant 153.
 Carnuntum (*Petronell*) 119.
 Carolus [Martellus] maior domus (714—741) 2; Karlus 3; filii: Carlomannus, Pippinus, Grifo; uxor: Swanahildis.
 Carolus, Karlus, Karolus filius Pippini regis 12—15; primogenitus 18; rex (768—814) [26.] 28—113; imperator (801—814) [28.] 112—140. 148; Carolus 12. 14. 18. [26.] 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 44. 46. 48. 50. 52. 54. 56. 58. 60. 62. 64. 66. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80. 82. 84. 90. 94. 98. 112; Karlus 13. 15. 21. 29. 31. 33. 35. 113; Karolus [28.] 136. 140. 148. [178]; domnus rex 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 44. 46. 48. 50. 52. 54. 56. 58. 60. 62. 64. 66. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80. 82. 84. 90. 94. 100. 108; rex benignissimus 28; clementissimus 52. 80; gloriosus 28. 32. 34. 38. 40. 54. 58. 64. 66. 70. 74. 76. 78; gloriosissimus 94; magnus [26.] 34. 50. 54. 56. 58. 66. 68; mitissimus 32. 42. 76. 79; pius 40; piissimus 74. 80; praecelsus 34. 76; praeclarus 32. 40. 56; vir prudentissimus atque largissimus et Dei dispensator 98; ‘augustus a Deo coronatus magnus et pacificus imperator Romanorum’ 112. 113; imp. et augustus 112. 113. 140; imp. et basileus 136; domnus imp. 135. 136. 140; [d. magnus et praecellentissimus Francorum imp. 140]; fratres: Carlomannus, Pippinus; uxores: Hildegardis, Fastrada, Liutgarda; filii: Pippinus, Carolus, Pippinus, Hludowicus, Drogo; filiae: Gisola, Hruodtrud.
 Carolus filius domni Caroli regis († 811) 66. 68. (76.) 94; Carlus 106. 119. 120. 125. 135; Karlus 67. (69. 77.) 95. 107. 121; domnus 66; d. nobilissimus 94; maior natu 135; fratres: Pippinus, Pippinus, Hludowicus, Drogo; sorores: Gisola, Hruodtrud.
 Casinum (*Monte Casino*) 6; castrum 7; monasterium: s. Benedicti; abbas: (Optatus).
 Cassinogilus (*Chasseneuil*) villa 50; Cassinoilus 51.
 Cavalonum (*Chalon s. Saône*) civitas 18; Cabillo 19; Cabillio 138; Cavillio 149.
 Ceadragus filius Thrasconis, Abodritorum rex (819. 826) (128) 147. 150; princeps 157. 160. 162; dux 169. 171; Ceadragus 162.
 Cealadragus rex Wilzorum (823) 160; frater: Milegastus.
 Cefalania (*Cephalonia*) insula 130; praefectus: Paulus.
 Centullus Wasco quidam nobilis 150; filii: Lupus, Garsandus.
 Centulum (*St. Riquier*) *v.* Richarius.
 Centumcellae (*Civita-vecchia*) 139; Centumcellensis episcopus (Petrus) 155. (Leo) 169.
 Ceritania (*Cerdaña*) 172.
 chagan *v.* caganus.
 Chilianum, ad sanctum, in Wirziburg 94; apud s. Kilianum 95.
 christiana fides 96; multitudo 49; religio 41; christiani 38. 46. 47; christianitas 48. 96; christianum

- fieri 97; populus christianus 98.
 Christoforus spatarius (814) 140.
 Christus *v.* Iesus.
 Cinisius *v.* Caenisius.
 Clarmontis (*Clermont*) castellum 20. 21.
 clusae Langobardorum 12. 36. 147; claustra Italiae 13.
 Coenulfus rex *Merciensis* (796—819) 128.
 Colapius (*Kulpa*) fluvius 151.
 Colonia (*Köln*) 58. 59. 84. 85. 94. 95. 119; episcopus: Hildegarius.
 Comageni civitas in monte Cumeo-berg 89.
 cometes (817) 145.
 Comiacum (*Comacchio*) insula 127.
 Commerciacum (*Commercy*) villa 163. 168.
 Compendium, Compendium (*Compiègne*) 14. 15. 52. 53. 144. 145. 161. 162. 164. 173. 174; villa 15. (779) 52; palatium (816) 144. 161. 173.
 Confluens (*Koblenz*) 152.
 coniurationes (785) 70. 71. (792) 90. 91. (817) 147. 148.
 Constantinopolis 40. 95. 101. 104. 105. 117. 118. 124. 127. 132—134. 136. 137. 139. 140. 143. 145. 156. 174; Constantinopolitana classis 124; Constantinopolitanus episcopus (Tarasius) 104. 105; imperator 155; imperatores: Constantinus *I.*, Const. *V.*, Const. *VI.*, Niciforus, Michahel *I.*, Leo *V.*, Michahel *II.*; imperatrix: Herena; candidatus: Calistus; comes domesticorum: Michahel; patricii: Adalgis, Barda, Michahel, Niceta, Theodorus; spatharii: Arsafius, Christoforus, Leo; protospatharii: Arsafius, Theognostus; *cf.* Greci.
 Constantinus *I.* imperator (306—337) 7.
 Constantinus *V.* imperator (741—775) 14. 15. 41. 75.
 Constantinus *VI.* imperator (780—797) 83. 95. (100. 101.) 104. 105.
 conventus populi generalis *v.* placitum.
 Corbeia (*Corbie*) monasterium 129. 156; abbates: Adalhardus, Walach.
 Corbonacus (*Corbeny*) [16.] villa 32; Carbonacus 33.
 Corduba 132. 166; reges (*emiri*): Ibin-Mauga, (*Hescham*), Abulaz, Abdella; *cf.* Sarraceni.
 Coriosolarum regio (*circa vicum Corseult*) 73.
 corona regia 57; imperialis 112. 113. 138. (146.) 161; diadema 139. 144.
 Corsi 139.
 Corsica insula 122. 124. 128. 130. 132. 137. 139. 176.
 Craticula *v.* Laurentius.
 Cremonensis episcopus (Wolfoldus) 148.
 Cruciniacum (*Kreuznach*) 152.
 Crumas rex Bulgarorum (813. † 815) 139.
 Cuffinstang (*Kostheim*) 96; Cuffenstein villa 97.
 Cumeoberg (*Wiener Wald*) 88; mons 89.
 Cumetense territorium (*circa oppidum Como*) 163.
 Curiensis (*Chur*) comes (Hunfridus) 161.

D.

- Dacia Danubio adiacens 166; incolae: Bulgari, Praedenecenti.
 Dadinus missus Waifarii (760) 18.
 Dalmatae 121. 130; Dalmatini 145.
 Dalmatia 121. 122. 127. 130. 145. 151. 155. 158. 161; a) *pars Graeca*: 121. 122. 127. 130. 145. 155; praefecti: Paulus, Iohannes; b) *pars Croatica*: 151. 155. 161; duces: Borna, Lada-sclavus; c) *pars Sorabica* 158.
 Damasus episcopus (781) 58. 59.
 Dani 49. 61. 103. 118. 125. 126. 128. 129. 131. 133. 134. 137—139. 141. 145. 156. 169. 173; Nordmanni 60. 61. 63. 137. 138. 175. 177; piratae Nordmannici (110.) 111. (137); Nordmannicus limes 147; Danorum lingua 126; termini 163; Nordmannia 48. 62. 131. 153. 159. 162. 168; Nordmannorum confinia 175; fines

- 173; regnum 163; terra vocabulo Sinlendi 142; *reges*: Sigifridus, Herioldus, Godofridus, Hemmingus, Harioldus, Reginfridus, filii Godefridi, Hohricus.
- Danihel legatus Michahelis Siciliae praefecti (799) 108. 109.
- Danubius (*Donau*) fluvius 78. 79. 83. 84. 88. 89. 93. 135. 157. 165.
- Deiuzefi, qui et Latine Ioseph nominatur, filius (*Kasem Ben Iussuf?*) (777) 48.
- Delbende trans Albiam 158.
- Dertosa (*Tortosa*) civitas 127.
- Desiderius comes stabuli *Haistulfi regis* 15; rex Langobardorum (756—774) 14. 15. 34—39. 73. 81; uxor: (Ansa); filius: Adalgisus; filia: Liutberga; generi: Aregis, Tassilo.
- Deus dissipavit consilia (Saxonum) 96; Dei adiutorium 46. 88; amor 80; auxilium 108; dispensator (Carolus rex) 98; ecclesiae 36. 52; fideles 80; filius (Iesus) 91; genitrix (Maria) 177; gloria 44; iudicium 14. [132]; misericordia 78; servitium 34; solatium 88; verbum 13; virtus 44. 46; peracta Deo largitori omnium bonorum gratiarum actione 98; Deo odibilis 82; Deo servire (*in monasterio*) 5. 129; omnipotentem Deum laudaverunt 46; magnificantes 88; Deo adiuvante 40; largiente 72; volente 42. 44. 68; divina largiente gratia 34; nutu div. maiestatis 38; div. omnipotentia 172; ultio 46; div. timor 75; *cf.* Iesus.
- diadema *v.* corona.
- Dionisii, Dionysii sancti corpus 16. 17; basilica (*St. Denis*) 27; monasterium 93. 171; ad s. Dionisium 26; abbates: Folradus, Fardulfus, Hildoinus.
- Diucia (*Deutz*) 52; Diutia civitas 53.
- domesticorum comes *v.* Constantinopolis.
- Dominicus abbas de monte Oliveti (826) 169.
- Dominus *v.* Iesus.
- dona annualia 173; annua 177.
- Donatus episcopus Iaderae (805) 120. 121.
- Donatus comes (827) 172.
- Dornonia (*Dordogne*) flumen 30; fluvius 31.
- Dotciacum (*Douzy*) villa 50; Dutciacum 51.
- Dragamosus socer Liudewiti (†819) 151.
- Dragawitus Wiltzorum regulus (789) 85. 87.
- Dragini pagus (*Dreingau*) 68; Draigni 69.
- Drasco *v.* Thrasuco.
- Dravus (*Drau*) fluvius, flumen 151. 153. 173.
- Drogo frater *Hludowici imperatoris*, rector Mettensis ecclesiae (823—855) 161.
- [Drona (*Dronne*) fluvius 28.]
- Duasdives (*ad fluvium Dive*) 28. 29.
- Dura (*Düren*) villa 18; Duria 19. 30. 31. 40. 41. 54. 55.

E.

- Eardulf rex Nordanhumborum (808) 126; Ardulfus (809) 128.
- Ebo Remorum archiepiscopus (816—835, 840—847) 163.
- Eborhardus magister pincernarum (781) 58; Eburhardus 59.
- Eburis legatus (798) 104. 105.
- eclipsis, eclipysis solis 23. [72.] 122. 133. 137. 149; lunae 122. 123. 130. 133. 145. 154. 164. 176.
- Egbertus comes (809) 129. 130. (811) 134.
- Eggi- *v.* Angi-.
- Egidora (*Eider*) fluvius, flumen 126. 134. 142. 175.
- Egilbaldus *v.* Georgius.
- Egolisenia *v.* Aequolesina.
- Einhardus (806) 121.
- Eitherius *vir nobilis a Waifario obses datus* (760) 18; Itherius 19.
- elefans, elephantus *v.* Abul Abaz.
- Eleutherii sancti corpus 16.
- Elipandus Toleti episcopus (c. 783—c. 808) 91.
- Emporitanus (*Ampurias*) comes Irimingarius 139.
- [Engolesina] *v.* Aequolesina.
- Eporeia (*Ivrea*) 114. 116.

equorum lues *v.* pestilentia.
 Ercanbaldus notarius (801) 116.
 Eresburgum castrum (*Stadtberge*)
 32. 33. 40. 41. 44—47. 56. 57.
 68. 69.
 Ericus dux Foroiuliensis († 799)
 99. 108. 109; Heiricus 98.
 Ermen- *v.* Irmin-.
 Erowicus *v.* Herowicus.
 Esesfelth (*Itzehoe*) 129. 130; Eses-
 feld castellum 147.
 Eugenius archipresbyter tituli s.
 Sabinae (824), pontifex Romanus
 (824—827) 164—166; sedis apost.
 praesul 171; papa 173.
 Exarcatus 14; Exarchatus 15.

F.

fames (824) 165.
 Fardulfus Langobardus (792) 91;
abbas sancti Dionysii (793—
 806) 93.
 Faringa (*Pförling*) 78; Pferinga 79.
 farus *prope Bononiam* antiquitus
 constituta 135.
 Fastrada regina (783—794), filia
 Radolfi comitis natione Franca
 66—69. 76. 77. 91. 94. 95; *acc.*
 Fastradane 66. 76; Fastradanem
 68; domna regina 66. 68. 76;
 maritus: Carolus.
 Felix episcopus *Orgellensis* (c. 788—
 799) natione Hispanus (90.) 91;
 heresis Felicianus 90. 94. 95.
 Felix monachus de Hierusalem (807)
 123. (124.)
 Ferdun (*Verden*) 65. (131.)
 Firihsazi pagus *Saxonicus* 163.
 fiscus *v.* palatium.
 Flandrense litus 153.
 Florentia civitas 72. 73.
 Florus superista (821) 156.
 Folradus capellanus *abbas S. Dio-*
nysii (749. 755. 771. † 784) 8. 12.
 32; presbyter 9. 13. 33.
 Formonsus episcopus (781) 58. 59.
 Foroiulis civitas (*Cividale del Friuli*)
 44; Forum Iuli 133; Foroiulenses
 42; Foroiulienses 43. 153; Foroiu-
 lensis dux 98. 108; Foroiu-
 lensis dux 99. 151. 174; marca
 83. 149. 151; duces: Hruod-

gaudus, Ericus, Cadolach, Bald-
 ricus; *cf.* Aio.
 Fortunatus patriarcha Gradensis
 (821. 824) 155. 156; Veneticorum
 165.
 Fossatum (*Fostat*) 116; amiratus:
 Abraham; *cf.* Africa.
 fossatum magnum inter Almana
 et Radantia 92; fossa navium
 capax 93.
 Franci 3—5. 8—13. 18. 19. 24. 25.
 28. 32. 34—36. 38—46. 48. 51
 —54. 58—65. 68. 71—74. 76.
 78. 80—82. 84. 85. 87—89. 91.
 93. 105. 108. 117. 121. 125. 127.
 134. 140. 167. 175; regnum Fran-
 corum 3—5. 154; Fr. orientales
 53. 61. [70.] 71. 79. 143. 149;
 Fr. Austrasiorum 78; Fr., qui
 in Italia commanere videntur 82;
 more Francico 15. 25; scara
 Francisca 52; (Fastrada) natione
 Franca 67; maiores domus:
 Carolus, Carlomannus, Pippinus;
 reges: Pippinus, Carolus, Carlo-
 mannus; imperatores: Caro-
 lus, Hludowicus Hlotharius.
 Francia 7—10. 12—14. 18. 21. 22.
 28. 34. 35. 39. 40. 42—44. 48.
 50. 54. 56. 57. 59. 60. 63. 65—
 67. 69—71. 76—79. 86. 87. 95.
 97. 104. 105. 109. 118. 160. 164.
 174. 177; Fr. orientalis (= Austria)
 153. 160; partes: Austria,
 Neustria.
 Franconofurd (*Frankfurt*) 142. 159.
 171. 175; Franconofurt 94; Fran-
 conouurd 95; Franconouurdum
 177; villa (793) 95. (828) 175.
 177; palatium (815) 142.
 Friedislar (*Fritzlar*) 38; Frides-
 lar 39.
 Frigia (*Phrygia*) 104; patricius:
 Michahel.
 Frisia 12. 13. 93. 129. 131. 170;
 Frisiacum litus 131; pagus:
 Hriustri
 Frisiones 84. 89; Frisones 66. 88.
 131.
 Froia legatus Hadeponsi regis (798)
 102—105.
 Fronciacus (*Fronsac*) castrum 30;
 castellum 31
 (*Fünen*) insula quaedam 142.

G.

Gailo († 782) 60; Geilo comes stabuli 61. 63.
 Gallecia (*Galicie*) 102—104.
 Gallia (*inter Rhenum et Pyrenaeos*) 15. 17. 31. 51. 61. 73. 97. 114. 116. 129. 130. 138. 143. 147. 157; Galliae 94. 96. 100; oceanus Gallicus 110. 111.
 Gand (*Gent*) 135.
 Ganghianos v. Michahel.
 Garonna fluvius 24—27. 144. [176.]
 Garsandus *Wasco quidam nobilis* († 819) 150; frater: Lupus Centulli.
 Gavuldanus pagus (*le Gevaudan*) 24. 25.
 Gentiliacum (*Gentilly*) villa 20. 21. 24. 25.
 Genua (*Genf*) Burgundiae civitas 35; Ienua 34.
 Genua (*Genua*) civitas 122; comes: Hadumarus.
 Georgius abba in monte Oliveti, qui proprio vocatur nomine Egilbaldus (807) 123. (124.)
 Georgius quidam presbyter de Venetia (826) 170.
 (Gerberga) uxor Carlomanni (771) 32. 33.
 Germani 94.
 Germania (*in dextra ripa Rheni*) 85. 87. 114. 123. 129. 147. 157.
 Germani sancti corpus 16. 17.
 Geroldus comes, Baioariae praefectus († 799) 108. 109.
 Geroldus comes (*marchio orientalis* c. 811—832) 142; Avarici limitis custos 169; Pannon. l. praefectus 170.
 Gerundensium agri (*circa oppidum Gerona*) 173.
 Gerungus ostiariorum magister (822) 159.
 Gisela domna filia Caroli magni regis (*baptizata* 781) 56. (68); Gisla 57. (69. 77).
 Gluomi *Danus* custos Nordmannici limitis (817) 147.
 Godelaibus dux Abodritorum († 808) 125.
 Godescalcus (Karli) regis legatus († 798) 103.

Godofridus rex Danorum (804. † 810) 118. 119. 125. 126. 128. 129. 131. 133. 136; filii Godofridi 138. 139. 141. 142. 145. 147. 152. 156. 159. 162. 163. 169. 173. 175; Godefridi 168. 173; filius: Hohricus; fratris (fratrum?) filii: Reginoldus, Hemmingus, Hancwin, Angandeo.
 Golgatha v. calvariae locus.
 Gothi 172.
 Grabadona (*Gravedona*) vicus 163; ecclesia: s. Iohannis baptistae.
 Gradus (*Grado*) civitas 155; patriarcha Gradensis (Fortunatus) 155.
 Grahamannus missus domni regis Caroli (788) 82.
 Greci 24. 25. 82. 94. 117. 127; qui Orobiotae vocantur 128; Graecae naves 122; Graeca lingua 136.
 Grecia 41; cf. Constantinopolis.
 Gregorius diaco(nus) *Graecus* (814) 140.
 Gregorius IV. presbyter tituli s. Marci, papa (827—844), Romanus pontifex 173—175.
 Grifo filius *Caroli maioris domus ex Swanahilde* († 753) 3. 6—11; fratres: Carlomannus, Pippinus; soror: Hiltrudis.
 Grimoaldus III. *filius Aregghisi* (787) 74; minor ducis filius 75; dux Beneventanorum (788—806) 82. 83. 117. 118; Grimoaldus 75. 83; Grimaldus 82.
 Grimoaldus IV. dux Beneventanorum (806—818) 137. 141; [Grimoaldus 132;] Grimoaldus 149.
 Guduscani (*incolae pagi Gutzisca in Liburnia siti*) 149. 151; dux: Borna.

H.

Habola (*Havel*) fluvius 84.
 Hadeфонsus (*Alfonusus, Alonzo II.*) rex Galleciae et Asturiae (791—843) 102—105.
 Hadrianus v. Adrianus.
 Haduloha (*Hadeln*) 100.
 Hadumarus comes civit. Genuae († 806) 122.

- Haido episcopus Baslensis (806—823, † 836) 133.
 Haimricus comes (810) 133.
 Halitgarius Camaracensis episcopus (817—831) 174.
 Haistolfus Langobardorum rex (744—756) 12; Haistulfus 14; Heistulfus 13. 15; comes stabuli: Desiderius.
 Halptani Nordmannus (782) 60.
 Hancwin (*Hakon*) frater Hemmingi Danorum regis (811) 134.
 Hardradus (785) [70.] comes 71. 148; gener: Meginharius; nepos: Reginharius.
Hari-, Heri-.
 Herioldus (*Harald I.*) rex Danorum 136; nepotes: Anulo, Herioldus, Reginfridus, Hemmingus.
 Herioldus (*Harald II.*) rex Danorum (812—c. 841) 136. 141. 142. 145. 169; Harioldus 137 (—139). 141. 142. 152. 156. 159. 162. 163. 173. 175; fratres: Anulo, Reginfridus, Hemmingus.
 harisliz 80.
 Haristallium (*Herstal*) villa 30—34. 48. 52. 66; Heristallium 35. 49. 53. 67. 149.
 Haristalli (*Herstelle*) 102; Heristelli 102. 103.
 Hasa (*Haase*) fluvius 64. 65.
 Hassi (*Hessen*) 37; Hassiorum pagus 53.
 Hassio dux Saxonum orientalium (775) 40; Hessi 41.
 Hebbi Danus quidam nobilis (811) 134. 135.
 Heilig (*gen. Heiligen, Helge*) Danus quidam nobilis 134; filius: Osfrid.
 Heiricus v. Ericus.
 Helisachar presbyter et abbas S. Albini et S. Richarii (827) 172.
 Helmgandus comes palatinus (802) 117.
 Hemmingus Danorum rex (810—811) 133—136; fratres: Reginoldus(?), Hancwin, Angandeo.
 Hemmingus frater regum Danorum (812. 813) 137. (138); fratres: Anulo, Harioldus, Reginfridus.
 Herasmi sancti martyris monasterium Romanum 107.
 Herena (*Irena Leonis IV. imperatoris vidua*) imperatrix (775—802) 95. 104. 105. 117. 118; filius: Constantinus VI.
 Heri- v. Hari-.
 Herowicus (768) 26; Erowicus 27. (*Hescham emirus Cordubensis*, 788—796) frater Abdellae Sarraceni 100.
 Hibernia (*Irland*) Scottorum insula 137.
 Hiberus (*Ebro*) amnis, flumen 51. 127.
 hiems valida (763) 22. 23; mollissima ac pestilens (808) 125; prolixa et aspera (821) 157. (824) 164; hiemalis temporis asperitas (784) 69; mollities hiberni temporis (801) 114; hiemis asperitas (811) 134.
 Hierosolima (*Jerusalem*) 108—111. 113. 129; Hierusalem 123; Hierosolimitanus patriarcha 108. 109. 112. 113. (Thomas) 123; monachus (Iohannes) 108. 110. 111.
 Hildebrandus dux Spolitinus (773—post 788) 52. (54.) 82; Hildibrandus 53. (55.) 83.
 Hildibrandus comes (827) 172.
 Hildegardis domna regina († 783) [51.] 56. [57.] 64; Hildigardis 65; maritus: Carolus; liberi: Carolus, Pippinus, Hludowicus, Hruodtrud, Gisola.
 Hildegarius episcopus [Coloniensis] (750—753) 10; archiepiscopus 11.
 Hildericus rex (743—751) 10. 11.
 Hiltrudis (Hild-trudis) mater Tassilonis (748) 6. 7; maritus: Odilo; fratres: Pippinus, Carolomannus, Grifo.
 Hildoinus (Hild-winus) abbas monasterii s. Dionisii (806—c. 842) 171.
 Hispani Wascones 50; Gothi atque Hispani 172; Hispanus (Felix) 91; marca Hispana 154; Hispanica 158. 172—175; limes Hispanicus 101. 130. 169; Hispanica expeditio 103.
 Hispania 48—53. 100. 101. 103—105. 116. 122. 124. 127. 128. 130. 132. 137. 139. 144. 158; Hispaniae 102; commercium Hispaniae atque Galliae 130; marca Hi-

- spaniae 177; rex Hispaniae (Abulaz) 132. 153.
 Histria 155.
 Hlibeki v. Lidbach.
 Hliuni (*Lüne*) 96.
 Hlotharius *filius Hludowici imperatoris* 141. 156. 159. 160. 161. 164—168. 174; primogenitus 146; imperii socius (817) 146; dominus 156; imperator atque augustus (823) 161; fratres: Pippinus, Hludowicus; uxor: Irmingarda.
 Hludowicus [Hludovicus (*natus* 778) 51.] filius Caroli regis, rex Aquitaniae (781—814) 56. 57. (68. 69. 76. 77) 101—103. 120. 121. 127. 138; imperialis nominis consors (813) 138; imperator (814—840) 140—178; dominus rex 56; dominus 140; d. imp. 155. 156. 158. 159; piissimus imp. 156; fratres: Pippinus, Carolus, Pippinus, Drogo; sorores: Hruodtrudis, Gisola; uxores: Irmingardis, Iudith; filii: Hlotharius, Pippinus, Hludowicus.
 Hludowicus rex Baioariae (817—833, *orientalium Francorum*—876) (146.) 165. 168; fratres: Hlotharius, Pippinus.
 Hohbuoki castellum (127.) 131. (132.) 135.
 Hohricus filius Godefridi rex Danorum (813—854) 173.
 Hoochseoburg (*Hoch-Seeburg*) 4; Hohseoburg 5.
 Holdunsteti (*Hollenstedt*) 118.
 horologium (807) 123.
 hringus gentis Avarorum 98. 100; Hunorum regia, quae hringus, a Langobardis autem campus vocatur 99.
 Hriustri pagus iuxta Wisuram fluvium 93; comitatus in Frisia 170.
 Hruotfridus notarius (808), abba *S. Amandi* († 827) 127.
 Hrodgaudus Langobardus 42. (44); Hruodgaudus dux Foroiliensium († 776) 43. (45.)
 Hruodmundus comes (823) 162. 163.
 Hruodtrudis filia *Caroli* († 810) (75. 77. 83.) 131.
 Huculvi (*Hockeleve, nunc Peters-hagen*) 66; Huculbi 67.
 Huelp (*gen. Huelpi*) comes (819) 150; filia: Iudith.
 Huettago v. Waizzagawi.
 Hug comes Toronicus (811. 821 *depos.* 828) 133; Hugo 158. (173. 174); filia: Irmingarda.
 Hunaldus dux Aquitaniorum (735—744, 768—769) 2. 28. 30; Hunoldus 3; quidam regnum adfectans 29. 31; uxor eius (26. 27) 30. 31; frater: Remistagnus; filius: Waifarius.
 Hunfridus comes Curiensis (823) 161.
 Huni v. Avari.
 Hunricus abba *Mondseeensis* (787) 74. 75.

I.

- Iadera (*Zara*) 120; Dalmatiae civitas 155; dux: Paulus; episcopus: Donatus.
 Iberus v. Hiberus.
 Ibin al Arabi Sarracenus (777) 48—51.
 Ibin-Mauga (*Abd-ur-Rahman Ben Muawijah*) rex i. e. *emirus Cordubensis* (755—788) 100. 101; filii: Abdella, (*Hescham*).
 Ibosa (*Ips*) *fluvius* 82.
 Ienua v. Genua.
 Iesse episcopus Ambianensis (c. 799—836) 117.
 Iesus Christus dominus noster 88. 91. 172; proprius an adopt. Dei filius 91; Iesu Chr. d. n. adiutorium 88. humanitas 91; Christi martyr (Bonefacius) 12. (Dionisius 171. (Marcellinus et Petrus) 174; sanguis 119; Christo producente 88; Domini natalis [10.] 16—36. 40. 42. 48. 50—54. 56. 59. 64—68. 70. 72. 73. 81. 84. 86. 87. 90—97. 100—103. 106—109. 112. 113. 116. 117—120. 122—124. 127. 150. 165; natalicius dies 69. 85; sacrosanctus Dominicae nativitatis dies 178; Domini cena 146; ascensio 64; sepulchrum 108; sep. Dominicum 112. 113; locus resurrec-

tionis Dominicae 109; Domini verbum 12; Domino adiuvante 64; auxiliante 12. 28. 36. 40. 42. 44. 52. 54. 64. 68. 82; largiente 84; opitulante 82; protegente 82. 84; volente 72; a Domino terror eis pervenit 88.
 imagines sanctorum 24. 25. 94.
 Ingilinhaim (*Ingelheim*) 40; Ingilenhaim 80. 146; Ingilunheim 81. 150; Ingilenheim 169; Ingilunhaim 171; Ingilinheim 174; palatium (817) 146; villa (828) 174.
 [innocentes 28.]
 inundatio aquarum (785) 68. 69; fluminum (820) 154.
 Iohannis s. baptistae dies natalis (*Iun.* 24) 116; ecclesia in Grabadona 163.
 Iohannes quidam monachus *Hierosolymitanus* (809) 129.
 Iohannes episcopus Silvae-candidae (815. 823. 824) 142. 161. 162. (164.)
 Iohannes praefectus *Dalmatiae* (821) 155. 156.
 Iopila (*Jupille*) 16. 17.
 Ioseph v. Deiuzefi.
 Iovis mons v. Iuppiter.
 Irmingardis regina († 818) 148. 149; maritus: Hludowicus imperator; filii: Hlotharius, Pippinus, Hludowicus.
 Irmingarda *imperatrix* (821—851) 156; maritus: Hlotharius.
 Irmingarius comes Emporitanus (813) 139.
 Ermensul fanum 34; Irminsul idolum 35.
 Isaac Iudeus (801) 116. 117.
 Istria v. Histria.
 Itali 94.
 Italia [11.] 12—15. 30—33. 35—40. 42. 43. 56. 57. 73. 77. 78. 82. 98. 102—104. 110. 111. 114. 116. 117. 122. 124. 127. 132. 137. 138. 141. 142. 147. 150. 152. 153. 156. 158—161. 163. 165. 168. 177; Italicae causae 72; copiae 79. 99; Italicum (*Tyrrhenum*) mare 153; reges: Pippinus, Bernhardus, Hlotharius.
 Itherius v. Eithorius.
 Iuberg (*Iburg*) castrum 10; Iuburg mons 11.

Iudeus (Isaac) 116.
 Iudith Huelpi comitis filia, uxor Hludowici imperatoris (819) 150. (165.)
 iugurris (*unus e principibus Avarrorum*) 60; Iugurris princeps Hunorum 61; iugurus 98.
 Iuppiter mons (*Gr. St. Bernhard*) 36; mons Iovis 37; stella Iovis 122.
 iuvenes in albis (773) 38.

K.

kagan v. caganus.
 Karlus, Karolis v. Carolus.
 Kartago 176.
 Kilianus v. Chilianus.

L.

Ladasclavus dux Dalmatiae atque Liburniae (821) 155.
 laetania v. letania.
 Langobardi 10—13. 34. 35. 38. 39. 50. 80—82. 99; Langobardus (Hrodgaudus) 42. 43. (Fardulfus) 91. (Aio) 133; reges: Haistolfus, Desiderius.
 Langobardia 57. 73. 119.
 Lantbertum, apud sanctum, in vico Leodico 31.
 Lantbertus comes *Namnetensis* (825. † 827) 167.
 Lantfridus dux *Alamanniae* (—749) 8.
 Lantfridus *legatus Caroli regis* (797) 116.
 Laterani 107; Lateranense patriarchium 161.
 Latine 48.
 Laudunum civitas (*Laon*) 3; [Laudunensis comes (Caribertus) 8.]
 Laurentii beati ecclesia *Romana*, quae ad Craticulam vocatur 107.
 [Lauresham (*Lorsch*) monasterium 11.]
 Lechfeld 78.
 Lecho dux Beheimorum († 805) 120.
 Lechus (*Lech*) fluvius 79.
 Lemovicas acc. (*Limoges*) 20. 22; Lemovica 21; Limovicae oppidum 21.

Leo III. apostolicus papa, pontifex (795—816) 98. 99. 106. 107. 110—115. 119. 121. 126. 129. 136. 142—144.
 Leo V. Bardae patricii filius, Constantinopolitanus imperator (813—820) 139—141. 143. 145. 146. 155.
 Leo Centumcellensis episcopus (826) 169.
 Leo magister militum (823. 824) 162. (164.)
 Leo nomenclator (821) 155; († 823) 161. (162); socer: Theodorus primicerius.
 Leo spatarius (802) 117; natione Siculus (811) 133.
 Leodicus (*Lüttich*) vicus publicus 30. 31; cf. Lantbertus.
 letania maior (*Apr.* 25) 106. 107; laetaniae (799) 88.
 Liburnia 108. 109. 155; incolae: Guduscani; duces: Bornae, Ladasclavus.
 Lidbach (*Lübbecke*) 42; Hlibeki 43.
 Liguria 116.
 Lihesi (*Leisa*) 52.
 limes v. marca.
 Linones gens *Sclavorum Abodritis foederata* 125. 135.
 Lippeham (*ad ostium Lippiae*) 54. 55. 67. 107. 131; Lippiaham 66; Lippeam 106.
 Lippia (*Lippe*) flumen, fluvius 46. 47. 56—59. 66. 69; locus ubi Lippia consurgit (*Lippspringe*) 46. 56. 58; fons Lippiae 47. 57. 59.
 litania v. letania.
 litoris custodes (820) 153. 154.
 Liubus rex Wilzorum 160; filii: Milegastus, Celeadragus.
 Liudemuhslus avunculus Bornae ducis (823) 161.
 Liudewitus dux Pannoniae inferioris († 823) 149—156. 158. 161; bellum Liudewiticum (818—823) 154. 158; socer: Dragamosus.
 Liuhidi (*Lügde*) villa 68.
 Liutberga (*abl.* Liutbergane) uxor Tassilonis (788) 80—82; filius: Theodo.
 Liutgarda coniux *Caroli regis* († 800) 110. 111; domna 110.

Logenehi (*Lahngau*) 52.
 Longlare (*Longlier*) 16; Longlar 22; Lonclare 17. 33.
 Luccas (*Loches*) castrum 2. 3.
 Luceria (*Lucera*) 117.
 Lugdunum (*Lyon*) 175.
 luna v. eclipsis.
 Lupo Wasco (769) 30; Lupus Wasconum dux 31.
 Lupus Centulli Wasco (819) 150; frater: Garsandus.

M.

Machelmus quidam de Baioaria (824) 164.
 magister militum v. Roma.
 magister ostiariorum v. palatium.
 magister pincernarum v. palatium.
 Maiorica (*Mallorca*) insula 105. 109. 139.
 Mantua civitas 119.
 marcae Baioariorum 84; marca Brittanicae 108; Brittanica 159; Brittanicus limes 109. 169; m. Foroiliensis 83. 149. 151; inter quattuor comites divisa (828) 174; l. Hispanicus 101. 130. 169; m. Hispana 154; Hispanica 158. 172—175; Hispaniae 177; l. Nordmannicus 147; m. Nordmannorum 168; contra Danos 175; m. contra Saxones 36; l. Saxonicus (*contra Sclavos*) 149.
 Marcellini et Petri beatissimorum Christi martyrum corpora (827) 174.
 Marci sancti tituli presbyter (Gregorius) 173.
 Mariae sanctae imago (in ecclesia *Grabadonensi*) 163; s. Dei genitricis basilica *Aquensis*, quam capellam vocant 177.
 markiones 175.
 [Martellus] v. Carolus.
 Martini sancti corpus 16. 17; missa (*Nov.* 11) 176. 178; ad s. Martinum (*Tours*) 26. 27. 110. 111.
 Martis sidus 104.
 Marvani Sclavi (*Mährer*) 159.
 Massilia (*Marseille*) 34. 35.
 Matricensis (*Madrie*) comes (Theobertus) 159.
 Mauri 104. 105. 108. 109. 122. 124.

128. 130. 133. 139. 172; M. et Sarraceni 104. 108; Sarr. ac M. 172; piraticam exercentes (798 *sqq.*) 105; praedones 109; de Hispania egressi 124. 128. (139); piratae 153. Mauricium ad sanctum (*St. Maurice*) 119. Muringus Brixiae comes (823) 161; Moringus dux Spolitinus († 824) 166. Mauritania 100. 101. Medardi sancti [monast. in Sues- sionis civitate 10;] basil. apud Suessionam civ. 171; tumulus 171. Mediolanis (*Mailand*) civitate 56; Mediolanum 57; Mediolanensis episc. 148; archiepiscopi: Thomas, Anshelmus. Medofulli (*ad Wisoram*) 54; Midu- fulli 55. Meginfridus camerarius (791) 89. Meginhardus comes (811) 134. Meginharius comes 148; filius: Reginharius. [Melac 128.] Mercurii stella 123. Mettis (*acc.*, Metz) 120. 155; Met- tensis ecclesia 161; episcopus: Drogo. Michahel episcopus *Philadelphi- ensis* (805. 812) 118. 136. Michahel I. imperator (811 — 813) 136. 137. 139. 140. Michahel II. comes domesticorum, imperator (820—829) 155. 165. 174. Michahel patricius quondam Fri- giae, legatus Herenae impera- tris (798) 104; cognomento Ganglianos 105. Michahel (*fortasse idem*) Siciliae praefectus (799) 108; patricius de Sicilia 107. Milegastus rex Wilzorum (823) 160; frater: Celeadragus. Miliduoch Sclavorum (*Soraborum*) dux (806) 121. Mimda (*Minden*) 102. 103. Minorica (*Menorca*) insula 105. Missaha (*Meissau*) fluvius 6. 7. Moenus (*Main*) fluvius 87. 93. 95. 97. 171; Mohin 94. Moesia provincia 136. 139. Mogontia (*Mainz*) civitas 30; Mo-

gontiacum 31. 95. 97. 110. 111. [137.] 138. 146. 169; archiepi- scopus Mogontiacensis 13; sub- urbanum Mogontiacense 79; sub- urbium Mogontiacensis urbis 96; archiepiscopi: Bonefacius, Riculfus; *cf.* Albanus. Montis (*Mons ad fluvium Charente*) 26; Montes 27. Moringus *v.* Muringus. Mormanus rex *Brittonum* († 818) 148. mortalitas *v.* pestilentia. Mosa (*Maas*) 122. 155. Mosella (*Mosel*) 53. 121.

N.

Nabarri 50; Navarri 51. 122. Nantharius abbas de s. Otmaro (808) 127. Narbona (*Narbonne*) 24. 25; pro- vincia Narbonensis 139. [Nazarii martyris ecclesia in mo- nasterio Lauresham 11.] Neapolitanorum legati 170; epi- scopus: Stephanus. Nicea (*Nizza*) civitas 139. Niceta patricius, qui tunc (797) Siciliam regebat 100. 101; *prae- fectus classis* (806. 807) 122. 124. Niciforus imperator (802—811) 118. 122. 133. 134. 136. 139; gener: Michahel I. Niciforus legatus Leonis impera- toris (817) 145. 146. Niumaga (*Nymwegen*) 48. 173; Noviomagus 49. 121. 125. 126. 146. 154. 156. 167. 168; villa 48. Niustria (*Neustrien*) 8. 52. Niverna (*Nevers*) 20. 21. nomenclator *v.* Roma. Nomentum (*Mentana*) 110. 111. Nonantulas (*Nonantola*) monaste- rium 137; Nonantula 174; ab- bates: Petrus, Ansfridus. Nordanhumborum rex (Eardulf) 126. 128. Nordbertus Regiensis episcopus (814) 141. 143. Nordleudi 56; Nordliudi transAlbin sedentes 102. 104. 106. 107; Saxones Transalbiani 103. 105. 117; *cf.* Transalbiana Saxonum regio.

Nordmanni, Nordmannia *v.* Dani.
 Noricae Alpes *v.* Alpes.
 notarius *v.* palatium.
 Novesium (*Neuss*) 177.
 Noviomagus *v.* Niumaga.
 Noviomus (*Noyon*) civitas 28. 29.
 Novum-castellum (*Neuf-Château*) 3.

O.

Obacrus (*Ocker*) fluvius 6. 56;
 Obacerus 40; Ovacia 7; Ovacerus
 41. 57.
 (Obelierius) *v.* Willeri.
 oceanus 85. 100. 101. 126. 142
 157; Gallicus 110. 111.
 Od-, Od-, Ot-.
 Otbertus missus Waifarîi (760) 18.
 Audacrus (*Odacar, Ogar*) missus
 domni regis Caroli (788) 82.
 Odilo dux Baioariorum (c.737—748)
 3—5; uxor: Hiltrudis; filius:
 Tassilo; neptis: Swanahildis.
 Otmarus sanctus (*St. Omer*) 127;
 [Sithiu] monasterium 10; abbas:
 Nantharius.
 Odo legatus imperatoris (810) 132;
 Uodo comes (811) 134.
 Audulfus sinescalcus (786) 72; re-
 giae mensae praepositus 73.
 Olisipona (*Lissabon*) ultima Hispa-
 niae civitas 104. 105.
 Oliveti mons 112. 123. 169; ab-
 bates: Georgius, Dominicus.
 [Omortag] rex Bulgarorum (815—
 post 827) 164. 168.
 (Optatus) abbas *Casinensis* (750—
 760) 10. 11.
 Ora (*Ohre*) fluvius 56. 57.
 organum 14. 15. 170.
 Orgellis (*Urgel*) civitas 91; epi-
 scopus: Felix.
 Orhaim (*Ohrum*) 6. 56; Orheim
 7. 57.
 Orobiotae Greci 128.
 Ortona civitas 117.
 Osca (*Huesca*) civitas, urbs 101.
 108. 109. 130. 133; praefectus:
 Amoro.
 Osdag comes (811) 134.
 Osfrid filius Heiligen *Danus quidam*
nobilis (811) 134.
 Osfrid de Sconaowe *Danus qu. nob.*
 (811) 134.

Osfrid cognomento Turdimulo *D.*
qu. nob. (811) 134.
 Ost- *v.* Aust-
 ostiarii *v.* palatium.
 Ot- *v.* Od.

P.

Padrabrunno (*Paderborn*) 49. 69.
 106; Padrebrunno 142; *accus.*
 Paderbrunnen 48. 64. 68; Padra-
 brunnon 65. 107.
 palatium (*aula regis Francorum*)
 99. 100. 110. 111. 138. 147. 155.
 177; archivum palatii 138; aulici
 51. 71. 99; fiscus 156; comites
 palatii: Woradus, Helmgaudus,
 Adalhardus; camerarii: Adal-
 gisus, Meginfridus, Bernhardus;
 sacellarius: Thancolfus; com.
 stabuli: Geilo, Burchardus;
 magister ostiariorum: Ge-
 rungus; mag. pincernarum:
 Eborhardus; missi, legati:
 Amalwinus, Wineghisus, Audac-
 crus, Godescalcus, Eburis, Odo,
 Baldricus; capellanus: Fol-
 radus; diaconus: Riculfs;
 notarii: Ercanbaldus, Hruot-
 fridus; presbyter de pala-
 tio: Zacharias; palatia: Aquis,
 Carisiacum, Compendium, Fran-
 conofurd, Ingilenhaim, Saltz,
 Theodonis villa, Wormacia.
 Pampilona 50. 166; Pompelo Na-
 varrorum oppidum 51; Pampi-
 lonenses 122.
 Pannonia 89. 93. 97. 99. 100. 135.
 150. 151. 156. 158. 159. 173;
 Pannoniae 98. 118. 135; P. su-
 perior (89. 93. 97.) 153. (159.)
 174; incolae: Avari; Pannonia
 inferior 149. (150. 151. 156. 158);
 incolae: Sclavi (*Croatae et Sla-
 vonii*); duces: Wonomyrus,
 Liudewitus; Pannonica expeditio
 155.
 Papia (*Pavia*) civitas 12—15. 36.
 38. 40. 56. 114. 161; Ticenum
 37. 39. 57.
 papiliones regi Karolo donati 102.
 123.
 Parisii 27. 110. 111.

- pascha [10.] 16—36. 40. 44. 48. 50—54. 56—59. 64—68. 70. 74. 80. 81. 84—87. 90—97. 100—103. 106. 107. 110. 111. 114. 117. 124. 125. 127. 148. 168. 176; paschae festivitas 121; paschale festum 21. 23. 35. 49. 75. 155. 167; paschalis dies 161, sabbatus 128. Paschalis nomenclator (801) 114. Paschalis I. papa, pontifex Romanus (817—824) 145. 155. 161—164. Patalaria (*Pantellaria*) insula 124. Patavinus (*Padua*) comes (Richoinus) 141. patriarcha v. Gradus, Hierosolima, Laterani. patricius v. Constantinopolis. Pauli beati apostoli basilica *Romana* 114; cf. Petrus. Paulus I. papa Romanus (757—767) 26. 27. Paulus dux Iaderae (805. 808) 120. 127; Cefalaniae praefectus (810) 130. Pentapolis 14. 15. Persarum rex (Aaron) 114. 116. 117. 122. 123; Persa de oriente 116. pestilentia, mortalitas (801) 114. (803) 117. (820) 154. (823) 164; hiemps pestilens (808) 125; boum pest. (810) 132. (820) 154; equorum lues (791) 91. Petrocia (*Peyrusse*) castrum 24. 25. Petrogorigum (*Périgord*) 26; Petragoricum 27; [Petrogoricum 28]. Petrus sanctus, beatus apostolus (*i. e. ecclesia Romana*) 10. 12—15. 34. 91. 99. 161; beati, sancti Petri basilica [*Brantismensis* 28;] *Romana* 91. 106. 110—113. 136; confessio (*sepulcrum*) 98. 99. 112; ecclesia 113; familia 162; iustitiae 10. 12—14. 34; vicarius 107; b. Petro intercedente 36; (Petri et Pauli) apostolorum limina 31. 72. 77. 98. Petrus v. Marcellinus. Petrus missus Adriani apostolici (773) 34. 35. Petrus abbas *Graecus* (803) 118. Petrus abbas monasterii Nonantulas (804—821) 137. 140. Petrus Centumcellensis episcopus (821) 155. Pferinga v. Faringa. pharus v. farus pincernarum magister v. palatium. Pippinus maior domus (741—751) 2—9; rex (751—768) 8—27. 58. 59. 76. 80; domnus rex 24. 26. 58. 76. 78; fratres: Carlomannus, Grifo; soror: Hiltrudis; uxor: Bertrada; filii: Carolus, Carlomannus, Pippinus. Pippinus Pippini regis filius (759. +761) 16. 17; fratres: Carolus, Carlomannus. Pippinus filius regis Caroli *natum maximus* (792) [90.] 91; fratres: Carolus, Pippinus, Hludowicus, Drogo; sorores: Hruodtrud, Gisela. Pippinus domnus, filius domni Caroli magni regis 56; rex Italiae (781—810) 56. 57. (68. 69. 76. 77.) 78. 79. 98—100. 102. 103. 110. 111. 114. 120—122. 124. 127. 130. 132. 136. 138. 158; domnus rex 56. 78; fratres: Pippinus, Carolus, Hludowicus, Drogo; sorores: Hruodtrud, Gisela; filius: Bernhardus. Pippinus *Hludowici* imperatoris filius 141; rex Aquitaniae (817—838) 146. 151. 152. 159. 165. 169. 173—175; fratres: Hlotharius, Hludowicus; uxor: filia Theotberti. piratae v. Mauri et Nordmanni. Pirineus v. Pyreneus. Pisae (*Pisa*) 114. Pisces *sidus* 122. 123. placitum 14. 16. 20. 22. 24. 48. 50. 96. 134. ¹ 156. 160. 161. 174; sinodus, synodus 24. 30. 32. 34. 40. 46. 54. 56. 58. 72. 76. 80; publicus 48. 68; populi generalis conventus 15. 17. 21. 23. 25. 31. 33. 41. 47. 49. 55. 59. 69. 77. 81. 95. 138. 142. 146. 148. 150. 152. 154. 156. 159—162. 164. 167—171. 173. 174. 176. 177. pluviae 67. 93. 154. 157.

¹) Hinc corrigas 'Neues Archiv' XXI, 59 l. 6.

Pompelo *v.* Pampilona.
 pons navalis 92. 93.
 Populonium civitas maritima 128.
 Portus Veneris (*Porto-Venere*) 116.
 Praedenecenti Sclavi (*incolae pagi Branitschewo*) 159; Abodriti 149; qui vulgo Praeden. vocantur 165; *cf.* Sclavi.
 primicerius *v.* Roma.
 protospatharius *v.* Constantinopolis.
 Provincia (*Provence*) 50; Narbonensis 139.
 pruina aspera (800) 110.
 puella cibo abstinens (823 — 825) 163. 168.
 [pulveres sparsi (810) 132.]
 Pyrineus mons 51. 91; Pirineus 130. 144. 166.

Q.

Quirinus subdiaconus *Romanus* (823. 824) 162. 164; primicerius (828) 175.

R.

Raba (*Raab*) fluvius 88; Arrabo 89.
 Radantia (*Rednitz*) fluvius 92—94.
 Radbertus missus imperatoris (†807) (122.) 123.
 Radolfus comes 67; filia: Fastrada.
 Ratumagus *v.* Rodomus.
 Ravenna 14. 15. 110. 111. 114. 119.
 Redonas (*Rennes*) civitatem 165.
 Reganesburg (*Regensburg*) 84. 86. 90—93; Reginum civitas, quae nunc Reg. vocatur 91; Reginensis episc. (Sindbertus) 59.
 Regiensis (*Reggio*) episcopus (Nordbertus) 141.
 Reginfridus rex Danorum (812—814) 136—139. 141; fratres: Anulo, Herioldus, Hemmingus.
 Reginhardus camerarius *Bernhardi regis* (817) 148.
 Reginharius Meginharii comitis filius (817) 148.
 Reginoldus filius fratris *Godofridi regis* (†808) 125.
 Remistagnus *frater Hunaldi* (768) 26; Rimistainus 27.
 Remis *abl.* (*Reims*) 138. 144; Remorum civitas 119; archiepiscopus (Ebo) 163.

Reric emporium 126. 129.
 Rhenus (*Rhein*) fluvius 41. 53. 55. 59. 61. 67. 71. 85. 93. 95. 97. 107. 131. 143. 152. 157. 159. 170. 177; Renus 52. 54. 58. 66. 84. 100. 106. 114. 121. 160.
 Rhodanus (*Rhône*) 35.
 Ribuaria 61.
 Richarii sancti monasterium (*St. Riquier*) 99; in Centulo apud s. Richarium 110. 111; abbates: Angilbertus, Helisachar.
 Richoinus Patavinus comes (814) 141. 143.
 Riculfus diaconus (781, *archiepisc. Mogont.* 787—813) 58; Richolfus 59.
 Rimie (*Rehne*) 10; Rimi 11. 69; Rimee 68.
 Rodomus (*Rouen*) civitas 28; Ratumagus 29. 110. 111. 149. 152. 165.
 Roma 3. 5—9. 13. 31. 33. 35. 36. 38. 39. 56. 57. 72—75. 79. 91. 98. 99. 106. 107. 110—113. 117. 119. 126. 128. 129. 133. 136. 142—145. 160. 164—166. 174. 177; Romana ecclesia 11. 13. 15. 36. 95. 126. 156. 161. 169; lex 114. 115; urbs 98. 99. 114; Romanae urbis vexillum 98. 99; vexilla 110; sancta sedes apostolica 162. 165. 169; sanctorum apostolorum limina *v.* Petrus; Romanus [papa 28.] pontifex 9. 11. 13. 107. 126. 155. 163—165. 175; papae: Zacharias, Stephanus *II.*, Paulus *I.*, Stephanus *III.*, Adrianus *I.*, Leo *III.*, Stephanus *IV.*, Paschalis *I.*, Eugenius, Valentinus, Gregorius *IV.*; archidiaconus: Benedictus; bibliothecarius: Sergius; cubicularius: Albinus; diaconi: Aldulfus, Valentinus; dux: Sergius; magister militum: Leo; nomenclatores: Paschalis, Theodorus, Leo, Theofilactus; primicerii: Theodorus, Quirinus; sacellarii: Campus; subdiaconus: Quirinus; superista: Florus; ecclesiae: s. Petri, s. Herasmi, b. Laurentii, s. Marci, s. Sabinae.

Romaldus filius Areghisi (787) 74;
 Rumaldus 74; Rumoldus maior
 filius 75.
 Romani 24. 25. 34. 35. 106. 107.
 110. 142. 143. 145. 173; Roma-
 norum populus 112. 113; impe-
 rator 112. 113.
 Roselmus praefectus Teate civi-
 tatis (801) 116.
 Rota (*Roda*) civitas 170.
 Rumerici castellum (*Remiremont*)
 120. 155; mons 167.
 Rustici sancti corpus 16.

S.

Sabaria (*Sarvar*) 89. 119.
 Sabas sanctus (*i. e. S. Sabae mo-
 nast. Hierosolymitanum*) 112.
 Sabinae sanctae tituli archipresbyter
 (Eugenius) 164.
 sacellarius v. palatium et Roma.
 Sala (*fränkische Saale*) fluvius 87.
 118.
 Sala (*thüring. Saale*) 61. 67. 121.
 Salernum (*Salerno*) 74; marit. ci-
 vitas 75.
 Salmontiagus villa (*Samoussy*) villa
 24; Salmontiacus 25. 32. 33.
 Salossa (*Selz in Alsatia*) 30; Sa-
 lusia 31.
 Saltz (*Salz*) palatium 87. 118; Salz
 villa 170.
 Samnium provincia 7.
 Sanctones (*Saintes*) civitas 26; San-
 tones 143; Santonica civ., urbs 27.
 sanguis Iesu v. Iesus.
 Sardi 124. 139. 143.
 Sardinia 124. 130. 137. 139. 153.
 176.
 Sarraceni a) in *Hispania*: 48. 49.
 95. 101. 104. 108. 116. 122. 133.
 137. 143. 145. 169. 170. 172. 175;
 Sarracenus (Ibin al Arabi) 49.
 51. (Abdella) 100—103. (Zatus)
 101. (Azan) 109; Mauri et Sar-
 raceni 104. 108; S. ac M. 172;
cf. Corduba; b) Sarracenus de
 Africa 116; *cf.* Africa; c) in
Asia 131; *cf.* Persae.
 Savus (*Save*) fluvius 153.
 Saxones 6. 7. 10. 11. 16. 17. 34—
 49. 52—55. 57. 58. 60—69. 71.
 78—80. 84. 87—89. 93—97. 100.

103. 104. 106. 107. 109. 117.
 118. 125. 128. 129. 132. 138.
 141. 143. 149. 153. 158. 177;
 Saxo (Theodericus) 4. 5. (Aldul-
 fus) 127; Saxonica expeditio 55.
 65; perfidia 71; Saxonici comites
 130. 142; more Saxonico 17;
 bellum Saxonicum 67. 101; par-
 tes gentis: Austreleudi (Au-
 strasii, Ostfalai, Sax. orientales),
 Angrarii, Westfalai, Nordleudi
 (Sax. Transalbiani).
 Saxonia 4—7. 10. 11. 16. 17. 32.
 33. 40. 47—49. 52. 54—56. 59.
 61. 64—67. 70. 84. 85. 94—103.
 106—108. 118. 125. 126. 132.
 141. 142. 147. 157. 160. 163.
 175; *cf.* Transalbiana regio;
 pagi: Bardengawi, Bucki, Dra-
 gini, Firihsazi, Haduloha, Hliuni.
 Waizzagawi, Wihmuodi.
 Scahaningi (*Schöningen*) 6; Scahi-
 ningi 66; Scabningi 67; Skah-
 ningi 7.
 Scaldia (*Schilde*) fluvius; Scaldis 135.
 Schladdistat (*Schlettstadt*) villa 42.
 Slaomir Abodritorum rex (809—
 819, † 821) 147. 149. 150. 157.
 Sclavania 84.
 Sclavi a) (= Abodriti, Wilzi, So-
 rabi) 56. 57. 60. 61. 84. 87. 97.
 106. 121. 125—127. 142. 143.
 159. 169; Sclaveni 85; b) (= Be-
 heimi, Marvani) 120. 159; c) Scl.
 circa Danubium habitantes 119.
 135. 145. 159; in Pannonia se-
 dentes 173; Sclavus (Wonomyrus)
 98; gentes: Abodriti, Beheimi,
 Guduscani, Marvani, Praedene-
 centi, Sorabi (*Serben*), Sorabi
 (*Sorben*), Timociani, Wilzi.
 Sconaoe (*Schonen?*) 134.
 Scorialia (*Ailly*) castrum 24. 25.
 Scottorum insula Hibernia 137.
 Sebastianus beatissimus martyr
 Christi 171. 172.
 Sedunensis (*Sitten*) episcopus (Wil-
 harius) 33.
 Sels (*Chantoceaux*) castrum 26; ca-
 stellum 27.
 Septimania 50. 95.
 Sequana (*Seine*) amnis 110. 111.
 153. 157.
 Serapte (*Soratte*) mons 6; Soracte 7.

- Sergius bibliothecarius *Romanus* (823. 824) 162. (164.)
 Sergius dux *Romanus* (815) 143.
 Sicilia 83. 100. 101. 108. 109. 133;
 praefecti: Theodorus, Niceta,
 Michahel.
 Sicoris (*Segre*) fluvius 158.
 Siculus (*Leo*) 133.
 Sigiburgum (*Hohen-Syburg*) 40. 41.
 44. 45.
 Sigifridus Danorum rex (777. 782.
 798) 49. 60. 61. 103.
 Sigifridus nepos Godofridi regis
Danorum († 812) 136.
 Sigimundus *legatus Caroli regis*
 († inter 797 et 801) 116.
 Sigiwinus dux Wasconum (816) 144.
 Sigo dux Beneventanorum (818—
 833) 149.
 Silli (*Seilles*?) 122.
 Silva-candida (*Selva-candida*) 142.
 161. 162; episcopus: Iohannes.
 Silvester sanctus 6. 7; s. Silvestri
 monast. in Serapte monte 6. 7.
 Sinbertus episcopus *Ratisbonensis*
 (756—791) 58; Sindbertus Regi-
 nensis episc. 59.
 sinescalcus *v.* palatium.
 Sinistfelt (*Sendfeld*) campus 96;
 Sinotfeld 97.
 Sinlendi terra Nordmannorum *e*
regione insulae Fünen 142.
 Siscia (*Sisek*) civitas 158.
 Sisinnius frater Tarasii (798) 104. 105.
 Skidrioburg (*Schieder*) 68; Skidro-
 burg 69.
 [Sithiu] monasterium *v.* Otmarus.
 Sitnia (*Sythen*) 16.
 Sliesthorp (*Schleswig*) 118. 126.
 Smeldingi *gens Slavorum Abodritis*
foederata 125; Smeldingorum
 maxima civitas 129.
 sol *v.* eclipsis.
 solstitium aestivale (*Iun.* 21) 166.
 Sorabi (*Serben*), quae natio magnam
 partem Dalmatiae optinere dicitur
 158. 161; *cf.* Slavi.
 Sorabi (*Sorben*) Slavi 61. 121. 143.
 159. 169; Soraborum fines 157;
 Suurbi 84; *cf.* Slavi; dux:
 Miliduoch; unus de primo-
 ribus: Tunglo.
 spatharius *v.* Constantinopolis.
 Spiritus sanctus 129.
 Spoletium (*Spoletto*) 106. 107. 114.
 166; Spoletii comes (Winigisus)
 117.
 Spolitini 83; Spolitinus ducatus 83;
 dux 53. 54. 82. 106. 107. 143.
 157. 164; duces: Hildebrandus,
 Wineghisus, Suppo, Adalhardus,
 Mauringus.
 stabuli comes *v.* palatium.
 Stagnfurd (*Steinfurt*) 66.
 Stephanus II. (III.) papa (752—757)
 10—13; apostolicus 12.
 Stephanus III. (IV.) papa (768—
 772) 33.
 Stephanus IV. (V.) diaconus (816),
 papa, pontifex (816—817) 144. 145.
 Stephanus episcopus *Neapolitanus*
 (767—799) 94. 95.
 Sturia (*Stör*) flumen 129. 147.
 subdiaconus *v.* Roma.
 Suentana (*Bornhövede*) 105.
 Sueones (*Schweden*) 139.
 Suessionis (*Soissons*) civitas 10. 28;
 Suessona 11. 29. 171; basilica:
 sancti Medardi.
 Suntal (*Süntel*) mons 60; Suntal
 61. (63.)
 Suomi *Danus quidam nobilis* (811)
 134.
 superista *v.* Roma.
 Suppo Brixiae comes (— 822), dux
 Spolitinus (822—824) 158. 164.
 166.
 Suurbi *v.* Sorabi.
 Swanahildis neptis Odilonis ducis
 Baioariorum (741) 3; filius:
 Grifo.
 Swidger comes *Nordgaviensis* (748)
 6; Swithger 7.
 synodus ecclesiastica 24. 25. 94;
 concilium 129; synodale decretum
 148; synodus publicus *v.* placitum.

T.

- Tarasius Constantinopolitanus epi-
 scopus (784—806) 104. 105;
 frater: Sisinnius.
 Tarvisium (*Treviso*) 44; Tarvisianus
 portus 122.
 Tassilo dux Baioariorum (748—788)
 6—9. 14—17. 20. 23. 58. 59.
 74—83; uxor: Liutberga; fi-
 lius: Theodo.

- Teate (*Chieti*) civitas 116.
 Tedoad (*in pago Arvernico*) 18. 19.
 Teodadum (*Doué*) villa 140.
 terrae motus (801) 114. (803) 117.
 (815) 143. (823) 163. (829) 176.
 Thancolfus sacellarius (826) 170.
 Tharsatica Liburniae civitas (*Ter-
satto*) 108. 109.
Theod-, Theode-, Theot-.
 Theotbertus comes Matricensis (822)
 159; gener: Pippinus rex Aquitaniae.
 Theotheri comes (811) 134; Theot-
 harius (823) 162.
 Theotmalli (*Detmold*) 64; Theot-
 melli 65.
 Theodo filius *Tassilonis* (787) 78.
 79. (81.) 82. 83.
 Theodericus Saxo (743. 744) 4. 5.
 Theodericus comes, propinquus regis
 (782) 61. 63. (791) 89. (793) 93.
 Theodone-villa (*Diedenhofen*) [10.]
 34. 35. 65; Teodone-villa 64;
 Theodonis villa palatium 120. 121.
 156. 175.
 Theodulfus Aurelianensis episcopus
 (—818) 148.
Theo-.
 Theotistus legatus Nicetae (797)
 100. 101.
 Theodorus patricius, Siciliae prae-
 fectus (788) 83.
 Theodorus capcanus († 805) (119.)
 120.
 Theodorus nomenclator (815) 142.
 143. (817) 146; primicerius (821)
 156. († 823) 161. (162.); gener:
 Leo nomenclator.
 Theognostus protospatharius (812)
 136.
 Theophilus presbyter, legatus He-
 renae imperatricis (798) 104; pr.
 de Blachernis 105.
 Theofilactus episcopus *Tudertinus*
 (794) 94; Theophylactus 95.
 Theofilactus nomenclator (826. 828)
 169. 175.
 Thomas archiepiscopus Mediolanen-
 sis (759—783) 56. 57.
 Thomas patriarcha Hierosolimitanus
 (809) 123.
 Thrasuco dux Abodritorum (795—
 809) 104; Thrasco 105. 128. 129.
 147. 149. 150; Drasco 125; fi-
 lius: Ceadragus.
 Thuringi, Thuringia v. Toringi,
 Toringa.
 Tiberius presbyter quidam *Gra-
densis* (821) 155.
 Ticenum v. Papia.
 [Tilpinus episcopus Remensis (753
 —789) 84.]
 Timociani (*ad fluvium Timok*) 149.
 150.
 Tiza (*Theiss*) fluvius 99.
 Toarcis (*Thouars*) castrum 20; ca-
 stellum 21.
 Toletum (*Toledo*) 91; episcopus:
 Elipandus.
 Tolosa (*Toulouse*) 24. 25. 150: co-
 mes: Berengarius.
 Toringa (*Thüringen*) 6; Toringia
 66; Thuringia 7. 67; Thuringo-
 rum regio 157.
 Toringi 78; Thuringi 61. 157.
 Torinna (*Turenne*) castrum 24. 25.
 Toronicus v. Turones.
 Transalbiana Saxonum regio 71.
 177; Saxonia 147; Transalbiani
 pagi 118; Saxones v. Nordleudi.
 Treveros acc. (*Trier*) 155; Treve-
 rensis episcopus Amalarius 137.
 Trianto (*Trient*) 78; Tredentina
 vallis 79.
 Trinitas sancta 24. 25. 112. 113.
 tudun, qui in gente et regno Ava-
 rorum magnam potestatem ha-
 bebat (795) 96; unus ex primo-
 ribus Hunorum 97. (796) 98. 101.
 (811) 135.
 Tullense (*Toul*) territorium 163. 168.
 Tunglo unus de Soraborum primo-
 ribus (826) 169. 171.
 Turdimulo v. Osfrid.
 Turoni (*Tours*) 26. 27. 110. 111.
 138; Toronicus comes (Hug) 133;
 ecclesia: sancti Martini.
 Tuscia 128. 139. 176.
 Tuscorum civitas Florentia 73.

U.

- unctio (8.) 9. 12. 13.
 Unrocs comes (811) 134; Un-
 rochus 145; filius: Berenga-
 rius; nepos: Albgarius.

Uodo *v.* Odo.
Urm *Danus quidam nobilis* (811)
134.
Utica *urbs* 176.

V.

Valentianas (*Valenciennes*) *acc.* 32;
villa (*abl.*) 33.
Valentinus diaconus, papa (827) 173.
Vallensis (*Valles*) *regio in marca*
Hispanica 172.
Vedasti sancti monasterium (*St.*
Vaast) 161; *abbas*: Adalungus.
Venedis (*Vannes*) *abl.* 148; Vene-
torum *regio* 73.
Venetia (*Venedig*) 120. 121. 124.
127. 130. 132. 170; Venetici duces
(Willeri, Beatus) 130; Veneti-
corum dux (Willeri) 133; patri-
archa (Fortunatus) 165.
Venus *v.* Portus.
Vercellae (*Vercelli*) 114. 116.
vexillum *v.* Roma.
Vetus - Pictavis (*Vieux - Poitiers*)
4. 5.
Vienna (*Vienne*) *civitas* 12. 13.
24. 25.
Virciniacum (*Verzenay*) villa 54;
Virciniacus 55.
Virgo *sidus* 122. 123.
Vosegus (*Wasgau*) *silva* 120. 147.
167; Vosegi saltus 146. 155.

W.

Waharna (*Warne*) *fluvius* 68. 69.
Waifarius dux Aquitaniae (744—
768) 8. 9. 18. 19. 24—27; Wai-
farii mater, sorores, neptes 26. 27.
Waizzagawi (*Weissgau*) *pagus* 68;
Huettagoe (*abl.*) 69.
Walach comes filius Bernhardi (811)
134; monachus (814—826, *abbas*
Corbeiensis 826—836) 158. 159;
acc. Walanem 137; Walahum 158;
fratres: Adalhardus, Bern-
harius.
Warinus comes (771) 32. 33.
Warinus Arverni comes (819) 150.
Warmatia *v.* Wormacia.

Warstein *Danus quidam nobilis*
(811) 134.
Wascones 31. 50. 51. 144. 166;
Wasco (Lupo) 30. (Lupus) 150;
duces: Lupo, Sigiwinus.
Wasconia (*Gascogne*) 8. 10. 28. 31.
152. [176.]
Welatabi *v.* Wilzi.
Westarfolda 138.
Westfalai (*Westfalen*) 42. 48. 54.
55. 65—67.
Wido comes, qui in marca Britta-
niae praesidebat (799) 108; prae-
fectus Britannici limitis 109.
Widochindis (777) 48; Widochin-
dus 52. 60. 62. 70; Widokindus
49. 61. 63. 71.
Wigman comes (811) 134.
Wihmuodi *pagus Saxoniae* 118.
Wihomarcus Britto (822. 825) 159.
167.
Wilcharius archiepiscopus *Sen-*
onensis (*c.* 769—778) 32.
Wilharius episcopus Sedunensis
(771) 33.
Willemundus filius Berani (827)
172.
Willeri (*Obelierius*) dux Venetiae
(805. 809. 811) 120. 133; Wilha-
renus 127. (130.)
Wilzi (106.) 107. 126. 129. 132.
135. 137. 159. 160; Wilze Sclavi
84; natio, quae propria lingua
Welatabi, Francica autem Wiltzi
vocatur 85; reges: Liubus, Mi-
legastus, Celeadragus; *cf.* Sclavi.
Wineghisus missus (788) 82; Wini-
gisus legatus regis 83; Spolitinus
dux († 822) 106. 107. 143. 157.
158; comes Spoletii 117. 118.
Wirciniacus *v.* Virciniacum.
Wirundus *abbas Stabulensis* (799)
106.
Wirzburg (*Würzburg*) 94; Wirze-
burgensis episcopus (Burghardus)
8; Wirziburgensis 9.
Wisora (*Weser*) *fluvius* 34. 40.
42. 54. 62. 66. 102; Wisura am-
nis, *fluv.*, *flumen* 11. 35. 41. 43.
55. 63. 67. 93. 101—103. 131.
Witzan princeps Abodritorum (789)
84. 86; Witzin Abodritorum rex
(† 795) 96; Witzinus 97.

Wolfoldus Cremonensis episcopus
(—818) 148.

Wonomyrus Sclavus (796) 98; *cf.*
Pannonia inferior.

Woradus (782) 60; comes palatii
61. (63.)

Wormatia (*Worms*) civitas 22. 54.

58. 66. 68. 76. 86. 156. 175. 177;

Warmatia 30. 32. 43. 72; Wor-

macia 23. 31. 33. 47. 55. 59. 69.

73. 77. 87; Wormacensis epi-
scopus (Bernharius) 129.

Z.

Zacharias papa (741—752) 8. 9.

Zacharias presbiter de palatio (800)
110—113.

Zatunpraefectus *Barcinonae* (797.801)

100. 116; Zatus Sarracenus 101.

(Zion) mons 112. 113,

GLOSSARIUM.

a.

accersiendos 71; *cf.* lacesire.
 adfectare regnum 29. 45.
 adimplere 76. 78.
 adortasse *adhortatum esse* 80.
 aforis 44. 46.
 alium castellum 44.
 alodem 48.
 ambo *cathedra* 112. 113.
 anathematis gladio ferire 77.
 apostolicus *papa* 12. 34. 58. 72. 74.
     76. 78. 90. 94. 112. 114; aposto-
     lica auctoritas 8. 77; benedictio
     77; invitatio 12; petitio 10;
     sedes 162. 165. 169. 171.
 arrepti *arripientes* 46.
 arripere iter 8. 28. 119.
 aulici 51. 71. 99.
 auricalcum (*ὀρείχαλκος*) 123. 124.
 avunculus *patruus* 36.

b.

balsamum 123.
 bissinus (*βύσσινος*) 123.

c.

caesae 46. 72.
 capitanei *principes* 72.
 carra *carri* 126.
 catholica ecclesia 91.
 christianitas 48. 96.
 cimbalum (*κύμβαλον*) 123.
 citra *sine* 71.
 clepsidra (*κλέψυδρα*) 123.
 clidae 44.
 clusae *Klausen* 12. 36. 147.

collecta *contio*, *conventus* 6.
 comitatus *comté* 8. 170; comitatos
     8; comitatus *aula regis* 77. 103.
     170. 177.
 commercium *confinium* 130.
 confinales 36.
 confortatus *confirmatus* 46.
 confugium fecit *confugit* 48.
 coniungo *v.* iungo.
 conquiro *capió* 4. 6. 14. 24. 42.
     54. 72.
 consentanei *consentientes*, *socii* 76.
     83.
 consignare *designare* 104.
 consiliavit *consiliatus est* 34.
 contenuit *impetravit* 80.
 contumacia perfidae gentis 73. 101.
 contumelium *contumelia* 52.
 conturbium *conturbatio* 36.
 conventiae 72.
 credentiae *créance* 70.

d.

Decembrio 118; *cf.* Novembrio,
     Octobrio, Septembrio.
 defecta est (luna) *defecit* 176.
 deintus 44.
 deiudicare 82.
 depraedare 68. 104. 108.
 desertare *depopulari* 74.
 desolati *solatii expertes* 166.
 detondi *detonderi* 148.
 diaconem 58. 140.
 donaria 110. 111.
 dispendium 83.
 ducatus *duché* 6. 8. 55. 166.
 dulgere, dulgtum facere *relinquere*
     14. 44. 48.

e.

eclipsis *ἑκλειψις* 23. [72]; eclypsis
122. 123. 130. 137. 149.
emporium 126. 129.
episcopia *episcopatus* 74.
exercitus *expeditio* 4; iter exerci-
tale 87. 92.
excusatoria epistula 145.
exulare 139. 156.

f.

faciem regis videre 22. 74.
familia regis 26. 27; s. Petri 162.
firmitates *munitiones* 16. 54. 72. 88;
firmitatem facere *fidem dare* 76.
fluenta *undae* 53. 89. 157.
foedifragus 41. 103.
forinsecus 36.
fossatum 92.
fraudulens 80; fraudulenter 96. 170.
fuga lapsus 38. 62.
fugivit *fugit* 6.
fugitus est *fugit* 10.

g.

grande periculum 71.
grassatur mortalitas, pestilentia 132.
154. 164.

h.

habuit iuratum *iuraverat* 80.
harisiz *exercitus desertio* 80.
heresis *αἵρεσις* 90. 91. 94. 95.
hiberna 21. 23. 25. 55. 65. 69. 97.
99. 103; hibernare 102. 140. 149.
homo *vassallus* 16. 128.
hringus *Ring* 98—100.

i.

iamdictus 42. 46. 66. 74. 76. 78.
80. 84. 86. 88.
iamfatus 36. 80. 94.
idolum 35.
illa alia *altera* 26; illi alii *ceteri* 42.
in ante 78. 84.
infra *intra* 44.
infulae imperii 155.
ingenium malum 20. 44; ingenia
fraudulenta 20.
inmane 150; inmanissime 132. 154;

inmaniter 164; inmanitas frigoris
23. 134. 164.
in tantum 49. 59. 157. 168. 172.
intimare 107.
invicem, in inv. v. vice.
ipsud rebellium 62.
iugitas pluviarum 67. 157.
iungere se = *se conferre* 28. 30.
54; se coniungere 36. 50. 58. 70;
coniungere 78. 84; periungere 34.
iussio 10. 78. 80. 155. 160.
iustitiae 10. 12. 14. 15. 18. 19. 88;
iustitiam, iustitias cognoscere 78;
consentire 18. 78; exigere 13.
19; facere 12. 102. 141. 160. 161;
impetrare 88; inchoare 161; per-
ficere 161; quaerere 12. 18; red-
dere 13. 15; vetare 12; videre 78.

l.

laccessire 85; cf. accersiendos.
laudes 110—113. 136.
letania *λυτρεία* 88. 106.
leuga *lieue* 157.

m.

mandatum facere 60.
manibus dulgtum facere 48; cf. va-
saticum.
marca *Mark* a) = finis 36. 168;
b) *territorium fini adiacens* 83.
84. 108. 149. 151. 154. 158. 159.
172—175. 177; markiones 175.
mechanica ars 123.
medietas *dimidium* 106.
memoratus 51. 59. 65. 71. 75. 101.
131. 133. 148. 150. 162. 166.
mendatia *fallacia* 76.
ministerium 130.
missa *Messe* 112. 113.
monachus habitus 5. 7. 13; mo-
nastica conversatio 83. 157.
montana 36; montani 166.
moriretur 80.
movere (castra) 53. 87. 111.
murarii *Maurer* 155.

n.

neglegentiae 20.
neptas *neptes* 26.
neutrae parti 153.

Novembrio 102. 119. 129; Novembrium 136; *cf.* Decembrio, Octobrio, Septembrio.
noviter 143.
nullae hiemi 23.

O.

obnubilavit 53.
Octimbrio 133; Octobrio 116. 156. 168. 169. 171. 174; Octobrium 170.
omnimoda defectio 65.
opipare 144.
optimates, obtimates 33. 74—76. 77. 98. 99. 120. 121. 155. 156. 167. 169; a quodam optimate 168.

P.

pagani 13. 38.
papilio *parillon* 102. 123.
partibus = *ad, erga, in* 8. 18. 24. 26. 28. 30. 32. 40. 42. 50. 52. 56. 62. 64. 72. 74. 78. 84. 86. 94; *ad partem* 58; *ad partes* 153; *de parte* 78. 156; *de partibus* 48. 50. 169; *erga partem* 160; *erga partes* 161; *in partibus* 48. 50.
patibulum 93. 125.
perpersi sunt ictibus 46.
pervicacitas perfidiae 71.
petra 25; petrariae 44.
pincernae 58. 59.
placet *convenit* 40.
placitum a) *conventus* 34. 72. 74; *conv. populi generalis* 14. 16. 20. 22. 24. 48. 50. 96. 134. 156. 160. 161. 174; b) *conventum* 4. 7. 20. 44; *per placitum* 4. 20. 44; *ex placito* 7.
placitando 4.
pleniter 78.
pontifex *papa* 13. 29. 33. 59. 73. 75. 77. 91. 106. 107. 111—115. 124. 128. 142. 144. 161—166. 175; *pontificatus* [32.] 33. 99. 144. 145. 161. 173.
praedictus 17. 25. 27. 28. 34. 51. 52. 58. 80. 119. 123. 126. 162.
praefatus 42. 58. 62. 66. 74. 78. 123.
praespiciere *prospicere* 74. 78; *perspicere* 78.
praesul sedis apostolicae 165. 166. 171.

praetoriani *satellites* 151. 155.
praevidere *perspicere* 82.
primarius 5; primates 32. 33. 138; primores 15. 17. 19. 41. 43. 49. 63. 87. 97. 104. 121. 125. 134. 135. 138. 139. 142. 149. 160—162. 169.
proceres 29.
prophetiae spiritus 38.
provincia *regio* 3. 20. 21. 108. 109. 136. 139. 148. 151. 152. 169; provinciales 29.
psallere 112. 113.
pseudosynodus 92.

R.

rebellare *rebellem reddere* 28. 42. 44. 52. 60. 66.
rebellium *rebellio* 62.
reciperare 3. 122.
recredidit *confessus est* 78.
reminisceret *reminisceretur* 58.
rocca *roche* 24.

S.

saepedictus 70; sepenominatus 74.
sanctemoniales 52.
satelles 131.
scara *Schar* 24. 36. 40. 48. 52. 60. 66. 68.
seculum 4; secularis gloria 7.
senatus gentis 49.
Septembrio 119. 123. 143. 174; Septembrium 123; *cf.* Decembrio, Novembrio, Octimbrio.
seu *et* 16.
sinescalcus 72.
sive *et* 98.
solatium *auxilium* 6. 10. 34. 88.
solidus 137. 141.
solum regni 11.
sollemniis 144.
spebus 61.
spelunca 24.
spontanea deditio 101.
stativa 55. 57. 89. 125. 131. 142.
stragia *strages* 42. 84.
subtrahissent 70.
suburbanum 79; suburbium 96.
superius nominatus 16. 148.
supradictus 6. 10. 12. 14. 16. 18. 20. 22. 24. 30. 42. 44. 48. 50.

52. 54. 56. 58. 60. 62. 66. 68.
70. 72. 74. 76. 80. 82. 138.
supranominatus 18. 34. 70. 74. 82.
suprascriptus 34. 54. 64. 72. 76.

t.

tenere synodum 34. 56. 58. 68;
placitum 96.
terminare *perficere* 62. 74.
theodisca (*vulgaris Francorum*) lin-
gua 80.
titulus s. Sabinae 164; s. Marci 173.
tonsorare 10. 82.
tyrannidem meditari 147.

u.

utensilia et praeparamenta 30.

v.

vassus 16. 80. 81; in vasatico se
commendans per manus 14; in
manus regis in vassaticum mani-
bus suis semetipsum commen-
davit 15; tradens se manibus in
manibus d. regis C. in vassati-
cum 78.
vel et 18. 48. 52. 78. 88. 112.
vice alia 4; prima 32. 48; duabus
vicibus 141; vicem tenentes 95;
per vices 154; ab invicem 46;
ad invicem, in invicem 16. 76.
vindicta *ultio* 18. 65. 68. 82. 88.
violenter 143.

w.

wadium *vadimonium* 46.

[illegible]

A simple line drawing of the continent of South America. The words "EXPEDITION AREA" are written in a serif font at the top, above the northern tip of the continent. The words "SOUTH AMERICA" are written in a similar serif font in the center of the continent. The map shows the outline of the continent, including the Gulf of Mexico to the north, the Atlantic Ocean to the east, and the Pacific Ocean to the west. There are some small, irregular shapes along the coastlines, possibly representing islands or peninsulas. The map is enclosed in a rectangular border.

A simple line drawing of the continent of South America. The words "EXPEDITION AREA" are written in a serif font at the top, above the northern tip of the continent. The words "SOUTH AMERICA" are written in a similar serif font in the center of the continent. The map shows the outline of the continent, including the Gulf of Mexico to the north, the Atlantic Ocean to the east, and the Pacific Ocean to the west. There are some small, irregular shapes along the coastlines, possibly representing islands or peninsulas. The map is enclosed in a rectangular border.

10 5 0 10

SCALE OF MILES

A map of the study area in the northern part of Colombia. It shows the location of Ciénaga Grande and the R. Aracataca. The map includes a scale bar indicating 0, 10, and 20 Kilómetros. A north arrow is also present. The map shows the coastline of the Caribbean Sea to the north and the location of the study area in the northern part of Colombia.

A map of Venezuela showing the Eastern Andes and the Orinoco River. The Orinoco River is labeled on the left side, flowing from the top left towards the bottom left. The Eastern Andes are shown as a dashed line running diagonally from the top right towards the bottom left. The word 'VENEZUELA' is written in capital letters at the bottom right.

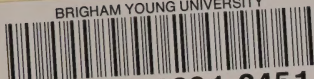

DATE DUE

OCT 04 1996

SEP 26 1996

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

3 1197 21091 8451

